

పురాణిక్తవై కర్మపరచంబ్ర

1318
10,048

వేదాంతాధిపతులు

ఓం పరబ్రహ్మణేనమః.

పూర్వమీమాంస, అపరకృష్ణయ్య

ప్రయోగ కమలాకర, శ్రీకృష్ణ శాస్త్రి,

ధర్మశాస్త్రి పురాణాద్భుతము

సంస్కృతీతంబై లోకోపకారముగా

పురాణోక్త పరకర్మప్రకాశికయను,

పురాణోక్తవైశ్యాపరచంద్రిక

ఈగ్రంథము,

బంశరుపట్టణ నివాసులగు,

చల్లా - నాగలింగశాస్త్రిలవారి పుత్రుడగు

లక్ష్మీ నృసింహ శాస్త్రి చే

ఆంధ్రటీకా తాత్పర్యసహితముగా వ్రామబడి,

స్వకీయ,

శ్రీ ఆర్యాసంద ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడియె.

పంచమ ముద్రణము.—1500

రిజిస్టరు కాపీరైటు.

దీని వెల రూ 1—8—0

మచిలీపట్టణము

1922

బమ్మపేట

పీఠిక .

సుజనవర్యులారా?

జననీజనకులు మృతినొందిన సమయమునందు పుత్రులు ప్రేతకర్మములను జక్కగ నియమయుతముగ నెఱవేర్చి నీని వారు (ఆజననీజనకులు) తమపుత్రాదులొనరించిన దానాదికర్మములకు విధింపబడిన పుణ్యలోకములనుబొందుదురు. మఱియువారు పితృదేవత్యముగలవారిగుదురు. వారిట్లుగుటచే వారానందనమునుబొంది తమపుత్రులు దీర్ఘాయుస్సంతులును, తేజోవంతులును, ధనవంతులును, అగుటలూ శీర్షచనమాలను జేయుదురు. ఆయాశీర్షచన సామర్థ్యంబున పుత్రులునుఖవంతులై యుందురు.

శ్లో! పితౄణాంచ ప్రసాదేన కర్తవ్యంశోభివర్ధతే।

శ్రేయసాంచాభివృద్ధిస్సాస్యి ద్భూతుసాము త్తరోత్తరమ్।

తా! పితృదేవతల యొక్కయనుగ్రహముచేతఁ బుత్రాదుల యొక్క వంశమభివృద్ధిని బొందుటయేగాక గొప్పవగు శ్రేయస్సులుగూడ విశేషించి కలుగును.

బౌద్ధ్యదైహిక కర్మమునకు ప్రైత్యమేధికమనిసేరు. ప్రైత్యమేధికమనగా చనిపోయిన, మౌతాపితృ మౌతామహాది కారుణ్యవర్గములోని వారలకు దహనసంస్కారము మొదలుకొని సపిండికరణాంతమువఱకును జేయకర్మమని యభిప్రాయము.

జ్ఞాత్వాకర్మాణికుప్సీత” అనియుండెనుకాఁబట్టికాలము తెలిసిపుత్రులు కర్మచూచరింకఁదగును. యీకలికాలమహిమవలన గొందఱుపుత్రులు మౌతాపితరలను సదాదూషింపుచు వారు మృతులైన వినక వారికిసకాలమందు శ్రాద్ధముఁ జేయకమాతల్లిదండ్రులు తినవచ్చినారా? పురోహితులకొఱకీశ్రాద్ధము లేర్పడినవ నడుముఖ్యాభిప్రాయముగలవారిగుదురు.

శ్లో! పున్నామ్నానిరకాద్యస్సాత్పితరం త్రాయతేసుతః। తస్మాత్పుత్రైః ఇతిప్రోక్షస్వయమేవ స్వయంభువా। అనగా ఏకారణమవలన పున్నామయను నరకమునుండి తొడివి రక్షింపుచున్నాఁడో ఆకారణమువలన పుత్రుడని స్వయముగా బ్రహ్మచేతెప్పబడెను.

శ్లో॥ జీవతోర్వాక్యకరణా ద్విశ్వబంధూభోజనాత్ । గయాయాం
పిండదానాచ్చ త్రిభిశ్చ త్త్రిస్వపుత్తృతా ।

అనగా తల్లిదండ్రుల యాజ్ఞ ననుసరించుటయు, ప్రత్యాల్లిక శ్రాద్ధము
అనుశ్రాద్ధవిధిచే జరిపి పిల్గుట, తమతమబంధువుల కన్నదానము
చేయుటయు, గయాయాంకు పిండప్రదాన మిచ్చుటయును, ఈమూడు
కార్యములూచొంపుటచే పుణ్యండుపుత్తృధర్మమును బొందినవాడగును.

అయ్యా? ప్రాచీనగ్రంథములయం దివరము పురాణోక్తవిధిగా
నొకచోట ప్రాయశఃపదు ధర్మశాస్త్రములయందుఁ బ్రవీణతగల యా
జ్ఞకులకుఁదప్ప తిక్కినవామూస్యజనులకుఁ దానిజూని గ్రహించుటకుఁ
గతిముగానుండెను. మఱియు సీమంత్రమువెప్పి యాక్రియఁ జేయవల
యునని యెల్లరకుఁదెలియకయు, నడుచునడుచు ధర్మశాస్త్రముండుటచే
ప్రయోగమును ఎరుసగా గ్రహించుటకుఁ దెలియకయున్నది. పెక్కు
దేశములయందు ధర్మశాస్త్రరీతిగఁజరుపుబ్రాహ్మణులు నీమనబడుచుండి
న కష్టము యింతియన చెప్పవలసిగాదు. ఈపురాణోక్త ప్రాయశఃపదుల
లోకొందఱు కొంతకాలమునఱకుఁ జదివియు కొన్ని బ్రమాదముల
యందు సందేహముగలవారై యాకర్ష్య దురవగాహంబని ప్రచారింభిం
పక నేయున్నరు. బుద్ధిమంతులు మఱికొందఱు ధర్మశాస్త్రగ్రంథము
లనే మిగుల కష్టముతోచిరకాలమువఱించి అంగుజ్ఞానము గలిగిపిచ్చు
టప్రయోగములను దెలిసికొనుచున్నారు. బహుజనుల్విశ్రాంతిపడుటను
జూచి ఈ గ్రంథము ముద్రింపఁబడినది. వీనిలో పురుష పరంగా
జగుపుంశుడు పీఠః...గోత్రస్య—గుప్తస్య ప్రేతస్య యనియును,
స్త్రీ...చకమునందుమాతృస్థోత్తాగ్నిగూఢస్తామః...ప్రేతామః యని
యును జరుపఁదగును. ప్రయోగాదులలో...స్య అనుచోట గుప్తస్య
యని గ్రహించవచ్చును. అయ్యా! దీనియందెచ్చట నైనను ఫాల్గియములుం
డిన పక్షమందు నానినివివరముగా ప్రాసమాకుఁబంపించిన పక్షము మరా
ఠోపు (రి)కూర్పుతోనవరించెదను. కాబట్టిబుధోత్తమాలనుప్రాప్తించెదను.

గ్రంథ స్థ విషయములు :

విషయములు.	పుట.	విషయములు.	పుట.
వీరిక	3	శాస్త్రీకర్తృభోక్తృసయములు	20
మృతీకీదోషనక్షత్రములు	1	సర్వప్రాయశ్చిత్తము	21
దోషయు క్షణధివారములు		ఉత్కాంతిప్రయోగము	23
మంచినక్షత్రములు	„	శిలపాత్రదానప్రయోగము	24
మృతీ దక్షము	3	కర్ణమంత్రవచనము	25
మాతాపితృభక్తి	4	షడ్విమిత్తప్రాయశ్చిత్త	
పుత్రిస్వరూపము	„	ప్రయోగము	26
దానస్వరూపము	6	తిథ్యాదిశాంతిప్రయోగము	27
ప్రాయశ్చిత్తప్రకరణము	8	హోమప్రయోగము	28
జీవప్రాయశ్చిత్తప్రకరణము	9	లింగుల హోమము	„
హోమప్రకరణము	10	బౌద్ధిదేహికకర్మప్రయోగము	29
కర్మాచరణఫలము	11	దహనప్రయోగము	31
ఉత్కాంతి విషయము	12	కర్తృవచనము	34
శిలపాత్ర దానము	13	శిలాప్రతిస్థాపనము	35
కర్ణమంత్ర వచనము	„	నిత్యకర్మ ప్రయోగము	36
షడ్విమిత్తప్రాయశ్చిత్తవిధి	14	వాసిదక దానము	37
మధువర్కదానము	„	తిలోదక దానము	„
మరణకాల దోష శాంతి	15	పిండ ప్రదానము	38
త్రిపుష్కర మరణము	16	శిలా నైవేద్యము	„
ద్విపుష్కర మరణము	„	వాయస పిండము	„
సహననియములు	16	సంకల్ప విశేషము	39
తిలోదక వాసోదకనిర్ణయము	18	సంచయనకాలము	39
తిలోదకాదినీషేధము	„	శవాగ్నినష్టప్రాయశ్చిత్తము	40
శ్రాద్ధాలనిరూపణము	19	సంచయనప్రయోగము	41

విషయములు.	పుట.	విషయములు.	పుట.
కుంభే అస్థిసంధానము	42	నూతనకావ్యశ్రితము	90
గంగాంధస్యస్థిపిత్తే వణము	43	శ్రిత్యశ్రిత్యపాపశ్రితము	91
సగ్నప్రచురసము	46	నూతనకావ్యశ్రితము	92
నవశాస్త్రము	48	దుర్మరణపాపశ్రితము	92
దశావప్రయోగము	52	నారాయణబలిప్రయోగము	93
శిశోవ్యాసనము	54	పునర్దహనక్రియ	98
కర్మణః పుణ్యాహవాచనము	55	విషూచీమహాచిజాడ్యమృతి	99
గృహ కుద్ధి విషయము	56	నారాయణబలికాలపడిమితి	99
పుణ్యాహవాచనము	57	పవిత్రనిర్ణయము	99
వృషోత్పన్న విషయము	57	మండలపి నానము	100
వృషోత్పన్న ప్రయోగము	57	ఉదకు భ్రాతృము	101
రుద్రకలత పూజ	61	శ్రాద్ధభోగ్య సంఖ్యా	102
గోవుషధివివాహప్రయోగము	62	వైరిణిగోదాన విషయము	102
గోవుషధిమాంసము	63	చాలా విధి దేశాంతిగతమృతి	103
బలిప్రయోగము	65	కర్మానంతరంజీవిమట	103
ఏకోద్దిష్ట శాస్త్ర విషయము	66	రిజస్వలాకి తనూత్రాన సజ్జనము	104
ఏకోద్దిష్ట శాస్త్ర ప్రయోగము	66	సపిండి కరణమునకు కత్తులు	104
పోడశ శాస్త్రవిధి	68	పేరికట్నరజోదర్శనము	105
పోడశ శాస్త్ర ప్రయోగము	69	సర్వహిత శాస్త్ర ప్రయోగము	105
సపిండికరణ ప్రయోగము	75	మృతా శౌచార్థ శాస్త్రం	109
స్త్రీలకున కల్ప విశేషము	81	దశి దానమంతిములు	110
వైరిణిగోదానము	86	విశేష దాన మంతిములు	111
స్వర్ణపాథేయము	87	పోడశ మహాదానములు	112
మాతు స్పృహి డీకరణము	88	మృతాహస్సు దెలియనిచో	113
గర్భిణీమరణ ప్రయోగము	88	మృతికాసాన ప్రయోగము	114

విషయములు.	పుట.	విషయములు.	పుట.
గమ్యా శాస్త్రఫలము	115	నానాదిఫలసహకరము	130
సునాసి నీర్వనియము	116	కారుణ్య విషయము	136
కర్తృనిరూపణము	„	కారుణ్య శబ్దములు	138
కర్తృ భావ్యారజస్వలా	117	శ్రాద్ధాదులవలన పిశ్చదేవతలు	
గరిదినిబున జ్ఞాత్యాశౌచము	118	సంతోషించుట	142
త్రైపక్షికాది శ్రాద్ధకాలము	119	పంచగవ్యప్రాశనము	145
ఉపశ్రయములకు కాలము	119	(ఆశౌచ నిర్ణయము)	
స్నానోదక నిర్ణయము	120	రజస్వలా శౌచము	147
జీవత్పితృనకు శ్రాద్ధనిషేధము	„	జాతాశౌచ ప్రకరణము	„
తీలతర్పణ నిషేధము	121	మృతాశౌచము	149
దర్శనీలతర్పణఫలము	122	పితృహృదయందు కన్యామృతి	150
త్రాంబూల చర్చణము	123	మాతాపితృమృతి	...
మాతృగణానామధ్యే } పితృమృతి }	123	భ్రాతృభగినీల మృతి	150
అగ్రక మాసప్రకరణము	124	మేన మామమృతి	151
శవమును కూడా వెనుటకు } నియమములు }	127	మేనల్లుడి మృతి	
శ్మశానమునకు పోబడి శవము } జీవించునప్పుడు చేసేవిధి }	„	మాతామహులనియొక్కమృతి	151
నిత్యకర్మయందు శిలానష్టము	128	దాహిత్రుని మరణము	151
సంవత్సర విమోక్షంబున తిథిద్వయము		మాతామహి మరణము	„
శ్రాద్ధ నిర్ణయము	„	భార్యయొక్క తల్లిదండ్రులమృతి	„
మృతశిథినిర్ణయము	129	అల్లుడి మృతి	152
శ్రాద్ధకాలమున క్యాజ్యవిషయము	130	న్యాలకుడి మృతి	152
		పితృభగినీల మృతి	152
		మాతృభగినీల మృతి	152
		బాంధవ్య మరణము	152

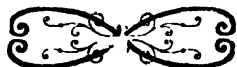
విషయములు	పుట	విషయములు.	పుట.
జనక తల్లిదండ్రుల మరణము	152	జానునిక్షేపవిధి	162
దత్తకుడిమృతి	153	ఘృతపాత్ర నిధానమ్	162
అచార్యమరణము	153	చిత్రగుప్తబలినిషేధః	162
అత్రికాంతాశౌచము	153	సువాసినిభోజనవిధిః	162
దశాహమాధ్యశ్మితం	154	అధిశ్రవణవిధిః	162
మూడుదినముల గోపలమృతి	154	పితృనూక్తనిషేధః	163
మాతాపితృ మృతి	154	పిండదూషణ	163
ఔరసపుత్ర మృతి	154	కర్తుశ్శాద్ధశేమాన్నభోజనః	163
పది దినములు నైసచో	154	ఉపవాసే శ్రాద్ధశేమాన్న	} 163
జ్ఞాతి మృతి	155	భోజననిషేధః	
ఆశౌచ సంపాతము	156	భిన్నగోత్రాంశుపితృశేమా	} 163
శవస్పర్శ	158	న్న భోజననిషేధః	
ధర్మ శవమునకునినునుము	158	సూద్రస్య పితృశేమాన్న	} 164
(వైత్రమేధక కారికలు)		దాననిషేధః	
గృహ లంకరణము	159	సూన్యతిథ్యంతరదినే కర్తవ్య	} 165
ఉష్ణోదక స్నాన నిషేధము	159	వృత్త్యవిధిః	
దేవతార్చన నిషేధము	159	సూతకాంతరితశ్రాద్ధవిధిః	165
అవసన కాలము	159	సంవత్సరమోక శ్రాద్ధవిధిః	165
ఆశ్వలాయ గోత్రక్రమం	160	శ్రాద్ధనిమంత్రణగాయత్రీసంఖ్య	166
విష్వర్చన విధి	160	ఉపనయన వివాహసంతకేషగా	} 166
పాదప్రక్షాళనము	160	పాపర్యంతంశ్రాద్ధకర్తవ్యం	
కర్తృభోక్తృరుపవేశనవిధి	160	అనేకశ్రాద్ధపన్నిపాతే.....	167
భోక్తురాశౌచమ్	161	గృహణేతశౌచ నస్మా	} 167
కర్తురాశౌచం	161	తకాభావః	
పారంభవివరణమ్	161		

విషయములు.	పుట.	విషయములు.	పుట.
జీవత్పితృకన్య తిర్పణనిషేధః	168	శ్రాద్ధాంగతిర్పణనిధిః.	175
భోధాయనామానాన్యనిర్ణయః	168	మహాలయతత్వణం.	176
సారమాసతిథినిణాయః	168	పితృవ్యాధికారుణశ్రాద్ధేతిర్ప	
శ్రాద్ధవిఘ్నే ఆమశ్రాద్ధవిధిః	168	ణవిధిః	176
అపుత్రాయాః రజస్వలాయాః		సపిండికరణాను మాసేశాదిషు	
భర్తృశ్రాద్ధవిధిః	169	తిర్పణవిధిః.	176
పాదప్రక్షాళనవిధిః	169	సుహస్నిశ్రాద్ధేసువాసినిభోజన	177
పాదప్రక్షాళనోదకమార్జన	170	ఆశౌచదినేశ్రాద్ధవిఘ్న	177
ఆచమనప్రకారః.	170	రజస్వలాకర్తృకభర్తృశ్రాద్ధం	177
గంధధారణమ్	170	ఆచమన విధిః	178
జలివేషణవిధిః.	171	శ్రాద్ధేత్రదాన నిషేధః	178
భోక్తురన్న స్వచ్ఛవిషేధః.	171	పాద ప్రక్షాళనం	178
జలివేషణపాత్రాణి.	171	రజస్వలాశుశ్చ శ్రాద్ధవిషేధః ..	
మధుదానవిధిః.	171	పితృపుత్రయో రేకకాలక్షీర	
అధవికిరవిధిః.	172	విధిః	179
వికిరానుతరం ఆచమనా		వామభాగేజలపాత్ర నిషేధః	179
భావేదోషః.	172	రజస్వలాసూతికాపత్యో }	179
పిండికరదానవిధిః,	172	రశుద్ధతా	
ఉచ్ఛిష్టసన్నిధిస్వరూపమ్.	172	ప్యత్రమమృతానాం శ్రాద్ధం	179
ఉచ్ఛిష్టపరిత్యాగః.	173	ఏకోద్దిష్టవిధిః	180
భోజనపాత్ర చాలసమ్.	173	విశ్వేదేవాస్త్రయోదశ	180
శ్రాద్ధశేమాన్న భోజనవిధిః.	174	తత్తన్నియమాః	180
ఏకాదశ్యుపవాసాదినియమే	174	ఉపవితినాక రవ్యస్థానాన్యపా	181
వైశ్వదేవవిధిః.	175	అధ సోదకుంభశ్రాద్ధవిధిః	181
		విషయాస్సమాప్తః	

శ్రీ రస్తు .

మృతికి దోషనక్షత్రములు .

నిర్ణయామృతే శ్లో॥ రోహిణ్యాం వసువంచకేత్రిపదభే యుగ్మాంశ్చి
భేపైతృభే । నందకామ చతుర్దశీ భృగుకుజాశ్చ పేషు భద్రే
తిథౌ । ప్రేత శ్రాద్ధమృతీసపింశ కరణతైపక్షికోనత్రయా । శ్వే
ద్వంశక్షయ మాఘవంతి కురుతే మాసద్విపక్షద్వయే॥

తా॥ రోహిణి, ధనిష్ఠ- శతభిషమ- పూర్వభాద్ర- ఉత్తరాభాద్ర- రేవతి- కృత్తి
క- మృగశిర్ష- పునర్వసు- ఉత్తర- చిత్త- విశాఖ- ఉత్తరాషాఢ- మఘ- ఈశ్వరముల
యందు ప్రేతశ్రాద్ధము- మరణము- సపిండికరణము- ప్రైపక్షికము- ఊనమాసికములు మొ
దలుగాగల ప్రేతకార్యములు చేయకూడదు అనగా దోషముగల నక్షత్రములనిభావము
దోషయుక్తశివారములు.

పాడ్యమి- విదియ- షష్ఠి- సప్తమి- ఏకాదశి-ద్వాదశి- త్రయో
దశి- చతుర్దశి- ఈశిఘలు దోషముగలవి. వారములు- శుక్ర, కుజ,
భానువారములు దోషముగలవి. శనివారము మాత్రము మధ్యమ ప
క్షమని కొందఱుచెప్పిరి.

మంచినక్షత్రములు.

జ్యోతిస్సంగ్రహే శ్లో॥ మృతశిఘి యదాస్యా తోమసౌమ్యార్య
వారా ణ్యశిశుభ ఫలదాని పోచ్యతే ధగ్మవిద్భిః । తురగ భరణి
పుష్య స్వాతిపాస్తాద్రామిత్ర । శ్రవణజల సమేతాః జ్యేష్ఠమూలా
స్తభైవ । భుజగమపిచపూర్వా ఫల్గునీ నామధేయమ్ । సకల ముదు
గణానాం శస్యతే ప్రేతకార్యే॥

తా॥ ఆశ్వని- భరణి- ఆర్ద్ర- పుష్యమి- ఆశ్వి- పుష్య- హస్త- స్వాతి- అమా
రాధ- జ్యేష్ఠ- మూల- పూర్వాషాఢ- శ్రవణము- ఈశ్వరములు ప్రేతకార్యములకుమంచి
వి, వారములలో సోమ- బుధ- గురువారములు ప్రశస్తములు,

ప్రాచీరగ్రంథే శ్లో! మృతేతు దహనేచైవప్రేతధివ్యృ ప్రివేశనే । పున్యా
తేత్రేపున్యతిభా పున్యతిక్లేఽస్థినిక్షిపే । యుగ్మాంఘ్రి భేతిపదభే
రోహణ్యాంవైతృభేతభా ధనిష్ఠాకంచకేచాపి ప్రేతకార్యసకారయేత్ ।

తా॥ మృతధియందును, దహనమును, ప్రేతయొక్క గృహమందు ప్రవేశించు
టయందును, పున్యతీర్థములు సేవించుటయందును, అస్థినిక్షేపణమందును, ద్విపాది- త్రి
పాది- రోహిణి- మఖానక్షత్రములయందును, ధనిష్ఠాపంచకముందును ప్రేతికర్మముచేయు
కూడవని బోధము.

గ్రంథాంతరే శ్లో! నందాభద్రా కామభూత । భామశుక్రార్కవాస
రాః । దహనే మరణేచైవ । తిద్దోపంతిగుణంభవేత్ ।

తా॥ ౧-౨ ౬-౭-౧౧-౧౨-౧౩-౧౪ ఈతిథులయందును, రవి-శుక్ర-కుజవారము
లయందును దహనమరణములు జరిగెనేని ఆచరణమొందిన ఫలమందు మరణమును దహ
నమును జరిగిన ఫలమునందు దహనమును మూడుపర్యాయములు జరుగునని తాత్పర్యము.

కించ శ్లో! తిథ్యుడు యోగే గ్రామే వారోద్ధ్యోగే వాటికాయామ్
తిథివారోద్ధ్యోగే గేహే మరణం పునర్భవతి ।

తా॥ వైవశిష్టిన రోహిణియు నక్షత్రములు గూడగామరణమునొందెనేని యా
గ్రామములో తిరిగి మరణము జరుగుననియును, నక్షత్రవారములు గూడెనేని వాటిక
యందు తిరిగి దహనముజరుగుననియును, తిథివారనక్షత్రములు గూడియొందెనేని మర
ణమొందిన గృహమందు తిరిగిమరణము జరుగుననియును తాత్పర్యము.

మాసనిర్ణయము! శ్లో! ద్విపాదేత్రీణిమాసానితిపాదేచ చతుష్టయమ్ ।
తద్భూతం వర్ణయేద్దీర్ఘా వజ్రానం వసుపంచకే ।

టీక! ద్విపాదినక్షత్రములగు మృ- చి- ధ- ఈనక్షత్రములయందు మరణమునొందె
నేని మూడుమాసములవలయును- త్రిపాదినక్షత్రములగు- కృ- పుష- ఉ- ధ- విశా- ఉత్త
రాషాఢ ఈనక్షత్రములయందు నాలుగుమాసములవలయును ధ- శత- భాద్ర- ఉ- భా- గ
ఈనక్షత్రములయందు మరణమునొందెనేని ఆఱుమాసములవలయును యేగృహమునందు మర
ణమొందెనో ఆగృహము విడువవలెనని తాత్పర్యము.

అథ మృతిచక్ర నిర్ణయము

౩

మృతిచక్రము.

కృ	అక్షాంశ				మ						
భక్తి	హ	పుష్య		పున	దిశా						
	లి	మృ	పున	ఉప							
		ఆర్ద్ర		భ							
		౩౦	౧౫	౬							
		మృషా									
ధ	మృగశిర				యాని						
	౧౫										
అక్షాంశ											
౧౫౦											

౩వో. సూర్యాభ్యంతరాకాదీగణయే చ్చ్యవర్తనాన్యంతరే।

బాహ్యేతిథి పునఃపునఃగణయే దిశాన్య దిక్షుక్రమాత్।

తా॥ మృతిదినమునసూర్యదేవక్షత్రమునందుండునో అది మొదలు ఈశాన్యదిక్కు నుంచి చక్రసూర్యమునకు ర నక్షత్రములును తదుపరినక్షత్రమును మొదలుకొని క్రియము గాల్గింపవలెను. చక్రముభ్రష్టతినక్షత్రము మొదలుకొనినక్షత్రములకు ర నక్షత్రములును, కృ మముగా అశ్వియును మొదలు చక్రగుర్వమునకు ర నక్షత్రములును ఈప్రకారమే ఈ శాస్త్రదిక్కునుంచి పొగడిగావిదిక్కులకుండు ౩ ను దిక్కులకుండు ర ను ఆరోహణఅవరోహణక్రమముగా వ్రాసిపూడవలెను,

౩వో. మృతికాలేందునక్షత్రం యత్రతిష్ఠతి తత్క్రమాత్।

అంతరంగే త్రిపక్షస్యాస్పద్య కత్యోద్విపక్షకమ్।

అంశ్యేచ పక్షమేకంస్యా గ్భాన్యో భాననోపాభాకః।

తా. మృతికాలనక్షము చక్రమధ్యమందుంటే అగ్రహము రగి రోజులు విడువవలెను. దానికి చుట్టువున్న ౮ గదులలోవుంటే ౧ ఒకమాసము విడువవలెను, దానికి చుట్టువున్న ప్రహరీలోపలయుంటే ౧గి రోజులు విడువవలెను, చక్రమునకు వెలుపలనుంటే అయింటివారికి దోషములేదు గాని ఆయావిక్రమముందున్నవారికి దోషము.

ఇతి మృతిచక్ర నక్షత్రవిచార స్సమాప్తః.

అథమాతాపితృభక్తి.

లోకమునందుడు జంతుజాలములో నంతయు మానవజన్మము త్రముము అదిజన్మాంతర సుక్తుత పరిపాక విశేషముచేతఁగలుఁగ వలసినదేకాని మఱియొక దానివలనఁగలుగునదికాదు, అట్టిదొడ్డిభమైన జన్మములభించియు మాతాపితృభక్తిజ్ఞాన మనునవి పట్టుపడకపోయిన ఈజన్మమువ్యర్థమైపోవును, కాబట్టి యెరుంగ నవ్వనకిగాని వానివానిశ్లీల దలఁచులు జగజ్జనన జనకస్వరూపులై యుందురు. ఇట్టితల్లిదండ్రులముఠ భక్తిజేయుట ప్రథమకర్తవ్యమని తద్విషయకమైన ప్రమాణము.

శ్లో॥ నాస్తిమాతృ సమం దైవం నాస్తిపితృసమోగురుః॥

తయోఃప్రత్యుపకారోపి సకథంచననిద్యతే॥

తా. తల్లితో సమానమైన దైవములేదు- తండ్రితో సమానమైనగురులేదు ఎందుకలననగా ఆతల్లిదండ్రులకు (వారుకనియెంచి కాపాడుచురచ్చిన ఉపకారమునకై) ప్రత్యుపకారమును యొందిచితే యెవ్వరిమునుకాకరాదు. కావున తల్లిజ్ఞులమైయుండవలె శ్లో॥ మాతాపితాచసుప్రీతో స్యాతాం పుత్రగురైర్భద్రాః॥

సపుత్రస్సకలం ధర్మం ప్రాప్నుయాత్సేనికర్మణా॥

తా. తల్లిదండ్రుల వానందపరముటయే సర్వసుక్తుత మనఁబడును, అదిలేకయెన్ని పుణ్యములను జేసినను కష్టమని భావము

పుత్రస్వరూపము.

శ్లో॥ పున్నామ్నో సరకాద్యస్మాత్పితరంత్రాయ శేసుతః॥

తస్మాత్సత్త ఇతిపోక్తస్సయమేవ స్వయంభునా॥

టీక॥ యస్మాత్ - ఎందులను, పున్నామ్నః - పుట్టినను పేరులను, సరకాల్ - దుఃఖానుభవమునుండి, పితరః - తండ్రిని, సుతః - కొడుకు, తామ్రతే - కాపాడుచున్నాడో తస్మాత్ - అందులను స్వయంభునః - స్వయముగా పుట్టిన బ్రహ్మచేత, స్వయమేనా - తానుగానే (పుత్రః - పుత్రుడనిపోక్తః - ఆకొడుకుచేప్పఁబడుచున్నాడు అనఁ

గాపుత్తుక పుట్టుటచే తండ్రికి నగ్గరినిచ్చుచున్నాడు, వీడుపుట్టుటచేత తండ్రియొక్క నరక దుఃఖము నివర్తించును-ధర్మము బ్రహ్మతతి పరంపరా తనతో పోనియ్యక పెంచినదగుటయే తండ్రికిదుఃఖనివృత్తి.

శ్లో॥ అజాతమృతిమూర్ఖాణాం మృతాజాతౌ వరౌసుతౌ।

తౌకించినోకదాపిహి హ్యగ్ర స్వత్కంఠశోకదః॥

టీక॥ (మూడువిధములు సంతానములు- పుట్టినవి- పుట్టిచచ్చినవి, పుట్టిమూర్ఖులులయినవి) అట్టి అజాత=పుట్టినవాడు మృత=చచ్చినవాడు, మూర్ఖాణాం=మూడుడనెడు ముగ్గురిలో, మృత + అజాత=చచ్చినవాడు పుట్టినవాడనెడు ఇద్దఱును-వరౌసుతౌ = శ్రేష్ఠులైనకొడుకులు, (ఎందునల్లననిన) తౌ=వారూ, పిహి= తల్లిదండ్రులకు, కించత్ + శోకదః= కొంచుమనఁగా తలచినప్పు డొకప్పుడుమాత్రమే వ్యసాయనిచ్చువారలు- మూర్ఖా + కంఠ=మాధుఁడైన కొడుకైన. అశ్వంతిశోకదః= మిక్కిలి దుఃఖకరుఁడుగానుండును అనఁగా కొడుకుమూర్ఖుడయ్యెనేని తల్లిదండ్రులు ఎప్పుడును దుఃఖపడుదునుట

శ్లో॥ జీవతః పృథక్కరణాత్ ప్రత్యబ్ధ భూతిభోజనాత్।

గయాయాం పిండదానాచ్చ త్రిభఃపుత్రస్యపుత్రితా॥

టీక॥ జీవతో= బ్రతికియున్న తల్లిదండ్రులయొక్క, వాక్యకరణాత్=మాట నెక చేర్చుటచేతను-ప్రత్యబ్ధం=తల్లిదండ్రులు నివోయినవెనుక ప్రతిసంవత్సరమునందును- భూతిభోజనాత్ = విస్తాముగా శాస్త్రభోజనముల నిడుటచేతను-గయాయాం= గయాక్షేత్రమునందు-పిండదానాత్ చ= విష్ణువీశాస్త్రము చేయుటచేతను-త్రిభః= ఈయాడింటిచేతనే-పుత్రస్య=కొడుకునకు-పుత్రితా=పుత్రత్వము అనఁగా తండ్రిచెప్పినట్లు వినుమండి పిదప కృత్రిజ్ఞతతో పితృధర్మమునుపాలించువాడు గనుక పుత్రుడన.బడును,

శ్లో॥ పృజయా చపిత్వా పూర్వాన్యతో దివిమోక్షనే।

పుష్యేణోగోకాః జయతేపౌషేణానందమశ్నుతే।

అశపుగ్నిస్యపౌషేణానకమేవాధి రోహతి।

అహోగృహీయోభవతి పుత్రస్త స్వగోపుత్రితా॥

టీక॥ అన్యః= గృహస్థుడై పితృయుగ విముక్తివందినవాడు-పృజాయా= సంతానముచేత-పూర్వాన్ పిత్వాన్=పితృపితామహ ప్రపితౌ మాహాదులగు తన వెనుకటి వారలగు పితృలనందరిని-(పుత్రోత్పాదన గూఢభగ్నాచరణచే సంశ్చప్తులంజేసి) దివి=తేజోలోకమునందు- మోక్షనే= సంతసించును, (మఱియు) పుష్యేణ= ధర్మముగా గలిగినకొడుకుచే-లోకాక= విహికజనులను-జయతి= జయించుచున్నాడనఁగా వీనిచేవారంభంబులైన కార్యములను కొనసాగించువాడుగను, తమయధ మల్లోత్పర్రాదులను నిర్వహించు

కొనువాడుగనుక ఉండునట్టివాడుకొడుకు గనుక లోకులొందజ తనకులేకపోవుటయే జరగుననచ్చును, అటుగాక పోయిన- లోకాకా- పాత్రికలోకంబులను-జయించు ననగా! నాపుత్రునిచే నియ్యబడు తిలోకాదులచే పుణ్యలోకంబుల నొందునని భావము పాశే- సమమునిచే-అనందచక్రు లే- సుఖముననుభవింపననగా నానంకమిట్లే యభి వృద్ధినో దెగగా నేను పితృబుణవిడుక్తికొఱకు పుత్రునిబడసింట్లు పుత్రుడును పు త్రుని బడసెనని యానందించును - అథ-అటుపిమ్మట, పుత్రస్య పాత్రేణ- కొడుకు యొక్క మనుషునిచే-నాకం + ఏన- బ్రహ్మలోకమునే - అధిరోహతి-ఏక్కుననగా నతనిపుణ్యం బహుంబనిభావము-అతః-అందులన యా పుత్రః-ఏపుత్రుడు-గృహీధవతి- సంపాదిగా నేర్పడునో-తస్య- అట్టివానికే- పుత్రితాపి-పుత్రీత్యమగలదుగదా- ఎవ్వడు కాని ఇట్టివానికొడికని పేరుపొంది ధ్యమునవలంబించి సంపాదియనంబడి పరోపకార నిరకుండై యాడునో వాడు కొడుకుగాని ఎవడో వీడ్కోయనామధేయుడు అబ్బ పేరు జెరుచువాడనిపించు మూఁగుడు కొడుకుకాడనితాత్పర్యము

దానస్వరూపము.

దానము సాత్వికమని- రాజసమని- తామసమనియు మూడువిధములు శ్లో! దాతవ్య మితియద్దానం దీయతేననుపకారిణే!

దేశేకాలేచ పాత్రేచతద్దానం సాత్వికంస్మృతమ్||

తా! అనగా దానము యిశ్యుడగిన దని తలచి తనకుపకారమును జేయునిచానికే యుక్తదేశమోదాను యుక్త కాలమందును తగినపాత్రమం దునివ్యబహుచున్నదో ఆదానము సాత్వికదానమనియును.

శ్లో! యత్ప్రత్యుపకారార్థం ఫలమద్విశ్యవాపున||

దీయతేచ కరిగ్నిష్ఠ తద్దానం రాజసంస్మృతమ్

తా! ఏదిప్రత్యుపకారము కొఱకుగాని ప్రతిఫలముకొఱకుగానివ్య సనముతో నియ్యబహుచున్నదో అది రాజసదానమనియును.

శ్లో! అదేశకాలే యద్దానం అపాత్రే ధ్యశ్యదీయతే!

అసస్కృత మనజ్ఞాతిం తత్తామ సమువాహృతమ్||

తా! యేదానము అదేశమందును అకాలమందును, అపాత్రములంగు ను, అనుర్యాదతో తెలియకయియ్యబహుచున్నదో ఆదానముతామసదా నమని భగవద్గీతా ప్రమాణముకలదు. ఈమూడువిధములైన దానముల

లో మొదటిదైన స్వాతిక దానము శ్రేష్ఠత మైనదియు, ఆవిధముగ జేయుట చే మిగుల పుణ్యములభించుననియును, రెండవదైన రాజస దానము సాధారణమైనదనియు, అరీతిని చేయుటచే పుణ్యములభించదనియు, మూడవ దగుతామస దానము నిందింపదగినదనియు, ఆవిధముగ దానము సేయుటచే పాపమే తప్పకలభించుననియు అనేక ప్రమాణములు గలవు.

శ్లో॥ కింతస్య దానైః కింతైః కింతపోభిః కినుద్ధరైః।

హృదిస్థాయస్య భగవాన్సంగళాయతినోహరిః॥

తా॥ మనమున నిశ్చలధానిన స్థితక బతుట వాచికు డై యెన్ని దానములు చేసినను కష్టము, ఎన్ని తీర్థములు సేవించినను ఫలములేదు, ఎన్ని తపంబులు సలిపిననులాభములేదు, యెన్ని యాజ్ఞముల నాచరించినను నిష్ఫలము హృదయశుద్ధితో దైవమును భాసించుచు జేసిన దానతీర్థపోషణబులు సఫలంబులని భావము, కావున శైలపూజను దైవస్వరూపియందై కన్యావరణముచేయుట మంచిదని ఫలితార్థము-

శ్లో॥ దేశేకాలేచ పాతేచతద్దానం సాత్త్వికం స్మృతమ్॥

అన్నట్లు సమయమును కనిపెట్టి దానము చేయవలసినది.

శ్లో॥ కన్యాగతే భాస్కరేతు పితౄణాం దత్తమక్షయమ్॥

తా॥ సూర్యవృద్ధిక సంక్రాంతే నిరాశాః పితావోగతాః॥

సూర్యుని కన్యాయనము మొదలు మహాలయకాలంబున పితృదేవతలకివ్వబడినకవ్యము అక్షయంబగును. వృద్ధిక సంక్రమణము వెళ్లినపిమ్మట పితృదేవతలు భగ్నాశులై తమవంశస్థులను శిషించిపోయెనరన్నట్లుకాలమును దెలిసి కర్మమును చేయవలసినది.

శ్లో॥ దుర్భిక్షచాన్న దాతారం సుభిక్షే ధనదాయినమ్॥

హేమంతే వస్త్రుదాతారం గ్రీష్మేంబువ్యజనపదమ్॥

ఆతపేఛత్రదాతారం పాదుకా పదమేవచ॥

ఆర్థత్రాణ విధాతారం దానశౌంఢం ప్రచ్ఛత్తే॥

తస్యోకాలేయద్దత్తం కించదవ్యధికం భవేత్॥

తా॥ కరువులో అన్నమును సుభిక్షకాలంబునధనంబును చలికాలంబున వస్త్రమును గ్రీష్మకాలంబున నీరుగాని మొదలైనవాటిని ఎండకాలమున గొడగును పాదరక్షలనుభయార్థి సమయంబున ఆర్థయరక్షణంబును కొలసమయిన నుపయోగిం దానటుల చేసినవా

దు యోగకాంతిని పేరుచెందగలడు, అన్నట్లుయేద్రత్యమేకాలంబున నెవ్వనికి భక్త్యముగ నుపయోగపాదుగునో దానిని వానికిప్రభుడే యిచ్చుట మంచిది

ప్రాయశ్చిత్త ప్రకరణము.

యజమానుడు బుద్ధిపూర్వకముగ నైనను, అజ్ఞానము వలన నైనను ప్రమాదమువలన నైనను, అనిచ్ఛవలన నైనను, పరేచ్ఛవలన నైనను చేసిన పాపములకు ప్రాయశ్చిత్తమును జేసికొనవలసని ప్రాయశ్చిత్తకాండము చెప్పుచున్నది

శ్లో॥ ప్రాయశ్చిత్తైరపైత్యేనః అనియుండెను. ప్రాయశ్చిత్తమును వాప్తి క్యాదిభావముచే జేసికొనకయున్న వారలకు,

శ్లో॥ ప్రాయశ్చిత్త మకుర్వాణః పాపేషునిరతానరాః॥

అపశ్చాత్తాపినకప్రాన్నరకా యాంతిదాహణాః॥

తా॥ ప్రాయశ్చిత్తములు జరిగించుకొనక పాపనిగురులై పశ్చాత్తాపరహితులైన మానవులు దాహమైన నరకములను బొందుదురని స్పృకులు ఘోషి-పుచున్నది ఆప్రాయశ్చిత్తములు అనేకవిధములుగానున్నవి వానిభేదములు స్పృకులయందును మూల గ్రంథములయందును చూడదగును

మను॥ శ్లో॥ ప్రాయశ్చిత్తం చికిత్సంచ జ్యోతిషం ధర్మనిర్ణయమ్॥

వివాశాస్త్రీణ యోబూరియాత్తమాహుర్బ్రహ్మహుతకమ్॥

తా॥ ప్రాయశ్చిత్తమును, బేషధమును, జ్యోతిషమును, ధర్మశాస్త్రమును శాస్త్రమొకటిగా చెప్పవచ్చును బ్రహ్మహుత్యః జేసినవాడగును, కావున యజమానుడు చేసినపాపములు జక్కగ విచారించి తగు ప్రాయశ్చిత్తమునభజింపవలెను

వృద్ధహరీత సంహిత-వస్తూద్యాయమందు,

శ్లో॥ అగ్నివర్ణాంసుర్జాపీత్వా సురాపానద్విజాతయః॥

మరణాచ్ఛుద్ధిన్మృచ్ఛంతి శూద్రస్య వతమాచరేత్॥

తా॥ సురాపానముచేసిన శూద్రునకు ప్రాయశ్చిత్తము కలదుగాని, ద్విజాతకుకళకళ కాగిన సుగుణుడైనా పులిసొందుటయే ప్రాయశ్చిత్తము, ఈప్రాయశ్చిత్తభేదములు గ్రంథవిస్తరం భీతిచే నిచ్చట వ్రాయవలెనని,

✱ శ్లో ✱

తాను జ్ఞానాజ్ఞానమువలన చేసిన పాపములకు మోటనే ప్రాయశ్చిత్తము జేసికొనవలెను. ౬-౩-౧౪ సం॥ కాలపరిమితి ౭-౫-౩-౧ ఏడుగురుగాని యెనుగురుగాని ముగ్గురుగాని యొకరుగాని బ్రాహ్మణసభ చేసి తఃపిబట్టలతో నువ్వగుగాని వెండిగాని విశేషముగా హవిత్తు సమర్పించి పాపాంతరంగ ప్రణామములు జేసి పిమ్మట సభికులు ఏమికార్యములనియడిగినపైని, (కర్త) మమజన్మ ప్రభృత్యే తావత్సర్వంతం సమనస్థితానాం జ్ఞానాజ్ఞాన కామాకామసన్దేహసకృత్కాయిక వాచికమానసిక సాంస్కరిక స్పృష్ట స్పృష్ట భుక్తాభుక్త పీతాపీత జ్ఞాతాజ్ఞాత సకలపాతకాంతిపాతకోపపాతక సంకలీకరిణాం పాతీకరణ జాతిభ్రంశకరణపక్కిర్ణ పాతకానాం నిరాసాధ మనుగ్రహం కృత్వా ప్రాయశ్చిత్త ముపదిశెంతు భవంతః॥ అనిపలికి॥

శ్లో॥ సర్వే ధర్మ వివేక్తారో గోష్ఠారస్సకలాద్విజాః॥

మమదేహస్య సంశుద్ధిం కుర్వంతుద్విజసత్తమాః॥

మయాకృతం మహాఘోరం జ్ఞాతమజ్ఞాతకిల్బిషమ్॥

ప్రసాదః క్రియతాం మహ్యం శుభానుజ్ఞాన ప్రియచ్ఛర॥

పూజ్యైఃకృతః పవిత్రోహం భవేయంద్విజసత్తమైః॥

తా॥ ధర్మవిచారణజేసిగ్రహించునోద్విజులారా, నామదనుగ్రహించినవ్యయము దలుగ జ్ఞానజ్ఞానములచే జేసినపాపము నివర్తించునట్లు ప్రాయశ్చిత్తముపదేశించి నన్ను పవిత్రునిజేయుండని ప్రార్థించవలెను. పుత్రాదులుచేయునపుడు అన్యజన్మప్రభృతీయని యుచ్చరించునది అట్లుపైని సభ్యులువానికక్షికనుసారముగ ప్రియశ్చిత్తియ ననువాదఃకుడగు విప్రునిద్వారా తెలియజేయఁబలెను, ఆమైగంధాదిపరిమళ దీప్తియులచే సభ్యుల ననువాదకుని పూజి విపాపాదుసారముగ దక్షిణసమర్పించవలెను. ఆదైవిసభ్యులుఅముక ప్రియశ్చిత్తేన పూర్వోత్త రాంగయ తేనయధాశక్తిప్రత్యమ్నాను ద్వారాచీర్ణసత్త్వంను ద్దోభవిన్యసి॥ యనియనువాదకునిచే తెలియజేసివైరి॥ అనుగ్రహోయం॥ అనిపలికికత్త తిథియాదు నది మొదలగు పుణ్యక్షేత్రములందు స్నానము ఆర్ఘ్యముజేసి దేశకాలముల గీర్తించి మమజన్మప్రభృతీయని మొనిలుగమీద జెప్పిట్లునంకల్పించి॥ పభోస్పదిష్టమముక ప్రియశ్చిత్తిం పూర్వోత్తరాంగయతమయక ప్రత్యమ్నాయద్వారాయధాకాలంకరిష్యే॥ నతః॥ యనియుచ్చరించి శ్లో॥ యానికానిచపాపానిబ్రహ్మహత్యాసమానిచ॥ కేకావాళి త్విత్థులతస్మాత్కైకాకవపామ్యహం అనిపలికి॥ త్కోపధ్యముల వర్జించిమీనముగడ్డము

గోకుల నీయించుకొని ఆయుర్మలకుని కంఠధానముచేసి" నదియందు స్నానము చేసి
 పునః స్నానముచేసి స్వయంబిందువునకు సాపత్యార్థం" అని స్మరించి గోకులము
 నుండి యుగము త్రయ- గోక్షిణము- వెరుగు- కేయి- తుకోదకము- పట్టచే స్నాన
 ముచేసి- స్నానముచేసి- కల్పమును విని స్నానముచేసి న్యాయారాధనము- ర్నినునసా స్మ
 రించి || 3 మాటును అర్ఘ్యమిచ్చి శుద్ధకస్త్రమును ధరించి బాట్టునంతుకొనిపిమ్మట గో
 పదక్షిణ మాచరించవలెను.

శ్లో॥ నమస్తేకపితేభద్రేనమస్తేగోకపావనః॥

సర్వదేవప్రియేనిత్యం జగత్పూజ్యేనమోనమః॥

యనుచు గోపదక్షిణన చేసి అనంతరమందు తన పాపనిష్కర్తి
 కొలకు గోదాన జేయవలెను. ముందుగా బ్రాహ్మణ పూజనోపన్వియ
 ధావిధిగా గోదానము జేయవలెను. అప్పుడు మంత్రిము.

శ్లో॥ యజ్ఞసాధన భూతాయా విశ్వస్యాఘప్రణాశనీ॥

విశ్వరూపధనోదేవః ప్రియతాం వేనయాగవా॥

గవామంగేషుశవంతి భవనానిచత్తుశ్చ॥

యస్మాత్తస్మాచ్ఛివం మేస్యాదిహా కేవరత్యచ॥

తనశక్తికొలది దానదక్షిణలిచ్చి పిమ్మట దశదానములు పాప
 హరుడగు విష్ణువునకు బ్రీ'గజేసి బ్రాహ్మణులను సంతోషపరచి తన
 శక్తికొలది బ్రాహ్మణసమారాధనము చేయించి లేగా బియ్యముమొ
 దలగు పదార్థములనిచ్చి పంచగవ్యమునకు పూజజేసి పిమ్మట భక్షించి
 గాని, లేయాదిన ముపవాసము జరిపి ముటుదినమునందు పంచగవ్యము
 భక్షింపవలయును.

హోమప్రకరణము.

పరాశరస్మృతియందు. శ్లో॥ తస్మాచ్ఛుద్రం సమాసాద్య సదాధర్మక
 థస్థిగమ్॥ ప్రాయశ్చిత్తం ప్రదాతివ్యం జపహోమ వివర్జితమ్॥

అని హోమము నిషేధించబడియున్నది కనుక విప్రద్వారము
 గహోమమునుట చింత్యము. పిమ్మట బంధుభోజనము- దేవతాదర్శనము
 జేయవలెను. తానుచేసిన పాపములకు ప్రాయశ్చిత్తము మరచిన యె

డల హీగజన్మప్రాప్తి- సరకప్రాప్తి- రోగప్రాప్తి- మూకత్వాంధత్వాది
ప్రాప్తి- దారిద్ర్యప్రాప్తి- మొదలగునవి పాపభేదము సారముగ లెత్త
తొందితమ్యాను సారముగా గలుగునని శాస్త్రమునలన తెలియుచున్నం
దున తాను తెలివిగలవాడై పాపనిదాన బులయిన రాజసాదినకలవృత్తు
లవలనజన్మించెడికామకోర్కెధాతులనువిడిచిప్రపంచమునుముఖ్యోన్మేషము.

కర్మాచరణఫలము.

శ్లో॥ సునిర్వృత్తాక్రయాచేత్స్యాదాశౌచనియమైస్సహ!

పాపిష్ఠువంతి పితృత్వం హిప్రయతాః కర్తృబధః॥

తా॥ మాతాపితరులు స్మృతినిొందిన సమయమునందు పుత్రులు ప్రేతకర్మములను
చక్కగనియును ముతముగ నెఱవేర్చి నని తుతనిమాతాపితృవులు తత్కర్మానుకూలముగ
నధిపత్యుడైన పుత్రులొక ములను బొందుదురు. యిదియనుగాక మాతాపితృవుల పితృతే
నత్వము గలవాడగుదురు. అట్లుగుటచేత ఆనందమునుబొంది తనుపుత్రులు దీర్ఘాయుష్యంతు
లును తేజోవంతులును ధనవంతులును అగునటులవాళ్లొకవంతులనుజేయుదురు, ఆయాకి
ర్వచసామర్థ్యమున పుత్రులు సుఖవంతులైయుందుని తాత్పర్యము.

శ్లో॥ పితృణాంచ ప్రసాదేన కర్తృత్వం శోభిష్యతే॥

శ్రేయః సంచాభివృద్ధిస్సద్భూయ నాముత్తరోత్తరమ్॥

తా॥ పితృదేవతలయొక్క యనుగ్రహముచేత పుత్రులయొక్క మనము అభివృ
ద్ధిని బొందుటయేగాక గొప్పవగు శ్రేయస్సునుగూడ విశేషించిలుగుననితా.

పురాణోక్తమున కెప్పుడును ఆదు శాద్ధమేను॥ సుమంతిః॥ శ్లో॥
నదాచైవతు మాతాగ్రామామృతాద్ధం నిధీయతే॥ పృథ్వీచంద్రోదయే॥

శ్లో॥ పురాణోక్తోపి సామాన్యంృచ్ఛితాద్ధంచ సర్వదా॥

నమస్కాశేణ మంత్రేణకుర్యాదామాన్నపత్నిదా॥

తా॥ పురాణోక్తమగు క్రియలతోను సామాన్యశాద్ధమును కృద్ధిశాద్ధమునుగూడ
నమస్కాశమంత్రముతో అనుదినన్యమచేతనే చేయవలెనుట,

కించ॥ వేదవ్యాసీయేధర్మశాస్త్రే ప్రథమోధ్యాయః,

శ్లో॥ బ్రాహ్మణక్షత్రియవిశేష్త్రయో వర్ణాద్విజాతీయః॥

శ్రుతిస్మృతిపురాణోక్త ధర్మమోగ్యాస్తుకేతరే॥

శూద్రోవర్ణశ్చతుర్థోపి వర్ణత్వాధర్మమగ్నాతి।
వేదమంత్రస్వధాన్యాహా వషట్కారాదిభిర్వివా।

తా॥ బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్యులు మువ్వురు ద్విజాతులు, వీరిలు శుక్రతి స్మృతి పురాణ ధర్మయోగ్యులు ఇతరులుకాదు, శూద్రులు నాలవవర్ణమువారియినప్పటికిని వర్ణములలో చేరుటవల్ల ధర్మమునకు దగినవారుగాని వేదమంత్రస్వధాన్యాహావషట్కారాదుల కర్మలుగారు, తక్కినవిషయములు నిణకాయసింధవునందు చూడవలయును,

ఉత్కాంత విషయము.

ఛందోగపరిశిష్టే॥ శ్లో॥ దుర్బలంస్నా పయిత్వాతు శుద్ధిచేలాభినంభృతే
దక్షిణాశిరసంభూమౌ బహుష్మత్వాం నిధాపయేత్।
ఘృతేనాభ్యక్తమాప్లావ్య శుద్ధప్రస్తోవితివా।
చందనోక్షిత సర్వా గే సుమనోభిర్విభూషయేత్।
హిరణ్య శకలాన్యస్య క్షిప్త్యాఞ్చ దేఘ సప్తసు।
ముఖేష్య హపిధామైః సం నిహకరేయుస్సుతాదయః॥
కలేనైవేముఖేఘాణే హిరణ్య శకలంస్య సేత్।

తా॥ ప్రాణములు క్షిప్తిగానే స్నానము చేయించి శుద్ధమైన బట్టబరిచి దర్బలతోగూడిన ఘృమియును దక్షిణకొన్నగా బంధుకొనబెట్టి శుద్ధవిస్త్రీయపవిత్రముగ ఘృతముచేబూసి-చెవులు-నేత్రములు-ముఖము - మూలరంధ్రముల ననుకేడించెడియందు శువర్ణ శకములనుంచి ముఖముగ ప్తి కుమారుడు మొదలగువారుగొనిపోవలెననుట

దివోదాసీయమందు—ఋణుణధేనుదానము.

శ్లో॥ ఆజన్మోపార్జితం పాపం మనోనాశ్కాయ కర్మభి॥
తత్సర్వం నాశమాయాతు గోప్రదానేన కేశవ॥
యసు మంత్రముతో ధేనుదానము చేయవలెను.

వ్యాసవచనము॥ శ్లో॥ ఆనన్నమృతు నాదేయ గాస్సవత్సాతు పూర్వవత్। తదభావేతు గాశ్చ వ నరకోత్తారణాయనై॥

తా॥ మరణకాలమందు పశ్యిస్తోగూడిన గోవునుగానిలేదాగోవు నైన ను నరకముద్ధరించుటకు దానముచేయవలెననుట

మదనరత్నమందు జాతుకణ్ఠా వచనమెట్లసిన.

శ్లో॥ ఉత్కాంత్యాదీనిదానాని దశదద్వాన్మృతస్యతు!
గోభూతిల హిరణ్యాజ్య వాసాధాన్య గుడానిచ!
రాప్యం లవణమిత్థాహృద్దశ దానాన్యనుక్రమాత్॥
ఏతాని దశదానాని న గాణాన్మృత్యుజన్మనో!
కుర్యాదభ్యుదయాన్గతు ప్రేతిజ్ఞేపి పరత్రైవై॥

తా॥ గోభూతిల హిరణ్యాదిదానములు పదియు జన్మకాఁ మందభ్యుదయకొఱకును
మరణకాలమందు సుగతికొఱకును జేయవలెను ॥ మఱిజాంతరముపి ఏతన్నియ మేన
కర్తవ్యం ప్రాణముపోయిపిమ్మటగూడఁ బైనజెప్పిన విధిప్రకారము” కన్యములజేయ
వలయును

అథ తలపాత్రదానము.

బ్రాహ్మ్యః॥ శ్లో॥ తామ్రపాత్రాంత్రైః పూర్ణావస్థమాత్రం ద్విజాయతు!
సహిరణ్యంచయోదద్వాచ్ఛ్వావిత్తానునారతిః॥ సర్వపాప విశుద్ధా
త్మాలభేత గతిముత్తమామ్॥

తా॥ రాగిపాత్రలో నొక శేరువులుపోసి యథాశక్తిహిరణ్యముతో బ్రాహ్మ్య
వికి దానముజేసిన సర్వపాపములుపోయియుత్తమగతిని బొందుదురనుట

కర్ణమంత్రకథనము.

పరిశిష్టే.—మ్రियమాణస్య కర్ణేతు పుణ్యమంత్రాజపేత్తవః॥

తా॥ మరణకాలమందు పుణ్యమంత్రముల నతనికిర్ణమందుజపించవలెను,
పద్మపుగాణే— శ్లో॥ కర్ణస్థాను నాసుదేవాయ హిరయేపరమాత్మినే,
ప్రణతఃక్రేత నాశాయ గోం నాయ సమోనమః॥ ఇదం మంత్రం జపం
కుర్యాత్సకృత్సా పత్యహంసరః । సర్వపాప వినిర్ముక్తో విష్ణులోక
మవాప్నుయాత్॥

తా॥ కర్ణస్థానము:- నాసుదేవాయనమః విష్ణుజేనమః:- గోవిందాయనమః అను
నీమంత్రములు బ్రతిదినంబు నొక్కమాటుజపించిన నమందు సర్వపాపములనుండితొ
లగి విష్ణులోకమునుపొందుదురనుట

వశ్యమిత్త పామశ్చిత్తవిధి.

స్మృతులయందు చెప్పబడిన ప్రకారము ఊర్ధ్వోచ్ఛిష్టము, అధో
చ్ఛిష్టము, అంతరిక్ష మరణము, ఆశౌచమరణము, ఖట్వాదిమరణము,
అను నాఋషిధంబులగు మరణములయందును, చండాలశ్చేషచామలవలనఁ
గలిగిన మరణములందును విప్రసంక్యానుసారముగా కృతచరయంబు
లను ప్రాయశ్చిత్తాంబుగ నాచరింపవలయును.

ఇందుకు ప్రమాణము. — స్మృతిత్వనిర్ణయే,

శ్లో॥ ఊర్ధ్వోచ్ఛిష్టే పృథ్వోచ్ఛిష్టే అంతరిక్షమృతేతిథా |

ఆశౌచమరణేచైవ కృతచరయ ముదావృతమ్ |

తథాచ॥ శ్లో॥ ఊర్ధ్వోచ్ఛిష్టే పృథ్వోచ్ఛిష్టే ఖట్వాదుల మరణేతిథా |

అంతరామరణేచైవ ఆశౌచ మరణేతిథా |

అగ్నితో మరణేచైవ త్రిభిక్తచైర్విశోధనమ్ |

మృతీసంగ్రహే॥ శ్లో॥ అన్నాత్వా మరణేఘాతే ఆశౌచమరణేనతి |

ఉచ్ఛిష్ట మరణేచైవ ఖట్వాదులమరణేతిథా ||

చండాల శ్వాస సంస్పృష్టే పాశ్చాత్యమరణేనతి |

చండాలా స్పృశేనపి త్రిభిక్తచైః పృథక్ పృథక్ ||

శ్లో॥ విప్రసంక్యానుసారేణ ప్రత్యాఖ్యాయ విధిర్యథా |

కృత్యాతుదానంకార్య మన్యధాకీర్త్యపిభవేత్ |

శుద్ధ్యశీలివశేషః॥ ఇతివశ్యమిత్తప్రాయశ్చిత్తవిధి స్సమాప్తః

మధుకర్మ వానము.

వారాహే॥ శ్లో॥ దృష్టాసు విహ్వలా హ్యేషం యనుమాగ్ధాను ౧ నిగమ్
ప్రయాణకాలేతునో ముక్తేణవిధిపూర్వకమ్ | మధుకర్మంత్వరక్
గృహ్య ఇమం మంత్ర ముదీరయేత్ | గృహ్యణచేషం మధుకర్మ
మాద్యం | సంసారవాశనకరం త్వమృతేనతుల్యం | నారాయణేనర
చిత్ర భగవద్ప్రియ గామ్ | దాహేనశాంతి కరణం సురలోకపూజ్యమ్ |

అనేనై వతునుంజేణ దద్యాచ్చ మధుపర్కమ్ |

నరిస్యమృత్యుకాలేతు పరిలోక సుఖావహమ్ ||

తా|| మరణకాలము పుట్టును మొదలైనవారు మధుపర్కము దెచ్చిగ్రహణచే
చు, అనుశోకము త్రమును చచ్చరింపుదుపలోక సుఖమునిచ్చుదుపర్కము నినిపించునది

*

మరణకాల దోష శాంతి విధానము.

యమః శ్లో || సంసారాయాశాః ప్రదాతవ్యా భద్రేభూమిరసః తరమ్ |

విప్రేభ్యోద్దీక్షితేయేన సదోషస్తత్రవిద్యతే ||

గుప్తవాగేషుమృతప్రాయశ్చిత్తమాహ || మార్కం డేయః ||

శ్లో || భానాకుజేనానాస్త్రా తత్తద్వణం ప్రదాతయేత్ |

భృగౌహిరణ్య సహిం వస్త్రదానం విశోధనమ్ ||

తదాహమరీచిః శ్లో || భద్రేభూమిప్రదానంస్యా త్ప్రపదతేహిరణ్య

దః | వాగేవారాధనైవశ్యం వాసాదానం విధీయతే | రక్తవస్త్రాకుజే

భానా శ్వేతంశుకే ప్రకల్పితమ్ | శనైశ్చితేనుసీలంస్యాదోద్రోహపశాం

తయే | దద్యాచ్చుద్ధి మవాప్నోతి హృదత్వా దోషమాపుయాత్

ద్విప్రీపాది సక్షత్ర మరణే వస్త్ర సహిత హిరణ్యదానం కుర్యాత్ |

ధనిషా కంచక మరణే ప్రాయశ్చిత్తమాహ, — మదనరత్నే |

శ్లో || ఏకాకీణలంకాంస్యం తదర్థంవా తదర్థకమ్ |

నవప్రక్రిపలంవాపి దద్యాద్విప్రాయశ్చిత్తి ||

కత్నఃతరమాహ || శ్లో || యమాయధగ్మరాజాయ మృత్యవేశాంశకా

యచ | నైవస్యతాయకాలయ | సర్వభూతక్షయాయచ | జౌదుంబరాయ

దధ్నాయ సీలాయకరమేష్టినే | వృకోదరాయచిత్రాయ చిత్రగుప్తాయ

వైకిమాత్ |

ఇతి ఆహుతిత్రయం హోమంకుర్యాత్ - పేతముఖే హిరణ్య

వాచుంచరత్నానివాక్ష్యేపేత్ | ఆభరణపుష్కరి ద్విపుష్కరాదిమరణే

గోభూతీలాదీభాగ్యాహ్నిదానదద్యాత్ || విశేషానిర్ణయసి ధాత్వేయః ||

త్రిపుష్కర మరణము.

వారములు.	ఉధులు.	నక్షత్రములు
ఆది	ద్వాదశి	మఖ
సోమ	ఏకాదశి	విశాఖ
మంగళ	దశమి	ఆద్రా
బుధ	తృతీయ	మూల
గురు	పంచమి	శతభిషక్
శుక్ర	ద్వితియా	రేవతి
శని	సప్తమి	ఉ.షా

నిర్ణయామృతే శ్లో॥ ద్వాదశ్యైర్కమఖాయుక్తా విశాఖైకాదశీందునా
కుజాద్రాదశమీచైవ ద్వితియాభ్యగురేవతీ తృతీయాబుధమూలేన
గురుపంచమి శతోదునా సప్తమ్యామాస మందాభ్యాం సప్తయోగాస్త్రై
పుష్కరాః॥

అథద్విపుష్కరయోగః॥ మదనరక్షేగాగణ్యః॥

శ్లో॥ యదిభద్రాక్షీనాంస్వాద్భానుభామశెనైచ్చరైః॥

త్రిపాన్వత్యైశ్చసంయోగోద్యయోర్యోగోద్విపుష్కరః॥

అథదహననియమః

భృత్యక్షశవము దహనము చేయునపుడు పంచాంగము విచారించ
నవనరము లేదు.

గాలవః॥—శ్లో॥ ప్రథమహనికర్తవ్య వపనాచానుభావినామ్॥

ప్రేతస్య కేశశ్శృంగాదినాపయిత్యాథదాహయేత్॥

తా॥ ప్రథమహనికర్తవ్యము కర్తవ్యము కేశశృంగ ప్రేతకు కేశములు మిసముగడ్డము
మొదలుగ యేము కేయింది యటువైదహింబరలెనని గాలవచనము.

మనుః—శ్లో॥ దక్షిణై నమృతం శూద్రం పురద్వా రేణానిర్యా రేత్॥

తా॥ శూద్రకేశము దక్షిణముగ దీసికొనిపోవలెను- అనుప్రమాణముగలదు- లోక
మందు స్వజనులు వారివారి వీలుప్రకారముపోవునున్నారగా,

కమలాకరస్మృతౌ॥ మనుః—శ్లో॥ ఆనుసాత్రేన్నమాదాయ ప్రేత
మగ్నిపురస్సరమ్॥ ఏకోనుగచ్ఛేత్తస్యాగ్ధనుగ్ధఘ్నస్మృజేదభివి॥ ఉగ్ధ్వ
మాదహనంకార్య మాసీనోదక్షిణాముఖః॥ సవ్యజాన్వాచ్యశనకై స్స
తలంపిండదానః॥ అథ పుత్రాదిరాఘ్నేత్య కుర్యాద్దాహచ్ఛయం
మహత్॥ తతోత్తానంనిపాత్యైవం దక్షిణాశిరసంముఖే॥

తా॥ క్రొత్తకుండలో అన్నము అన్నహోత్రముదీసికొని ముందుగా కర్ధనకుఠ
కలెను, నతని వెనుక నందరునడుచుచు అర్ధమాగ్ధమందు శవమునుంచి దక్షిణముఖముగా
నెడనుకాలువనిచి తలలతోపిండదానవిధిగా అన్నము భూమిపైనుంచి యిట్లుమాడు
దింపులుఁదిపి పుత్రులుమొదలయినవారు స్వకానమందు కర్రలుచాలాచితిగాచేర్చరానిపై
దక్షిణాశినుగాశవమును వెతికిలబరుండఁజెట్టి ముఖమందగ్గి విచ్చునదికొందలు అన్నము
నటబతులు బియ్యమునుపయోగించుచున్నారు.

శుద్ధితత్వే - హరలతాయామ్॥ శ్లో॥ స్వగోత్రజైగ్ధృహిత్యాతు
చితామాగోప్యతేశవః॥ అథోముఖోదక్షిణాది క్షురణస్తుపుమానపి॥
ఉత్తానదేహనారీతు సపిండైరిపిబంధుభిః॥

తా॥ తనగోత్రమువారుశవమును చితిపై బెట్టునప్పుడు పురుషుడైనచో నభోముఖ
మునుత్రాశిరముగను, స్త్రీయైనచో వెతికిలగానుండునను.

ప్రచేత్త శ్లో॥ సగ్నదేహందహేన్నైవ కించిద్దేయంపరిత్యజేత్॥

తా॥ శ్రేతనుదిగంబరునిగా దహింపఁగూడదు తిసివేయుకలసి నది మరియేదైనను
పరిత్యజింపవచ్చును.

క్రిమానిబంధేగరుడః॥ శ్లో॥ ఉగధారామవిచ్ఛిన్నాం సించేత్కర్తా
ద్రక్షక్షిణమ్॥ స్కంధావనక్తకుంభేన పాదతఃపరిత్యజేత్॥

తా॥ నీళ్లతోనిండినకుండను కర్రఘ్రులనుపైనుంచుకొని పాదములపై పుమొదలు
కొనియనుగాదక్షిణముమొదలుగ చితిమట్టుచునీళ్లధారలనునల్లుఁద్రక్షక్షిణము జేయవలెను.

మరియుఏకాలమునందుమాత్రాపితృమరణము బోధాయనస్మృతిబో
దాహోల మొక్కతంత్రము, సంచయనము నొకతంత్రము, ఉదకపిండ
దానాదికము వేరువేరుగజేయునది. అనుగమనమందుఁటలులేయున్నది.

ఇతి దహననియమము సమాప్తము.

తిలోదక వాసోదకవిగయము.

కాలామృతే॥ శ్లో॥ కర్తారోపుదకాంజలిత్ నిలయుర్వాక్రీత్
దన్యరాద్యదిశః॥ యైతేకో త్తవృద్ధిరాద్యదినా త్త్వస్యైశిలాయాంపీతుః॥
మృతాన్నినత్రతతంభవే త్ప్రేషదినం వస్తోదకాన్యాత్రియం॥ పిండ
స్వేకత్తాహకృతంబుదిపిశుద్ధిద్వర్గజాపేఖలమ్॥

తా॥ బ్రాహ్మణులకు పుత్రులందఱును పితృప్రీతికొఱకు నిలకంగు తిలోద
కమును (వృక్షదిశంబున) కను జరిమిదలొక్కొక్క నిలకలనొక్కమా కధికముగ
విడుదల గల దిశములకొక నడుమన్నయు 2గల అగుననియు, కృత్రిములకు మరల
దిశముమొదలు ప్రతిదిశంబును గల నున్నయు, ౧2 వ దిశంబున కొమార్తెనువిడుదల నవి
యన్నియు ౬3 అగుననియు, వైశ్యులకు ప్రతిదిశంబును ౪ మార్లునొప్పున ౧గల దిశము
లకు ౬౦ అగుననియు, శూద్రులకు ప్రతిదిశము 3 చొప్పున 3౦ దిశములకు ౯౦ అగు
ననియు ౧గల దిశములైతే ప్రసాదము ౬ చొప్పున అవిఅన్నియు ౯౦ యగుననియు,
బ్రాహ్మ, కృత్రిణ, వైశ్య, శూద్రులు, ఆశౌచవిచ్ఛేదకములకు ప్రతిదిశము 3 మృత్తికా
స్నానములు, 3 వాసోదకము, ౧ పిండప్రసాదము జేయవలెను. విశ్వమునుకన్యతేమ
కున్న ఆశౌచాంత్యదిశంబులందలై ఆదిదిశలెరుగాని మానగావధనతాత్పర్యము.

ప్రాచీనగ్రంథే॥ శ్లో॥ ఏకమాత్మప్రమాతానాం జ్యేష్ఠోదద్యా
చ్చవాసనా॥ వివాపితృభ్యామన్యేహం జ్ఞాతినాతసస్యవాసనా॥

తా॥ అయ్యో! ఒకతల్లికి బహుమంది పుట్టినందున అష్టకు శ్రేష్ఠభర్తృవిక
వాసస్థానందధికారముగలదు తల్లికనభర్తృలందఱును వారివారిపై వస్తువులతోనే
బహుపవలెను పితృపవా = తిండితినాగా - భాత్యుండఱును స్వస్వవాసస్థులచేతనే
వాసోదకములువిడుదలయెను అయితేలోకమందుకొందఱు భాత్యులుమాత్రము విడు
చుటలేదు తిలోదకములుమాత్రమిచ్చుచున్నారు.

ఇతి తిలోదక వాసోదక నిర్ణయముసమాప్తము.

—తిలోదకాదినిపేధము.—

మాధవీయే- ఋష్యపృంగః॥ శ్లో॥ ఆశౌచమంతరాదర్శో యదిస్యా
త్సర్వవిణ్ణనామ్॥ సమాప్తిప్రేతకృతస్య కుర్యాదిత్యాహగతమః॥

తా॥ ఆశౌచనుశ్యమందు దృశ్యసంధించితే మిగిలినప్రేతకర్మకృతమును యావత్తు
నుసమాప్తచేయువది.

విశేషః - శ్లో॥ అంతర్దళాపేదర్శశ్చేత్తత్రసర్వసంసారపయేత్॥
ప్రీతిస్తుయావదాశౌచం దిద్యాస్పృహజలాంజలిత్

మౌనసస్పృశ్యైః పంచమాఽధ్యాయే... శ్లో॥ దత్వాశ్రాద్ధం తతో
భుక్వా సేవతేయస్తుమైధునమ్ | మహారావమాసాద్య కీటయోస్సంప్రజే
త్పుంసః శుచింక్రోధసశ్శాత సుత్య నాదీసమాహితః | న్యాధ్యాయంచ
విధాధ్యానం కర్తృభోక్తృవిస్మయేత్ || శ్రాద్ధ దత్వాఽపరంశ్రాద్ధం భుం
క్తృభోక్తృవిస్మయేత్ | మహాపాతకినస్థుల్యా యాంతి తేనర కాస్పమాన్ ||

తా॥ శ్రాద్ధకర్తయ- భోక్తయ- మైధునమునజేసియెడల మహారావనాకము
మొంది పుంసల పురుగులరాశియందుబట్టుచున్నాడు. శ్రాద్ధకర్తయు భోక్తయు పరిశు
ద్ధులై క్రోధాహితులై శాస్త్రులయి సన్మనములయి స్వస్థవిత్తులయియుండి వేదమునుధ్యా
నమునువిధువివలయును విద్విజులు శ్రాద్ధమును దెట్టి యితా శ్రాద్ధమందు భుజింపునుకోఆ
ట్టివారు మహాపాతకినములయి నరకములనుబొందుచున్నారు.

కించ!—శ్లో॥ ఆమంత్రితో బ్రాహ్మణోవై యోగ్య సైక్కుగు శేషణమ్ |
ఆమంత్రియశ్చాయోమోహదన్యంనాఽమంత్రియోద్ధ్యజః || సతస్మాదధి
కఃపాపీ విష్ణాకోఽహిజాయతే | శ్రాద్ధేనిమంత్రితోవిప్రో మైధునంయో
ధగచ్ఛతే | బ్రహ్మహత్యామన ప్సేతి తిర్యగ్యోనిషజాయతే | నిమంత్రి
తస్మియోవిప్రో వ్యాధ్యానంయాతీదుర్మతిః || భవంతిపితరస్తస్య తస్మాం
సం పాంసుభోజనాః | నిమంత్రితస్పృశ్యశ్రాద్ధే ప్రకుర్యాత్కలహంద్విజః ||
భవంతిస్తస్యతస్మాంసం పితరోమలభోజనాః || తస్మాన్నమంత్రితశ్శ్రాద్ధే
నియతాశ్చాభవేద్ధ్యజః ||

తా॥ శ్రాద్ధమునందు నిమంత్రితుడై మహాముకశ్రాద్ధమందు తుణమునుగ్రహించు
వానాడు, ఒకరినిబిడి వెనామునన మణియొకటిని బిలుచువాడును వీరిద్దరధిపావులై
పురుగులరాశియందుబట్టెదరు. ఎవడ శ్రాద్ధమునందునిమంత్రితుడై మైధునమునచేయు
నోవాడు బ్రహ్మహత్యనుబొందిపశుపక్షి మృగాదులయందు జనించును, ఏదుష్టభాగ్యా
గ్గుడు నిమంత్రితుడై భోజనముచేసి ప్రమాదముచేయునో అతనిపిత్రిదేశతలు మాంసము
మార్గమార్చి భుజించువారలగుచున్నారు, ఏద్విజుడు శ్రాద్ధమందు నిమంత్రితుడైకలహ
మునుచేయునో వానిపితరులు అమాంసము మలమును భుజింపువారలగుచున్నారు, అందు
వలన శ్రాద్ధమందు నిమంత్రితులగు ద్విజులునియతచిత్తులయి యుండవలయును.

య్యుజియ్యే॥ శ్లో॥ దంతిధావనమభ్యంగం సఖకేషికృంతనమ్ | కర్తా
చైవతుపూర్వీన్యైర్భక్తాచైవపరేషాని | దంతిధావనతాంబూలం క్షౌరా
భ్యంగమభోజనమ్ | రత్నైష్వదగురాన్నంచ శ్రాద్ధకర్తావివజయేత్ |

తా॥ శాస్త్రకర్తృభూర్వదిసముపాదు శ్రాద్ధభోక్తృపదసముపాదు దంతధావనము ను అభ్యంగనమును నఖిలేశనికృతసమును తాంబూలమును క్షౌరమును అభోజనమును సురితమును వరాన్నమును విడువవలయును. శాస్త్రకర్తృభోక్తృ నియమములు సమాప్తము

సర్వప్రాజాశ్చిత్తము.

కర్తాసచేలంన్నా త్యా ఆచమ్య! ఏవం + ప్రీత్యథకం + నోత్రస్యనామ ధేయస్యథిహ జన్మనిజన్మాంతరీషు సమస్తపాపక్షయార్థకం సర్వప్రా యశ్చిత్తమాచరిష్యే! అస్తుపరిషద్దక్షిణాంగృహీత్వాశ్లో॥ సమస్త + స్వీ కృత్య... జన్మాభ్యానా జన్మప్రభృతే తత్సంపూర్ణం మధ్యేవ ద్విసకాలే బాల్యయావన కామారవార్థకేషు జాతీత్వస్థు సుషుప్త్యవస్థాను మ నోహక్కాయేంద్రియ వ్యాపారైః రహసిప్రకాశేచ జ్ఞానతోజ్ఞానత శ్చిత్తయాకృతానాం ప్రకాశకృతమహాపాతక చతుష్టయ వ్యతిక్తానాం ప్రకాశకృతానాం మహాపాతకాతిదిష్టరూప మహాపాతకవ్రతాఽ తిదేశి కరూపాతిపాతకానాం ప్రకాశకృతమహాపాతక సమరూపానుపాతకానాం ఉపపాతకానాం సంకలీకరణానాం మలినీకరణానాం అపాత్రీకరణానాం జాతిధ్రంశక రాణాం అనకీర్ణకానాం ప్రకీర్ణకానాం ర గ్యస్యకృతానాం మహాపాతకానాం రహస్యకృతమహాపాతకాతిదిష్టరూప మహాపాతక వ్రతాతి దేశికరూపాతి పాతకానాం రహస్యకృత మహాపాతకసమరూ పాతి పాతకానాం ఉపపాతకానాం సంకలీకరణానాం మలినీకరణానాం అపాత్రీకరణానాం జాతిధ్రంశక రాణాం అనకీర్ణకానాం ప్రకీర్ణకానాం ఏవంబహూనాం బహువిధానాం సర్వేషాం పాపానాం అజ్ఞానతస్సకృ త్కృతానాం అజ్ఞానతోభ్యస్తానాం జ్ఞానతస్సకృతకృతానాం జ్ఞాన తోభ్యస్తానాం అజ్ఞానతో జ్ఞానతశ్చిత్తకృతా భ్యస్తానా - అజ్ఞానతో జ్ఞానతశ్చ నిరంతరభ్యస్తానాం అజ్ఞానతో జ్ఞానతశ్చి చిరకాలాభ్యస్తానాం బహూనాం బహువిధానాం సర్వేషాం పాపానామపనోదకం ప్రియ శ్చిత్తం ఉపదిశేతివిజ్ఞాప్య- పునఃప్రణమ్యతిష్ఠేత్॥ హేయజమాన-తవ జన్మాభ్యానా జన్మప్రభృత్యేతి తదవర్యం తం మధ్యేవ ద్విసకాలే బాల్య

యోగనకామారచార్థకేసుబాగ్నిత్వస్థునును పుష్పవస్థానునునోవాక్కా-
యః స్థే ద్రియన్యవాదైరిహసి ప్రకాశేచజ్ఞానతోజ్ఞానతశ్చస్యాయా
కృతేభ్యః- ప్రకాశకృత మహాపాతకచతుష్టయవ్యతిరిక్తేభ్యః । పృథాక
కృత మహాపాతకాతిదిష్టరూపమహాపాతకవ్రతాతి దేశికయాపాతి
పాతకేభ్యః ప్రకాశకృతమహాపాతక సమయాపానుపాతికేభ్యః ఉపపాత
కేభ్యః- సంకలీకరణేభ్యః- మలినీకరణేభ్యః- అపాత్రీకరణేభ్యః జాతి
భేదకేభ్యః- ప్రకీర్ణకేభ్యః- రహస్యకృతేభ్యో మహాపాతకేభ్యః
రహస్యకృతమహాపాతకాతిదిష్టరూపమహాపాతకవ్రతాతిదేశికయా
పాతకేభ్యః- రహస్యకృతమహాపాతక సమయాపానుపాతికేభ్యః ఉ
పపాతకేభ్యః- సంకలీకరణేభ్యః- మలినీకరణేభ్యః- అపాత్రీకరణేభ్యః-
జాతిభేదకేభ్యః- అపకీర్ణకేభ్యః- ప్రకీర్ణకేభ్యః- అజ్ఞానతస్సకృతత్వా
దేభ్యః- అజ్ఞానతోభ్యస్తేభ్యః- జ్ఞానతస్సకృతత్వాదేభ్యః- జ్ఞానతోభ్య
స్తేభ్యః- అజ్ఞానతోజ్ఞానతశ్చాన్యథాభ్యస్తేభ్యః అజ్ఞానతోజ్ఞానతశ్చ
నిరంతరాభ్యస్తేభ్యః అజ్ఞానతోజ్ఞానతశ్చ చిరకాలాభ్యస్తేభ్యః- బహు
భ్యః- బహువిధేభ్యస్సర్వేభ్యః వాపేభ్యః(త్వం)ముక్తోభూయః ముక్తో
భూయః ఇత్యనుగృహ్యతుధవతి- ఇత్యుచ్చైర్వదేత్ ॥ ఏవం + స్థం
మమజన్మాభ్యాసా జన్మప్రభృత్యేతిత ఇపర్యంతం = సమస్తనోష సర్
వారణాథం స్వర్ణధాన్యఆద్యకలద్రాచ్యణ్యచరిష్యే ।

శ్లో॥ స్వర్ణంపవిత్రమమలం స్వర్ణంపాకప్రణాశనమ్ । స్వర్ణంహి
శంకరోయస్మాదశశ్శాంతిప్రయచ్ఛమే ॥ బ్రాహ్మణాయ సువర్ణదానం
దద్యాత్ ॥

శ్లో॥ ధన్యోకరోషి దాతారి మహతోకేవరత్రచ । యస్మాత్తస్మా
చ్చివంమేస్యా తతశ్శాంతిప్రయచ్ఛమే ॥ (ధాన్యం)

శ్లో॥ కాశః ధేహోనినుమద్భూతః సర్వత్రతుషుసంస్థితమ్ । జేహ
నామాంజ్యమాహారి మతిశ్శాంతిప్రయచ్ఛమే ॥ (ఆజ్యం)

శ్లో॥ హిరణ్యగర్భగర్భస్య హేమబీజవిభావసాః | అనంతపుణ్య
ఫలద మతిశ్శాంతిప్రదయచ్చమే | (హిరణ్యం)

ఇదలక్ష్మిచ్యుతీయ ప్రత్యామ్నాయం యవాశక్తిహిరణ్యం శ్రీ
మహావిష్ణు ప్రీతిం కామయమానస్తుభ్యమహంసంప్రదదేనమమ || శ్రీగో
విందగోవి దావనం + గో॥ సర్వప్రాయశ్చిత్తగోదానమాచరిష్యే॥ నమః॥
తదంగబ్రాహ్మణ పూజాచరిష్యే || నమః॥ శ్రీమహావిష్ణు స్వరూపస్య
ప్రాప్నోగస్య ఇదమానసందదామి॥ ఉ భాభ్యమిదంపాద్యందదామి॥

శ్లో॥ సమోస్త్యంతాయసహస్రమూర్తయే సహస్రపదాక్షి
శిరోరుబానావ | సహస్రనామ్న పురుషాయశాశ్వతే సహస్రకోటి
యుగధారిణేనమః || అయంవోగంః + సః లారాధయై స్వర్చితమస్తు॥

శ్లో॥ గవామంకేమతిష్ఠంతి భువనానిచతుర్దశ | యస్మాత్తస్మా
చ్చివంమేష్వా తదశ్శాంతిప్రదయచ్చమే | అన్వైశ్చబ్రాహ్మణాయ +
ప్రతిగ్రహితే శ్రీమూర్తీమతః + నాం శ్రీమహావిష్ణుప్రీతయే సర్వ
ప్రాయశ్చిత్త గోదానంతుభ్యమహం సంప్రదదేనమమ ||

శ్లో॥ దేవస్యప్రీతయేదానం గృహ్లామ్నర్యమతుష్టయే | బాహు
భ్యాంపుష్పహస్తాభాం పుష్పకర్మచహతయే ||

వృక్షిగృహ్లాతు॥ గోదానసాధ్యుక్త్యాద్ధందక్షిణా తు + నమమ || విధి
ప్రకారేణ దశదానానికుర్యాత్ || సర్వప్రాయశ్చిత్తం సమాప్తమ్.

ఉత్కాంతి ప్రయోగము

యస్యపురుషస్యమరణేసంప్రాప్తేనతి- పుత్రాదిక రాశుచిరుభుత్వా-
శుచాదేశేగోమయేనానులిఖ్యతేత్రశుద్ధోదకం సంప్రోక్ష్య | కుశా
వరిస్తీర్చ్య తిలానవకీర్ణ పితరణదక్షిణశిరసనిధాయ | స్నాత్యాచమ్య
శ్రీగోవిందగోవింద- కేశనాయనమః + + + పుణ్యతిథా + గోత్రస్య
+ న్యజన్మాభ్యాసాజ్జన్మ ప్రభృతిమరణకాలవర్యంతం సంభావితమ
స్తపావక్షయాత్థం సుఖేనప్రాణోత్క్రమణసిద్ధ్యర్థం ఉత్కాంతిసంక్షేప
గోదానమాచరిష్యే॥ నమః॥ తదంగబ్రాహ్మణపూజాచరిష్యే॥ శ్రీమ

హవిష్టుస్వరూపస్య బ్రాహ్మణస్యభివమానసంకదామి! ఉభాభ్యామిదం
పాద్యందదామి! నమః! అస్తు!

శ్లో! ఏమోస్త్యనంతాయ సహస్రమూర్తయే సహస్రపదాక్షిణీ
రుబాహవే! సహస్రనామ్న పురుషాయశాశ్వతే సహస్రకోటి యుగ
ధారిణేనమః! శ్రీమహా + అయంవోగంధః అలంకారార్థా ఇమేఅక్షరా
స్సంకీర్తనాస్సకలారాధనైస్సప్యతమస్తు!

శ్లో! అత్యుత్కృతంతౌ వృత్తస్య సుఖోత్కృమణ సిద్ధయే!
తుభ్యంసృష్టదేదేను మిమాముత్కృంతిసంజ్ఞకామ్! గవామంగేషు
+ వ్రయచ్ఛమే! అస్మైబ్రాహ్మణాయ శ్రీమహావిష్ణుస్వరూపాయ +
గోత్రాయ + బ్రాహ్మణాయవ్రతిగ్రహీతే! శ్రీమార్గోత్రః + దాతా
ధర్మపత్ని సమేతోహం యజమానస్యపితుః + గోత్రస్య ... స్వసుఖేన
ప్రాణోత్కృమణసిద్ధ్యర్థంఉత్కృంతిసంజ్ఞకగోదాసంతుభ్యమహంసం -
నమమ! శ్లో! దేవస్యప్రీతయేదానం గృహ్లామ్యుర్యమతుప్తయే! బాహు
భ్యాంపుష్పహస్తాభ్యాం పుణ్యకర్మ ప్రసూతయే! ఇతిగృహ్లాయాత్!
గోదానసాద్గత్యర్థం దక్షిణం తుభ్యమహం సంవ్రదదేనమమ! ఇతి
దక్షిణందద్యాత్! అనేనమయాకృతేనోత్కృంతిసంజ్ఞక గోదానేన
దక్షిణాదానేనచపితుః + గోత్రస్య + సుఖేనప్రాణోత్కృమణ సిద్ధిర
స్త్వితిభవంవోబ్రువంతు! సుఖేన + రస్తు! (స్త్రీగాంతు! మాతృ
గోత్రాయః + గాయ్యాః జన్మాభ్యాసాజ్జన్మవృద్ధి + గోదానమా
చరిష్యేనమః ఇతిస్త్రీయః!) ఉత్కృంతివృద్ధ్యాగస్సమాప్తః

తిలపాత్రదాన శ్రయోగము.

శ్రీగోవిందగోవింద శ్రీమహావిష్ణోర్భాగ్యనూత్రవర్తమానస్య +
పుణ్యతిథౌ + పితుః + గోత్రస్య + + + స్వ సమత్తపాతక్షయార్థం
సుఖేనప్రాణోత్కృమణసిద్ధ్యర్థంతిలపాత్రదానమాచరిష్యే! నమః! అస్తు!

శ్లో! తిలపాత్రహారానిత్యం విష్ణోర్దేహసముద్భవాః! చాకం
హరతుమేక్షిప్ర మరక్మాంతింవృయచ్ఛమే! అస్మైబ్రాహ్మణాయ +

శ్రీమహావిష్ణుప్రీత్యర్థం తిలపాత్రదానం సదక్షిణాకం సతాంబూలం. పితుః
 × గోత్రస్య + + + స్యసుఖేన ప్రాణోత్క్రమణసిద్ధ్యర్థం తిలపాత్రదా
 నంతుభ్యమహం సప్రదదే (నమమ) పాత్రాభావేహిరణ్యసహిత తిల
 దానంకుర్యాత్ || ఆచమ్య || ఏవంగుణ + పుణ్యతిథౌ శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్య
 ర్థం స్వర్ణధాన్యజ్యకృచ్ఛాచ్ఛ్రాంత్యచరిష్యే | బ్రాహ్మణమాహూయ |

శ్లో! స్వర్ణంపవిత్రమమలం స్వర్ణంపాపప్రణాశనమ్ | స్వర్ణంహి
 శంకరం మహ్నాదతశ్శాంతిం ప్రయచ్ఛమే | ధన్యంకరోషి దాతార మహా
 లోకేవరత్రచ | యస్మాత్తస్మాద్భివం మహ్నాదతశ్శాంతిం ప్రయచ్ఛమే ||
 కామధేనోస్సముద్భూతం సర్వకృతుషు సస్థితమ్ | దేవానామాజ్యమాహం
 రమతశ్శాంతిం ప్రయచ్ఛమే | హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజంవిభావ
 సాః | అనంతపుణ్యఫలదమతశ్శాంతిం ప్రయచ్ఛమే |

స్వర్ణధాన్యజ్యకృచ్ఛాచ్ఛ్రాంత్య ప్రత్యాక్షాయయథాశక్తిహిరణ్యం
 శ్రీమహావిష్ణుప్రీతిం కామయమానః తుభ్యమహం సప్రదదే (నమమ) ఏ
 వంగుణ + ధన్యం దశదానానికరిష్యే | నమః | అథదశదానాని |

శ్లో! గోభూతిలహిరణ్యజ్యవాసోధాన్యగుదానిచ | రావ్యంలవణమి
 త్యాహు ర్దశదానాః ప్రకీర్తితాః || గోభూతిల + నమమ (అభావేహిర
 ణ్యవాసంకుర్యాత్) ఇతి తిలపాత్రదానప్రయోగస్సమాప్తః.

— కర్ణమంత్రపఠనము. —

ఏవంగుణ + పుణ్యతిథౌపితుః + సమస్తపాపనివృత్తిద్వారా పుణ్య
 లోకానాంప్రార్థనారాయణాదిదివ్యనామస్మరణమాచరిష్యే | నమః |

శ్లో! నారాయణోనామవరోనరాణాం ప్రసిద్ధచోరః కథితః పృథివ్యాం
 అనేకజన్మార్జితపాపసంచయం హరత్యశేషంస్తుతమాత్రవవ | శ్లో! గోవిం
 దేతివరబ్రహ్మం గోవిందేతిత్రివర్ణకమ్ | సకృదుచ్చారితం యేనవిష్ణుసాయు
 జ్యమాప్నుయాత్ | పృణతః క్షేణాశాయ గోవిం దాయనమోపమః ||

సారాయణ-గోవింద | కృష్ణ-నానుదేవ- ఇత్యాదిదివ్యనామా నిష్కం

హోమప్రయోగము.

శ్రీగోవింద × పూర్వోక్త × పుణ్యతిథా × గోత్రస్య × స్య పే
తస్య జన్మాభ్యానాది ఏత త్తేన పర్యంతం జ్ఞానాజ్ఞానకామాకామభుక్తా
భుక్తపీతాపీతజ్ఞాతజ్ఞాతాది సకలదోషనిర్వరాధార్థం ఇంద్రాది హోమం
ఆచరిష్యే! నమః! ఆచార్యను జ్ఞయా తాకీకాగ్నిం సంస్థాప్య! తద్ధ్యానం!
శ్లో! సప్తజిహ్వః ద్విశ్చరశ్చ మేషాయాశ సద్ధావచ! శక్తిద్వయసమేతశ్చ వి
శ్వమూర్తిస్తుతాశసః । త్రయస్త్రింశతోఽటిదేవా స్త్వన్ముఖేత్తప్తిమా
గతాః । ప్రాథనాం మనసా వందే ష్ట్రవం మే సంప్రసాదయ॥

అలంకృత్య! ఇంద్రాయ నమః - అగ్నయే నమః - యమాయ నమః
నిర్ఋతయే నమః - వరుణాయ నమః - వాయవే నమః - కుబేరాయ నమః -
ఈశానాయ నమః - అదపరి స్తరణాది ఆచార్యకుర్యాత్ । తతోఽతూష్ణిం
ప్రసాదాదిపరిషేచ్య! (అత్ర చతుష్పాత్రప్రయోగః)

శ్లో! ఇంద్రాదిదేవ హ్యుదిత్యా విశ్వేదేవా మరుద్గణాః । తే సర్వే తృప్తి
మాయాంతు జహోమ్యుద్యయథేష్యిమ్!

ఇంద్రాదిదేవతాయ నమః॥ ఇతి జహుయాత్ ॥ అగ్నయే నమః - ఇం
ద్రాయ నమః - అగ్నయే నమః - యమాయ నమః - నిర్ఋతయే నమః -
వరుణాయ నమః - వాయవే నమః - కుబేరాయ నమః - ఈశానాయ నమః -
అథాచ్యుతాదిహోమం కుర్యాత్ । అచ్యుతాయ నమః - అసంతాయ నమః -
గోవిందాయ నమః - ప్రసాదాత్తూష్ణిం పరిషేచ్య! అగ్నిప్రార్థనమ్.

శ్లో! సమస్తే నితిహోత్రాయ సమస్తే విష్ణురూపిణి! సమస్తే సర్వభోక్త్రే
చ అగ్నిహోత్రాయ తే నమః! అనేన ఇంద్రాదిహోమేన భగవాన్
సర్వా × పరమేశ్వరార్పణమస్తు!

తందుల హోమము.

అచమ్య...వనంగుణ.. ధం తందులహోమక్షోమామి! తథాభ్యా
నం! సప్తజిహ్వః × సంప్రసాదయ । వ్రాజ్యభాగ్నీమమాభిమభోభవ
సుముభోభవ- సుప్రసన్నోభవ- ఎరిదోభవ - జలం సంప్రోక్ష్యప్రసాదాది

నానో ధారణా కృత్వా } వాసస్సును ధరించుచు నను
ఆచమ్య! } జేసి

నారాయణాది స్మరణా } నారాయణ-గోవిందవాసుదేవశీకృ
కార్యం! } వ్రునినామోచ్చారణము జేయవలెను.

ఆచమ్య...పితుః x గోత్రస్య x స్య...ప్రేతస్య పుణ్య...కావాప్త్య
ర్థం పురాణోక్తమార్గేణ ప్రైమేధ కేకర్మణా సగ్గస్కరిష్యే నమః ||
అగ్నిం వజ్రాన్య- అగ్న యేనమః ఇతి ఆజ్య హోమం కృత్వా || తూష్ణీం
ఘరిష్యే || అభయగ్గాయనప్రాయశ్చిత్త కరిష్యే || పితుః దహనాః కార
సిద్ధిస్తు ||

శ్మశాన మార్గస్య చతు } శ్మశానమార్గదూరముయొక్క నాలుగ
థాంశంగత్వా || } వభాగము అనగా పాతకదగ్గఱకువెళ్లి.
త్రిపోత్య! } ప్రేతు చు స్థలమునందు మూడు
మాటులు దక్షిణముజల్లి

తత్ర పేర దక్షిణం శిర } ఉదకముజల్లిన స్థలముమీద ప్రేత
సంసిధాయ! } ను దక్షిణపు శిరస్సుగానుంచి.

తత్ర కాక పాదవల్లిఖ్య } [కర్త] అచ్చట కాకివలె మూడు
గీతలవేసి.

తత్ర దక్షిణాస్త్రీయ } అచ్చట దర్బలనుబఱచి.
తిలోదకం వత్సా! } తిలోదకమును విడిచి.

కథి నాసిభ్యో భూతేభ్యః } ఆకటచిన దర్బలమీద కొంచెము
ఇసుకబలి దహయి! } స్నానముచేయవలయును.

పి హోరి తిలోదకం ద } ఆపిండములమీదఁ దిలులునుదకము
దామనము! } ను విడువవలయును.

యాథాశక్తి దక్షిణా దత్వా } తన శక్తికొలది దక్షిణము సమర్పించి.

గోవింద నామోచ్చార } గోవింద గోవింద అని స్మరించవలెను
ణంకార్యం! }

ప్రతివదక్షిణా కుర్యాత్ | మూడునూ అటు పుడక్షిణజేయవలెను
 దక్షిణాకే శాన్విసృస్య ఇ } [కర్మ] కుడివైపు కేశములః డదీసెను
 తిశేచిత్ సకుర్వంతః } యాచారము కొండలు చేయుటలేదు.
 అధపునపేతమావహతే } అటుతర్వాత శరీర వాసకులు ప్రేత
 నైతికొని.

ద్వితీయమధ్వనోగత్వా } శ్మశాన దూరముయొక్క లెండవభా
 గము దగ్గరకు వెళ్లి.

ప్రేతనిధాయ పూర్వప్ర } పేతను చి పూర్వమావలె నన్నిటిని
 కారణాత్ ప్రదక్షిణ పర్యం } జేసి మూడు మాటులు ప్రదక్షిణము
 తు పయోగంకుర్యాత్ || జేయవలయును.

తృతీయమధ్వనోగత్వా } శ్మశాన దూరముయొక్క మూడు
 వభాగము దగ్గరకు వెళ్లి.

తత్రీకాక సాదవల్లిఖ్యః } అచ్చట కానివలె మూడుగీతసనుగీచి
 పూర్వప్రకారేణ పిండక } పూర్వమువలెనన్నిటిని జేయవలయును.
 దద్యాత్ ||

త్రినారం అప్రదక్షిణం } పిమ్మట అఖదక్షిణముగా మూడు
 కుర్యాత్ | } మాటులు ప్రేతచుట్టూ తిరుగవలయును.

ఓదసస్థానం భింద్యాత్ | } మూడవభాగమునకు బలియివ్వదము
 } కాగానే అన్నపు కుండను బద్దలుగా
 } గొట్టవలయును.

దహప్రయోగము.

దహనదేశం గత్వానం } శ్మశానమునకు వెళ్లి అచ్చట నుదక
 ప్రోక్ష్య | } మునుజల్లి.

దహనదేశే ప్రేతనిధాయ } దహనదేశమగుదు ప్రేతనుంచి
 కామచిలింకృత్వా | } కట్టలచేతః చితిఃబేచ్ఛి.
 తిలస్పర్శి | } తిలలుజల్లి.

తత్తచితౌ పేతం దక్షిణ } తిలలుజల్లిన ప్రదోమున కట్టులమీద
శిరసంనిధాయ । } దక్షిణశిరస్సుగా బేతనుబరుండబెట్టి.

పేతశయనవినిస్య | బేతనుబరుండబెట్టిన పాదనుపార వేసి
అగ్నిప్రజ్వాల్య । అగ్నినిచక్కగాజ్వాలచేసి

అహరింవాసః శ్మశానే } శవముమీదిఁ వస్త్రమునుదీసి స్మశా
వరిత్యజ్య । } నముఱొబడవేసి

చితౌ సుగంధద్రవ్యాది } చితియందుమంచివాసనగలవస్తువులు
నిక్షేప్య ॥ } మొదలగునవి నుంచవలయును.

ఆచమ్య x పితుః + గోత్రస్య x పేతస్య కథిక్వ తేష్టి ప్రియశ్చి
త్తంకరిష్యే! పరివిద్దక్షిణాంగృహీత్వా సమస్త x కర్తుం అధికారశంభ
దస్తు! దహనాధికారసిద్ధ్యర్థం స్వర్ణధాన్యఆభ్య కృచ్ఛాచ్ఛ్రాగ్నా చరిష్యే॥
కృచ్ఛ్రిత్రయాణి దద్యాత్ । దహనకాలే గోదానంకృత్వా । దశదా
నానికృత్వా! అగ్నింప్రజ్వాల్య! ఇంద్రాదిహోమామంకరిష్యే । ఇతినం
కల్ప్య! ఇంద్రదాయనః x ఈశానాయనమః! ఇతిహుత్వాతూష్ణిం శరి
షిచ్య ।

అగ్నినిక్షేపణమాచరిష్యే | అనిమనసాస్మరించి
శ్లో! మృత్యుకాలవశంప్రాప్త్యనరంపంచ > ఈమంత్రముతో అగ్ని
త్వమాగతం ధర్మాధర్మసమాయుక్తంకోభి } హోతిమును పేతయొ
మోహసమావృతం! దహేయంసర్వగాత్రా } క్క శిరస్సుయం దుండ
ణివిశేల్లోకానగచ్ఛతు! అగ్నినిక్షేపేత్! > వలయును.

గోవింతనారాయణితికేచి } కొందఱు గోవింద-నారాయణ-ఇత్యా
త్కర్వంతి! } దినామములచేత అగ్నిని వ్రంచుదురు!
} దేశభారములచేత కారములర్చనలెను!

శ్లో॥ యమాయధర్మరా
జాయ । మృత్యువే చాంత
కాయచ॥ వైవస్వతాయకా
లాయ । సర్వభూతక్షయ
యచ॥ ౧॥ శ్లో॥ ఔదుంబ
రాయదధ్నాయనీలాయపర
మృత్యువే । వృకోదరాయచి
త్రాయచి॥ గుప్తాయవైక్ర
మాత్ । ఇతిహోమంకేచి
త్కుర్వతి ।

యమాయనమః- ధర్మరాజాయనమః॥
మృత్యువేనమః- అంతకాయనమః- వైవ
స్వతాయనమః- కాలాయనమః- సర్వ
భూతక్షయాయనమః॥ ౧॥ ఔదుంబరా
యనమః- దధ్నాయ- నీలాయ- పరమే
ష్టివే- వృకోదరాయ- చిత్రాయ- చిత్రా
గుప్తాయనమః॥ అనిమరణనిననందు కిధి
వారనక్షత్రము మొదలగు దోషములు
సంభవించినప్పుడుచూర్తింకొన్ని దేశము
లయ దుపుగోహితులు ఈ హోమము
జర్పింపుచున్నారు.

ప్రాచీనశిష్టాచారానుస
రేణ తత్త్వత్రైవిశేషనిర్ణయా
దికాజ్ఞేయమ్॥

ప్రాచీనశిష్టాచారముల ననుసరించి
ప్రయోగములు జరుపవలసియుండును॥

యథాశక్తిసువర్ణంశా-
తామ్రంశాతదభావే ఆజ్యం
వాప్రేతముఖేనిక్షిప్తేత్॥

తనశక్తికొలది- సువర్ణముగాని, రాగి
గాని, అభావముగాని ఆజ్యముగాని ప్రేత
ముఖముందుంచవలయును.

కృదిదైశేషులస్త్రిసమన్వే
యేషునోవాక్కాయనిర్వగ
ణాథామితికించి ద్ద్రవ్యంప్రే
తచితి సమీపే నిక్షిప్తంతి ।
ఈ ద్యౌధానన ప్రేతస్య
సుగుణపుణ్య లోకా వాప్తి
ర్భవిష్యతి॥

కొన్ని దేశములయందు ఈ మయ
బునమనోవాక్కాయమునాదోషవిహీ
రణార్థముగ కొంతద్రవ్యమును ప్రేతము
క్కకావ్యమందుంచుచురు - అనగా-
ప్రేతసంకల్పించిన ఋషిముక్తికొలుగు
కొందరు చేయుచురు. ఈ కని చేయుడము
వలన ప్రేతకుసుగుము, పుష్కలకప్రా

ప్తియును సంభవించును.

తతోజలకుంభం సవ్యభుజేని
ధాయ! శ్లో॥ జలధారామవిచ్ఛి
న్నా, సిం చేత్కతాప్రదక్షిణం
స్కంధావసక్తకుంభేన సాదతః
ఋతిత్పితే॥ (చిదేణ) వృష్ట
తోజలం ప్రావయన్ త్రిః అపస
వ్యోచితం ఋత్య పరిః ౭ప్రే
త్వప్రేతస్య శిరఃప్రదేశేకుంభం
వృష్టతోవిభజ్య॥

చితిమపశ్యో వాసోప
వీణోభూత్వా॥

సూర్యావలోకనం కు
ర్యాత్॥ సూర్యాయనమః॥
దహనానంతరం సర్వే
తయస్సన్నత్వా

అటుపిమ్మటసిటితో నింపఁబడిన
కుండను దనయెడమ భుజముమీఁ
దబెట్టుకొని ఆకుండకు రంధ్రముఁ
జేసిదానిగు. డక ర్షివెనుకతట్లు ధార
గానీటినికార్చుచు చిహ్నిజుట్టు అపస
వ్యముచేత ప్రదక్షిణముగా మూఁ
డుమాటులుఁజిఱిగిఱిగి జూడకప్రేత
యొక్క శిరస్సుదగ్గర నాకుండను వెను
కతట్లుగా బగులఁగొట్టవలయును

కర్త చితిని జూడకుండ వాసస్సును
సవ్యముగ వేసికొని

సూర్యనారాయణమూర్తిని జూడవలయు
ను. పిమ్మటనమస్కారము జేయవలయును
దహనము జేసి పిమ్మట జ్ఞాతులంగఱు
నున్నానముఁ జేయవలయును.

కర్తృవహనము.

శ్రీగోవింద + తిథాపీఠః + గోత్ర
స్య + ప్రేతస్య ప్రశమేహసి ఔర్ధ్వ
వైహికకర్మాగ మచుసమస్తపాపక్ష
యాథావహనం (ఉపసీతీ) కరిష్యే
(నమః॥)

పుత్రులలోఁగడవటివాఁడు
ముందుగలుగునట్లు వరుసక్రమ
ముగ జ్యేష్ఠునివఱకు ఔరముఁ
జేయించుకొన వలెను. శిరస్సు
మాత్రము.

పవనాధికారయోగ్యతాసిద్ధ్యధాన్యచృత్రియాణ్యచరిష్యే
నమః॥ స్వణాధాన్యాజ్య కృచ్ఛత్రయ ప్రత్యామ్నాయ యథాకక్తి
హిరణ్యం + నమః॥ (దద్యాత్) మేరుమండరతుల్యాని సాపానిసు
బహూనిచ॥ కేశానాశ్రిత్యతీవ్రంతి తస్మాక్కేశాన్వపామ్యహమ్॥ ఇతి
కర్తృపూర్వాః - కంఠాదుపరివాపయేయు॥ ఇతికర్తృవహనము.

శిలాప్రతిష్ఠాపనము.

అత్ర శ్లోకశిలామాదాయః శిలాంస్నాపయిత్వా॥ దర్భేణసంవే
ప్యన్॥ అపామంతేశుచోదేశేఽవటాఖ్యాత్వా॥ తస్మిన్దక్షిణాగ్రాదర్భా
నాస్తీర్యః॥ తిలాన్వికీర్య॥ తస్మిన్నవతేశిలాంస్థాపయిత్వాచమ్య॥ పవి
త్రంధారయేత్॥ శ్రీగోవిందగోవింద + పుణ్యతిథౌ (ప్రా...తీ)పితుః +
గోత్రస్య + ...స్య ప్రేతస్య మరణాదినాదారభ్య వ్రథమేహని కర్తవ్య
ప్రేతశ్చిత్త్యర్థం శిలాంస్నాన- మృత్యాంస్నాన- వాసాదక- తిగోదక- పిం
డప్రదానార్థం శిలాస్థాపనమాచరిష్యే॥నమః॥శిలాప్రతిష్ఠాపనకాలే అ
నుష్ఠానంయథాశక్తిప్రాయశ్చిత్తమాచరిష్యే॥ నమః॥శ్లో॥పమస్తనంపత్న
మనాప్తి + పదం [ప్రా...తీ]పితుః × కర్తవ్యేప్రేతశ్చిత్త్యర్థంశిలాంస్నా
న + అధికారసంపదస్త్రితిభవంశోభవఃతు॥ అధికారసంపదస్తు॥పూ
ర్వోక్తవనగుణ × తిథౌపితుః × గోత్రస్య... .. శిలాప్రతిష్ఠాపన
కాలే స్వర్ణదాస్యజన్యకృచ్ఛాన్మూచరిష్యే॥ శ్లో॥స్వర్ణంపవిత్ర × మే॥
ధన్యఃకగోషి...మే॥ కామధేన్వో...మే॥ కృచ్ఛత్రయంకృత్వా॥ అభావే
యథాశక్తిహిరణ్యంనా దద్యాత్॥

శ్లో॥ ఆయాహిప్రేతగంభీరైః పూర్వైస్సామ్యైః పథోత్తమైః॥
ప్రజామస్మభ్య మాయుచ్చ రయిందీర్ఘాయురేవచ॥పితరం...గోత్రం ...
...ప్రేతంఅస్యాం శిలాయామావాహనంనమః॥ (ఇత్యావాహ్య) అథా
భ్యంజనందత్వా॥ తిలచూర్ణస్నానంకారయిత్వా॥

శుక్లపక్షే.

కృష్ణపక్షే.

కేశవ - నారాయణ - మాధవ -	సంకర్షణ - వాసుదేవ - ప్రద్యుమ్న -
గోవింద - విష్ణో - మధుసూదన - త్రి	అనిరుద్ధ - పురుషోత్తమ - అధోక్షజ -
విక్రమ - వామన - క్రీధర - హృషీ	నారసింహ - అచ్యుత - జగన్నాథ -
కేశ - పద్మనాభ - చామోదర -	ఉపేంద్ర - హరే - శ్రీకృష్ణ -

త్రిసంకరిలాంస్నాపయేత్॥ పితుః...గోత్రస్యస్య
ప్రేతస్యప్రేతశ్చిత్త్యర్థం శిలాప్రతిష్ఠాపనకాలేగోదాసంకరిష్యే॥నమః॥

శ్లో॥ గవామంగేషు...ప్రయచ్ఛమే । ఇతిగోదానంకుర్యాత్ ॥ గోభూ
తిలహారణ్యజ్యవాసోధాన్యగుడానిచ । రావ్యంలవణమిత్యాచార్యశాస్త్రా
నాప్రక్షీర్తితాః । ఇదిదశదానానికృత్వా । శిలాప్రతిష్ఠాపనంసమాప్తమ్॥

నిత్యకర్మప్రయోగము.

శ్రీగోవింద...పూర్వోక్తవివంగుణ...పుణ్యకథా. పితూః గోత్రస్య
+ ...ప్రేతస్య మరణదినాదారభ్య + కర్తవ్య దహనజనితతాపశ్చష్టా
క్షుదుపశమనార్థం ప్రేతత్వప్ర్యర్థం శిలాన్నానమృత్తికాన్నాన వాసోదక
తిలోదకపి ఉప్రదానానికరిష్యేనమః । ఇతిసంకల్ప్య ॥ కాశేలమృత్తాం
యథాశక్తిసంభవత్ప్రాయశ్చిత్తమాచరిష్యే । నమః॥ శ్లో॥ సమస్తసంప
త్సమ + పదం (ఇతిప్రదక్ష్యే సంకృత్వా) (ప్రా...తీ) పితూః + ప్రేతస్య
మరణదినాదారభ్య + కర్తవ్యదహనజనితతాపశ్చష్టాక్షుదుపశమనార్థం
ప్రేతత్వప్ర్యర్థం శిలాన్నాన మృత్తికాన్నాన వాసోదకతిలోదక పిండప్ర
దానానికర్తుం అధికారసంపదస్త్వితిభవంతో బ్రువంతు । అధికారసం
పదస్తు । అధిశిలాంన్నానయిత్యా । కేవల + దామీదర । ఇతిశుక్లపక్షే
త్రివారం శిలాంన్నానయేత్ । సంకర్షణ + శ్రీకృష్ణ । ఇతిశుక్లపక్షే
శిలాంత్రివారంన్నానయేత్ । శ్రీగోవిందగోవింద + వివంగుణ + పుణ్య
కథా (ప్రా...తీ) పితూః + గోత్రస్య + + + స్వప్రేతస్య దహనజనిత
తాపశమనార్థం మరణదినాదారభ్య ...కర్తవ్యమృత్తికాన్నానాని
కరిష్యేనమః । (ప్రాచీనావీతీ) తద్వేదమృదంగపీఠాత్ । ఆదిత్యా
యమృత్తికాందర్శయిత్యా శ్లో॥ మృత్తికేబ్రహ్మహూతేష్యం మృత్తికే
విష్ణురూపినే । సుకృతేందువక్రతలంచైవ । మంహాపయపరాం గతిమ్ ।
ఇతిమస్తకాదిపాదపర్యంతం ముల్లేపనంకృత్వా ॥ అధన్నాత్వా ॥ జలం
గృహీత్వా అగత్యలన్యాంశిలాయాం । పిత్రే...గోత్రాయ... య ప్రే
తాయమరణదినాదారభ్య... కర్తవ్యదహనజనితతాపశమనార్థం
ప్రేతత్వప్ర్యర్థమేత స్మృత్తికాన్నానం దదామి । ఏవమితి । ఇతిమృత్తికా
న్నానానంకుర్యాత్ । ధారాదత్తం । పూర్వోక్తవివంగుణ...పుణ్యకథాపిత

రం...గోత్రం ... ప్రేతముద్దేశ్య మయ్యాకృతైః మరణాదినాదారభ్య...
కర్తవ్యమృతికాస్మానైఃపితుః...గోత్రస్యప్రేతస్య దహనజనితాపోప
శమమస్త్వితిభవంత్యభవతుః తిలోదకంత్యజేత్ దహనజనిత తా
పోపశమనమస్తు । వాసోదకదానము.

దక్షిణాభిముఖః॥ క్రీగోవి ద...ఏవంగుణ...ఓశౌ(ప్రా)...తీ) పితుః
గోత్రస్య.....స్య ప్రేతస్య ప్రేతత్వప్రసంగమరణాదినాదారభ్య...కర్తా
వ్యదహనజనిత పిపాసాశమనార్థం వాసోదకదానం [సవ్యం] కరిష్యే
నమః—మాతః గోత్రాయా...దాయ్యాః ప్రేతాయాః ఇతిస్త్రియః॥

[ప్రా.. తీ) పితే...గోత్రాయ ... ప్రేతాయ మరణాదినా దారభ్య
...కర్తవ్యదహనజనిత పిపాసాశమనార్థమేతద్వాసోదకందదామి॥ ఏవం
క్రి॥ [ఇతిశిలాయాం వస్త్రాసమ్పదయేయః] ధారాదత్తం॥ పితరం ...
గోత్రం ... ప్రేతముద్దేశ్య మయ్యాకృతైః మరణాదినా దారభ్య ...
కర్తవ్యదహనజనిత పిపాసాశమనార్థం వాసోదకప్రదానైః పితుః...గోత్ర
స్యస్య ప్రేతస్యదహనజనిత ... బ్రువంతు । [ఇతితిలోదకంత్య
జేత్] [దహనజనిత పిపాసాశమనమస్తు ।

తిలోదకదానము.

పూర్వోక్తఏవంగుణ... పుణ్యఃశౌ (ప్రా)...తీ) పితుః... గోత్ర
స్య..... స్య ప్రేతస్య ప్రేతత్వప్రసంగ మరణాదినాదారభ్య...కర్తవ్య
దహనజనితత్వప్రసంగమనార్థం తిలోదకదానంకరిష్యే॥ నమః॥ ప్రాచీనా
వీతితీతైస్సహృదకమంజలివాగ్మహిత్యా సవ్యంజాన్వాచ్య॥ పితే...
గోత్రాయ..... య ప్రేతాయ మరణాదినాదారభ్య... కర్తావ్యదహ
నజనిత గృహోపశమనార్థం మేతత్తిలోదకందదామి॥ ఇతితిలోదకంజల్క
దద్యుః॥ తిలోదకనిర్ణయముల ప్రకారంపురోహితులు జర్పించలేనిది.
...ధారాదత్తం॥ పూర్వోక్త... పితరం... గోత్రం... ప్రేతముద్దేశ్య
త్వయాకృతైః మరణాదినా దారభ్య...కర్తవ్యదహనజనిత త్వప్రసంగమ నార్థం
తిలోదకప్రదానైః పితుః... గోత్రస్య ... స్య ప్రేతస్య దహనజనిత

తృప్తాపశమన...బు)వంతు || (తిలోదకంత్వజేత్) దహనజనిత తృప్తాప
శమనమస్తు ||

పిండప్రదానము.

ముద్గసహితశిలా నూతనభండేపక్వాభిషార్య|| శ్రీగోవింద
నోవింద... ఏవాగుణ...పుణ్యతిథౌ(ప్రా)...తీపేతు...గోత్రస్య...ప్రేత
స్యమరణదినావారభ్య...హని అతివన్నప్రథమేహని...హనికర్తవ్యద
హనజనితప్రేతక్షుదుపశమనార్థం పిండప్రదానాని(సవ్యం)కిరిష్యేనమః||
(ప్రా)...తీగోమయేనోదకేనోపలిష్య|| తత్రదర్శనాస్తీర్య-దర్శోభవతి
త్తిలోదకందదామి|| ౧౩|| యజమానస్యపితే...గోత్రాయ...ప్రే
తాయ మరణదినా...హనికర్తవ్యదహనజనిత త్సుదుపశమనార్థమేతం
పిండందదామి || గతించినదినములకుకూడా పిండప్రదానముచేయించవ
లెను|| (పి.లోపలివత త్తిలోదకందదామి|| ౧౩|| ఇతితిలోదకానిదత్వా||
అంజనాభ్యంజనందదామి|| భోగనిష్పత్త్యంతాంబూలందత్వా|| యథా
శక్తిదక్షిణాదత్వా|| అత్ర ఉదకపాత్రంనిధాయ|| అద్యపూర్వోక్తవసం
గుణ...తిథౌ(ప్రా)...తీ పేతరం...గోత్రం...ప్రేతముద్దిశ్య త్వయాశ్చ
జైః మరణదినావారభ్య...హని అతివన్నప్రథమేహని...హనికర్తవ్యద
* హనజనిత ప్రేతక్షుదుపశమన మస్త్వితిభవంతోబ్రువంతు|| దహనజనిత
ప్రేతక్షుదుపశమనమస్తు||

శిలా నైవేద్యము.

పౌశ్య-పరిషిచ్య-అమృతమస్తు|| ప్రేతరూపశిలా దేవతాయైన
మః నైవేద్యంసమర్పయాయి|| పౌశాయనమః ... సమానాయనమః||
ప్రేత అత్రస్నాహి - అత్రపిబ - అత్రఉపభుంక్త్వి||

వాయసపిండము.

పితః...గోత్ర... ప్రేత - ఇనుంపిండం వాయసగృధ్రజలచర
ముఖేన ప్రేతఉపభుంక్త్వి|| శ్లో|| నారాయణనమస్తేస్తు|| శింఖచక్రగదా
ధరాఅక్షయ్యం పిండదానేన|| ప్రేతస్మిక్తికరోభివ(ఇతిపిండం వాయసేభ్యో

దద్యాత్) కాకాద్యభావేడద కేషిపేత్ (కర్తా, న్నా త్యా, గృహం, పవి
శ్య, దీపదర్శనం కుర్యాత్ మృతస్థలే షీరాది పాత్రోద్వయే-అత్రన్నా
హీత్యుదకం-అత్రపితృ షీరం నిషీపేత్. ఇతి కేచిత్పరః

అత్ర సంకల్ప విశేషః.

ప్రథమదినే మూర్ధాక్షి దంతావయవ సంఘాత్యేదేహక సిద్ధ్యర్థం॥

౧—ది॥ చక్షుశ్శ్రోత్ర నాసాముఖావయవ నిష్పత్త్యర్థం॥

౩—ది॥ కరానభుజవక్షో నిష్పత్త్యర్థం॥

౫—ది॥ నాభిలింగగుద నిష్పత్త్యర్థం॥

౭—ది॥ జానుజంఘపాదావయవ సిద్ధ్యర్థం॥

౯—ది॥ సర్వమర్కానయవ నిష్పత్త్యర్థం॥

౧౦—ది॥ మజ్జామేదోమాంసన్నాయుసాడీరూపావయవసిద్ధ్యర్థం॥

౧౧—ది॥ దంతలోమనభావయవ సిద్ధ్యర్థం॥

౧౨—ది॥ వీర్యావయవ సిద్ధ్యర్థం॥

౧౩—ది॥ గోహపూర్ణతాత్మప్రతాక్షుద్విపర్యయ సిద్ధ్యర్థం॥.

తతిమ్మా దినములకు దేహపూర్ణత్వ సిద్ధ్యర్థమనే పిండప్రదాన
సంకల్పమునుజెప్పవలెను. కొందఱు ప్రేతక్షుదుపశమస్థానిని సంక
ల్పమును జెప్పుచున్నారు. దేశచారిముల ననుసరించి ఆచార్యుడు
ప్రయోగముజర్పించవలెను. ఇతనిత్యకర్మప్రయోగస్సమాప్తః ॥

సంచయనప్రయోగము.

దహనదినమునందుగాని అట్లుగాక రెండవదినమునందుగాని అట్లు
గాక వంచాంగశుద్ధిగల బేసిదినమునగాని సంచయనము చేయలేనిది.

ఆజ్యము, షీరము, దధి, తిలలు, మొదలగుకావలసిన పదార్థము
లన్నిటినివెంటబెట్టుకొని శ్మశానమునకుఁబోయి పరిశుద్ధ ప్రదేశమునం
దుంచి (కర్త) కట్టుకొనియున్న వస్తువుములతోన్నానముజేసి సంచయ
నముప్రారంభింపవలయును. తత్ప్రయోగః.

బ్రాహ్మణౌనుజ్ఞాతః॥ పవిత్రంనా సచ్చిధృత్వా॥ శ్రీగోవింద... పూర్వోక్తవంగుణ... తిథాపితుః... గోత్రస్య... ప్రేతస్య మరణదినా దారభ్య... పానికర్తవ్య అస్థిసంచయనకాలేక... గ్నానప్రేసతితద్దోష పరిహారార్థం శ్వాసకుక్కుట గార్దభ జంబూః చండాలస్పర్శ దోషా దిహహారార్థాయథోక్తప్రాశస్త్యిత్రతూచరిష్యేనము । (ఇతిశంకలప్య) పరిషద్దక్షిణాం గౌహిత్యా సమస్తసం... కదం । పితుః... గోత్రస్య... ప్రేతస్య మరణదినా దారభ్య... పానికర్తవ్య అస్థిసంచయన కాలేక వాగ్నానప్రేసతి తద్దోష పరిహారార్థం యథోక్తప్రాయశ్చిత్తకర్తుం అధికారసంపదస్త్రికభవంబోబ్రువంతుః । కర్తుం అధికార... దస్తు ।

పూర్వోక్తవంగుణ... తిథాపితుః... గోత్రస్య... ప్రేతస్య మరణదినా... పానికర్తవ్య శ్వాసకుక్కుటగార్దభ జంబూః చండాలస్పర్శ దోష పరిహారార్థం స్వర్ణధాన్యాజ్య కృచ్చాచ్ఛిణ్యచరిష్యే॥ శ్లోః స్వర్ణం కపిత్ర... వ్రయచ్చమే ధన్యంకరోషీదాతార... చ్చమేకామధేనో స్సము... చ్చమే హిరణ్యగర్భ... చ్చమే ఇదంకృచ్చిత్రయ పుత్ర్యా మ్నాయ యథాశక్తిహిరణ్యం శ్రీమహావిష్ణు ప్రీతిం కామయమానః... నమమః । ఇతిహిరణ్యందవ్యాత్ । అద్భిః ధన్యప్రోక్షణమ్.

అద్భిః ప్రోక్ష్యామి శుచయేదేవారాన్నః వ్రయచ్చతః పవిత్రంకురుతాత్యథాంసర్వాణి ప్రీతచేతసః॥ అయోధ్యామధురామాయా కాశీ కాంచీ వ్యానంతికా । పురీవ్యారావతీచైవ సత్తైతామోక్షదాయకాః । అహంకాశీంగమిష్యామి తత్రైవనివసామ్యహం । ఇతిబ్రువాణస్తతః కాశీవాసభగవతే । ఇతి భస్మాద్భిరవోక్ష్య ।

శవాగ్నినష్టప్రాయశ్చిత్తహూతము.

శ్రీగోవిందగోవింద పూర్వోక్త... తిథాపితుః... గోత్రస్య... స్య ప్రేతస్య మరణదినా దారభ్య + పానికర్తవ్యం శవాగ్నినష్టప్రాయశ్చిత్త హూతమంకరిష్యేనము । అథలాశీకాగ్నింకరిష్యామ్యః । అథ ధ్యానం । శ్లోః ఏహ్యగ్నే ఇహలోకే చ ఇంద్రియాంలసంధికాః । జ్వలి

తంసప్తజిహ్వనాం త్వచోవర్ణంహృతాశనమ్ అలంకృశ్య ఇంద్రాయన
 మః- అగ్నయేనమః - యమాయనమః - నిర్ఋతయేనమః - వరుణా
 యనమః- వాయువేనమః- కుబేరాయనమః - ఈశానాయనమః॥ అథ
 పరిస్తరణాది ఆచార్యకుర్యాత్ ॥ ఏకదశ్భేదకార్యం ॥ కర్తాత్మాష్టీంపరి
 షీచ్య ॥ తదగ్నింప్రజ్వాల్య ॥ దర్శ్యామాజ్యమాదాయ ॥ ఇంద్రాదిహో
 మంకుర్యాత్ ॥ ఇంద్రాయనమః × ఈశానాయనమః (ఇతిహుత్యా) అవ
 కేశవాదిహోమంకుర్యాత్ ॥ కేశవాయనమః × శ్రీకృష్ణాయనమః (ఇతి
 హుత్యా) శ్లో॥ యమాయధర్మరాజాయ మృత్యువేచాతకాయచ ॥ వై
 వస్వతాయకాలాయ చిత్రగుప్తాయ తేనమః॥ [ఇతిహుత్యా] అథ పరిషే
 చన కుర్యాత్ ॥ ఏతత్కర్మసాధ్యుణ్యం కృచ్ఛత్రయాణిదద్యాత్ ॥ హి
 రణ్యగర్భ × చ్చమే ॥ ... ఇదంకృచ్ఛత్రయప్రత్యామ్నాయ యథాశక్తి
 హిరణ్యం తుభ్యమహం సంప్రదదేనమః॥ ఇతిహిరణ్యం బ్రాహ్మణాయ
 దద్యాత్ ॥ సంచయన ప్రయోగము.

ఏవంగుణ × తిథౌపితుః + గోత్రస్య × ... ప్రేతస్య మరణాదినాదారభ్య
 × హనిఅస్థిసంచయనంకరిష్యేనమః॥ అస్థిసంచయనయోగ్యతాసిద్ధ్యర్థం
 స్వర్ణధాన్యాజ్యకృచ్ఛాన్యాచరిష్యే ॥ శ్లో॥ స్వర్ణంపవిత్రమమలం × |
 చ్చమే ॥ శ్లో॥ ధన్యంకరోషిదాతాం × చ్చమే ॥ శ్లో॥ కామధేనోస్సము
 ద్భూతం + చ్చమే ॥ శ్లో॥ హిరణ్యగర్భగర్భస్థం + చ్చమే ॥ ఇదంకృచ్ఛ
 త్రయ కృత్యామ్నాయ యథాశక్తిహిరణ్యం + నమః॥ అథకుంభోద
 కమాదాయఅత్ర క్షీరంనిసీయఅస్థిప్రోక్షణాత్రి॥ అయోధ్యామధురా
 మాయాకాశీ కాంచీహ్యవంతికా పురీద్వారావతీచైవ స పైతామోక్ష
 దాయకాః॥ అహంకాశీం గమిష్యామితత్రైవనివసావ్యహం॥ ఇతిబ్రువా
 నస్సతతం కాశీవాసఫలంభేత్ ॥ శ్లో॥ సర్వతీర్థసముద్భూతా॥ పావనాః
 పాపహరిణా॥ ఆశ్వరీరస్సంశుద్ధిం కుర్వంతుద్విజనన్తి ఛా॥ ఇతి అస్థిప్రో
 క్షణాకృత్యా ॥ సంకల్పపూర్వోక్త ఏవంగుణ + తిథౌపితుః × గోత్ర
 స్య × ... ప్రేతస్య మరణాదినాదారభ్య + హనిఅస్థిసంచయన హోమం

కరి ప్యేనమః॥దహనదేశేలగ్నింప్రతిష్ఠాప్య॥ అలంకృత్య॥ ఇంద్రాయనమః
 x ఈశానాయనమః॥తూష్ణింఽభిషేచ్య॥ శ్లో॥ యమానుధర్మరాజాయ
 మృత్యవేదాంతకాయచ॥ వైవస్వతాయకాలాయ॥ సర్వభూతక్షయాయ
 చ॥ అగ్నేయేనమః॥ [ఇతిహుత్యా] ఔదుంబరాయదధ్నాయ నీలాయప
 రిమేష్ఠినే । వృకోదరాయచిత్రాయ చిత్రేగుప్తాయశేనమః॥ అగ్నేయే
 నమః॥ ఇతిహుత్యా॥ ఇంద్రాయనమః...ఈశానాయనమః॥ఇతిహుత్యా॥
 పౌగాదితూష్ణి-కరిషీచ్య॥

కుంచభికుంభైరపసియన్య
 వోక్షితమస్త్యేవోక్త్య అ
 గ్నింశమయేత్

}

గి కుండలచేత నుదకమును దీసికొని
 వచ్చి చక్కగా నెఱ్ఱులఁ బోక్షించి
 యగ్నిని జల్లార్పవలెను.

శ్రీగోవిందగోవిందపూర్వోక్తవనంగుణ...తిథౌ పితౄ...గోత్రస్య
 + ...ప్రేతస్య మరణాదినా దారభ్య...హనిక ర్తవ్య అస్థినంచయనకాలే
 గోదానంకరిష్య ఇతిసంకల్ప్య॥ తదంగత్రాహ్మణ పూజాంకరిష్యేనమః॥
 ప్రతిగ్రహీత రం త్రాహ్మణ మభ్యర్చ్య । శ్లో॥ యదీచ్చసిమహారా
 జన్ సర్వతీర్థావగాహనం॥ విప్రపాదవినిర్ముక్తతోయం శిరిసిధారయ॥
 గంధార్థాభిమేతపః పుష్పార్థాభిమేతిలా॥ శ్లో॥ xవాసుంశేష...చ్చ
 మే॥ గోదానంతతఃదక్షిణదానం బ్రాహ్మణాయదద్యాత్॥xవాభావేయ
 థాకర్తహిరణ్యంవాదద్యాత్॥ అథ దశదానానికుర్యాత్ ।

కుంభే అస్థినిధానమ్.

శ్లో॥ ప్రేతస్యాస్థినిమృత్యాత్రే నిక్షిపామిసఃసూహితః । పితరశ్చా
 శ్వతాలోకా॥ ననేనసుఖమాప్నుయూ॥

ప్రేతస్య శిరఃప్రేదేశేలస్థిన్యా
 దాయనిశ్శబ్దంకుంభేనిధాయ

}

[కర్త] ప్రేతయొక్క శిరఃప్రదేశ మం
 దుండు అస్థిని చప్పుడు లేకుండఁ కుం
 డలో నుంచవలయును.

దంతాస్థిన్యాదాయనిశ్శబ్దంకుం
 భేనిధాయ॥

}

దంతయొముకలు చప్పుడు లేకుండఁగుం
 డలో నుంచవలయును.

హస్తాభ్యాంబాహుభ్యాంవాఙ్మస్త్రాభ్యాం నిశ్శబ్దం కుంభే నిధాయః } భుజములనుండియు చేతులనుండియు నెముకలను నేరి చప్పుడు లేకుండా కుండలో నుంచవలయును.

చార్వాభ్యాం అస్థీ...నిధాయః } ప్రక్కల నెముకలను నేరి చప్పుడు లేకుండఁ గుండలోనుంచి

చార్వాభ్యాం అస్థీ న్యాదాయ...నిధాయః } పాదముల నెముకలనేరి చప్పుడు లేకుండఁ కుండలోనుంచి.

[కర్త] దహనదేశమందలి బూడిదెరుబోగు జేసి జలమందు కల్పవలయును. 3-౧-2 మాటులని లోకాచారము.

శ్లో॥ యావదస్థిమనుష్యాణాం గంగానో యేషుతిష్ఠతిః । తావద్వర్షసహస్రాణిపుణ్యాణోకేమహీయతే॥

అగదహనదేశేజలసంప్రప్త్య దహనదేశమందు నుదకముజల్లి నచ్చు త్రతశిరీరాకృతిం కృత్వా } ట శిరీశాకారముగాఁ జేసి నచ్చుట త్రతశిరీరాకృతియనిధాయః } మూడు రాళ్లుంచి

శ్లో॥ ఇవాలోకం పరిత్యజ్య గతోసివరమాంగతిం । మనసావాయురూపే శిలేత్వాహంనియోజయే॥ మధ్యేప్రేతమావాహ్యః॥ ఉత్తరతోరుద్రమావాహ్యః॥ దక్షిణతోయమమావాహ్యః॥ యథాశక్తిసంపూజ్యః॥ దహనదేశేలాజ బలిం దదామి॥ (కర్త)సర్వోపహారైః అన్నాపూపసూపాదైః పిండత్రయంకృత్వా శ్రీగోవింద + వీవంగుణ + తిథౌపితృః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య ఉత్తమలోకప్రాప్త్యర్థం శ్మశానభూతబలిప్రదానానికరిష్యే॥ నమః॥ పిండపాద్యభః ఏతద్దర్భాస్తరణందదామి॥ ఏతత్త్రిలోదకందదామి [ఇతి తిలోదకందత్వా]నుధ్యే ప్రేతరాజాయ మహాత్ముణ్ని వారిణార్థం ఏతంపిండందదామి॥ ఉత్తరతోరుద్రాయ...ర్థం ఏతంపిండందదామి॥ ప్రేతస్యదక్షిణతోయమాయ మహాత్ముణ్ని వారిణార్థం ఏతంపిండందదామి । పిండత్రయందత్వా॥ పిండస్యోపరి ఏతత్త్రిలోదకందదామి॥ 3। అంజనాభ్యంజనతాంబూలాదీదదామి॥ ఏవందత్వా॥ అథదహన

జే శే ఉదకుంభనిధాయ! అద్యపూర్వోక్తవంగుణ x తిథాపితుః
 x గోత్రస్య + ... ప్రేతస్య ఉత్తమగోత్రప్రార్థనం శ్మశానభూరిబలి
 ప్రదానము పితరం + గోత్రం x ... ప్రేతముద్దిక్య త్వయాకృతై కేభిః
 రణదినాదారభ్య + హనిఅస్థిసం చయనాంగశిలాత్రియ వేదికారాధన
 బలిపిండప్రణామైః పితృః ప్రేతస్య ప్రేతత్వప్రద్యారాప్త
 త్వ పిత స్త్రితిభవంతో బ్రువంతు|| ప్రేతత్వప్రస్తు || [ఇతి శివోదకంత్య
 జేత్] శ్లో|| నారాయణనమస్తేస్తు శిఖచక్రగదాధరి అశ్మయ్యుపిండ
 దానం|| ప్రేతత్వప్రకరోభవ|| ఇత్యస్థిసంచయనక్రయోగసమాప్తః.

గంగాంభస్యస్థినిక్షేపణము.

(శ్రు) అస్థికుంభమదాయ|| గంగాతీరేస్థావ్య|| స్నాత్వాఽచమ్య
 శ్రీగోవింద + వంగుణ + తిథాపితుః + గోత్రస్య + ... ప్రేతస్యమరణ
 దినా + హనికర్తవ్య గంగాంభస్యస్థినిక్షేపణమాచరిష్యే నమః|| అనుష్ఠా
 ర్థం యథాశక్తిప్రాయశ్చిత్తమాచరిష్యే || పరిషద్దక్షిణాంగుష్ఠాత్వా
 శ్లో|| సమస్తసంప + కదం (పా + తీ) పితుః + + + ప్రేతస్య ప్రేత
 త్వప్రార్థన మరణదినా + హనిగంగాంభస్యస్థినిక్షేపణంకర్తుం అధికార
 సంప + బ్రువంతు|| అధికారసంపదస్తు|| కాలశ్చముఖ్యకాలాస్తు|| వంగు
 గుణ x తిథాపితుః + గోత్రస్య + ప్రేతస్య అస్థినిక్షేపణకాలేస్వర్ణ ధా
 న్యఅజ్యక్తప్రచ్ఛాద్యాచరిష్యే || శ్లో|| స్వర్ణంపవిత్ర + క్రయచ్చమే|| ధ
 న్యంకరోషి + క్రయచ్చమే|| కామధేనో + క్రయచ్చమే|| హిరణ్యగర్భ
 + మే|| ఇదంకృచ్చత్రయ ప్రత్యామ్నాయయథాశక్తిహిరణంతుభ్య
 + నమః|| అస్థినిక్షేపణమాచరిష్యే|| గ్నాకయిత్వా|| తిరిఃపంచగవ్యేనశు
 ద్ధోదకేనచసప్రోక్ష్య|| శుద్ధప్రదేశే మృదమాదాయశిరావాక్పతింకృ
 త్వా తత్రదక్షిణాగ్రాదర్శనాస్తీర్య|| తిలానవకీర్త్య|| తత్రాస్థినిధాయ||
 మువర్ణ మధుదధిక్షిరాదిగ్నిపేత్|| అస్థ్యభిషేకార్థం బ్రాహ్మణావర
 యేత్ || ఋక్సంహితావ్యవహర్యశ్శ్లో|| సురస్తావ్యభిషేచంతు

+ సిద్ధమే! శ్రీకాశ్యాంచగయాప్రయాగ + యోగ్యసంఫలం! (ఇత్యేతైర్
ర్షంజైర్) రాజ్యైశ్చాపి అథగోదానం-పూర్వోక్త + పుణ్యతీర్థపీఠః x
గోత్రస్య + ...ప్రేతస్య మరణదినాదా + హనిగంగాంభస్యస్థినిక్షేపణ
కాలే గోదానాదిదశదానాని కరిష్యేనమః॥ (ఇతిసంకల్ప్య) శ్లో॥ గవా
మంగేషు + ప్రయచ్ఛమే! గోదానందద్యాత్! గోభూతిలహరణ్యాజ్య!
వాసోధాన్యగుడానిచ | రావ్యంలవణమిత్యాహర్దశదానాఽప్రకీర్తితాః॥
దశదానానికుర్యాత్! పునఃస్మృత్తికయాశరావాకృతంకృత్వా తేనాస్థిస్యపి

ధాయ! హస్తాభ్యాం తత్సర్వం గృహీత్వా! వామభుజేనధాయ! గంగాప్రా
ర్థనం! శ్లో॥ ప్రసీదపరమేదేవి! సర్వపాపక్షణాశిని! అముకస్యప్రయచ్ఛ
త్వం! గతింపుణ్యాంచశాశ్వతీమ్ | అథ గంగాజ్వలంప్రవిశ్య! నమోస్తు
ధర్మరాజాయ + సమీప్తే! యావదస్థిమనుష్యాణాం గంగాతోయేషు
తిష్ఠతి! తావద్ధర్మసహస్రాణిస్సర్గలోకేమహీయతే! ఇతిమంత్రేణ అస్థిని
క్షేపణంకుర్యాత్ | కర్తాన్నాత్మాంచమగ్న్య! శ్రీగోవింద x పూర్వోక్త
+ పుణ్యతీర్థపీఠః x గోత్రస్య అంధత్వమూకత్వకాణత్వబధిరత్వప్రై
శాచికబాధానివృత్తివ్యారా పుణ్యలోకావాత్స్యర్థం స్మృత్తికాన్నానా
దా కూర్చుఘ్రితిష్ఠాపనంకరిష్యేనమః॥ అనుజ్ఞార్థం యథాశక్తిప్రాయశ్చి
త్తంకరిష్యేనమః॥ సమస్తసంప + పదం॥ అధికారసంపదస్తు! అథకృచ్ఛ
త్రయాణిదద్యాత్! శ్లో॥ ఆయాహిప్రేతగంభీరైః పూర్వైస్సామ్యపథో
త్తమైః ప్రణామస్సృభ్యమాయచ్ఛ! రయిందీప్తాయ శేవచ | పితరం x
గోత్రం x ...ప్రేతమానాహ్య! అథగోదానాదిదశదానానికుర్యాత్ |
అథ స్మృత్తికాన్నానార్థం బ్రాహ్మణాన్వరయేత్ | స్మృత్తికాన్నానార్థం
వృణీమహే! బ్రాహ్మణేభ్యోనూతనవస్త్రాణిదద్యాత్ | తతః గంగాప్రార్థ
నంకృత్వా॥ స్మృదంగృహీత్వా॥ ఆదిత్యాయ స్మృత్తికాందర్శయిత్వా॥
శ్లో॥ స్మృత్తికే బ్రహ్మరూపేగ్న్యం! స్మృత్తికేవిష్ణురూపిణి! సుకృతంతు
వక్రతంచైవ! మాంప్రపదయపరాంగతిం! స్మృత్యేవనంకృత్వా! పూర్వోక్త
+ తీర్థ యజమానస్య పీఠః + గోత్రస్య + ...ప్రేతస్య పుణ్యలో

కానీ ప్రత్యేకం అన్యోన్యసహాయేన అష్టోత్తరశతంవా-తదగ్రహాయథాశక్తిస్సృత్తికా న్నానాన్యచరిష్యే॥ విభిషణకారణసమావయేత్॥ పిఠరం + గోత్రం + ... ప్రేతం అన్యోన్యసహాయేన స్సృత్తికా న్నానానా పితుః × గోత్రస్య + ... ప్రేతస్య ప్రేతత్వవిముక్త్యా.. రస్తు॥ (ఇతితిలోదకంత్యజే) త్వన్నమి శంకుయాకృతేన అనేన పుణ్యేన త్వంపుణ్యానాన్ భవ! అథ హిరణ్యశాద్ధంవా-అమశ్రాద్ధంవాతుర్యేత్॥ అథ బ్రాహ్మణానంతోషయేత్॥ ఇతిగంగాంభస్యస్థినిక్షేపణం॥ సమాప్తమ్॥

నగ్నప్రచచ్చదనము.

బ్రాహ్మణమాహుతా॥ కర్తాన్నాత్వాఽచమ్యపవిత్రంధృత్వా శ్రీగోవిందగోవింద × అద్యపూర్వోక్త...పుణ్యతిథౌ(ప్రా)...తీపితుః... గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణదినాదారభ్య...హని అతిపన్నప్రథమేహని కర్తవ్యనగ్నప్రచచ్చదనైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధమాచరిష్యే॥ కాలేఅనుష్ఠానం యనాశక్తిప్రాయశ్చిత్తం కరిష్యేనమః॥ పరిపద్దక్షిణాంగుహీశ్వా॥ శ్లో॥ సమస్తన పుష్పము...పదం॥(ప్రా)...తీపితుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణదినా...హని అతిపన్నప్రథమేహనికర్తవ్యనగ్నప్రచచ్చదనైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధంకర్తుం అధికారసంపద...బ్రువంతు॥ కర్తు అధికారసంపదస్తు॥ ఏవంగుణ.. తిథౌపితుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్య అంధత్వమూకత్వబధిరత్వకాంత్యకంగుత్వ నగ్నత్వపిశాచత్వ నివారణార్థం నగ్నప్రచచ్చదనైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధం ఆచూదిద్రవ్యేణప్రేరోద్దేశేన అద్యకరిష్యేనమః॥ ఇతిసంకల్ప్య, పితుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్యనగ్నప్రచచ్చదనైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేపేతాత్థక్షణంరహమి॥ అథపాద్యసానేగోమయేన వర్తులమండలంకృత్వా, త్రిదర్భావాస్త్రీర్య - దర్భావరి- తిలాన్వికీర్య, పితుః...గోత్రీ..... ప్రేతనగ్నప్రచచ్చదనైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధే పేతాత్థక్షణం నమః॥ పితుః × గోత్ర × ప్రేతనగ్న ... ప్రేతాత్థక్షణం పాద్యంనమః॥ శ్లో॥ సమోబ్రాహ్మణ్యజేనాయ॥ గోబ్రాహ్మణహితాయచజగద్ధితాయ కృష్ణాయ॥ గోవిందాయసమోనమః॥ (ఇతిబ్రాహ్మణ్యపాదాశ్రుత్యైశ్య)

(ఉవచీ) కర్తాపాదాప్రత్యక్షః! ఆచమ్య! కృష్ణకృష్ణకృష్ణ! (హా...తీ)
ప్రేతపిష్ట రార్థమయఃకుశః! [ఇత్యాసందత్యా] ఉదబ్బుఖముఃపవిత్ర్య!
అద్యపూర్వోక్త...తిథా[హా]...తీపితుః...గోత్రస్య ప్రేతస్య మరణదినా
.. హని నగ్నప్రచ్ఛాదనైకోద్దిష్టామశ్చార్థకర్మకరిష్యేనమః॥ శ్లో! తిలా
హిరణ్యంస్వరాత్ దర్బాంకుంతురాక్షనాత్! పంక్తివైశోత్తియోర
క్షేదతిథిస్సర్వరక్షకః! ఇతితిలాన్వికిశత్! శ్రాద్ధార్థసంపాదితద్రవ్యాణి
ఉదకేనసంప్రాప్య! పుండరీకాక్షపుండరీకాక్షాయనమః! పితుః...గోత్ర
స్య...ప్రేతస్య మరణదినా...హని అతిపన్న...కర్తవ్యనగ్న ప్రచ్ఛాదనై
...ప్రేతార్థే ఇదమాససందదామి! పితుఃగో...ప్రేతస్య మరణదినా
...హని అతిపన్నప్రథమేగానికర్తవ్యనగ్న...ప్రేతార్థేక్షణం దదామి

అథ బ్రాహ్మణస్య పురతః అర్ఘ్యపాత్రంసంక్షిప్త! సర్వతీర్థసముద్భూతాః
పావనాఃపాపహరిణః! ఆపశ్చరీరసంశుద్ధిం కుర్వంతుద్విజనన్నిధౌ! ఇత్యర్ఘ్య
ర్ఘ్యపాత్రే ఉదకంనినీయ! పిలరం...గోత్రం.....ప్రేతం ప్రేతపాత్రేతిలా
న్నిక్షిప్య! ప్రేతార్ఘ్యపాత్రే గంధార్థంపుష్పార్థం తిలసహితకుశాద
దామి! ప్రేతాయస్వర్చితమస్తు! ప్రేతపాత్రంసంపన్నం! సుసంపన్నం॥
పితుః...గోత్రం.....ప్రేతనగ్న ప్రచ్ఛాదనైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధే! ఇదంతేల
స్వయందదామి! నమః॥ శ్లో! ఇమం లోకంపరిత్యజ్యగతోసి పరమాంగతిం!
మనసావాయురూపేణ విప్రేత్వాఽహంనియోజయే! ఇత్యర్ఘ్యపాత్రం
విస్మతేత్) తతఃమూర్ధానమారభ్య పాదకర్యంతం తిలైరభ్యర్చ్య! గంధా
ర్థాఇమే ఆపఃపుష్పార్థా ఇమేతిలాః! శీతవాతోష్ణ...ప్రయచ్ఛమే!
పితృద్వయందత్వా! సకలారాధనై స్వర్చితమస్తు! అథయథాశక్తి
మాదిసమస్తైవదార్థాన్నిధాయ! ఉదకంసంప్రాప్య! శ్రీవిష్ణోఽమంరక్ష
స్య- పితుః...గోత్రం.....ప్రేత మరణదినాదారభ్య...హనికర్తవ్య నగ్న
ప్రచ్ఛాదనైకోద్దిష్టామశ్చార్థే ఏతత్త్రేతమంసపరికరంసవ్యం జనంసతాం
బూలం సదక్షిణాకం సతిలాపిధానోదకుంభం-బ్రాహ్మణస్తు...పిత్రే...
గోత్రాయ...ప్రేతాయ ఇదమామంసపరికరం సవ్యంజనంసతాంబూలం

సదక్షిణాకల-సతిలాపిధానోదకుంభం నగ్నప్రచ్ఛాదనా త్రైకోద్దిష్టామ
శ్రాద్ధే ప్రేతత్వప్రవృత్త్యం సంప్రదదేనమమ ॥ (అమాదివదాధానాద
ద్యాత్ ॥ (అంగుశ్యాభరణ- కరణాభరణ- కట్యాభరణ-వృంజనచాతుకా
దిఘత్రాది యథాసంభవందేయం॥

అథ ధారాదత్తమ్.

[ప్రా...తీ] పితుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్య మరణదినా...హని అతి
పన్న ప్రథమే హనిక ర్తవ్య నగ్నప్రచ్ఛాదనా త్రైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధే పిత
రం...గోత్రం + ...ప్రేతం ఉద్దిశ్యత్వయాక్రియమాణేన మరణదినాదా
రభ్య + హని అతిపన్నప్రథమే హనిక ర్తవ్యనగ్న ప్రచ్ఛాదనా త్రైకో
ద్దిష్టామశ్రాద్ధేన పితుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్య ప్రేతత్వప్రీద్వారా ప్రేత
త్వవిముక్తిసాధనమస్త్వితి భవంతో బ్రువంతుః ప్రేతత్వప్రీ...మస్తు॥

పితుః...గోత్రస్య.....స్య ప్రేతస్య మరణదినా...హని అతిపన్న
ప్రథమే హని నగ్నప్రచ్ఛా...తిగోదకపిండప్రదానం కరిష్యే । నమః॥
[ప్రా...తీ] గోమయేనానులిప్య । పిండప్రాసః దర్భాసనం నమః । దర్భ
పరి ఏతిగోదకందదామి । పితే...గోత్రాయ.....ప్రేతాయ మరణది
నా...హని అతిపన్నప్రథమే హనిక ర్తవ్య నగ్నప్రచ్ఛాదనా...శ్రాద్ధే వ
షఃపిండోనమః । పిండోపరివత త్తిగోదకందదామి । అజనాభ్యంజనం
నమః॥ ధారాదత్తం । అద్యపూర్వోక్త...పితుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య
మరణదినా...హని అతిపన్నప్రథమే హనినగ్న ప్రచ్ఛా...పిండప్రదానే
...పితరం...గోత్రం.....ప్రేతముద్దిశ్యత్వయాకృతేన అనేవనగ్నప్రచ్ఛా
...పిండప్రదానేన-పితుః... గోత్రస్య...ప్రేతత్వప్రీద్వారా ప్రేతత్వప్రీ
త్వవిభవంతో బ్రువంతుః ప్రేతత్వ...స్తు । దత్తం శ్రాద్ధం లభిరన్యంతా
మితి కర్తాః లభింతుతాన్య ఇతి విప్రీ॥ నగ్నప్రచ్ఛాదనప్రశాద్ధప్రయోగః
సప్రశాద్ధప్రయోగము.

మృతిదినము మొదలు చేసి దినములయందొక్కొక్క శ్రాద్ధము
చేయవలెను. కొండలులక క్తర చేసినట్టిది ఒక్కదినముననే నాడరాదు

సం...తిథా పితుః...గోత్రస్య మరణదినా...హని ... హ్నికలతికన్న
ప్రథమాహ్నిక ... హ్నికనవామైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేప్రేతార్థేదేవానుజ్ఞ
యాప్రక్రాంతం..... అమశ్రాద్ధకర్మకరిష్యేనమః॥

శ్లో॥ పితృస్థానపిశాచత్వం । రాక్షసానాంవిముచ్యతే । తత్పితృస్థానానివృ
త్త్యర్థం తిరోదకముపస్పృశేత్ ॥ ఇతి తిరోదకంసాప్రోక్ష్య । మృదమా
దాయాతిలాఽపికిరేత్ ॥ శ్లో॥ తిలాహిరతుంత్వసురాల దర్భారతుంతురా
క్షసా త్ ॥ వంక్కింవైశ్రోత్రియోరక్షే దశాధిస్సర్వరక్షకః॥ ఇతితిలదర్భా

నిక్షేప్య । శ్రాద్ధార్థసంపాదిత ఆశుద్రవ్యానిప్రోక్షణం ॥ పుండరీకాక్షపుం
డరీకాక్ష ॥ శ్లో॥ శ్రాద్ధకాలేగయాంధ్యాన్వధ్యాత్వా దేవంగదాధరం ।
తాభ్యాంచైవనమస్కృత్వితతశ్చాద్ధప్రవర్తయేత్ ॥ పితుః...గోత్రస్య...
ప్రేతస్య మరణదినా...హని...హ్నికనవామై ... ర్థేఇదంతేఅసనందదా
మి ॥ పితుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య... మరణదినా...హని ॥ అతిపన్నప్ర
థమా...ర్థేఇదంతేఅసనందదామి ॥ సర్వత్రఅసనందద్యాత్ ॥ పితుః...గో
...ప్రేతస్య...హని ... హ్నికనవామైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేక్షణందదామి ॥ పి
తుః...గో...ప్రేతస్య ... హనిఅతిపన్నప్రథమా...శ్రాద్ధేక్షణందదా
మి ॥ ఏవంక్షణందద్యాత్ ॥ బ్రాహ్మణస్యపురతఃదర్భాన్వసీర్య ॥ అర్ఘ్య
పాత్రంనిధాయ ॥ ప్రోక్ష్య ॥ అర్ఘ్యపాత్రేతిలనిక్షేపణకృత్వా ॥ శ్లో॥ ఆ
పాదేవిభవంతుప్తం । ప్రేతార్థేసర్వదేహినాం ॥ అభిసవంతుయేదేవి । స
ర్వతీర్థసమీనమః ॥ యజమానస్య పితరం...గోత్రం.....ప్రేతం
తిలాఽదత్వా ॥ అర్ఘ్యపాత్రేగంధార్థంపుష్పార్థంతిలాఽదదామి ॥ ప్రేతా
యస్సచ్చితమస్తు ॥ పితుః...గోత్ర...ప్రేత- మరణదినా.. హని...హ్నికన
వామైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేప్రేతార్థేఇదంతే అర్ఘ్యందదామి ॥ పితుః...గోత్ర
...ప్రేత మరణదినా...హనిఅతిపన్నప్రథమాహ్నిక నవామైకోద్ది...ర్థే
ఇదంతేఅర్ఘ్యందదామి (ఏవంసర్వత్ర అర్ఘ్యందత్వా) శ్లో॥ ఇహలో
కం వరిత్యజ్యగతోసి పరమాంగతిం ॥ మనసావాయురూపేణకుశేత్వాం
యోజయ్యామ్యహమ్ — (కర్త) ఇతిమూర్ఛాదిసాక్షకర్యంతం తిలైర

శ్వశ్రవ్యః పితః... ధేగంధందదామి॥ పుష్పార్థంతిలాదదామి॥ శ్రీః శీర
 వాతో... ప్రయచ్చమే పితః.. గోత్ర... ప్రేతమరణది... హని... హ్నిక
 నవామైకో... ధేవస్త్రుతుభ్యమహం సంప్రదదేనమము ॥ ఇతివస్త్రం
 సర్వత్రదద్యాత్ ॥ అథకన్యాభరణకన్యాభరణలంగుళ్యాభరణానిదద్యాత్ ॥
 సకలారాధనైస్సర్వర్పితమస్తు॥ భోజనపాత్రేతండులాదికసభాయు॥ ఆనుం
 ద్యగుణవాచతుర్గుణా వాదద్యాత్ ॥ శ్రీవిష్ణోరంకంపితః... గోత్ర...
 ప్రేతమరణదినా... హని... హ్నికనవామై... ప్రేతార్థేనతేజోమంసపరిక
 రంసదక్షిణాకం సతాంబూలం సతలాపిధానోదకుంభం॥ పితా... గోత్రః
 ...ప్రేతః ఇదమామం సోపస్కరం అక్షయవటచ్చాయేయంపితే... గో
 త్రాయ... ప్రేతాయ మరణది... హని... హ్నికనవామై... ధేవ ఇదమా
 మం సోపస్కరం సదక్షిణాకం సతాంబూలం సతలాపిధానోదకుంభం
 ప్రేతత్వప్రార్థనం సూక్రదదేనమము॥ ప్రేతత్వప్రీతస్తు (తిలోదకం త్యజేత్)
 ఏవంసర్వత్ర ఆనుండద్యాత్ (వారాదత్తం ॥ పితః... గోత్రస్య... ప్రేత
 స్యమరణదినా... హని... హ్నిక అతిపన్నప్రథమాహ్నిక ... హ్నికనవా
 మైకోద్దిష్టామశ్వాద్ధేపేతరం... గోత్రం..... ప్రేతముద్వీర్వయాకృతేన
 మరణది .. హని .. హ్నిక అతిపన్నప్రథమాహ్నిక... ఆముశ్రాద్ధేన పితః
 ... గోత్రస్య... ప్రేతస్య మరణదినా... హని... హ్నిక అతిపన్నప్రథమా
 హ్నిక... శ్వాద్ధేప్రేతస్య ప్రేతత్వప్రీత స్వీతిభవతోబ్రువంతు ॥ (తిలో
 దకం త్యజేత్) ప్రేతత్వప్రీతస్తు అథపిండప్రదానం ఏవం గుణ.. తిథాపితః
 గోత్రస్య... ప్రేతస్య మరణదినా... హని... హ్నిక అతిపన్నప్రథమాహ్ని
 క... హ్నికనవామై కోద్దిష్టామశ్వాద్ధీయతిలోదకపిండప్రదానానికరిష్యే॥
 నమః॥ కర్తాశిలమిత్రతండులైపిదాకృత్యాదక్షిణాభిముఖః భూమింగో
 మయేనోపలిప్య॥ పిండవ్యాసః దక్షిణాగ్రాదర్భానస్తీర్య॥ దశోపరి
 పత్రేతిలోదకందదామి॥ పితే... గోత్రాయ ప్రేతాయ మరణదినా... హ
 ని... హ్నికనవామైకోద్దిష్టామశ్వాద్ధేప్రేతార్థేనతంపిండ దదామి॥ పితే
 ... గోత్రాయ... ప్రేతాయ మరణది... హని అతిపన్నప్రథమాహ్నికనవా

మైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధే ప్రేతార్థేనః పిండదందామి || ఏవంపిండా ద
ద్యాత్ || పిండోపరి ఏతస్మిన్దశందదామి || అంజనాభ్యంజనందత్వా
తంబూలం దక్షిణాదిపిందత్వా || ధారాదత్తం || ఏవంగుణ...పుణ్యతిథౌ
(ప్రా)...తీ పితుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్యమరణినాదా...హని...హ్నిక
అతిపన్న ప్రథమాహ్నిక.. హ్నికనవామైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధీను తిలోదక
పిండప్రదాన పిరం...గోత్రం..... ప్రేతముద్దిశ్యత్వయాక్రియమాణేన
మరణది...హని...హ్నికఅతిపన్నప్రథమాహ్నిక...పిండప్రదానేపితుః
...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య ప్రేతత్వప్రేత స్త్వితిభవంతో బ్రువతు || తి
లోదకంవిసృజేత్ || ప్రేతత్వప్రిస్తు!.....దత్తం శాద్ధం అభివ్యుతా
మితకతాబ్రూయాత్ || అభిరమణ స్థః || తరిపిండమపుప్రక్షిప్య
న్నాత్వా ఇతివశ్రాద్ధప్రయోగస్సమాప్తః.

దశాహ ప్రయోగము.

కతాన్నాత్వా నిత్యకర్తవ్యశిలాన్నాన వాసాదక తిలోదక
పిండప్రదానాంత్యత్వా అథకతానచేలంన్నాత్వా ఆచమ్య ఏవం
గుణ...తిథౌ (ప్రా...తీ పితుః... గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణినాదా
...హని జ్ఞాతిభిస్సహ అశుచి పరిహారార్థం శరీరశుద్ధ్యర్థం కేశవళనంక
రిష్యేనమః || అనుజ్ఞార్థంయథాశక్తిదక్షిణంగృహీత్వా శ్లో || సమస్తసం
పత్నయ...పదం || పితుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్యమరణది...హని జ్ఞాతిభి
స్సహ అశుచిపరిహారార్థం శరీరశుద్ధ్యర్థం కేశవళనం కారయితుః || అథకా
రసంప...బ్రువతు || అథకారసంపదస్తు || అథవవనాధికారయోగ్యతాసి
ద్ధ్యర్థం కృచ్చుత్రియాణిదద్యాత్ || పితుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్యమర
ణది...హని ఆశౌచ పరిహారార్థం శరీరశుద్ధ్యర్థం వళనంకారయిష్యే ||
(ఇతిసంకల్ప్య) (ఏవేతీ) ఏకంకుశ శిరసిధృత్వా — శ్లో || మేరుమంద
తుల్యాని || వాసానివివిధానిచ || కేశానాశ్రిత్యతిష్ఠతి || తస్మాజ్జే శాన్వ
వామ్యహా || ఆత్మ శ్శుద్ధికామోవా పిన్దానాంముక్తి పేతవే వళనంకా
రయిష్యామి తీ బ్రాహ్మణసన్నిధౌ || ఇతి రూపస్వజ్ఞతయః షోడశకార

యిత్యా! స్వాత్వాఽచమ్య॥ జ్ఞాతయః ప్రేతతృప్త్యథఽం తిలోదశాం
జలీకదన్యుః॥

{ జ్ఞాతులగోవయస్సుచేత మృతినకంటె చిన్నవాండ్రైననుతపితృకు }
{ లుకర్తతోగూడ తొరముచేసికొనవలెనుతక్కినవిషయములుగర్భ }
{ శాస్త్రములయందు చూడదగినవి గ్రంథవిస్తరభీతిచే వ్రాయనైతి }

అథ హోమము.

ఏవంగుణ...తిథౌ పితుః...గో.....ప్రేతస్యమరణది...హనినశ్యే...
ర్థం అఘాపనుత్తి హోమంకరిష్యేనమః శుద్ధప్రదేశేలగ్నింకృతీష్ఠావ్య॥
ధ్యానం॥ శ్లో॥ సప్తజిహ్వోద్విశీషఃశ్చ॥ మేమారూఢస్తభైవచ॥ శక్తిద్వ
యసమేతశ్చ॥ విశ్వమూర్తికర్ హుతాశనః॥ అభిముఖోభవవరదోభవ॥
అలంకృత్య॥ ఇంద్రాయనమః...ఈశానాయనమః॥ ఆజ్యపాత్రాదిసమీప్య॥
తూష్ణీంకరిషిచ్య॥ అగ్నేఃపశ్చినుభాగేదర్భాన్ పరిస్తీర్య॥ శ్లో॥ జ్ఞాతీనాం
లోహితంతిష్ఠ॥ శరీరాయుష్యవథఽం వథఽతేనర్వజ్ఞాతీనాం॥ ఉపవేశ్య
చచర్మశి॥ చర్మణ్యుపవిశ్య॥ అథాజ్యహోమః॥ ఆజ్యచూనాయ॥

శ్లో॥ అగ్నేవహ్నికృతేనేన జ్ఞాతీపాపాపనుత్తయే॥ అఘాపనుత్తి
హోమేన తృప్తోభవథాంతృదా॥——అథ ఇంద్రాదిహోమం కు
ర్యాత్॥ ఇంద్రాయనమః...ఈశానాయనమః॥ (ఇతిహుత్వా) ఆజ్యపా
త్రాదిలగ్నప్రహృత్య॥ తూష్ణీంకరిషిచ్య॥ శ్లో॥ స్పృష్టాఽనన్ద్యాహ
మగ్నేః ప్రాద్విశిష్ఠావ్యతతతురం॥ అనన్ద్యాహంసుస్పృత్య పుణ్యలోకే
మహీయతే॥—— ఇతి అనన్ద్యాహంస్పృష్ట్యా అథపర్వతారోహణంకు
ర్యాత్॥ అనేనలఘాపనుత్తిహోమేన-పితుః...పుణ్యగోకానిప్తి + రస్తు

అథశిలాగ్రయవేదికారాధనం॥ వేదికాంకృత్వా॥ తస్యాంమధ్యే
ప్రేతపాపాణం స్థాపయిత్వా॥ తస్యాత్తరతోదక్షిణతశ్చ పాపాణద్వయం
స్థాపయిత్వా॥ పితుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్యమరణది...హని వేదికా
యాం ప్రేతశిలాపూజాంకరిష్యేనమః॥ శిలార్చనంకుర్యాత్॥ తిండులం
నివేద్య॥ ఓషధీస్తంభంకృతీష్ఠావ్య॥ శ్లో॥ శివంభవతుశేషాణాం జాయం

తాంస్థిరజీవినః॥ (ఇతిఐతిత్వా) అభిప్రేతభార్యాకంఠసూత్రాదివిసర్జనంతు
ర్యాత్॥ సూత్రవిసర్జనం గోదానంకృత్వా॥ అభిబంధుభిః ఉదకదానంకే
చిత్కుర్వంతి॥ తత్కరణే॥ యజమానస్య పీతుః...గోత్రస్య.....ప్రేత
స్య...మరణది...హని ఉదకదానాధానూర్చప్రతిష్ఠాపనకరిష్యే ఇతి
సంకల్ప్య॥ అధికారసంపదస్తుపితరం...గో.....ప్రేతంఆవాహ్యాయజ
మానస్యపిత్రే గోత్రాయ...ప్రేతాయ మరణదినా...హని ఏతద్ధర్మోద
కందదామి॥ ఏవంత్రిః॥ ధారాదత్తంకుర్యాత్॥

శిలోద్వాసనము.

ఆచమ్య + శ్రీగోవిందగోవింద...ఏవంగుణవిశేషణ...తిథౌ పీతుః...
గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణది...హని శిలభాండవాసోద్వాసనాని కరి
ష్యేనము॥ అధికారసంపదస్తు అధిక్వచ్చత్రయాణిదద్యాత్॥ ఏవంగుణ
...తిథౌపీతుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణది...హని శిలభాండవా

సోద్వాసనకాలే గోదానానికరిష్యేనముః॥ గోదానాని దశదానానిబ్రా
హ్మణేభ్యోదద్యాత్॥ ————శ్లో॥ శరీరస్థాశ్చయేదోమాః యేదోమాగర్భ
బీజమో॥ తేనర్చనాశిఃసూయాంతుకర్మణానైవభోద్విభాః॥ ఇతివాసస్త్రీ
ధాచిత్యా॥ శిలాత్రయంసంవేప్త్య॥ శ్లో॥ యదత్రసంస్థితంభూతంభూతాన
మాశ్రిత్యసర్వదా॥ స్థానంత్యక్త్యాతుతత్సర్వయత్రస్థంత్రగచ్ఛతు॥ యా
వచ్ఛిలా మనుష్యాణాంగంగాశ్చోయేషుతేష్ఠతి॥ తావద్వర్షసహస్రాణి స్వ
ర్గలోకేమహీయతే॥ (జలమధ్యేవిస్మజేత్) శిలాదేవినమస్తుభ్యం ప్రేత
రూపం విమోచయ॥ జలాంతేబ్రహ్మకల్పస్థా స్థాయినీదేవరూపిణీ॥ ఇతి
నమస్కుర్యాత్॥ అభతిలామలకన్నానమనాం కరిష్యేనముః॥ జ్ఞాతిభిస్స
హతిలామలకన్నానం కుర్యాత్॥ శుభవస్తాగ్రీధృత్వా॥ ఆనందవనో
మప్రయోగఃవక్ష్యతే॥ ఆచమ్యశ్రీగోవింద...ఏవంగుణ...తిథౌ పీతుః...
గోత్రస్య.....ప్రేతస్యమరణదినా...హని ఆశౌచనివృత్త్యర్థం శేమాణా
మాయుష్యాభివృద్ధ్యర్థం అనంవాసప్ర్యర్థం ఆనందవనామంకరిష్యే
నముః॥ [ఇతిసంకల్ప్య] శుద్ధప్రణామంకరిష్యే॥ పంచస్థావకృతా పంచస్థావకృతా ఇం

ద్రావనము... ఈశానాయనము... తూష్ణీంసమంతంకరిషిచ్య! (ఈశము)
శ్లో॥ ఆయుర్బలంయశఃపుష్టిం సర్వరతంచవృద్ధిదమ్॥ ఆంకమితిపుష్టిం
చలగ్నై రేకాఃకృత్విహవేత్॥ అగ్నయేశుచయశ్చదంశుమమ్॥ సువమగ్నా
ప్రసారతి॥ తూష్ణీంసమంతంపరిషిచ్య॥ సర్వేజ్ఞాతయః అశుచిపథిహారా
ర్థం యవోదశంప్రాశ్నంతి॥ అనేన ఆనంద హాహామేనభగవాన్ ...రస్తు॥

కర్మణః పుణ్యాహవాచనం.

అక్షాగణపతిపార్థనా॥ శ్లో॥ యశ్చివోనామ...మహాజనేభ్యో
నమః॥ శ్రీగోవింద...తథాపితుః...గోత్రస్య.....పేతస్య మరణిది...
హని శరీరశుద్ధ్యర్థం కర్మాణేకర్మణః పుణ్యాహవాచనం కరిష్యేనమః॥
[ఇతిసంకల్ప్య]అథగణాధిపతిపూజాంకృత్వా॥ పుణ్యాహంఅథసాదకంక
లశంతాదులతాంబూలయుక్త పాత్రేనిధాయ॥ బ్రాహ్మణస్పార్థయేత్॥
కర్మణః పుణ్యాహంభవంతోబుద్ధివంతు॥ పుణ్యాహంకర్మణోఽలస్తు॥ ఏవం
తి॥ శ్లో॥ స్వస్తివాక్పావనాశాఖ్యా పుణ్యకల్యాణవృద్ధిదా॥ వినాయ
కప్రియానిత్యంతాంస్వస్తింభోబుద్ధివంతునః॥ కర్మణేస్వస్తిభవంతో బు
ద్ధివంతు॥ స్వస్తికర్మణోఽలస్తు॥ ఏవంతి॥ శ్లో॥ సాగరస్యతుయాశుద్ధిర్మహా
లక్ష్మ్యోవిభిశ్చృతా॥ సంపూర్ణాపూర్ణచంద్రయా తామృద్ధింభోబుద్ధివం
తునః॥ కర్మణఃముద్ధిం భవంతోబుద్ధివంతు॥ కర్మముధ్యతాం॥ ఏవంతి॥
శ్లో॥ వృధివ్యాముద్ధృతాయాతుయత్కల్యాణంపురాకృతం॥ ఋషిభిస్సి
ద్ధగంధర్వైస్తత్కల్యాణంబుద్ధివంతునః॥ మనుగృహేకల్యాణంభవంతో
బుద్ధివంతు॥ కల్యాణమస్తు॥ శ్లో॥ క్షీరోదధిసముద్భూతా మధ్యమానేమ
హాహదధౌ॥ విష్ణోఽప్రైవపి గానిత్యం తాంశ్చియంభో బుద్ధివంతునః॥
మనుగృహే శరీరస్త్వితి భవంతోబ్రువంతు॥ అస్తుశ్రీః॥ ఏతత్కర్మసిద్ధిర
స్తు॥ కర్మణఃపుణ్యాహ సమృద్ధిరస్తు॥ వర్షశత సంపూర్ణమస్తు॥ గౌతామి
వృద్ధిరస్తు॥ శివమస్తు॥ మౌళాభివృద్ధిరస్తు॥ పృథావతిః ప్రియతాం॥ శ్లో॥ సు
రాస్తామభిషేచంతు + కామార్థసిద్ధయే॥ అథమార్జనం॥ శ్రీకాశ్యాం
చగయాప్రయాగ...స్వకేత్రయోగ్యంఫలం॥ ఇమేశ్చియేపద్మహస్తే x

దీర్ఘమాయాః॥ పౌర్వామార్జనం నను॥ ఊర్ధ్వాయాం మార్జనం నను॥
కర్మణః పుణ్యాహవాచన హంత్రజపదక్షిణాం + తుభ్యమహం సంపదదే
నమః॥ అగ్నిరివశుచిగ్ధం + దీర్ఘమాయాః॥ ఇతి ఆశీర్వాదః॥ జ్ఞాతిభిష్టం
ధుభిస్సహ గృహంగచ్ఛేత్॥ ఇదశాహ ప్రయోగస్సమా॥

దశాహ ప్రయోగమునందు అఘాపనుత్తిహేనామమును ఆనంద
హానుమును సంతిని కొన్ని దేశములయందు చేయుట లేదు దే
శాచారవ్యవస్థలను ముఖ్యముగ నాచరింపవలయును.

అథ గృహశుద్ధి విషయము.

శ్లో॥ ఆశౌచాంతేతుస్సంప్రాప్తే గోమయాదివిలేపనైః॥ గృహశుద్ధిర్వి
ధాతవ్యా పుణ్యాహం చైవ వాచయేత్॥ ఇతి గృహశుద్ధిస్సమాప్తా॥

{ తా॥ ఆశౌచ పరిసమాప్తినయనము గోమయము మొదలగు పవిత్రీకరము
లైన వస్తువులచేత గృహశుద్ధిని చేయవలయును, మరియును పుణ్యాహవాచ
నమును గూడఁ జేయవలయునని తాత్పర్యము. }

పుణ్యాహవాచనము.

(కర్తా) సచేలం గ్నత్వా బ్రాహ్మణమాహూయ ॥ పవిత్రం గృ
హ్నా॥ శ్లో॥ యశ్చివోనామయాపాభ్యాం యాదేవీ సర్వమంగళా॥ తయో
స్సంస్మరణాత్పుంసాం సర్వతోజయమంగళం॥ శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శ
శివర్థంచతుర్భుజం॥ ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే॥
తదేవగ్నం సువిసంతదేవః॥ స క్షేభ్యోమహాజనేభ్యోనమః॥

ఆచమ్య... శ్రీగోవింద గోవింద... ఏవంగుణవి శేషణ విశిష్టాయాం
పుణ్యాతి థా (అపసవ్యం) పితృ... గోత్రస్య... ప్రేతస్య మరణినా...
హని ననామైకోద్దిష్టానుశ్రాద్ధ కర్మకరిష్యమాణః అంసత్వమూకత్వ బధి
రత్వకాణ్య పగుత్వపిశాచత్వనివారణార్థం వృషోత్సర్జనాఖ్యం కర్మకరి
ష్యమాణః- ఏకోద్దిష్టశాన్తకర్మకరిష్యమాణః ద్వివృత్త్యాన్యాది షోడ
శైకోద్దిష్టానుశ్రాద్ధ కర్మకరిష్యమాణః- సపిండికరణాఖ్యమశాన్త కర్మ
కరిష్యమాణః గృహభూభాండ ఆత్మద్రవ్య దేహస్థలశరీర శుద్ధ్యర్థం

మహాజనైస్సహస్వస్తి పుణ్యాహవాచనం (సవ్యం) కరిష్యేనమః । (ఇతి సంకల్ప్య) ఆదాసంస్పృహేన కరిషమాప్త్యర్థం శ్రీగుహాగణాధిపతి పూజాం కరిష్యేనమః ॥ విధిప్రకారేణ గణపతి మధ్యస్థ్య పుణ్యాహం కుర్యాత్ ॥ విఘ్నేశ్వరపూజ, పుణ్యాహవాచనప్రయోగములు పురాణోక్త కర్మప్రకాశికయందు పూర్వము వ్రాసియుంటిని. కనుక సుజనులు అచ్చటచూడవలయును. గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిచ్చట ప్రాయశః.

వృషోత్సర్జన విషయము.

హేమాద్రా॥ శ్లో॥ నకరోతివృషోత్సర్గం నుతీర్థేవాజలాంజలిం । నదదాతసురోయస్తుపితుమచ్చారివనసః । ఏష్ట్య బ్రహ్మపుత్రాయ ద్యే కోపిగయా వ్రజేత్ ॥ యశేతవాశ్విమేధేననీలం వావృషముత్సృజేత్ ॥

మత్స్యింశస్మతే॥ శ్లో॥ పతిపుత్రపతీనారీ భర్తరగ్రేస్తుతాయది । వృషోత్సర్గం నకుర్వీత గాంధర్వాచ్చపయస్సినిం । ఏకాదశేహ్న ప్రేతస్య యస్యనోత్పృజ్యతేవృషః । ప్రేతత్వంసుస్థిరంతస్య దత్తైశ్రాద్ధక తైరపి ॥

తా॥ పుత్రులుగలశ్రీభర్తకంటే ముందుపుతివాడెనని వృషోత్సర్జనము చేసుకూడదు, మంచివాలుగలగోవును దానిముజేయవలెను భర్తామృతిబొందినవో వృషోత్సర్జనముచేయనియెడ నూలుశ్రాద్ధములుచేసిననువానికి ప్రేతత్వముపోనేరదు. ఇతరనేకవిషయములు ధర్మశాస్త్రమందుఁజూడదగును.

ఇతి వృషోత్సర్జన విషయ స్సమాప్తః.

వృషోత్సర్జన ప్రయోగము.

(కర్త) తతఃఏకహాయనాద్విహాయనం వా నీలవర్ణం వాయుధా సంభవ వర్ణం వా వృషంసంపాద్యఅనీయ స్నాపయిత్వా ॥ అలంకృత్య ॥ త్యోగోపత్సరిశ్చ, చతుస్రః ఏకాంతిస్సోద్యేవాఅనీయ స్నాపయిత్వా ॥ అలంకృత్య॥ పితుః + గోత్రస్య + ... ప్రేతస్యమరణదినా + హని ప్రేతత్వ నివృత్త్యర్థం అంధత్వ + వైశాచిక బాధానివృత్తిన్వారాశాశ్వతరుద్ర లోకావాప్త్యర్థం వృషోత్సర్జనాఖ్యం కర్మకరిష్యేనమః అథనూతనవస్త్రేణ మంటపద్వయమాసాద్య॥ తస్యోకరిణంపూజిష్యిష్య॥ మంటపద్వయే తామ్రనిర్మిత కలశద్వయంవిధాయ ॥ తత్రకంచపల్లవాని నారికేళాచని

క్షీణ్యః సూతనవస్త్రమూ వేష్యః ॥ తదంగత్వేన గోమిథునాప్య టక్పాలక
పూజాంకరిష్యేనమః ॥ శ్లో॥ కపిలంచసువర్ణ చ రజితాదేహానమః ।
అతః హితస్యామంచ । గుద్రతేజస్వినేనమః ॥ మంత్రపేన్మషభమానాహ
యామి ॥ శ్లో॥ నిగోత్పలదళశ్యామాం దీప్తుశ్చంకోకశోభితాం యూర్ధ
జంపాశేదంజంచిత్రస్మైదేవ్యైనమోనమః ॥ గామానాహయామి ॥ గోవృ
షభదేవతాభ్యోనమః (ఇత్యావాప్య) ప్రాణపశుప్తానంగృత్వా ॥

{ కొందరు శక్తిచేసినారు వానికిఁ బ్రత్యామ్నాయము }
{ దర్శింపించి యావాహనముఁ జేసిపూజ జరిగించుచురు }

(కర్త) తతః ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకానానహ్యః ॥ శ్లో॥ ఇంద్రోమరావతీ
నాథః శచీదేవ్యాస్తునాయకః । వజ్రాయుధశ్చప్రాచీః । తస్యచైరావ్యో
గజః ॥ ఇంద్రంగోకపాలక మావాహయామి స్థాపయామి పూజయామి ॥
అగ్నిస్తేజోవతీనసీ । స్వాహాదేవ్యాఃప్రియఃకలిః । మేషారూఢశ్చక్తి
ధరః । దిశ్యాన్నేయాం క్రత్యుతిః ॥ అగ్నింగోకపాలకమా + మి ॥
శ్లో॥ యమస్సం యహసేనాథః । శ్యామలా యామనఃప్రియః । దండభృ
న్మహిషారూఢో దక్షిణశ్యాదిశిధిః ॥ యమంగోకపాలకమా x మి ॥

శ్లో॥ కృష్ణాంగనా పురంధ్వస్య దీప్తాభార్యా సరోహయః ।
శస్త్రకుంతో సర్పతీశ్చ । వైరృత్యాం దిశిసంస్థితః ॥ నిర్ఘ్నుం
లోకపాలక మా + మి ॥ శ్లో॥ పురీశ్రద్ధావతీయస్య । ప్రియభార్యా
చకాళికా । నక్రవాహఃపాశధరో । వరుణఃకశ్చిమేశ్వరః ॥ వరుణంగోకపా
+ మి ॥ శ్లో॥ వాయుర్ధవతీనాథః । కి చతస్యాంజనాప్రియా । సారంగ
వానశోధ్వజభృత్ । వాయవ్యాదిశివర్తతే ॥ వాయులోకపా x మి ॥
శ్లో॥ కుబేరశ్చులకాయాంతు । చిత్రశఖాప్రియాంగనా । హయోవాహః
ఖడ్గధరః । ఉదీచ్యాదిశివర్తతే ॥ కుబేరంగోకపా x మి ॥ శ్లో॥ యశోవ
తీశ్చకాశానః । పార్వతీశరమేశ్వరః ॥ ఈశాన్యాదిశిసంభాతి । వృషారూఢ
స్త్రిశూలభృత్ ॥ ఈశానంగోకపా + మి ॥ శ్లో॥ బృలామాలాకరివృగం
వహ్నిమండలమధ్యగం । ధ్యాయేత్కళాదశయుతం । శక్తిధారిణిమీశ్వ

రం॥ రుద్రమా \times మి॥ శ్లో॥ బ్రహ్మణంరక్తశారాంగం చతుర్వక్త్రంజగ
త్పృథుం అక్షస్రక్కుడికాభీతివరచాణివిచిత్రయే॥ బ్రహ్మణంవాంగం
 \times మి॥ శ్లో॥ మహావిష్ణుంశంఖపద్మంసుదర్శనగదాధరం ధ్యాయేవాం
సీలశారాంగం పద్మస్థకమలాపతం॥ విష్ణుమా \times మి॥ అచ్యుతమా \times
మి॥ అనంతమా + మి॥ గోవిందమా \times మి॥ (ఇత్యావాహ్న) ఏనంగుణ
+ శ్లో॥ ఇద్రాద్యప్రదిక్పాలక సహితగోవృషభపూజాం కరిష్యేనమః॥
అథహోడశోపచారైర్భవ్యం॥

వృహత్సప్తన హోమప్రయోగము.

{ ఇచ్చటకొందరు ప్రయోగముచేయించుటగో గోవృషభము లేన }
{ పృథు దర్భలచేజన్మనుదు- దేశాచారములను తెలిసికొనిప్రయో }
{ గము జరుగవలెను (యథాచారస్తథా చరణీయః) }

శ్రీగోవింద గోవింద \times ఏనంగుణ + తథా పితృః + గోత్రస్య +
...ప్రేతస్యసుగది + హవి అంధత్వ + వైశాచిక బాధాసమృత్తిద్వా
రాశాశ్వతి రుద్రాకావాప్త్యర్థం మోక్షవృహత్సప్తన హోమంకరి

ష్యేనమః॥ అథ హోమార్థం ఏకాదశఋష్యగ్వరణం దద్యాత్ ॥ తదం
గమగ్నిప్రతిష్ఠావనం కరిష్యేనమః ॥ శ్వేతనింపులచూర్ణేన ప్రాదేశియా
త్రాస్థంశిల చతుశ్రమశలం నాకల్పయిత్వా॥ ద్వాభ్యాందర్బాభ్యాము
న్నిఖ్య॥ శ్లో॥ ప్రాచీః పూర్వముదక్ష్మం + లిఖేత్ ॥ శ్లో॥ మహాశేజంస్వర్గ
వర్తం॥ తేజోనాతంహూతాశనం ద్విశక్తిమహితందేవం సంపదేహానసం
స్థితం॥ ఇత్యగ్నిం ప్రతిష్ఠావ్య॥ తదగ్నింక్షజ్వాల్య॥ ధ్యానం॥ శ్లో॥ సప్త
జన్మాద్విశ్వేశ్వరశ్చ॥ మేవాయాథ స్తథైవచ॥ శక్తిద్యయసమేత్సా విశ్వ
మూర్తిః॥ హృతాశనః॥ త్రయస్త్రింశదేవాశ్చ॥ త్వన్మనోత్పత్తిమానసాః॥
ప్రాగ్భాంసనసానాదే॥ క్షీప్రంమేసంప్రసాదయ॥ అభిముఖోభవ-సుము
ఖోభవ-సుప్రసన్నోభవ-వరదోభవ-అగ్నిం వరిసమూహ్య॥ అలక్ష్మ
త్య॥ ఇద్రాయుగము + ఈహనాయనమః॥ పూర్వపరిస్తరణంనమః॥ దక్షి
ణప + నమః॥ పశ్చిమప + నమః॥ ఉత్తర + నమః॥ అగ్నిమహస్తాదేశేతి

కరి స్రవణం నమః॥ తస్య పరివట్పాణినిక్షిప్య ద్వాదశ్చాపవిశ్రంభత్యా॥
 సపత్నితేన ప్రోక్షణపాత్రాది మట్పాత్రాణి జలం సంప్రోక్ష్యః ప్రోక్షణ పా
 త్రమాదాయ జలేనాపూర్వ । పూర్ణపాత్రమాదాయ॥ తత్ప్రోక్షే అక్ష
 తాన్ని యీష్యః॥ జలేనాపూర్వః ముఖసమముద్ధృత్యః ఉత్తరే గాగ్నిం తం
 దులభాన్యస్యోకరిపూర్ణ పాత్రం నిధాయ ॥ గంధాక్షతైస్సహ ఆచార్యం
 సంపూజ్య॥ ఆజ్యపాత్రమాదాయః ఆజ్యమాపూర్వః త్రివర్యగ్నికరణం
 శృత్వా । పవిత్రగ్రంథి-విస్రస్య-వ్రతాశ్చ-అగ్నే ప్రక్షిప్తే సుక్తు
 వావాదాయః ప్రోక్ష్య-నిధాయ-ఇధ్యమాదాయః॥ శ్లో॥ భూతప్రేమిశా
 చాద్యాః రాక్షశావిఘ్న కారిణః రక్షణార్థం క్రియామత్ర । సమిధం దిక్త
 టేషీ పేత్ । త్రివరిధం ప్రత్యేకం ఖశ్చిముదక్షిణోత్తరేషు నిధాయ॥ తతః
 ప్రాద్దేశే ఆఘార సమిధావాదధాతి । పూర్వకరిషేచనం నమః-దక్షిణ
 + నమః॥ పశ్చిమ + నమః॥ ఉత్తర + నమః॥ తతః ఇధ్యపూజాం కరిష్యే
 నమః॥ శ్లో॥ మత్కర్మసఫలం కుర్యాత్ । పావణోదేవహవ్యవాత్ । సర్వ
 త్రా శుచిరవ్యగ్రా మేపారూఢస్తుపావకః॥ ఆజ్యం సమిద్భిస్సహ అగ్నే ని
 ధాయ-ఇధ్యక్షతే పగము + అస్తు వాయువ్యాది ఆగ్నేయవర్యం తం
 నైర్వత్యాది ఈశానాంతం ఆజ్యధారాం శుత్యా॥ ప్రథమముఖాహుతిః॥
 శ్లో॥ వసస్స తేనుసీజాతి సర్వాభీష్టఫలప్రదః జాహ్నవామ్యద్యైవ తే పీ
 య్యై ఆజ్యాదిభిరతందితః॥ వసస్స తేనమః॥ ద్వితీయముఖాహుతిః॥ శ్లో॥ స
 ర్వపాణిహితాకారః వారణాంతం లేపహిః గృహీష్యామి మయా దత్తం
 పుంగ్రాహక మాతాశనః॥ అగ్నే యేనమః॥

(తతః కర్తృలభాజ్యసంమిళితే తండులైస్సహ శాశామం కుర్యాత్ ।

శ్లో॥ త్రిశూలధారిణం దేవం వృషవాహనయోంపి । శిరాంజన
 కృతేదైవైర్మద్రావసహ తేనమః॥ ఇతి హుత్యా) రుద్రమృతాయ నమః॥
 శ్లో॥ కర్ణస్య శ్చగ్గురుద్రాభ్యాం శోచిభున్యాంచ వృద్ధయే । రుద్రేదైవత్య
 తే ప్రేతి॥ వైశాచత్యం విమూచ్య తే । కర్ణన్యాయ నమః॥ శ్లో॥ వృశావతిశ్చ
 పావశ్చ అగ్నిరింద్రా న లేతిథా । గవామిధుంచ సుప్రీతి । స్వర్విదేవత

కేవలం । ఇంద్రాయనమః॥ శ్లో॥ వ్రజాపతి చపితృభిః । విశ్వేదేవాశ్చైతశ్చి
 వః । వృషభోమహేరిత్యస్తాః । రుద్రాణాంకాయ తేనమః॥ వ్రజాపతయేనమః॥
 ఇతిహుత్వా । ధృత్వైవనమః॥ విధృత్వైవనమః । రంత్యైవనమః॥ రమతయే
 నమః॥ (ఇతిహుత్వా) శ్లో॥ పశుపతపతిందేవం సర్వదేవస్వరూపితే ।
 వృషభాయచ దేవాయ ప్రేతత్వ వినివృత్తయే ॥ ఉగ్రాయనమః (ఇతి
 హుత్వా) అదిత్యాయనమః ॥ అథ స్విష్టకృద్ధోమః॥ శ్లో॥ మంత్రసుధ్యే
 క్రియామధ్యేవీతి హుతిహుతాశిన । ఓమస్వవరదోదేవ శేషేణాహు
 తికవహ ॥ అగ్నయేనమః । శ్లో॥ సర్వకామ సమృద్ధ్యర్థం సర్వాభీష్ట
 వ్రదాయక । క్రియామంత్ర సమృద్ధ్యర్థం శేషేణాహుతికవహ ॥ అగ్న
 యేస్విష్టకృతిఇదంనమః॥ (ఇతిహుత్వా) సమిధమిద్భసన్న హనంఅగ్న
 వ్రహరతి । శ్లో॥ కృణిన్యదిషుభూతాని తుష్ట్యర్థంపావకోసలః । వేదీ
 పూర్ణేనహామేద తమాజ్యంసమర్పయ॥ రుద్రాయనమః । (ఇతిహు
 త్వా) జలముపస్పృశ్య । కర్మసమృద్ధ్యర్థం కేశవాది హోమముంకిరిష్యే
 నమః । కేశవాయ నమః x శ్రీకృష్ణాయ నమః ॥ అగ్నయే నమః -
 వాయవేనమః ॥ సూర్యాయ నమః - ఆఘోరసమిధౌ వ్రహరతి । అస్మిన్
 పురాణోక్త వృషోత్సర్జనకర్మాణి మంత్ర సపర్యాస - తంత్ర విపర్యాస
 కాలవిపర్యాస కర్మవిపర్యాస సమస్త దోషనిర్మూలకార్థం విశేషాశ్చ
 హుతిం కరిష్యేనమః । అగ్నయేనమః - అగ్నివరుణాభ్యాం నమః ।
 ఇంద్రాయనమః । శ్రీవిష్ణవేనమః । తస్యోంబకాయనమః । ఇంద్రాదిదేవ
 తాభ్యోనమః । వస్వగ్నిభ్యాంనమః॥ వ్రజాపతయేనమః । పాగదికరి
 షేచనంనమః॥ పూజాప్రదకమార్జనం॥ శ్లో॥ సుగన్ధామభిషేచం
 తు + సర్వకామార్థసిద్ధయే (ఇతిప్రోక్షణంకుర్యాత్)

అథ రుద్రకలః పూజా.

ఆచమ్య ఏవం + పితుః... .. ధృః రుద్రకలః పూజాం కరిష్యే ।
 రుద్రకలశింసంస్థాప్య॥ అస్మిన్కలశేరుద్రమౌవాహయ మితి షోడశోప
 చారైరభ్యర్చ్య । అథ వృషభం సమాసీయ - మార్జనం కృత్వా ।

మూర్ఖై నమః - శంఖాంకేనమః - చక్రాంకేనమః - లలాటేనమః - శ్రీత్రయోనమః - నాసికాయానమః - ముఖేనమః - గ్రీవాయానమః - హృదయేనమః - నాభ్యానమః - కట్యాయనమః - ఊరౌనమః - జంఘాయానమః - జాన్గోనమః - స్కంధేనమః - పృష్ఠేనమః - లింగేనమః - ఉదరేనమః - పుచ్ఛేనమః - ఏవంస్త్రస్త్యా నమస్కృత్వా ఆచరన్యః ।

నోవృషభవినానా ప్రియోగము.

గృహస్థప్రాగ్భావే యూపస్తభం ప్రతిష్ఠావ్యః ॥ ఆలంకృత్యః ॥ అథ గణాధిపతిపూజా - పుణ్యవానాచనంచక్రత్వా ఏవంగుణ... ఆఖౌ లోకసంరక్షణ సిద్ధ్యర్థం రత్నోబంధనంకరిష్యేనమః - రత్నోబంధనపూజాంకరత్వా ॥ శ్రీః బద్ధామిదక్షిణేచాదే । నచమూర్తించక కణః । లోక రక్షణసిద్ధ్యర్థం । వృషభస్వసుఖప్రదం ॥ రత్నోబంధనముపమా... అస్తు ॥ బద్ధామి ఏవంపాదేతు । పంచమూర్త్యంచకంకణం । లోకరక్షణసిద్ధ్యర్థం । మమాభీష్టప్రదోభవ ॥ ఇహబస్మియాత్ ॥ శాస్త్రాభ్యసేభ్యో-వృషభవినా హసమయే తాంబూల దక్షిణాదికదన్యాత్ ॥ అథ మగుపర్కద్రవ్యే గాపూజయిష్యే । లక్ష్మీనారాయణ స్వరూపవృషభస్య ఇదమాసన ఇదం పాద్యం ॥ శ్రీః సమోస్త్యనంతాయ... నమః ॥ గంధార్ధాగమేఅక్షతాః... అస్తు ॥ అథ వత్సితీదానము.

ఏవంగుణ... ఇదం మహాపీతుః పాస్త్యతే పుణ్యోక్తానాక్ష్యర్థం సర్వాభీష్ట సిద్ధ్యర్థం లోకసంరక్షణార్థం వత్సితీదానంకరిష్యేనమః ॥ అత్రమహాసంకల్పంకరత్వా । అస్యశ్రీమదాదినారాయణస్య (మహాసంకల్పం) సారభేయ గోత్రోద్భవస్య ప్రభావ కేనచే-కాశ్యపపౌత్రాయ-ధర్మపుత్రాయ-లక్ష్మీనారాయణస్వరూప వృషభాయవరాయ-చతుస్సాగరపరి... సారభేయ గోత్రోద్భవ గంగాయాన స్త్రీం - యమునాయాః పౌత్రం- సరస్వత్యాః పుత్రం- ఇహం వత్సితీధర్మ ప్రభాసంతానాథం పేవృషభరాజ వత్సితీదానం తుభ్యమహం సంప్రదదేనమః । అనేన వత్సితీదానేన శ్రీకరమేష్వరః ప్రీయతాం ॥ తతోలగ్నా

ష్టక చూర్ణికాదికతేత్ || స్వస్త్వస్థాశీతి సహస్రాణాంద్విజగురువైవత్యా
నాం ... సుప్రీతాస్సుసహస్వార్తా... భవంతు || లోకసంరక్షణస్థిరిస్తు ||

మాంగల్య ధారణము

ఏవగుణ X ప్రీత్యర్థం మాంగల్యపూజాం కరిష్యేనమః || మాంగ
ల్యపూత్రార్చనంకుర్యాత్ || శ్లో || మాంగల్యతంతునాసేన | లోకరక్షణ
హేతునా | కరేబధ్వామిసుభగేపూర్ణాష్టే స్వర్ణవర్ణం || వర్ణతరీగ శేమం
గళపూత్రంబధ్వా || మాంగల్యధా + అస్తు || తూష్ణం ఆర్ద్రాక్షతారోప
ణంకుర్యాత్ || ప్రజామేకామస్సమృద్ధ్యశాంధ్రక్రబజామేకా + తాం ||
యజ్ఞోమేకామ + తాం || జగత్ప్రియోమేకామ + తామ్ ||

గోవృషభ మార్జనము.

ఏవగుణ + ర్థం వృషభమార్జనార్థం ఏకాదశ బ్రాహ్మణాన్
ప్రార్థయేత్ ||

అథ శ్రీకృష్ణాష్టోత్తర శతనామపారాయణమ్.

శ్రీకృష్ణః కనులనాథో వాసుదేవస్సనాతనః | వసుదేవాత్మజః
పుణ్యోలీలామానుషవిగ్రహః || ౧ || శ్రీవత్సకాంస్తుభద్రోయశోదావత్స
నాహరిః | చతుర్భుజాశ్చచక్రాసి గదాశంఖాద్యుదాయుధః || ౨ || దేవకీ
నందనః శ్రీశోనంద గోపప్రియూత్మజః | యమునావేగ సంహరీ
బలభద్ర ప్రియంగుజః || ౩ || పూతనాజీవితహరశ్శకటాసురభంజనః |
నందనజజనానందీ సచ్చిదానందవిగ్రహః || ౪ || నవనీలవిలిసాంగోవసనీ
నలోకేశసః || నవనీలనాహారోముచుకుండ ప్రసాదకః || ౫ || పోడక స్త్రీ
సహస్రేణ స్త్రీభంగిమధురాకృతిః | శుకవాగమృతాష్టేంకు గోవిందా
యోగినాంపతిః || ౬ || వత్సన తుచరోకనంతో ధేనుకాసురమదకః |
తృణేకృతృణావరో యమభాజుకనభంజనః || ౭ || ఉత్తాలత్తాలభేత్తా
చతమాల శ్యామలాకృతిః | గోపగోపీశ్వరోయోగీ కోటిసూర్యసమ
ప్రభః || ౮ || ఇళాపతిఃపరింజ్యోతిర్యాద కేంద్రాయదూద్వహః | వన
మాలీషీతనాసః పారిజాతాపహరకః || ౯ || గోవర్జనాచంద్రాక్షాగోపా

లస్సగ్వపాలకః | అజోనిరంజనః కామజనకః కంజాచనః || ౧౦ || మధు
 నామధుగానాథోద్వార కానాయకోబలీ | బృందావనాంతసంచారీతుల
 సీనామభూషణః || ౧౧ || శ్వమంతకమణేహతానరనారాయణాశ్మకః |
 మిబ్జా కృష్ణాబరధరోమాయావరమపూరుషకః || ౧౨ || ముష్టికాసురచా
 మ్బామల్లయుద్ధపశారదః | సంసారవైరీ కంపారిర్మురారిర్నరకాంతకః |
 ౧౩ || అనాదిబహ్మచారీచ కృష్ణావ్యసనకర్షకః | శిశుపాల శిరచ్ఛేత్తా
 దుగ్యోధనకులాంతకః || ౧౪ || విదురాక్రూరవరదో విశ్వరూపప్రదర్శకః |
 సత్యవాక్సత్యసంకల్ప సృత్యభామారతోజయీ || ౧౫ || సుభద్రాపూర్వ
 జోవిష్ణుర్భిష్మ ముక్తిప్రదాయకః | జగద్గురుర్జగన్నాథో వేణునాదవిశా
 రదః || ౧౬ || వృషభాసురవిధ్వంసీ బాణాసురకరాంతకః | యుద్ధిష్ఠిర
 ప్రతిష్ఠాతా బహుబహోవతంసకః || ౧౭ || పార్థసారథి రన్యక్టో
 గీతామృతమహూదధిః | కాళీయఫణిచూడిక్యరంజి శ్రీపదాంబుజః |
 ౧౮ || దామోదరోయజ్ఞభోక్తాదానప్రేద్రోవినాశకః | నారాయణఃపరం
 బ్రహ్మపన్నగాశనవాహనః | జలకీడానమాసక్త గోపీవస్త్రాపహరకః |
 పుణ్యశ్లోకస్తీర్థ పాదోవేదవేద్యో దయానిధిః || ౨౦ || సర్వతీర్థాత్మక
 సర్వగ్రహరూపీపరాత్పరః | ఏవంశ్రీకృష్ణదేవస్యనామ్నా మప్స్తోత్రరం
 శతం || ౨౧ || కృష్ణనామామృతం నామపరమానందకారకం | అత్యుచ
 ద్రవదోషఘ్నంపరమాయుష్య వధానమ్ || ౨౨ || శివోమహేశ్వర శ్శం
 + శతః || శ్లో || సురాస్త్రామభిషిచంతు × సిద్ధయే || పూర్ణపాత్రోద
 కేనలభిషిచ్య | గోవృషభ పూజా. అచమ్య... పితు...
 + ర్థం గోవృషభపూజాం కరిష్యేనమః - షోడశోపచారై రభ్యర్చ్య |
 అథాగ్నేః గోవృషభ పదక్షిణంకారయిత్వా | ప్రదక్షిణం.
 అథ నమస్కారం.

శ్లో || గావోమమాగ్రతస్సంతు | గావోమసంతుపృష్ఠతః | గావో
 మహృదయేసంతు | గవాం మభ్యేవసామ్యహమ్ | శంఖచక్ర పూజా.
 అగ్నేః పూర్వతఃవస్త్రగంధుగోళరి శంఖచక్రంనిధాయ | షోడ

శోపచారైరగ్యర్చ్యం శ్లో॥ సుసర్వనమహాహ్వల కోటిసూర్యసమశ్రిధా
అజ్ఞానాంధస్యమేనిత్యం విష్ణోర్నాగ్రగ్రప్రదర్శయ ॥ త్వంపురాసాగరోత్ప
న్నః! విష్ణునావిభృతః శీ సర్వదేవహితాథాయా పాంచజన్యసమోస్తుతే॥
ఇతి సమస్కుర్యాత్ ॥—ముద్రణకాలేతతఃవస్త్రదానందద్యాత్ ॥

అగ్నే శంఖ చక్రంనిధాయ॥ అగ్నిప్రజ్వాల్య - చక్రముద్రణ
పశ్చాద్వామే శంఖముద్రణవాకంయిత్యా॥ అశముద్రణమంత్రః॥ త్రిశూ
లందక్షిణేపాశ్చేవామేచక్రం ప్రదాపయేత్ ॥ వృషస్యశివవిష్ణోశ్చచి
హ్నానాందర్శనాత్సదా ॥ సర్వపాపవిముక్తిస్సాత్త్వాత్తచ్చిహ్నాధార
ణమ్ ॥ వృషస్యవశ్యకం సర్వం దేవసంతుష్టి సాధకమ్ ॥ హేవృషభరా
జప్రాద్దేశం గత్వా ప్రార్థ్యశేషు త్పణానిచర్ధ్య ప్రాక్సముద్గోదకపీ
త్వా- తత్రత్య గవాంపతిహృత్వా- దేవబ్రాహ్మణక్షేత్రాణిఽరిహృత్య
యథేష్టంవిహర॥ హేవృషభరాజ దక్షిణదేశం గత్వా + విహర॥ హేవృ
షభరాజ పశ్చిమదేశం గత్వా + విహర॥ హేవృషభరాజ ఉత్తరదేశం
గత్వా x విహర॥ ఇతిఽతిత్వా॥ (పా) + తీ) పితుః గోత్రస్య x x ప్రే
తిస్య ప్రేతత్వ విముక్తిస్థగ్ధం మరణాదినా x వాని అంధత్వ + ప్రైశాచిక
బాధానివృత్తివ్యారాశాశ్చిత్తుద్రబోకా వాప్తిరి స్వీతి భవంతోబ్రువం
తు- (ఏషవృషఃసయోత్సంప్రప్తః) ఇతిఽతిత్వా॥ శ్లో॥ ప్రత్యక్షమౌధిమా
రభ్యః ప్రాగభేగోధపౌభవ తధైవదక్షిణాంబోధిసౌమ్యాధేరధిపౌభవ॥
శ్లో॥ హేత్వాదేవం ద్విజక్షేత్రం యథేష్టంచగోధిప ॥ గవాంధపతిహృ
త్వా అభీష్టఫలదోధవ॥ ఇతివృషభం ప్రార్థయేత్ ॥ విసృజేత్ ॥

బలిపదానము.

పరిస్థరణము త్తరేవిసృజేత్ ॥ హేమామ శేషతంమలానాదాయ॥
అగ్నింఽప్రదిక్షునిదధాతి॥ ఇంద్రబలిందదామి ॥ అగ్నిబలిం x మియను
...మి॥ నైకోము...మి॥ వరుణ...మి॥ వాయువ్య...మి॥ కుబేరబలిం... మి॥
ఈశాన...మి॥ తతః తిలోదకానిదద్యాత్ ॥౮॥ తతిఃగోదాంకుర్యాత్ ॥

అథ బ్రాహ్మణేభ్యోయథాశక్తిదక్షిణ తాంబూలాదికందద్యాత్ |

ఇతివృషోత్సర్జన ప్రయోగస్సమాప్తః ||

ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధవిషయము.

ఈశ్రాద్ధమందు ఎనమృదుగురునుగాని యొకనిగాని విప్రునివ
రించివసుగణశ్రాద్ధము- రుద్రగణశ్రాద్ధమందు ఐదకొండుగురికిగాని- శ
క్తిలేనియెడ యొకనికిగాని- తనశక్తికొలది- బియ్యము మొదలగు భోజ
నపదార్థములును- వస్త్రములను- హిరణ్యములను- బ్రాహ్మణులకు న
మర్పించునది ఈశ్రాద్ధము ప్రేతప్రీతికరమని కొందఱును - రుద్రప్రీతికర
మని కొందఱును జెప్పదురు. దేశాచారానుసారముగఁ జేయవలెను.

రుద్రోద్దేశపక్షమునందుఁ దిలలచుగ్రహింకఁగూడదు, అక్షతాదులచేతనే
జరుగవలెనుఅప్పుడుఅక్షతాదులను గ్రహించివకాదశరూపల నుద్దేశించి
ఆమశ్రాద్ధము చేయవలెను. అశక్తుడు శక్తిగ్నుసారముగఁ జేయవల
యును పసుగణమునుగూడ ప్రేతోద్దేశము చేత నైననుఅప్తవసూద్దేశ
ముచేత నైనను జేయవలయునుపసూద్దేశమునందు తిలలచే నేకోద్దిష్టవిధా
నములేదు. ఉపవీతియై అక్షతాదులచేత అప్తవసువులనుద్దేశించి బ్రాహ్మ
ణులకు భోజనద్రవ్యములను నమర్పించవలయును. తక్కినవిషయములు
నిర్ణయసింఘువునందుఁజూడదగును. ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధవిషయస్సమాప్తః.

ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధప్రయోగము.

(కర్తాస్మాత్వా) పవిత్రంధృత్వా! శీగోవింద గోవింద...ఏవంగు
ణ తిథౌపితుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణదినా...హని ప్రేతత్వ ని
వృత్త్యావస్వాదిరూప ప్రాప్త్యర్థం ఏకోద్దిష్టామశ్రాద్ధం కరిష్యేనమః || అ
నుష్ఠాయథాశక్తిప్రాయశ్చిత్తం కరిష్యేనమః || సమస్తసంక...పదం || పి
తుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణదినా...హని ప్రేతత్వనివృత్త్యావ
స్వాదిరూప ప్రాప్త్యర్థం ఏకోద్దిష్టామశ్రాద్ధంకర్తుంఅధికార సంపద స్త్వి
త్ భవంతో బ్రువంతు || కర్తుం అధికారిసిద్ధిస్తు ||

శ్రీగోవిందగోవి ద × ఏవంగుణ + తిథాపితుః + గోత్రస్య ×
 ప్రేతస్య మరణాది నా × హని ప్రేతత్వనివృత్త్యావస్వాది రూపప్రాప్త్య
 ధం ఏకోద్దిష్టమశాద్ధ మామాదిద్రవ్యేణ ఏకోద్దిష్టవిధానేన ప్రేతాద్దే
 శేన సద్యఃకరిష్యేనమః॥ పితుః + గోత్రస్య + ...ప్రేతస్య మరణాది నా
 + హనిప్రేతత్వ నివృత్త్యావస్వాదిరూప ప్రాప్త్యధం ఏకోద్దిష్టమ శ్రా
 ద్దేప్రేతార్థేణః కరిణ్యః॥
 యజమాని శ క్తికాలది బ్రాహ్మణులకు తుణములు నివ్వవలయును.

శ్లో॥ అకోధనైశ్శౌచకై సుతతంబ్రహ్మచారిభిః॥

భవితవ్యంభవద్వి మయాచశాధకర్మణి॥

తతః— వాద్యస్థానే నోమయేనలిప్య॥ పితుః...గోత్రస్య....ప్రేత
 స్య వాద్యస్థానే దర్శనాస్తీర్థ-గంధాతుతాన్నిక్షిప్య- సకలారాధనై
 స్సన్దిప్తిమస్తు ॥ పితః...గోత్ర.....ప్రేతమరణాది నా...హని ప్రేతత్వని
 వృత్త్యావస్వాదిరూప ప్రాప్త్యధం ఏకోద్దిష్టమశాద్దే ప్రేతార్థే ఇదంతే
 వాద్యం దదామి॥ (సర్వలిపివాద్యందద్యాత్) శ్లో॥ నమోబ్రాహ్మణ్య...నమః॥
 అథ కర్తావదావ్రతాత్మకః॥ శ్రీకృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ బ్రాహ్మణాః ఉదబ్బు
 ఖముపనేశ్య॥ పితః...గోత్ర... ..ప్రేత పితృరాధ మయంకుశః ఆసనం
 దద్యాత్ ॥ ఏవంగుణ...తిథాపితుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణాది నా
 ...హని ప్రేతత్వ నివృత్త్యావస్వాదిరూప ప్రాప్త్యధం ఏకోద్దిష్టమశా
 ద్ధకర్మకరిష్యే॥ నమః॥ శ్లో॥ పుండరీకాక్ష గోవింద హనుదేవ జనార్దన
 మయాప్రితిమంద్రవ్యం భవితంకురుసర్వదా॥ ఇహమద్రవ్యాదిన-ప్రే
 తుణం కుర్యాత్ ॥ పితుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణాది నా...హని
 ప్రేతత్వనివృత్త్యావస్వాది రూపప్రాప్త్యధం ఇదమాసన దదామి॥ పితః
 ...తుణందదామి॥ పితః...గోత్ర...ప్రేతమరణాదిన...హని ప్రేతత్వనివృ
 త్త్యావస్వాదిరూప ప్రాప్త్యధం ఇదంతే అన్వియందదామి॥ తిలైరిభ్యసన్తి॥
 గంధార్థాయ మే ఆపః పుష్పార్థాయ మేతిలాః॥ శీతనాశిష్ట ..మే॥ వస్త్ర
 ద్వయందత్వా॥ సకలారాధనై ప్రేతాయస్సన్దిప్తినమమ॥ యథాశక్తి

అమదన్యోజితానాం । విష్ణోః ఆమరక్షస్వపితః...గోత్రీ... పేతమర
ణదినా...వాని పేతత్వనివృత్త్యానన్వాది రూపప్రాప్త్యర్థం ఏతేతేతమం
సపరికరం సవ్యంజనం సతాంబూలం సదక్షిణాకం సతిలాపి ధానోదకుం
భం పీతే...గోత్రీయ...ప్రేతాయ ఇదమామం సపరికరం సవ్యం జ
నం సతాంబూలం సదక్షిణాకం- సతిలాపి ధానోదకుంభం ఏకోద్దిష్టామ
శాశ్వాదే వన్యదహూప్రప్రాప్త్యర్థం సంపదదేనమమః ధారాదత్తం ॥
తుః... శ్రాద్ధపీఠం...గోత్రం...ప్రేతముద్దిష్ట్య త్వయాక్రీయమానేన
మరణదినా...వాని ఏకోద్దిష్టామ శాశ్వాదే పీతుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్య
...బ్రువంతు ॥ ప్రేత...రస్తు ॥ అభవీడప్రదానం ॥ పిత...వాని ఏకోద్దిష్టా
మ శాశ్వాదే...పిడప్రదానం కరిష్యేనమః ॥ అథ గోమయేనానులిప్యః పిండ
సాధ్యః ఏతద్దర్శనసందదామి ॥ దర్శనకరిత్యాదీకందదామి ॥ పీతే...గో
త్రాయ...ప్రేతాయ మరణదినా...వాని పేతత్వనివృత్త్యానన్వాది
రూపప్రాప్త్యర్థం ఏకోద్దిష్టామ శాశ్వాదే ప్రేతాశ్చ పీఠం పిండందదామి ॥
(ఇతి పిండందత్వా) పిండోపరితీర్ణోదకందదామి ॥ అథ యథాశక్తిదక్షిణాం
దద్యాత్ ॥ పిండవైవేద్యం కుర్యాత్ ॥ ధారాదత్తం ॥ ఏవం గుణ...శ్చ
పీతుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్య మరణదినా...వాని ప్రేతత్వనివృత్త్యా
నన్వాది రూపప్రాప్త్యర్థం ఏకోద్దిష్టామ శాశ్వాదీయ...పిండప్రదానం పీత
రం...గోత్రం...ప్రేతముద్దిష్ట్య మయాక్రీతేనానేన పీతుః...గో...
ప్రేతస్య మరణదినా...వాని ఏకోద్దిష్టామ శాశ్వాదీయ...పిండప్రదానం ప్రేత
త్వవిముక్తరస్త్విలిఖవంశోబ్రువంతు ॥ ప్రేతత్వప్రీరస్తు ॥ దత్తం శ్రాద్ధం
అభివ్యతాం ॥ (ఇతి కర్తవ్యం) అభిరమతాస్యః ॥ ఇతి బ్రాహ్మణో
వదత్ ॥ జలే పిండనిక్షేపణం కుర్యాత్ ॥ (కర్తవ్యం త్యాచమ్య) కర్మణః
పుణ్యహవ చ సంకుర్యాత్ ॥ ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధప్రయోగస్సమాప్తః ॥

సోదక శ్రాద్ధవిధి.

సో ॥ సపిండకరణాదర్వా కుర్యాత్ చాప్తాద్ధానిసోదకే ।
ఏకోద్దిష్టవిధానేన కుర్యాత్సర్వాణి తానితు ॥

తా॥ సపిండీకరణముకంటె ముందుగఁబడునాలుగు శ్రాద్ధములను ఏకోద్దిష్టవిధానంబులచేసి యే నువలయునని ప్రాజ్ఞానికవచించె.

శ్లో॥ శ్రాద్ధానిపాదశతత్వా వైవకుర్యాత్సపిండసం ॥ తా॥ యోదశ శ్రాద్ధములు చేయక సపిండీకరణము చేయఁగూడదని లోకాక్షి స్మృతి యందున్నది.

శ్లో॥ యస్యసంవత్సరాదర్వా కసపిండీకరణంకృణిమ్ ।

మాసికంచోదకుంభంచ దేయంతస్యాపివత్సరమ్ ।

తా॥ సంవత్సరములోపల సపిండీకరణమైనచో తిరుగమాసికముతోదకుంభ శ్రాద్ధమునుగర్హపాఠములు చేయవలెను.

గాలపఁ—శ్లో॥ సపిండీకరణాదర్వా గపకృవ్యకృతాన్యపి ।

పునరవ్యపకృవ్యంతే నృధ్యత్తరనిషేధనాత్ ।

తా॥ సపిండీకరణములోగా నపకర్షించి మాసికములుచేసినను వృద్ధిశ్రాద్ధమువైదికపేధింపబడినందున తిరుగమాసికములు చేయవలెను. విశేష సూచన - సపిండీకరణమునకుముందు ఏకోద్దిష్టవిధిచేతను నలువైపుస్వాగవిధిచేతను చేయవలయును తక్కినవిషయములు నిర్ణయనిండువునఁబూడవలెను.

కాత్యాయనః ॥ శ్లో॥ గర్హపాఠానాన్యని ఆద్యపాఠ్యాసితే తథా సపిండీకరణం చేవ ఇష్టేనిచ్చా భూతమ్ ॥ త్రికక్ష్య శ్రాద్ధకేచిత్ శ్రాద్ధాన్యేతాని యోదశశేషి ॥ జాతుః స్వీకారః ॥ ఇహోదశశ్రాద్ధవిధిః

తా॥ పండ్రెండు మాసికములు- ఆద్యపాఠ్యాసికములును-సపిండీకరణమునివలది యాలు శ్రాద్ధములు, త్రికక్ష్య కార్తికము నని జాతుః స్వీకారము- ఆద్యమనగా ఊన మాసికము- పాఠ్యాసికమునగా ఊనవత్సర- ఆర్దికమునగా ఊనవార్దికముఅనితత్పర్యము

సోదశ శ్రాద్ధ ప్రయోగము.

గ్రాహ్యగ్రాహాచారాయ॥ క రాహ్న త్యాచమ్య॥ కనిశంధృత్వాః
శ్రీగోవింద + ఏనంగుణసి శేషణ విశిష్టాయాం పుణ్యతథా॥ (అపసవ్యం)
పీతుః + గోత్రస్య x ...ప్రేతస్య మరణాదినాదారభ్య + వాని ప్రేత
త్పప్తిద్వారాప్రేతత్వవిముక్తిం ఆద్యాదియోదశలైకోద్దిష్టానుశ్రాద్ధంక
రిష్యేనమః॥ కాలే అనుజ్ఞార్థం యథాశక్తిప్రాయశ్చిత్తి కరిష్యేనమః॥
శ్లో॥ సమస్తసంవత్సరమంత్రై + పదం ॥ (అపసవ్యం) పీతుః x గోత్ర

స్వ + ... ప్రేతస్య మరణదినా + హని ప్రేతత్వప్రద్యారా ప్రేతత్వవిముక్త్యం ఆవ్యాదిహృద్యై కోద్విష్టామశ్వాధా కర్తు అధికారసంపదస్త్వి తథవంశో బ్రువతు || అధికారసిద్ధిరస్తు || శ్రీగోవిందగోవిం + పూర్వోక్త ఏవంగుణ + తథా - (అపసవ్యం) పితూ + గోత్రస్య + × ప్రేతస్య మరణదినాదారభ్య × హని దేశకాల దేవాధర్మనైఋత్యైకయాశ్వేస్స పిండీకరణంకర్తు కామస్సౌ ఊనమాసిక, ద్వితీయమాసిక, త్రైతీయమాసిక, తృతీయమాసిక, తురీయమాసిక, పంచమమాసిక, షాష్ఠాసిక, ఊనమాష్ఠాసిక, సప్తమమాసిక, అష్టమమాసిక, నవమమాసిక, దశమమాసిక, ఏకాదశమాసిక, ఆర్భిక మాసిక, ఊనార్భిక మాసికాఖ్యాని పంచదశేకోద్విష్టామశ్వాధాని స్వేస్వేకాలే కర్తవ్యాని స్వకాల విహితే నాద్యమాసికేన సహపృథ్వ్య ప్రేతోద్దేశేన వసుగణాఖ్యైశ్చాధం గురద గణాఖ్యైశ్చాధం వృషోత్సర్జనాఖ్యైశ్చాధం అవశిష్టబ్రాహ్మణంచ ఆమరద వ్యేణ ఏకోద్విష్టవిధానేన సమాసతంత్రేణ ప్రేతోద్దేశేన అద్య (ఉపవీతి) కరిష్యేనమః || (ఇహిసంకల్ప్స్య) అధర్మణానిదద్యాత్ || యథా(అపసవ్యం) పితూ + గోత్రస్య × + ప్రేతస్యమరణదినా + హని అద్యమాసికైకోద్విష్టామశ్వాధైకేనదదామి || ఏవమూనాద్యమాసికేషువసుగణాఖ్యైశ్చాధేషుచ పృథక్పృథక్కేతుణాని సర్వత్రదద్యాత్ ||

అథ హండలపూజా.

పాద్యస్థానే గోమయేనమండలముపలివ్య || తత్రదర్భాస్త్రీగంధాన్నిశీక్య హింసాన్విత్య సకంఠాదాధైస్సవ్యచిహ్నమ్ || (ఇతిహిందకం త్యజేత్) కుశతిహిందకమంజలినిగృహీత్వా || పితూ × గోత్ర × ... ప్రేత మరణదినా...హని అద్యమాసికై కోద్విష్టామశ్వాధై ఇదం దేవాద్యం దదామి || శ్లో || సమోబ్రహ్మణ్య...నమః || ఏవమూనాద్యవశిష్టాంతిశ్చాధేషునశ్వేషా తత్రదర్భాన్మూలానాం పృథక్పృథక్ పాద్యంపదద్యాత్ || కర్తాపాదాప్రహర్యే ఆచమ్య || — *అథవిష్టరః* సర్వత్రదద్యాత్

యథా॥ (అపసవ్యం) పితః...గోత్రం.....ప్రేత మరణదినా...హని ఆద్య
మ...సైక కోద్దిష్టామశ్రాద్ధే ప్రేతార్థేషదంతేః పురందరామి (ఇతి విష్ణురం
దత్యా) ఏవ ప్రకారేణ సర్వేషాం బ్రాహ్మణానాం ఊనాద్యవశిష్టాంతే
షుశ్రాద్ధేషు తత్సేకంఽప్రందత్యా॥ శ్రీగోవిందగోవింద + ఏవంగుణ +
తిథౌ (అపసవ్యం) పితః + గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణదినాదాంభ్య
...హని ఆద్యాది షోడశైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేషు కుడ్రగణాభ్య ససుగణా
భ్య వృషాద్విజ్ఞానాభ్యాఽవశిష్టై కోద్దిష్టామశ్రాద్ధేషు భవదన్యజ్ఞమూప్ర
క్రాంతిం శ్రాద్ధకర్మకరిష్యేనమః॥ శ్లో॥ పితృష్ఠానేపితా చత్వం రాక్షసానాం
విముక్తయేః తిత్తిష్ఠానాం నివృత్త్యం తిలోదకముపస్పృశేత్॥ ఇతి తిలో
దాంస ప్రోక్ష్య॥ మృదమాదాయ తిలాన్వికి శేత్॥ తిలాహిరతుం త్వసు
రాత్ దర్భాభిరతురాక్షసాత్ । పంక్తింనై శ్రోత్రియారక్షేదతిథిస్స
ర్వరక్షః॥ ఇతి నిలదర్భానిక్షిప్య॥ శ్రాద్ధసంపాదనద్రవ్యాది ప్రోక్షణం
కుర్యాత్॥ పు డరీకాక్షు డరీకాక్షు॥ శ్లో॥ శ్రాద్ధకాలేగయాంధ్యాత్వా
ధ్యాత్వా దేవంగణాధరం తాభ్యాంచైవనమస్కృత్య తతిశ్రాద్ధగోప్రవ
ర్తయే॥ పితః...గోత్రస్య...ప్రేతస్య మరణదినా...హని ఆద్యాది షోడశై
కోద్దిష్టామశ్రాద్ధే ప్రేతార్థేషదంతేః పురందరామి॥ ఇతి నామభాగే అపసం
దత్యా॥ పితః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణదినా...హని ఊనామాసి
క...ప్రేతార్థేషదంతే అపసందరామి॥ పృథక్పృథక్ సర్వేషామాసనాని
దత్యా॥ పితః.....ప్రేతార్థేషదంతే కుణందరామి॥ ఏవమూనాదిమా
సికేషుపసుగణాభ్యాది శ్రాద్ధేషుచ పృథక్పృథక్ కుణాని సర్వత్ర
దద్యాత్॥ అర్ఘ్యపాత్రా సాదనమ్.

బ్రాహ్మణస్య పురతః దర్భానా సీర్య॥ తత్ర అర్ఘ్యపాత్రం నిధాయ॥
తిల్యావికీర్య॥ పాత్రే ఉదకం నిసీయ॥ శ్లో॥ ఆపోదేవిభవంతుష్టం ప్రేత
ార్థే సర్వదేహినాం అభిస్రవంతు యేదేవి సర్వతీర్థసమీపము॥ పితరం
...గోత్రం.....ప్రేతాః పాత్రే తిల్యాదత్యా॥ అర్ఘ్యపాత్రే అయం
గంధః॥ పుష్పాంశుంతిలందరామి॥ అయంకుశః...ప్రేతాయస్యచ్చిరమస్తు॥

పురాణ ఉదకంపూరిత్యా- ప్రేతపాత్రం సావన్నం! అస్తు! ఇతి బ్రాహ్మణోవదేత్ ||
— అర్చ్యదానమ్. —

...పితః... గోత్ర..... ప్రేతమరణదినా ... హని ఆద్యాదిహోడశైకో
ద్విష్టానుశ్రాదే ప్రేతాశ్చే ఇదంతే అర్చ్యందదామి || (అర్చ్యదత్వా) ఏవ
మూసమాసికాదిషు ననుగణాభ్యాద్య వశిష్టాంతేషుచ తత్తత్సాసికము
త్వా ఆపోదానపూర్వకం సర్వేషాం బ్రాహ్మణానాం హస్తే అర్చ్యం
దద్యాత్ || శ్లో || ఇహాగ్రం కంఠరిత్యజ్య! గతోసి పరమాంతరి! మననానా
యురూపేణమతే (విపే) త్వాం యోజయామ్యహం || అర్చ్యపాత్రాణి
విస్మరేత్ ||
అర్చ్యదానమ్.

అథదిత్యైరభ్యర్చ్య! గంధార్థం పుష్పార్థం అలంకరణార్థం తిలకాదుః ||
శ్లో || శీతవాసోష్ణ .. ప్రయచ్ఛమే పితః... గోత్ర... .. ప్రేతమరణదినా...
హని ఆద్యాదిహోడశైకోద్విష్టానుశ్రాదే ప్రేతాశ్చే వస్త్రయుగ్మం
తుభ్యమహం సంప్రదనేమమ || ఇతి సర్వత్రపశ్యేకం వస్త్రస్వయంద
ద్యాత్ || అథకన్యాభరిణకల్యాభరణలంగుళ్యాభరణాని సర్వత్రదద్యాత్ ||
సకలారాధనైస్సర్వీతమస్తు || తతః యథాసంభవభోజనపదార్థా పా
త్రేషునిధాయ || ఆసుందిగుణంవా చతుగుణంవా దద్యాత్ ||

బ్రాహ్మణులయొద్ద (విష్టశ్చ) వేపి - బిజ్జము - వెసలు - మినుములు - నేయి
మిర్చి - మొదలగుభోజనపదార్థములను విడ్డించి - తిలకాదుగూడిన యుదకుఃభమును తాం
బూలమును - వక్షిణము బ్రాహ్మణుల కందలికి తనకీర్తిని ద్విగుణముగాగాని, చతు
ర్గుణముగాగాని, సమర్పించవలయును.

శ్లో || పుండరీకాక్షగోవింద వాసుదేవజనార్దన | మయంబ్విత్తు
దండవ్యం పవిత్రం కురుసర్వదా || (ఇత్యానూదికం సంహృత్య) (అప
సవ్యం) బ్రాహ్మణహస్తంగృహీత్వా || విష్ణో ఆనురక్తస్వ (ఇత్యామృద్ర
వ్యం ద్విజాంగుష్ఠేన స్పర్శయిత్వా) పితః x గోత్ర + ... ప్రేతపిత్రే
ఆనుసంకరం పితా + గోత్ర + ... ప్రేతోదేవతేదమామం సపరి
కరం బ్రాహ్మణస్తు తత్సర్వం గయేయం భూర్దగాధగోవిదః రాజతం
పాత్రమక్షయవటచ్ఛాయేయం - పిత్రే + గోత్రాయ + ... ప్రేతాయ

ఇదమామం సోపస్కరం సదక్షిణాకం సతాంబూలం సతిలాపిహానో
దకు భం - పితుః + గోత్రస్య \times ... ప్రేతస్య మరణదినా + హని ఆద్య
మాసికై కోదిష్టామశ్రాద్ధ ప్రేతార్థే సుప్రదదేనమమ || ప్రేతత్వప్తి
రస్తు || (తిలోదకఁత్యజేత్)

(కర్త) ఈలాగున నితరములయిన ఊసమాసికము మొదలగు
శ్రాద్ధములయందు విష్ణోఆమంరక్షస్య అనునది మొదలుకొని తృప్తిరస్తు ||
అనువటకు ఆయా శాస్త్రముల యందుఁజెప్పి దత్తముఁజేసి తిలోదకము
విడువవలయును.

స్త్రీకైః మాతః + గోత్రే \times ప్రేతే ఏతత్తే ఆమసంపరికరం -
మాతా \times గోత్రా... ప్రేతా దేవతేదమామంసపరికరం బ్రాహ్మణస్తు -
తత్సర్వం గయేయం భూగదాధరోభోక్తా రాజతం పాత్రీమక్షయ పట
చ్చాయేయం మాత్రే... గోత్రాయే... ప్రేతాయై ఇదమామం సోప
స్కరం సదక్షిణాకం సతాంబూలం...నమమ ||

ధారాదత్తమ్.

పితుః... గోత్రస్య... ... ప్రేతస్య మరణదినా ... హనిద్విరా
వృత్తాద్యమాసికాద్య వశిష్టాంతైకోదిష్టామశ్రాద్ధేషు పితరం ... గోత్రం
..... ప్రేతముద్దిశ్యమయా క్రియమాతైశ్శేభిః మరణదినా... హని ఆద్య
మాసిక - ఊసమాసిక - ద్వితీయ... ... త్రైవక్షిక - తృతీయమాసిక -
చతుర్థమాసిక - ఐంచమమాసిక - షాన్మాసిక ఊసషాన్మాసిక - సప్తమ
మాసిక - అష్టమమాసిక - నవమమాసిక - దశమమాసిక - ఏకాదశ
మాసిక - ఆభికఃసూసిక - ఊనాభికమాసికా త్రైవక్షికవై కోదిష్టామ
శ్రాద్ధైః స్వేస్వేకాలేక ర్తవ్యైః దేశకాలవైపరీత్య శంకయాశ్చ సుపిండి
కరణంకర్తుం ఆచూదిద్రవ్యేణ ఏకోద్దిష్టవిధానేన న్యకాలవిహితే నాద్య
మాసికేనమా సమాసతంత్రేణాపకృప్యకృతైః పసుగణాఖ్యశ్రాద్ధేన
రుద్రగణాఖ్యశ్రాద్ధేన వృషాత్సర్జనాంగ శ్రాద్ధేనచపితుః... గోత్రస్య...
... ప్రేతస్య ప్రేతత్వప్తిద్వారా ప్రేతత్వవిముక్తిరప్సితి భవంతోబ్రు

వ.తు॥ (తిలోదకం త్యజేత్) ప్రేతత్వ విముక్తిస్తు ॥ ఇతి బ్రాహ్మణాః
వదేయః ॥ అథ పిండస్రదానమ్.

పూర్వోక్తవంశుణః... తిథాపితృః...గో... ..ప్రేతస్య మరణ
నినాదార ... హస్తావ్యాధి పోషకైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేషు వసుగణాఖ్య
శ్రాద్ధే రుద్రగణాఖ్యశ్రాద్ధే వృషోద్దిష్టానాం శ్రాద్ధేచ పిండప్రదానం
కరిష్యేనమః॥ ఇతిసంకల్ప్యతమేవకోసవిశేషిండాకృత్యా॥ గోమయే
నానులిప్య॥ తత్ప్రేతక్షీణాగ్నిం దర్శ్యానిధాయ॥ దర్శ్యాపరివత త్ప్రేత
కందదామి॥౧౯॥ పితే...గోత్రాయ...ప్రేతాయమరణనినాదారభ్య...
హని ఆద్యమాసికైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేప్రేతాద్ధేవం పిండందదామి ॥౧॥
పితే... గోత్రాయ... ప్రేతాయమరణనినా...హని ఊసమాసికైకోద్ది
ష్టామశ్రాద్ధే ప్రేతాద్ధేవతంపిండం దదామి ॥౨॥ పితే... గోత్రాయ...
ప్రేతాయమరణనినా...హనిద్వితీయమాసికైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేప్రేతాద్ధే
వతంపిండందదామి ॥౩॥ పితే...గోత్రాయ ...ప్రేతాయమరణనినా...
హనిత్రైవిక్తికమాసికైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేప్రేతాద్ధే వతంపిండం దదామి॥౪॥
పితే...గోత్రాయ...ప్రేతాయమరణనినా...హనితృతీయమాసికైకోద్ది
ష్టామశ్రాద్ధేప్రేతాద్ధేవతంపిండందదామి॥౫॥ పితే...గో...ప్రేతాయమర
ణనినా... హని చతుర్థమాసికైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధే... వతంపిండం దదా
మి ॥౬॥ పితే...గో... ప్రేతాయమరణనినా...హనికంచమమాసికై
కోద్దిష్టామశ్రాద్ధే...ధేవతంపిండందదామి॥౭॥ పితే...హస్తాని
కైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధే...దదామి॥౮॥ పితే... ఊసమాస్తానికైకోద్దిష్టామ
శ్రాద్ధే...దదామి ॥౯॥ పితే...సప్తమమాసికైకోద్దిష్టామశ్రా
ద్ధే...వతంపిండం...మి॥౧౦॥ పితే... అష్టమమాసికైకోద్దిష్టామ
శ్రాద్ధే...వతంపిండం...మి ॥ ౧౧ ॥ నవమమాసికైకోద్దిష్టామ శ్రాద్ధే
... వతం పిండం ... మి॥ ౧౨ ॥ పితే... దశమమాసికైకోద్దిష్టా
మశ్రాద్ధే...వతం పిండం ...మి॥౧౩॥ పితే...ఏకాదశమాసికైకో
ద్దిష్టామశ్రాద్ధే...వతం పిండం...మి॥౧౪॥ పితే...అగ్నికమాసికైకోద్దిష్టా

మశ్శాద్ధే... ఏతంపిండం...మి॥౧౧॥పిత్తే... ఊనాద్భిఃమాసిక్తై కోద్దిష్టా
మశ్శాద్ధే...ఏతంపిండం...మి॥ ౧౬॥ పిత్తే...వసుగణాఖ్య ఏకోద్దిష్టామ
శ్శాద్ధే...ఏతంపిండం...మి॥౧౭॥ పిత్తే...రుద్రగణాఖ్య...ప్రేతాథే ఏతం
పిండం...మి॥ ౧౮॥ పిత్తే...వృహస్పిర్జనాఖ్య ఏకోద్దిష్టామశ్శాద్ధేప్రేతా
థే ఏతంపిండందదామి॥౧౯॥ ఇతి ఏకోనవింశతిపాదాదత్వా ॥ పిండస్య
కరి ఏత త్రివిధకంపదామి॥ ౧౯॥ (ఇతితిలోదకానీ దత్వా) తతఃకోదా
న చక్రస్య ॥ అంశసాధ్యంజనందదామి (అ-జనందత్వా) భోగనిష్ప
త్యర్థం తాంబూలం నక్షత్రా చదత్వా ॥ అథధారాదత్తం ॥ పూర్వోక్త
తిథౌ పితుఃకోతస్య... .. ప్రేతస్య ప్రేతత్వవిముక్త్యర్థం మరణదినా
+ హని అన్యమాసిక + ఊనాద్భిఃపర్యంతేషు వసుగణాఖ్య రుద్ర
గణాఖ్యవృహస్పిర్జనాంగనాద్ధేవపితరం + గోత్ర + x ప్రేతముద్దిస్య
మయాదత్తాపిండైః పితుఃకోతస్య.....ప్రేతస్య మరణదినా దారిధ్య
x నా అన్యమాసిక + వృహస్పిర్జనాంగఏకోద్దిష్టామశ్శాద్ధేయతిలో
దక పిండప్రవాప్తేపితుః + గోత్రస్య... .. ప్రేతస్య ప్రేతత్వవిముక్తి
రస్త్వితిభవంత్యిబ్రువంతి॥ [ఇతితిలోదకగత్యజేత్] ప్రేతస్య ప్రేతత్వ
విముక్తిరస్తు ॥ ఇతిబ్రాహ్మణాఃపదేయు ॥ దత్తానిశ్శాద్ధాని అభిరమతా
మితికర్తవ్యదేత్ ॥ అభిరమతాన్యః ఇతిబ్రాహ్మణాఃపదేయుః॥ తతః జలే
పిండపక్షేపణంకుర్యాత్ ॥ తతఃగ్నాత్వాఽచమ్య ॥ [కర్తా] గృహమా
గత్యపుగ్యాహం వాచయేదితిజీచిత్ ॥

ఇతి షోడశశాద్ధప్రయోగ స్సమాప్తః.

సపిండికరణ ప్రయోగము.

అథనిమంత్రోగ్న- బ్రాహ్మణా నిమంత్రయేత్ ॥ విశ్వదేవార్థం
ద్వా॥ ప్రేతార్థమేకం ॥ తత్ప్రితాదీనాంత్రోగ్న ॥ విష్ణ్వర్థమేకంచ క్రమేణ
నిమంత్రయేత్ ॥ కర్తాగ్నాత్వా ॥ పవిత్రంధృత్వా ॥ అపకామస్తుమీ
తానిపిశాచా నర్వహేదశం ॥ సర్వేమానుషకోభేప్రేతకర్మ సమారభే॥
గృహేతిలాన్వికీర్య శ్రీగోవింద గోవిందపూర్వోక్త + తిథౌ [అచసవ్యం]

పితుః...గోత్రస్య... ..ప్రేతస్య మరణదినా దారభ్య ... హనిసపిండి
 కరణాఖ్యామశృద్ధకర్మకరిష్యేనమః (ఇతిసంకల్ప్య) కాలే అనుష్ఠానం
 యథాసంభవ త్రాయశ్చిత్తమాచరిష్యే॥ శ్లో! సమస్తసంపత్తిను ...
 కదం । (అవసవ్యం) పితుః ... గోత్రస్య ప్రేతస్య మరణదినా
 దారభ్య...హని ప్రేతస్య ప్రేతత్వవిముక్తిద్వారా వన్వాది పితౄణాం కా
 వాప్యన్తర్థ మరణదినాదారభ్య... హని దేశకాల దేహధర్మ వైకరిత్య
 కింఽయా అవ్యసపిండికరణాఖ్యామ శ్రాద్ధం కర్తుం అధికారసంపద స్త్వి
 తిభవంతో భవంతు ॥ కర్తుంఅధికార సంపదస్తు ॥ సర్వే ఆనుభవ్య
 పదార్థాశ్చచయోభవంతు॥ పూ ర్వోక్త...శ్లో (అవసవ్యం) పితుః...
 గోత్రస్య... ..ప్రేతస్య... మరణదినాదారభ్య... హని సపిండికరణ

ఖ్యామశ్రాద్ధే పితుః ... గోత్రస్య ప్రేతస్య తత్త్విత్వపితామహ
 ప్రపితామహై... గోత్రైః... .. కర్మ్యము సంకల్పణ వాసుదేవరూపై
 స్సహసమానోదక స పిద్యునిదావాగా వన్వాది పితౄణాం కావాప్యన్తర్థం
 పితుః ... గోత్రస్య ప్రేతస్య ఏకోద్దిప్తవిధానేన ప్రేతోద్దేశేన,
 తత్త్విత్వపితామహ ప్రపితామహనాం...గోత్రాణాం... కర్మ్యము సం
 కల్పణ వాసుదేవరూపాణాం ఆనుపార్వణ విధానేన ఏన ముభయాత్మికం
 ఉభయతోద్దేశికం కాలకామ సంజ్ఞక విశ్వేదేవపూర్వకం ఏష్ట్యైతం
 పితుః...గోత్రస్య.....ప్రేతస్య మరణదినాదారభ్య.. హని సపిండికర
 ణాఖ్యామశ్రాద్ధంఅమాప్నేనహపిమా పార్వణవిధానేన ఆమాదిద్రవ్యేణ
 సమాసతీత్రేణ సద్యఃకరిష్యేనమః ॥ పితుః + శ్రాద్ధే దర్శచేదసంకృ
 త్వా ॥ కాలసంజ్ఞకానం విశ్వేషాం దేవ నాస్థానేతుణః కర్తవ్యః
 కామకసంజ్ఞకవిశ్వేషాం దేవ నాస్థానేతుణః కర్తవ్యః॥ ద్వాత్రావ్యాజో
 దైవసమత్రి॥ [అవసవ్యం] పితుః.. గోత్రస్య.....ప్రేతస్యమరణది
 నా...హని సపిండికరణాభ్యై ర్లోన్మామశృద్ధప్రేతార్థమణికర్తవ్యః॥
 ఇతి ప్రేతార్థమేకం నివంత్రి॥తత్త్వితుః...గోత్రస్య... ..కర్మ్యమురూ
 కస్యైవానేతి యోగ్యత్వమ్॥ [ఇతిపితృర్థమేకం నిమంత్రి] తత్త్వితామహస్య

...గోత్రస్య.....సంక్షేపాదురూపస్య స్థానేక్షణః కలికవ్యః [ఇహ పితా
మహాధామకం నిమంత్య] తత్ప్రపితామహస్య...గోత్రస్య.....చాను
దేవరూపస్య స్థానేక్షణః కలికవ్యః [ఇహ పితామహధామకం నిమం
త్య] [సవ్య] శ్రాద్ధ సంతక్షణ శ్రీమహాక్షణ్య స్థానేక్షణకలికవ్య [ఇ
తి విష్ణ్వర్థమేకం నిమంత్య] కేవల - స్థానేక్షణసముత్తరాంతరః
శ్లో॥ అక్రొధ నశ్చౌచకరైస్సరితం బ్రహ్మ దిభిః । భవిత్యం భవద్వి
శ్చమయాచ శాద్ధ్యర్థిణి॥ అథగోనుయేనమ డల్యాయంకృత్వా విశ్వే
దేవార్థం విష్ణ్వర్థ చ ప్రథమమండలం । పేతార్థ మధ్యమమ డలం॥ త
త్పితౄన్విర్థ తృతీయం [సవ్యం] కాలకామకసంజ్ఞకానాం విశ్వేషాం
దేవానాం విష్ణోశ్చ బాద్యస్థానే సాక్షతా ఇమకుశాః - పుష్పసహితా ఇమ

అక్షతాః అయః గంధః - ఇమేకుశాః - సకలారాధనైస్సర్వర్థితమస్తు । [అ
పసవ్యం] పితృ...పేతృ పాద్యస్థానే ఇమేకుశాః ఇమేకలాః - అయః గం
ధః సకలారాధనైస్సర్వర్థితమస్తు । తత్పితృపితృతామహాః ప్రపితృతామహానాం
పాద్యస్థానేనసాగ్రాహితేకుశాః పుష్పసాగ్రాహితేకుశాః - అయః గంధః -
ఇమేకుశాః - సకలారాధనైస్సర్వర్థితమస్తు । [సవ్యం] కాలకామకసంజ్ఞ
కవిశ్వేదేనాన్వాగతినమః॥ కాలకామకసం పాద్యస్థానే ఇదమాసనం
నమః - కాలకామకసంజ్ఞకవిశ్వేదేనాః ఇదంవః పాద్యంనమః - సుపాద్యం॥
పవిత్రం త్యక్త్వా । పాదాగే అభ్యుపాసనంనమః॥ శ్లో॥ యదీచ్ఛసిమహారా
జా సర్వతీర్థాకావగవానం పితృపాదవిగర్భస్థానం శిరిసిధారయః॥
పవిత్రంధృత్వా॥ కాలకామక విశ్వేదేవబ్రాహ్మణయోద్వీయోః పాదా
ప్రత్యక్షంకృత్వా॥ [అపసవ్యం] పితృ...గో...స్య పేతస్యమరణది
నా...హని సపిండికరిణాశ్చ క్రోధేమానుశాడేపేతాశ్చ ఇదం పాద్యం
దదామి॥ శ్లో॥ సమోబ్రహ్మణ్యదేవయ... నమోనమః॥ ఇతిపాదాప్రత్య
క్ష్య॥ [సవ్యం] తత్పితృపితృతామహాః ప్రపితృతామహాః స్వాగతినమః॥ అపస
వ్యం॥ తత్పితృ... ఇదమాసనంనమః॥ సుఖాసనం॥ తత్పితృ...మహాః...
గోత్రాః...ప్రద్యమ్న సంగీర్షణం సుదేవయాహః ఇదంవః పాద్యంనమః॥

సుపాద్యం || పవిత్రంధ్యత్వా || పాదాగే ఆజ్యపూతం నమః || (సవ్యం
శ్లో || యదీచ్ఛసినుహారాజ... ధారయే పవిత్రంధ్యత్వా || పవిత్రంధ్యత్వా
శిరసిస్సత్వా || (సవ్యం) శ్రాద్ధసంరక్షక శ్రీమహావిష్ణోః సాక్షాతం నమః ||
శ్రాద్ధసంరక్షక శ్రీమహావిష్ణోః ఇదమాననం నమః || సుఖాననం || శ్రాద్ధ
సం... సాద్యం నమః || సుపాద్యం || పవిత్రంధ్యత్వా పాదాగే ఆజ్యపూతం
నమః || నమో బ్రహ్మణ్యదేవాయ... నమః || పవిత్రంధ్యత్వా || విష్ణు పాదో
దక శిరసిస్సత్వా || [కర్తా] ఈశాన్యభాగే పవిత్రంధ్యత్వా || పాదాగే
తూర్వాచమ్య || పునః పవిత్రంధ్యత్వా || విశ్వేదేవ ప్రాజ్ఞుభావ ఉపవే
తయేత్ || పేతం పత్వజ్ఞుభుముపవేతయేత్ || తత్పితృపితౄణామహ ప్రపి
తామహా ఉదజ్ఞుభావ - విష్ణు ప్రాజ్ఞుభు ఉపవేతయేత్ || (సవ్యం)
కాలకామక విశ్వేదేవాః విష్ణురం నమః || [అపసవ్యం] పితుః... గోత్రస్య...

స్య పేతస్య మరణదినాదారభ్య.. హని సపిండికరణా శ్చైకోద్దిష్టామ
శ్రాద్ధే పేతాగ్రే ఇదం తేవిష్ణురం నమః || తత్పితృపితౄణామహ ప్రపి
తామహా... గోత్రస్య... ప్రాజ్ఞుభు స కర్షణ సుదయూహాః కర్షణం నమః || సవ్యం ||
శ్రాద్ధసం... స్థుర నమః || శ్రీ బ్రాహ్మణా సంతమే శాంతాః పాపాత్వాం
తు సమాహితాః || దేవానాం వైవదాతార ప్రాకారస్సర్వదేవానాం ||
శ్రాద్ధకాలే గాంధ్యత్వా ద్యత్వా దేవ జనాం నమః || ప్రద్యుమ్నా దిపి
తూర్వా ద్యత్వా తత్ర శ్రాద్ధం పునరితయే || పురావోక్త... గోత్రస్య... పే
తస్య మరణదినా... హని సపిండికరణా శ్చైకోద్దిష్టామ శ్రాద్ధకర్మకరిష్యేన
మః || [అపసవ్యం] శ్లో || అగ్రక్రామస్తుభూతాని పితౄణాం సర్వతోదిగం సర్వ
మామహోధే... పితౄణాం సమాచారే || ఇతీతీతాస్వకీర్త్య || పేతానాం సత్త్వం
వస్తలమండల కృత్వా || తత్పితౄపితౄణామహ భూమిం సన్నుజ్య || తూ
ర్వాచమ్యండలత్రయం కృత్వా || సవ్యం || విశ్వేదేవ విష్ణుస్తానం భూమి స
న్నుజ్య || తత్రచతురశ్రమండలం కృత్వా || అథామాదిద్రవ్యేషు తూర్వీకం
సంహృత్వా || కాలకామక x ఆనానం నమః || కాలకామక సన్నిహిత విశ్వే
దేవానాం సమిదమానం నమః || ౨ || అథక్షణం దదామి || పిశ్వేదేవ

స్థానేభువిదగ్భావాస్తీర్యః । పాత్రద్వయంనిక్షిప్య । ఉదకఃపూరయన్న్యః ।
దర్భైఃప్రచచ్చద్యః । యవాన్పీఠీర్యః । గంధార్కం పుష్పార్థం ఇమేకుశాః॥
స్వర్చితమస్తు । కాలసంజ్ఞక విశ్వేదేవాః ఇదహోఅగ్నిస్త్రిసమః । కామసం
జ్ఞక...ఇదంహో అగ్నిస్త్రిసమః॥ యవైరభ్యర్చ్య । కాలకామసంజ్ఞక వి
శ్వేదేవాః గంధ దదామి । అలంకః గాథాం అక్షితాదదామి॥ శీత
వాతో...చ్చమే । విశ్వేదేవాః...వస్త్రద్వయం తుభ్యమహం సంప్రద
దేనమను॥ (వస్త్రద్వయందద్వాత్) అథకర్ణాభరణకట్యాభరణ అంగు
ళ్యాభరణానిదత్వాత్ । అథావేయధాక్రీస్తువర్ణం నాహిరణ్యంవాద
ద్వాత్ ॥ సకలారాధనైస్సర్వర్చితమస్తు । అథప్రేతపితృచ్ఛనంకరిష్యేనమః॥

శ్లో॥ ఆయాహిత్రేతగంభీరైః పూర్వైస్సామ్యుపథోత్తమైః । క్రజామస్య
భ్యమాయచ్చ । రయిం దీర్ఘాయ శేవచ॥ పితరం...గోత్రం.... ప్రేత
మాహాహనంసమః॥ (ఇతిప్రేతమావాహ్య) తత్పితృపితామహా క్రపితా
మహాన్...గోత్రాన్...ప్రద్యము సంకల్పించి సుదేవయావౌ ఆవా
హనంసమః॥ అను॥ పితుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్య మరణదినా...హససపిం
డికరణాభ్యుక్తోస్థిమశ్రాద్ధే ప్రేతాశ్చేదద తే ఆననందదామి॥ తత్పితుః
...గోత్రస్య...స్య ప్రద్యము రూపస్య పితృశ్చేదదమాననందదామి॥ తత్పి
తామహస్య...గోత్రస్య... సంకల్పించి రూపస్య పితామహాశ్చేదదమాననం
దదామి॥ తత్పితృపితామహస్య...గోత్రస్య...స్య సుదేవయావస్యపి
తామహాశ్చేదదమాననందదామి॥ (ఇత్యాననందద్వాత్) పితుః...గో
త్రస్య...ప్రేతాశ్చేదదంతేక్షణందదామి । తత్పితః సపిండికరణాభ్యామ
శ్రాద్ధేక్షణందదామి । తత్పితామహ సపిండికరణాభ్యామశ్రాద్ధేక్షణంద
దామి॥ తత్పితామహ సపిండికరణాభ్యామశ్రాద్ధేక్షణందదామి॥ తత్ప్రే
తామహసపిండి...భేక్షణందదామి॥ ఇతిక్షణానిదద్వాత్ । ప్రేతార్థం
బ్రాహ్మణాగ్రేకుశాకరిస్తీర్యః । తత్రపాత్ర సావన్నంసుసావన్నం । త
త్పిత్రాద్యర్థం బ్రాహ్మణాగ్రేదర్భాకరిస్తీర్యః । కేసుతత్పిత్రాద్యర్థం పీ
ఠికాత్రాణిధాయ । తిలాస్వకీర్య॥ త్రిమపాత్రేషు ఉదకంనిసయ॥

శ్లో॥ పితృభ్యోస్తునమోనమః॥ తత్రానామో
 ద్ధ్యుగం తిలకముకస్పృశేత్॥ తత్పితరం...గోత్రం...ప్రద్యుమ్నయా
 పం తిలకాక్షిప్త్యా॥ తత్పితామహం...గోత్రం + సంకర్షణయా
 కం తిలకాక్షిప్త్యా॥ తత్పితామహం...గోత్రం...వాసుదేవయా
 కం తిలకాక్షిప్త్యా॥ ప్రేతపాత్రేనుధుంకించిన్నినయ॥ తత్పితృపితామహ
 ప్రపితామహ పాత్రేషు మధునిధాయ॥

శ్లో॥ పితృభ్యోక్తం సిద్ధ్యః పితృభ్యోస్తునమోనమః॥ ప్రద్యుమ్న
 యాకపితరః ప్రసీద తు సదామయి॥ కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ పూర్వోక్తవనం
 ...నిధాపితుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్య మరణాదినా...హని సపిండికరణా
 త్యైకోద్దిష్టానుశ్రాద్ధే ఉదా సంయోజనం కరిష్య ఇతిసఃకల్ప్య॥ పరిష
 ద్దయీకాంగృహీత్యా॥ సనుస్తసంధ...దః॥ పితృ...గోత్రస్య...ప్రేతస్య
 మరణాదినా...హని సపిండికరణా త్యైకోద్దిష్టానుశ్రాద్ధే ఉదా సంయో
 జనం కర్తు అధికారసంకద స్త్వితిభంబో బ్రువంతు॥ ఉదకసంయో
 ...సిద్ధిరస్తు॥ అశక్యచ్చ్యుతయాణిదన్యాత్॥ శ్రీగోవింద గోవింద...వనం
 ...నిధాపితుః...గోత్రస్య...ప్రేతస్య మరణాదినా...హని సపిండికరణా
 త్యైకోద్దిష్టానుశ్రాద్ధే తత్పితృపితామహ పృపితామహైః...గోత్రైః...
 ...ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ వాసుదేవయాపై సనుసమానోదక వాపింష్య
 సిద్ధిన్యారావన్యాది పితృభ్యోకావాప్త్యర్థ పితృ...గోత్రస్య...ప్రేతస్య
 పాత్రాదకం పృథగుద్వితీయ తృతీయాంశతత్పితృపితామహ ప్రపి
 తామహానాం...గోత్రాణాం...ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ వాసుదేవ
 యాపాణాం పాత్రాదకైస్తనూ సంయోజయిష్యే॥ సంయోజయి॥
 తతః సంయోజనకాలే గోనాన దన్యాత్॥ అశప్రేతపాత్రాదకం కి
 చిత్ ఏకాంశ నూదాయ॥ తత్పితృపాత్రే నిసియ॥ శ్లో॥ అయోధ్యా
 మధురామాయం కాశీకాంచీహ్యవంతికా॥ పురీద్వారావతీవైవ సప్తై
 తామోక్షకాః॥ అహంకాశీంగమిష్యామి వత్రైవనివసామ్యహం॥ పితృ
 లోకనివాసిభ్యః పితృభ్యోస్తునమోనమః॥ పితృ...గోత్ర...ప్రేతతత్పా

స్సహసంయోజయేనమః॥ కృష్ణస్థరణంకృత్వా॥ పునరపిప్రేతపాత్రో
 కంకించిత్ (ద్వితీయాంశం) ఆదాయ॥ అయోధ్యా ... పితృభ్యోస్తు
 నమోనమః॥ పితః...గోత్ర.....ప్రేత తత్పాత్రోదకం తత్పితామహైః
 ...గోత్రైః..... సంకర్షణదూపై స్సహసంయోజయేనమః॥ ఇతిపితా
 మహాపాత్రేనీయ॥ నారాయణనారాయణ॥పునరపిప్రేతపాత్రోదకం
 కంకించిత్ (ద్వితీయాంశం) ఆదాయ॥ అయోధ్యా ... పితృభ్యోస్తునమో
 నమః॥ పితః...గోత్ర..... ప్రేత తత్పాత్రోదకం తత్పితామహైః...
 గోత్రైః..... వాసుదేవరూపైస్సహసంయోజయేనమః॥ ప్రేతపాత్రోద
 కం ప్రపితామహపాత్రేనీయ॥ నారాయణనారాయణనారాయణ॥

స్త్రీవిషయేనంకల్పవిశేషః.

(స్త్రీయః)మాతః...గోత్రాయః...గాయత్రీఃప్రేతాయాపాత్రోదకం
 త్వన్మృతపితామహీప్రపితామహీనాం...గోత్రాణాం... దాయీనాం
 ...రూపాణాంపాత్రోదకై స్సహసంయోజనంకరిష్య ఇతిసంకల్ప్య॥ తత
 స్సర్వంసమానం॥ ప్రేతార్ఘ్యదానం॥ పితః... గోత్ర ప్రేతమరణ
 దానాదారభ్య...హనిసమిడికరణాభ్యైకోద్దిష్టమశ్చాద్ధేప్రేతార్థేఇదం
 తేలఘ్నందదామి॥ అఘ్నందత్వా॥ తత్పితః...గోత్ర.....ప్రద్యమ్న
 రూపఇదంతేలఘ్నందదామి॥ తత్పితామహ...గోత్ర)..... సంకర్షణ
 రూపఇదంతే అఘ్నందదామి॥ తత్పితామహ...గోత్ర...వాసుదేవ
 రూపఇదంతేలఘ్నందదామి॥ ఇతిబ్రాహ్మణహస్తేలఘ్నందద్యాత్॥

శ్లో॥ ఇహలోకంపరిత్యజ్య గతోసిపరమాంగతిం॥ మనసావాయు
 రూపేణప్రేత్యాంయోజయామ్యహం॥ ఇతిఅఘ్నంపాత్రాణివిసృజేత్॥
 అథతిలైరభ్యర్చ్య॥ పితః...ప్రేతార్థేఽంగధందదామి॥ అథాంగభ్యాభరణ
 కర్ణాభరణ కట్యాభరణానిదద్యాత్॥ తదభావేయథాశక్తి హిరణ్యంవా
 దద్యాత్॥ అలంకరణార్థంతైరభ్యర్చ్య॥ శిఖవాతోష్ణ...ప్రయచ్ఛమ॥
 పితః...గోత్ర...మరణదినా... ప్రేతార్థేవస్త్రద్వయందదామి॥ సకలా

రాధనైస్వచ్ఛింతనముః॥ అస్తు॥ తత్పితృపితామహా ప్రపితామహః పృథుః కరి
 ష్యేనముః॥ తిలైరభ్యర్చ్య ॥ తత్పితృపితామహా ప్రపితామహః గంధం
 దదామి॥ అంగుళ్యాభరణాదిదద్యాత్॥ ఇమానిపుష్పాణి॥ శీతవాతోష్ణ
 ...మే॥ తత్పితృపితామహా ప్రపితామహానాం... వస్త్రయుగ్మం తుభ్యమహం
 ...నమమ॥ వస్త్రద్వయం ప్రత్యేకం ప్రత్యేకం దద్యాత్॥ సకలారాధ ...
 నముః॥ అస్తు॥ (సవ్యం) విష్ణోరారాధనం కరిష్యేనముః॥ శ్రాద్ధసంరక్షక
 శ్రీమహావిష్ణోః ఇదమావాసాననముః॥ శ్రాద్ధసంరక్షక శ్రీమహావిష్ణోః
 ఇదమాసనందదామి॥ క్షణందదామి॥ కుశాపరిస్తీర్య ॥ అన్యపాత్రం
 నిధాయ ॥ ఉదకం పూరయిత్వా॥ దనైః పంచాభ్యర్చ్య॥ యపస్వకీర్య ॥
 గంధార్థం పుష్పార్థం ఇమేకుశాః॥ స్వచ్ఛిత మస్తు॥ శ్రాద్ధ సంరక్షక
 శ్రీమహావిష్ణో ఇదంతే ఆశుభ్యందదామి॥ యవైరభ్యర్చ్య ॥ శ్రాద్ధసంర
 క్షక ... గంధందదామి॥ అలంకరణార్థం అంగుళ్యాభరణాదిదద్యాత్॥
 ఇమానిపుష్పాణి॥ శీతవాతోష్ణ...మే॥ శ్రాద్ధసంరక్షక... వస్త్రయుగ్మం
 తుభ్యమహం సంప్రదదేనమమ॥ సకలారాధనై స్వచ్ఛింతనముః॥ అస్తు॥
 అథ మండలోద్వర్తనం కరిష్యేనముః॥ అథ సర్వత్ర ఆమభోజన పాత్రేష్వ
 భిక్షూర్య॥ కృష్ణ కృష్ణ ॥ సర్వత్ర సమస్త భోజనపదార్థాని పాత్రేషు
 నిధాయ॥ (అసంగాభిమ్యం పప్రమిర్చికూరలు మొదలగు సమస్తము సమ
 స్థించవలయును॥ ద్విగుణం వాచతుర్గుణం వాదద్యాత్॥ కాలసంజ్ఞకవిశ్వే
 దేవాః ఇదంః ఆమంసపరికరం సవ్యంజనం సతాంబూలం సదక్షిణాకం
 సతిలాపిధానోదకుంభం కాలసంజ్ఞకవిశ్వేభ్యో దేవేభ్యః అమయతృప్త్య
 ర్థం ఇదమామం సోపస్కర మమృతరూపేణ సంపద్యంతాం హవ్యం
 నముః॥ గయాయాం దత్తమత్యు మస్త్యితభవం బ్రువంతు॥ గయా
 యాం దత్తమస్తు॥ కామసంజ్ఞక విశ్వేదేవాః ఇదంః ఆమంసపరికరం
 సవ్యంజనం సతాంబూలం సదక్షిణాకం సతిలాపిధానోదకుంభం కామసం
 జ్ఞక విశ్వేభ్యో దేవేభ్యః అమయతృప్త్యర్థం ఇదమామం సోపస్కర

అమృతరూపేణ సంపద్యంతాం హవ్యంనమః || గయాయాం దత్త + బ్రువంతు || గయాయాందత్తమస్తు ||

(అపసవ్యృషితః + గోత్ర × × పేత మరణాదినాదారభ్య + హనిసమీక్షికరణాభ్యైకోద్యమమశ్రాద్ధే ప్రేతార్థే ఏతజ్జే ఇదమామం సపరికరం సవ్యంజనం సతాంబూలం సదక్షిణాకం సతిలాపి ధానో దకుంభం పితే) × గోత్రాయ ప్రేతాయ ఇదమామం సపరికరం సవ్యంజనం సతాంబూలం సదక్షిణాకం సతిలాపి ధానోదకుం భం సామగ్రిదేనమమ || ప్రేతత్వ పిద్వా రాప్రేతత్వ విముక్తిరస్త్వితిధవం తోబ్రువంతు || ఇతిసదర్భ తాదకంభూమావిన్మజేత్ || ప్రేతత్వప్తి...వి ముక్తిరస్తు || తస్మితి... గోత్ర.....ప్రద్యమ్నూరూపవత తేజసుః సపరిక రంతస్మితా...గోత్రః... ప్రద్యమ్నూరూపోదేవతేయదమామంతస్మితే గోత్రాయ.....ప్రద్యమ్నూరూపాయ ఇదమామంసపరికరంసవ్యంజనం సతాంబూలం సతిలాపి ధానోదకుంభం అక్షయత్వప్త్యర్థం సంప్రదదే నమమ || అమృతరూపేణ సంపద్యంతాం హవ్యంనమః || గయాయాం దత్త... బ్రువంతు || గయాయాందత్తమస్తు || తత్పితామహ...గోత్ర...సంకర్షణ రూపవత తేజసుః సపరికరంతత్పితామహ...గోత్రః.....సంకర్షణరూ పోదేవతే ఇదమామం తత్పితామహాయ...గోత్రాయసంకర్షణ రూపాయ ఇదమామంసపరికరం...అక్షయత్వప్త్యర్థం సంప్రదదేనమమ || అమృతరూపేణ సంపద్యంతాం హవ్యంనమః || గయాయాందత్తం + బ్రువం తు || గయాయాందత్తమస్తు ||

తత్ప్రపితామహ + గోత్ర + ...వాసుదేవరూప ఏతజ్జే ఆసుం సపరికరం తత్ప్రపితామహః × గోత్ర + ...వాసుదేవరూపోదేవతేయ దమామం తత్ప్రపితామహాయ + గోత్రాయ..... వాసుదేవరూపాయ ఇదమామం సపరికరం సవ్యంజనం సతాంబూలం సతిలాపి ధానో దకుంభం అక్షయ త్పప్త్యర్థం సంప్రదదేనమమ || అమృతరూపేణ సంప ద్యంతాం హవ్యంనమః || గయాయాందత్త × బ్రువంతు || గయాయాందత్త

మస్తు । (సవ్యం) శ్రాద్ధసంరక్షక శ్రీమహావిష్ణోవీరశ్చే ఆమం సపరికరం శ్రాద్ధసంరక్షక శ్రీమహావిష్ణవే శంఖచక్రగదాధరాయ లక్ష్మీసమేతాయ గరుడవాహనాయ ఇదమామంసపరికరంసవ్యంజనం సతాంబూలం సదక్షిణాకం సతీలాపిఠానోదకుంభం అక్షయతృప్త్యర్థం సంప్రదదే నమమ! అమృతరూపేణసంపద్యంతాం హవ్యంనమః । గయాయాంశ్రీవిష్ణుపాదే దత్తమక్షయ్యమస్తు॥

ధా రా ద త్తమ్.

(అపసవ్యం) పితుః × గోత్రస్య...స్య ప్రేతస్య మరణదినాదారభ్య + హని సపిండి కరణాభ్యైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేపితరం × గోత్రం... ప్రేతం తత్పితృపితామహ ప్రపితామహా × గోత్రా × ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ వాసుదేవరూపాణాం కాలకామసంజ్ఞాకా విశ్వాదేవా శ్రాద్ధసంరక్షక శ్రీమహావిష్ణుంచ ఉద్దిశ్యమయాక్రియామాణేనానేన పితు సపిండికరణాభ్యై కోద్దిష్టామశ్రాద్ధేన పితుః × గోత్రస్య + స్య ప్రేతస్య తత్పితృపితామహ ప్రపితామహానాం + గోత్రాణాం + + నాం ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ వాసుదేవరూపాణాం కాలకామసంజ్ఞావిశ్వేషాందే వానాం శ్రాద్ధసంరక్షక శ్రీమహావిష్ణోశ్చ పితుః + గోత్రస్య × స్య ప్రేతస్య తత్పితృపితామహ ప్రపితామహైః + గోత్రైః × × ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ వాసుదేవరూపై స్సహసమానోదక సాపిండ్యసిద్ధిద్వారా పితృలోకావాప్తిరస్త్వితిభవంతోబ్రువంతు । ఇతిలోకదకముత్సృజేత్ । పితృలోకావాప్తిస్తు! ఏవంగుణ + తిథాపితుః + గోత్రస్య × స్య ప్రేతస్య మరణదినాదారభ్య + హని సపిండికరణాభ్యైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధే తిలోదకపిండప్రదానంకరిష్యేనమః॥ అథశాలిచూర్ణం తిలమధ్వాజ్యక్షీరేణ మిశ్రయిత్వా । ప్రేతస్య ఏకపిండఃకృత్వా । తత్పిత్రాదేః పిండత్రయంకుర్యాత్ । అథగోమయేనోపలిప్య । తత్తదర్భానాస్తీర్య । దర్భోపరివృత్తిలోదకందదామి॥ పితే + గోత్రాయ × + ప్రేతాయ మరణదినా. .హని సపిండికరణాభ్యైకోద్దిష్టామశ్రాద్ధేప్రేతాదే ఫలఃపిండం

దదామి! పిండందత్వా! పిండోపరివత త్తిలోదకందదామి! ప్రేరపిండస్య
వశ్చిమతః గోమయేనానులిప్య || తత్ప్రదర్శనానాస్తీర్థం || దర్శనోపరివత త్తి
లోదకందదామి! 3 తత్ప్రేరః + గోత్ర + + ప్రద్యుమ్నరూప తత్ప్రేరే
+ గోత్రాయ × ప్రద్యుమ్నరూపాయ ఏష తేపిండోనమసు గయా
యాంద త్తమస్తు || తత్ప్రేరాయ × గోత్ర × × సంకర్షణరూప తత్ప్రే

రాయ + గోత్రాయ + + సంకర్షణరూపాయ ఏష తేపిండో
నమసు! గయాయాంద త్తమస్తు || తత్ప్రేరాయ × గోత్ర + + వాసు
దేవరూప తత్ప్రేరాయ మహాయ × గోత్రాయ + + వాసుదేవరూప
ాయ ఏష తే పిండోనమసు! గయాయాంద త్తమస్తు || పితృదిపిండప్రేర
పిండేచ మధునిధాయ! శ్రీగోవిందగోవింద...వసుగుణ...తిథా (అపస

వ్యం) పితృః...గోత్రస్య మరణదినాదారభ్య...హని సపిండికరణాఖ్యా
మశ్చాద్ధేతత్ప్రేరాయ మహాయ ప్రేరాయ...గోత్రేః...ప్రద్యుమ్నసం
కర్షణవాసుదేవరూపైస్సహసంయోజయేనమః! కృష్ణకృష్ణకృష్ణా పితృస్య
ద్వితీయ పిండభాగమాదాయ! పితృః...గోత్రస్య...ప్రేరస్య పిండం (ప్రథమద్వితీయ
తృతీయాంశం) తత్ప్రేరాయ మహాయ ప్రేరాయ...గోత్రేః...

రూపాణాం పితృస్సహసంయోజయేష్యే! ఇతిసంకల్ప్య అథ కృచ్ఛ్రీ
త్రీయందద్వాత్! అథ పిండసంయోజనాంగ గోదానంబాన్మూలాయ
దద్వాత్! తతఃప్రేరపిండం ప్రేరభాగజ్య || ఏకభాగమాదాయ! పితృః
...గోత్ర...ప్రేరప్రేరపిండ (ప్రథమాంశం) తత్ప్రేరభాగ...గోత్రేః...
ప్రద్యుమ్నరూపైస్సహసంయోజయేనమః! కృష్ణకృష్ణకృష్ణా ప్రేరస్య
ద్వితీయ పిండభాగమాదాయ! పితృః...గోత్ర...ప్రేర ప్రేరపిండద్వితీ
యాంశంతత్ప్రేరాయ మహాయ...గోత్రేః... సంకర్షణరూపైస్సహసంయో
జయేనమః! కృష్ణకృష్ణా ప్రేరస్యతృతీయపిండభాగమాదాయ! పితృః...
గోత్ర...ప్రేర ప్రేర పిండ తృతీయాంశంతత్ప్రేరాయ మహాయ... గోత్రేః
...వాసుదేవరూపైస్సహసంయోజయేనమః! కృష్ణకృష్ణకృష్ణా ఏవంస

యోజయేత్ || శ్లో॥ ఏషావోనుగతః పేతః పితృసామన్యవాప్తవాః | శివం
భవతు శేషాణాం జాయంతాంచిరంజీవినః || ఇతః పరం పేతశబ్దోనాస్తి |

• స్త్రీసహిషణీవిశేషః || శ్లో॥ ఏషావోనుగతాప్రేతా పితృసామా
న్యమీయమ్ | శివంభవతు శేషాణాం జాయంతాంశ్చిరంజీవినః | ఇతః పరం
పేతశబ్దోనాస్తి | చతుర్థోపనివర్తతే |

అథ నైతరణీ గోదానమ్.

పితుః... గోత్రస్య... ప్రద్యున్నరూపస్య సుఖేన నైతరణీనద్యు
తరణార్థం శ్రీమహావిష్ణుప్రీతిర్థం నహా నైతరణీసంజ్ఞగోదానంకరిష్యే
నమః | తదంగబ్రాహ్మణప్రాజాంకరిష్యేనమః | శ్రీమహావిష్ణు స్వరూప
స్య బ్రాహ్మణస్య ఇదమాననం నమః | ఉభాభ్యామిదం పాద్యం |

శ్లో॥ నమోస్త్వసంతాయ + యుగధారిణేనమః | అయంవోగంధః |
అలంకారారాశీమే అక్షతాః x మస్తు | అథగోపూజా కృత్వా || ప్రద
క్షిణాకారయేత్ || మంత్రః || శ్లో॥ యనుద్వాకేమహామోర తిష్ఠానై
తరణీనదీ | తాంతర్దుంగాం ప్రదాగ్వామి ఉత్తరాయనుభేతాం | గవా
మంగేషు + చ్ఛమే || అనైకబ్రాహ్మణాయ + + పితుః x గోత్రస్య
+ + ప్రద్యున్నరూపస్య సుఖేన నైతరణీనద్యుతరణార్థం నైతరణీ
సంజ్ఞగోదానం శ్రీమహావిష్ణుప్రీతింకామయమాన స్తుభ్యమహం సం
ప్రదదేనమః | ఇతిధేనువుచ్చంగ్మహీత్వా || సకుశితిహోదకిందద్యాత్ ||
శ్లో॥ దేవస్య ప్రీతయేదానం గృహ్లామృత్యుమతుప్తయే | బాహుభ్యాం
పుష్టహస్తాభ్యాం పుణ్యకర్మప్రచూతయే || గోదానందద్యాత్ || గోదాన
సాద్గుణ్యార్థం నక్షిణాంతుభ్యమహం సంప్రదదేనమః | ఏవం... పీత్య
ర్థం త్వయాకృతేన నైతరణీసంజ్ఞగోదానేన భగవాన్ .. పితుః...
గోత్రస్య ప్రద్యున్నరూపస్య సుఖేన నైతరణీనద్యుతరణం
కరోతుః | అథావే గోమూల్యువాదద్యాత్ | అథదశదానాని విశేషదా
నానిచకుర్యాత్ | అతః పరంమనోద్విష్టదానానికర్యాత్ |

స్వర్గపాథేయమ్.

వసంగుణ + తిథావృద్ధప్రపితామహస్య...గోత్రస్య...వాసుదేవ
 రూపస్యస్వర్గలోక ప్రాప్త్యర్థంస్వర్గపాథేయ ఆనుదానంకరిష్యేనమః ||
 ఇతిసంకల్ప్య || అథబ్రాహ్మణపూజాం కరిష్యేనమః || అస్మత్ సృష్టప్రపి
 తామహాయ...గోత్రాయ...వాసుదేవరూపాయ ఇదమామంసకరికరం
 సదక్షిణాంసతాంబూలాలతయత్ప్రత్యర్థంసంపదదేనమను||ఇతిస్వర్గ
 పాథేయందద్యాత్ || యథాశక్తిదక్షిణాందద్యాత్ || తూష్టింపిండశేషం
 నినాయ || పిండోఽకరితిహోదకం దదామి || 3 || సవ్యేపిండపార్వణపూజాం
 కరిష్యేనమః || పిండపితృ దేవతాభ్యోనమః || దర్భశత్రకుశతిలాతతాంత్స
 మర్పయామి || నైవేద్యం కుర్యాత్ || పిండదక్షిణాం దద్యాత్ || పితుః...
 గోత్రస్య...ప్రద్యుమ్నరూపస్య సమిడికరణాఖ్యా మశ్రాద్ధేయజమాన
 స్యస్మిపితామహపృపితామహః...గోత్రా...ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ
 వాసుదేవరూపాఽద్విశ్వత్సయాక్ష్మశేషి...దకపిండదానేస్మిపితా...
 నాం x గోత్రాణాం + ప్రద్యుమ్న సంకర్షణ వాసుదేవరూపాణాం అత
 య్యత్ప్రప్తిస్పృత్వా పితుః.....పితృలోకప్రాప్తిస్త్రితీ భవంహోబ్రువం
 తుః (తి...దకంత్రిజేత్) పితృలోకావాప్తిస్తు||పిండానుగ్వాసయిష్యే||
 ఉచ్ఛాసయ || అరేమాధ్య మధురా మాయాకాశీకాంచీ హ్యవంతికా
 పురీద్వారవతీచైవ సప్తైతామోక్షదాయకాః | అహంకాశీంగమిష్యామి
 తజ్జైవ నివసామ్యహమ్ || ఇతిబ్రుచాణసతతం కాశీవాసఫల లభేత్ ||
 యావత్పిండంమనుష్యాణాంగంగాతోయేషుతిష్ఠతి తావద్వర్షసహస్రాణి
 పుణ్యోకేమహీయతే || పిండస్థానేశాంతిరస్తు...గృహేధనధాన్యసమృ
 ధ్ధిరస్తు || అథబ్రాహ్మణా సంతుష్టయేత్ || అథకర్తాన్నత్వా కర్మణః
 పుణ్యాహవాచనంకారయిత్వా || ఊనమాసికంకుర్యాత్ || లోకబాధుభి
 సృహభోజనం కుర్యాత్ || తతఃసూతన వస్త్రధారణాంతరం సువర్ణ
 స్పర్శసంకృత్వా తతః బ్రాహ్మణాశీర్వచనంకార్యం || ఇతి సమిడికరణ
 ప్రయోగస్సమాప్తః ||

ఈశాన్య ప్రయోగమందు ఉదక సంయోజనము పిండసంయోజనము చేర్చితిని
దేశాచారఃప్రచారములప్రకారము జరిపించవలయును.

నూతుస్సపిండికరణమ్.

ఏవం... మాతుః... గోత్రాయః ప్రేతాయాః మరణదినాదా
రభ్య...హని సపిండికరణాఖ్యామశ్రాద్ధం కరిష్యే నమః || అనుష్ఠానం
ప్రాయశ్చిత్తంకుర్యాత్ || ఏవం... మాతుః... గోత్రాయాః... ప్రేతా
యాఃమరణదినా...హనిసపిండికర... శ్రాద్ధేతద్భర్తృ మాతృపితృమహీ
ప్రపితృమహీభిః...గోత్రాభిః... దాయాభిః ప్రద్యుమ్న సంకర్షణాను
దేవ యావాభి స్సహసమానోదకత్వ నాపిండ్యసిద్ధిద్వారా పితౄలోకా
వాప్త్యర్థం మాతుః... గోత్రాయాః... ప్రేతాయాః ఏకోద్దిష్టవిధానేన
తద్భర్తృమాతృపితృమహీ ప్రపితృమహీనాం... గోత్రాణాం... నాం
ప్రత్యుమ్న ... యావాణాం పార్శ్వణవిధానేన ఏనముభయాయోగ్యం కాల
కామకన జ్ఞాన విశ్వేదేవపూర్వకం షష్ట్యంతం మాతుః... గోత్రాయాః
...ప్రేతాయాఃసపిండికరణాఖ్యామశ్రాద్ధంకరిష్యేనమః|| (ఇతిసంకల్ప్య)
బ్రాహ్మణనిమంత్రణాది సర్వంపూర్వవత్ ||

పితృసపిండికరణమువలెనే మాతృసపిండికరణమును గూడఁజేయవలయును. అం
దుమాతృసపిండికరణమున పితృమహిమొదలగువానితోఁగూడ స్త్రీలింగముగానూహఁజేసి
ప్రయోగమంతయును పూర్వమువలెనే జరుపవలయును. గ్రంథవిస్తరభీతిచే చేర్చవైతిని
గర్భిణీమరణ ప్రయోగము.

గర్భిణీమృతాచేత్ శ్మశానంనీత్వా || గర్భిణీస్త్రీ ప్రసవంవలేక
చిడ్డనుగడుపున నుంచుకొని చచ్చినట్లయిన నాప్రేతను శ్మశానమునకు
దీసికొనిపోయి,

తత్ర దక్షిణశిరసం నిధాయ	} పిమ్మట దక్షిణశిరస్సుగానుంచి గర్భము ఆరునెలలకుఁ బైబడనేని యాప్రేతయొక్క నాభికి గుడిప్రక్క కడుపున నాలుగంగుళముల ప్రమా ణము గురుతుచేసి
పాణ్మాసాదూర్ధ్వంచేత్తప్యానా	
భేర్వానుభాగేచతు రంగుళప్ర	
మాణేనోదరం లాంఛయిత్వా	

నారాయణ ముత్రేణగర్భంభి } నారాయణనా మోచ్చారణమును
త్వాశిశుమాదాయప్రత్యుత్ప } జెప్పుచు గర్భమును ఛేదించి శిశువును
భూమాసక్తిపేత్ } తీసికొని కడిగి భూమియందుంచవలెను.

శిశుజీవేన్యది-జీవంతం పుత్ర } శుపు బ్రహ్మకియండినట్టియిన జీవించి
మభిమంత్రియి } యున్న పుత్రుని యభిమంత్రించి

శ్లో! సర్వతీర్థ సముద్భూతాః }
పావనాః పాపహరిణః! ఆపశ్చ } ఈమంత్రమును జెప్పుచు నాశిశు
రీరసంశుద్ధం కుర్వంతిమమస } పునకు స్నానముజేయించి
ర్వదా! ఇతిష్ణి పయిత్వా }
భూమాసునర్ణంధాయ తత్ర } భూమియందు బంగారమునుంచి
శిశుం నిక్షిప్య } ఆబంగారముమీఁద నాశిశువునుంచి
పృథివ్యాపస్తేజో వాయ్వాకా } పృథివ్యా + శిశువును పంచ ప్రాణ
కాద్యైః శిశుంపంచప్రాణమ } ముల సభిమంత్రించి॥
భిమంత్రియి }

అన్యస్త్రియాః సైవప్రతిధావ్య } ఇతిర స్త్రీవలన చన్ననిప్పించి
శిశుగ్రామంప్రాపయిత్వా } ఆశిశువును గ్రామమునకు బంపించి
తిలః గర్భచ్ఛేద దేవే ఆజ్యం } గర్భమును ఛేదించినచోట నేతిని
నిధాయ } ఉంచవలెను.

అచ్యుతాయనమః - అనంతాయ }
నమః-గోవిందాయనమః- శ్రీ } అచ్యుతాయనమః అనునది మొద
ష్ఠాయనమః + హేమంతాయ } లు పరమార్థ నేనమః అనువఱకు గ
నమః -వసంతాయనమః - పర } ర్భగుండు హేమమును జేసి
మార్తనేనమః }

అథ కేశవాది హోమానుం కేచి } కొండరు కేశవాయనమః అనునది
త్కుర్వంతి. } మొదలు కేశవనామముల చేరిన చే
యుచున్నారు.

ఛేదప్రదేశం సూత్రేణ సంగ్రం } గర్భమును ఛేదించిన స్థలమును
ధ్య } సూరితో కుట్టవలెను.

ఏవం x భండదర ఛేదప్రా } గోదానహరిణ్య దాసమును జేయ
యశ్చిత్తార్థం గోదానహరిణ్య } వలయును.
దానంచకుర్యాత్.

శిశుమృతిశ్చేత్ ఖననంకుర్యా } శిశువుమృతి పొందినట్లయెనాభూ
త్. } మియందు చాతిపెట్టవలెను.

ఇతిగర్భణీమృతిప్రయోగస్సమాప్తః

సూతికా [రజస్వలా] ప్రాయశ్చిత్తము.

ప్రథమంశుద్ధజలేనన్నావయత్వా! కర్తాన్నాత్వా! పూర్వవస్త్రం
పరిత్యజ్య! నూతనవస్త్రంధృత్వా! శ్రీగోవిందగోవిందఏవంసంకరం x తి
థామాతః + గోత్రాయః x దాయాః ప్రేతాయః జాతిసూతకమ
ధ్యే [రజోమధ్యే] మరణేనతితన్తోష పరిహారాంతంసూతికామరణ రజస్వ
లామరణ] ప్రాయశ్చిత్తం కరిష్యేనమః! ఇతిసంకల్ప్య! ప్రేతంశుద్ధజలేన
న్నావయత్వా! శుద్ధవస్త్రంధృత్వా! ప్రాయశ్చిత్తంకృత్వా! కృచ్ఛత్రియా
ణిగోదానానచకుర్యాత్. రిద్దోషపరిహారాంతిలచాత్రిదానంకుర్యాత్. అథ
పాశ్చాత్యే కేశేమయేనానువిష్య! నూతనవస్త్రేణసుంటకంవిర్భాయ! త
త్రితండులాన్నిషీక్య! చతుర్దిక్షుకలశాప్రతిస్థాప్య! తీర్థరాజాయనమః
ఇతిఉదకంనిహయంతిత్కలశేఃసుపంచకల్పవార్షపంచామృతానిషీక్య!
నూతనసూత్రమావేప్య! శ్లో! మృత్తికే బ్రహ్మరూపేత్వం. మృత్తికే
విష్ణురూపిణి! సుకృతండుమృతంబైవ మూర్ధవాపయపరాంగతిం! కల
శేషుమృత్తికానిధాయ! ఋత్విగ్వరిణం కృత్వా! అథవరుణపూజాం
సమాచరేత్ శివో మహేశ్వరిశ్శిఖః...శిలి! సురాస్త్యా మభిషిం...

సర్వకామార్థసిద్ధయే । అయోధ్యా మధురా...దాయకాః । ఇతికలశో
దక్షైః సూతికాయాః [రజస్వలాయాః] శిరసి మార్జయిత్వా శ్వేతనస్త్ర
మాచ్ఛాద్యత్ । బ్రాహ్మణేభ్యోదక్షిణాం దద్యాత్ । రజస్వలమృతావ
చ్చేవంకుర్యాత్ । శ్రీరామరామరామ!

౧౦౮ పసుపువుండలుగేసి ౧౦౮ మాటులు ఆ పేరితికున్నుత్తికా
స్నానములు చేయించవలెను. పిమ్మట మార్జనము చేయవలెను.

ఇతి సూతికా[రజస్వలా]న్మృతిప్రాయశ్చిత్తస్సమాప్తః॥

విధవాప్రాయశ్చిత్తము. —

స్నాత్వా పూర్వోక్త...థౌ అముక త్రాయాః అముకనా
మూల్యవిన్యాభ్యావాదిజన్మప్రభృత్యేతన్నావర్యంతి సంభావితానాం
పాపానాం అన్నాన భోజన తాంబూలచర్మణ మలిన విస్త్రధారణ దే
వారక్షణ పుణ్యతీర్థరాహిత్య-గంభపుష్పపరిమళాది ద్రవ్యధారణ-ఏకా
దశ్యువలసరాహిత్య బృందావనతులసీ తీర్థరాహిత్యతిష్ఠన్మాత్రవిస్మ
న-పాపకర్మరక్షణ-రహసి పరపురుషభాషణ-నానావిధ దుష్కర్మ
యుక్త మాణాపిత్రాది దూషణవిశురాదీనాం శిశ్రూషరాహిత్యసదా
వరదూషణ దేవబ్రాహ్మణ గురుతిరస్కార పరస్త్రవోపద్రూపణఆత్మ
విక్రయ శిశుహనన గోహనపరద్రవ్యాపహరణ మిత్రద్రోహ భోజన
సమయే వంక్తిభేదన అజ్ఞానతో రజస్వలాన్యోన్య స్పర్శాది సంవాదిత
మహాపాపానాం కాయకవాచిక మానసిక పాతివ్రత్య ధర్మోపానాం
అజ్ఞానతస్స కృత్కృతానాం అజ్ఞానతో భ్యస్తానాం ప్రకాశ కృతా
నాం మహాపాక చతుష్టయ వ్యతిక్తానాం ప్రకాశకృతానాం మహా
పాతికాఽతిదిష్టకూప మహాపాతక నైతాఽతిపేషిక రూపాఽతిపాతకా
నాంప్రకాశకృత మహాపాతకసమరూపాను పాతికానాంఉపపాతికానాం
సంకిలీకరణానాం మునినీకరణానాం అపాతీకరణానాం జాతిభేదానికరా
ణాం అనీకీర్ణ కానాంప్రకీర్ణకా నాంరహస్యకృతానాం మహాపాతికానాం
ఉపపాతికానాంఏవంబహూనాం బహువిధానాంస శ్చేషాపాపానామప

నోదకప్రాయశ్చిత్తం విశ్చిత్త్య! మామనుగృహ్సంతుభవంతః! అథకృచ్ఛి
త్రీయాసచగోదానశ్చకుర్యాత్ || శేవంసర్వప్రాయశ్చిత్తవత్ ||

ఇతి విధానప్రాయశ్చిత్తం సమాప్తమ్!

సువాసినీప్రాయశ్చిత్తము.

అచమ్య! ఏవం + భంజన్మాభ్యాసాజ్జన్మప్రభృత్యై రతత్కణవర్యంతం...
నిహారణార్థం సర్వప్రాయశ్చిత్తం కరిష్యే! దక్షిణాంగులీత్యాదిముఖగో
త్రాయాః అముఖానామూర్ధ్వః జన్మాభ్యాసాజ్జన్మప్రభృత్యై రతత్కణవర్యం
తం మధ్యపర్తినికాలేనంభావితానాం సాపానాం స్వార్థక్రియావరణ్య హీన
జాతివరపురుషసహవాసే దేవభ్రాహ్మణాదూషణగురుకీరసాం అత్య
విక్రయ-రసప్రవాహాదివిక్రయ, పతన చూనిరాకరణ-పరదూషణ-
వరస్త్రీదోషనిరూపణ-ఆరంభవృత్త్యాగసదాదుర్భాషణల్యగృహవా
స-సదాకోపస్వభావ-శిశుహాసన-గోహాసన-వరద్రవ్యావహరణ-మిత్ర
ద్రోహ-భర్తృశ్చతుశ్చిశ్రూషరాహిత్య భర్తరిదేశాంతరగతే దేహలం
కరణ, కన్యావిక్రయ-విశ్వాసఘాతక-విషదాయాకత్వ-పంక్తిభేదన-శిశు
వధ-గృహస్థద్రవ్యాదీనాంచార్యవిక్రయ-సదామలినత్వ-అజ్ఞానలంకారస్వ
లాభాండస్పర్శనాదీనాం సర్వేషాం సాపానాం-నుశాసితకానాం ఉపపా
తకానాం సోకితీకరణానాం మలినీకరణానాం అపాతీకరణానాం జాతిభం
శకరాణాం అవక్షిప్తకానాం పక్షిప్తకానాం రహస్యకృతానాం మహాపా
తకానాం రహస్యకృతమహాపాతః సమయాపాతపాతకానాం ఉపపాత
కానాం ఏవం బహునాం బహువిధానం సర్వేషాం సాపానామనోదకం
యథాక్రిప్రాయశ్చిత్తం విశ్చిత్త్య ఉపదిశంతుమాహనుగృహ్సంతుభవంతః!
అనుగృహ్సంతుభవంతః! అథకృచ్ఛిత్రీయాసచగోదానశ్చకుర్యాత్ || గోదానాసచకుర్యాత్ || శే
వంపూర్వవత్ || ఇతి సువాసినీప్రాయశ్చిత్తప్రయోగససమాప్తః

దుర్మరణ ప్రాయశ్చిత్తము.

ఏవం గుణ × కథో యజమానస్య పితః + గోత్రస్య + ...
ప్రేతస్య ప్రమాదాచ్చూడాబద్ధ్యై హోత్రస్య దుర్మరణం... ప్రాయశ్చి

స్తోతరి ష్టేనమః । పరుషద్వక్షాణం గృహీత్యా । సమస్తసంక... కదా పి
తుః + మర్కరణప్రాయశ్చిత్తాధికారసిద్ధిరస్తు । అథ కృచ్ఛత్రయంకుర్యాత్
బ్రాహ్మణానుజ్ఞయా నాహం దీన్నాన ధేనుదానాదియథాత్వేనాచేష్యే ।
తతః సర్వప్రాయశ్చిత్తాదిసర్వం పూర్వవత్ గ్రంథవిస్తరథా నాన్న లిఖ్యతే ॥

నారాయణ బలి క్రయోగము.

పితుః + గోత్రస్య + ... ప్రేతస్య పూర్వసంచిత ఇహ జన్మని మర్క
రణజనిత వైశాచిక నివృత్తిద్వారా శ శ్వేతి పుణ్యలోకానాత్మ్యర్థం మర్క
రణనారాయణ బల్యాఖ్యంకర్మకరివ్యమాణస్తదంగ శ్చేనలిదాదా x పు
ణ్యాపాపాచంకరి ష్టేనమః । అదాగణకలిపూజాంకరి ష్టే । గణకలిపూ
జాంపుణ్యాపాకృత్యా కవిరింధృత్యా । శ్రీగోవింద గోవిందపూర్వో
క్త x తిథౌ పితు + గోత్రస్య x స్వపూర్వసంచిత ఇహ జన్మని మర్కరణ
జనిత వైశాచిక నివృత్తిద్వారా పుణ్యలోకానాత్మ్యర్థంయథాశక్తిప్రా
యశ్చిత్తం కరిష్యేనమః । కరిషద్వక్షాణం గృహీత్యా సమస్తసంక x
కృత్యా । పితుః + గోత్రస్య + వ్యవర్కరణజాత వైశాచిక బాధానివృత్తి
ద్వారా పుణ్యలోకానాత్మ్యర్థం నారాయణ బల్యధికారం . సిద్ధిరస్తు । అథ
కృచ్ఛత్రయందత్వాత్ ॥ అథ నదీతీరే గోమయేన చతురశ్రమండలం
కృత్యా । తస్మిన్నే రంగవల్లేం కృత్యా ॥ నూతన వస్త్రోద్వయం పరిస్తీర్య
తత్ర పంచప్రస్థకరిణిత తింఘణాన్నిత్యే పృ ॥ హ చ కలశానిధాయ ॥

శ్లో । ఆయాహి ప్రేతగంభీరైః పూర్వైస్సామ్య పథోక్తమైః ।
క్రజానన్లభ్యమాయచ్చ రయిదీప్యాయైవచ । ఇతిమంత్రేణమధ్య
కలశే ప్రేమానాహ్య ॥

శ్లో । పూషాంహోమాయమేనామూ త్వర్వపాపాకనుతయే! సహస్ర
కరిసంతి స్సమస్తాశాంతరాంగరః । ఇతి పూర్వకలశే నారాయణ
మానాహ్య ॥

శ్లో । వృషాధిరూఢందేవేం సర్వకోతైకకారకం । ధ్యాయేద్భ్రాహ్మ
దిభిస్తుత్యం మమపాపం వృషోవాతు । ఇత్యుత్తరకలశేరుద్రమానాహ్య ॥

శ్లో॥ విదించిం నాకృతిం శ్వేత పద్మస్థం పద్మసన్నిభం । అక్షస్కంధీ
కాభీణానవాస్తంవిభావయే । ఇతిపశ్చిమకలశే బ్రహ్మణమానవాన్యః ।

శ్లో॥ రక్తదృష్టిం పాశవాస్తం యమమహిషవాహనం । కాలంకరాళ
వదనం నీలాంగం భీషణభజే । ఇతిదక్షిణకలశే యమమానవాన్యః । అథ
ఇంద్రాద్యప్రదిక్పాలకానానాన్యః ।

శ్లో॥ ఇంద్రోమరావతీనాధః శచీదేవ్యాస్తునాయకః । వజ్రాయుధస్త్రిపా
చీకః తస్యచైరావనోగజః । ఇంద్రంసంగం + స్థావయామి పూజయామి ।

శ్లో॥ అగ్నిస్తేజోవతీవాసీ స్వాహాదేవ్యాః ప్రియఃపతిః । మేమయాధ
శ్చక్తిధరః దిశ్యాన్నేయ్యాం పృథివీతః । అగ్నిం లోకపాలకమా + మి ।

శ్లో॥ యమస్య యమసినాధః శ్యామలాయామనఃప్రియః । దండభృ
న్మహిమయాధోదక్షిణస్యాందిశిసితః । యమం లోకపాలకమా + మి ।

శ్లో॥ కృష్ణాంగవాపురంయస్య దీర్ఘభార్యానగోహయశస్త్రకుంభో
నిర్మతస్త్రివైర్యస్యాందిశిసంస్థితః । నిర్ముఖం లోకపాలకమా + మి ।

శ్లో॥ పుత్రశ్రద్ధావతీయస్య ప్రియభార్యాచకాళికా । సక్రవాహః పాశ
ధనో వరుణః శ్చిమేస్వరః । వరుణం లోకపా + మి ।

శ్లో॥ నాయుగ్గంధవతీనాధః కించితస్యాంజనాప్రియా । పారంగవా
శ్చాంధ్యజభృత్ నాయస్యాందిశివర్తకః । నాయుం లోకపా + మి ।

శ్లో॥ కుబేరశ్చాలకాయాతు చిత్రశేఖాప్రియాంగవా । వాయోవా
హః ఖడ్గధరః ఉదీచ్యాందిశివర్తకః । కుబేరం లోకపా + మి ।

శ్లో॥ యశోవతీశ్చ ఈశానః పార్వతీపతీస్వరః । ఈశన్యాందిశిసంభా
తి వృషాహుశస్త్రీకులభృత్ । ఈశానం లోకపాల + మి ।

శ్లో॥ శుద్ధస్ఫటికసంకాశం సనాప్రాదిత్యవర్చసం । నిలజీమూతినంకా
శంబీలాంజనసమప్రథం । క్షేత్రపాలకమావా + మి ।

శ్లో॥ మహావిష్ణుం శంఖపద్మ సుదర్శనగదాధరం । ధ్యాయేహం నీలగా
రాంగం పద్మస్థకమలాపతిం । విష్ణుమా + మి । అచ్యుతమానాహయామి ।
అనంతమానాహయామి । గోవిందమానాహయామి । అభకలశేష

కంచామృతాని పంచరత్నానికంచత్వక్వంచపల్లవానిచనిధానుః॥ అశకల
శిశుజాంకరిష్యేనమః॥ శ్లో॥ కలశస్యముఖే + సమాశ్రితాః॥ గంగేచయ
మునేకృష్టే...కురు॥ ఆయాంతు...సంప్రోక్ష్య॥ శ్లో॥ శిరశ్శోభితంతిథా
వానామౌషధాః జహ్వంతిధైవచ॥ కంతంకుక్షించపృథయం కటింబాహు
తిథాంగుళిః॥ ఊరూజానూచపాదాంతంతిత్తన్యాసంవిధిశీత్॥ స్థిరో
భవ...స్థిరాసనంకురు॥ అథహోడశోపచారపూజాంత్సమాపయేత్॥ అత్ర
కేశేవాదిచతుర్వింశతినామపూజాంకుర్యాత్॥ క్షీరాన్నంవివేద్య॥ పింః
దుర్బరణజః తప్తేశాచిక విముక్తిద్వారా పుణ్యలోకావాప్తింకీర్తోతు॥ పు
ణ్యలోకావాప్తిస్తు॥ అథహోమవిషయోనైకత్వికః॥ తత్కరణే బాహ్య
వైః కార్యం॥ హోమార్థంబుత్సర్గ్వరణంకుర్యాత్॥ ఏవంగుణ...కథా
పితుః...గోత్రస్య...స్యశాశ్వతి పుణ్యలోకావాప్త్యర్థం॥ అథత్వమూ
కత్వకాణత్వబధిరత్వపైశాచికబాధానివృత్త్యర్థం తదుక్తహోమంకరిష్యే
నమః॥ అగ్నిప్రతిష్ఠాపనాది హోమప్రయోగాంతింతిబాహ్యవైః కార్యం॥
అత్రకలాజ్య తిండులకుశసహిత హోమంకుర్యాత్॥ యజమానస్యపి
త్రే...గోత్రాయ...ఇదంసమమః॥ బ్రహ్మణేనమః॥ రుద్రాయనమః॥ య
మాయనమః॥ వైవస్వతాయనమః॥ శ్లో॥ పూషతోమాయమేభూయా
త్సర్వపాపాశనుత్తయే॥ సహస్రకరిసంవిత స్సమస్తాశాంతిరాంతరిః॥
శ్రీనారాయణాయ...ఇదంసమమః॥ శ్లో॥ శింఖచక్రగదాపద్మరాజమాన
కిరాంబుజం॥ సువర్ణవర్ణపురుషమార్తిహృదివిభవయే॥ నారాయ
ణాయ ఇదంసమమః॥ ఇతి అష్టోత్తరశత హోమంకుర్యాత్॥ ౧౦౮॥ అథా
ష్టదిక్పాలకహోమంకరిష్యే॥ ఇంద్రాయనమః॥ == ఈశాయనమః॥
ఉద్ధృపురుషాయనమః॥ పృథివ్యేనమః॥ అగ్నేయేనమః॥ రుద్రాయనమః॥
అస్మిన్ కర్మణిసంప్రతిపర్యాస కాలవిపర్యాస కర్మవిపర్యాస సమస్త
ప్రాయశ్చిత్తార్థం కేశేనాదిహోమం కరిష్యేనమః॥ కేశేనాయనమః॥...
శ్రీకృష్ణాయనమః॥ అథశుద్ధోదకమార్జనంకుర్యాత్॥ ఆచార్యాయబ్రహ్మ
త్వదక్షిణాందద్యాత్॥ తతోబలిప్రదానార్థం దక్షిణాభిముఖోభూత్వా

గోమయేన అష్టదిక్షుఃకుండలానికృత్యాః తత్ర దర్భాపరిస్తీర్యః దగ్భోవ
 రితిగోదశిందదామి॥ ఏవంగుణ...తిభౌపితుః...గోత్రస్య...స్యదుర్మరణ
 నిజులపై శాచిక బాధా నివృత్తిర్థం నారాయణబలి ప్రదానానికరిష్యే
 నమః॥ నారాయణాయ ఇమంపిండదామి॥ రుద్రాయ ఇమంపిండం
 దదామి॥ వైవస్వతాయనమః॥ ఇమంపిండందదామి॥ తిత్తఃసంకర్షణాది
 కృష్టాతి॥ పిండార్థదద్యాత్॥ ఏతేమాంతిలోదకానికుర్యాత్॥ అథగో
 దానాని దశదానానిచకుర్యాత్॥ అనేకదుర్మరణ జనితప్రేశాచిక బాధా
 నివృత్తిర్థం దుర్మరణ బలిప్రదానై...పితుః...గోత్రస్య...స్య శాశ్వత
 విష్ణుగోకావాప్తి స్వీతి భవంతి బుద్ధివంతు॥ శాశ్వత...గస్తు॥ నారా
 యణబ్రహ్మ-రుద్ర-యనుకలశోదకాని మధ్యమకలశేకించిన్నిక్షిప్య॥
 శత్రాశేషాదికేన ఆస్థానంమూర్తయేత్॥ జలిపిండానుద్వాప్య॥ మంటప
 దానం ఆచార్యాయదద్యాత్॥ మధ్యమకలశోదకంపదనానదశే అథవా
 అస్యదేశేనానిస్మరేత్॥ కిర్తనంత్యాశుద్ధవస్త్రాణి ధారయేత్॥ బ్రాహ్మ
 ణానామనామ॥ పవిత్రంధృత్యా॥ ఏవంగుణ...తిభౌపితుః...గోత్రస్య...
 స్య దుర్మరణ నారాయణ బలిశాద్ధం కరిష్యేనమః॥ పరిష్కర్షణాం గృ
 హీత్యా॥ సమస్తసంప...కర్తుం అధికారసంపదస్తు॥ ఏవం...ధింపితుః...

గోత్రస్య...స్య దుర్మరణనారాయణబలిశాద్ధం ఏకోద్దిష్టవిధానేన సదై
 వమద్యకరిష్యేనమః॥ పితుః...స్య నారాయణ బలిశాద్ధే కుశచ్ఛేదనం
 కుర్యాత్॥ విష్ణుపానుగ స్థానేక్షుణఃకర్తవ్యక్షణందదామి॥ బ్రహ్మపా
 నుగ స్థానేక్షుణందదామి॥ రుద్రపానుగ స్థానేక్షుణందదామి॥ యమపాను
 గస్థానేక్షుణందదామి॥ వైవస్వతపానుగ స్థానేక్షుణందదామి॥ పితుః... గో
 త్రస్య...స్య స్థానేక్షుణందదామి॥ అక్రోధవైశ్ణవ...శ్రాద్ధకర్మకరిష్యే॥
 అథగోమయేన మన్మండలానికృత్యాః పాద్యస్థానానామతామిమకుశాః
 పుష్పసహిత ఇమేఅక్షణాః.. అయంగంధః-ఇమేకుశాసకలారాధనై...
 మస్తు॥ ఏవం మన్మండలాన్యభ్యర్చ్య॥ పితృమండలేతి లేనకార్యం॥ విష్ణు
 పానుగస్వాగతంనమః స్వాగతమిదం లేపాద్యంనమః॥ సమోబ్రాహ్మణ్య...

సమీక్షము: ఏవంక మేలుపాదాప్రయోగంకుర్యాత్ । కర్తాస్వయంచ
పాదాప్రయోగ్య । అథ సంస్కృతవిష్టరందవ్యాత్ । ఏవం...పితృ...గోత్ర
స్య.. స్య నారాయణబలిశ్రాద్ధకర్మకర్షేనమః॥తిలకానికి గోత్ర । సర్వ
ఆచార్య వద్దాశ్శుచయోభవంతు । అథ సర్వశ్రావణానానాస
సమీక్షాసందవ్యాత్ । అథార్ఘ్యం । విష్ణుసానుగఇదంతే అర్ఘ్యందదామి
బ్రహ్మసా + అర్ఘ్యందదామి । రుద్రసా x అర్ఘ్యందదామి । యమసా
నుగ ఇదంతే అర్ఘ్యందదామి । వైవస్వత సానుగఇదంతే అర్ఘ్యందదామి
పితృ x గోత్ర...ఇదంతే అర్ఘ్యందదామి । ఇతి ప్రత్యేకప్రత్యేకం బ్రా
హ్మణసాస్తే అర్ఘ్యందవ్యాత్ । సర్వతీగంధంధవ్యాత్ । అలంకారార్థం
అమృతాదవ్యాత్ । శీతవాతోష్ణ...ప్రయచ్ఛమే । సర్వత్రవిస్త్రదానం
దవ్యాత్ । తదభావేషమేతుశాః । ఇతి అర్చనం సంపూర్ణమ్...స్తు॥

{ బాహ్యజులవద్ద (విస్తృత) వేసి- బియ్యము- పెసలు-మినుము }
 { లు- నేయి-మిర్చి మొదలగునవి తనశక్తికొలదిసమర్పించవలయును. }

శ్లో॥ పుండరీకాక్షగోవింద వాసుదేవజనార్దన । మయాస్థితమిదంక్ష
వ్యం వనితైఃకురుస్వర్వదా ॥ విష్ణుసానుగృహమామంసాపస్కరం పదక్ష
ణాకం సతాంబూలం విష్ణుసానుగప్రీతియే సంప్రదదేనమమ ॥ బ్రహ్మసా
నుగృహమామం...సంప్రదదేనమమ ॥ రుద్రాసానుగృహమామం...నమమ
నైవస్వతసానుగృహమామం + నమమ ॥ శ్రీనేగోత్రాయ + య గృహమా
మం + నమమ ॥ గయాయాం దత్తమస్తు ॥ ఏవం గుణ × తిథౌ పితుః + గో
త్రస్య × స్వ నారాయణ బలిత్రాద్ధేపితరం + గోత్రం + ఉద్దిశ్యత్వయా
కృత నారాయణ బలిత్రాద్ధేనపితుః + గోత్రస్య × స్వ దుర్గరణజనిత
పైశాచికబాధానివృత్తిద్వారా పుణ్యతోకావాప్తీరస్తీతిభవంతో బు
వంతుః ॥ దుర్గరణ + రస్తు ॥ (తిగోదకంత్యశేత) ఆమవాతే అమృతభోజ
నేత్వప్రసీతికర్తాత్వప్రోభవఇతిబాహ్యగాః నదేయః ॥ ఏవం + తిథౌపితుః
...గోత్ర...స్వ దుర్గరణజనిత పైశాచికబాధానివృత్త్యర్థం తిగోదకపీడ
ప్రదానానికరిష్యేనమః ॥ పూర్వభాగేవిష్ణుపిండం- వచ్చిమభాగే బ్రహ్మ

పిండం - ఉత్తరభాగేనుద్రపిండం దక్షిణభాగేయమపిండం - పురోభాగే
 వైవస్వతపిండం - మధ్యే ప్రేతపిండందవ్యాత్ । అథగోమయేనానులిక్యః
 దర్భాకపరిస్తీర్యః । దర్భాకరితిలోదకందదామి । విష్ణుసానుగప్రీతయేవష
 తేపిండోనమమః । గయాయాండత్రమస్తు । బ్రహ్మసానుగప్రీతయే ఏషతే
 పిండోనమమః । గయాయాండత్రమస్తు । రుద్రసా...మస్తు । యమసానుగ
 ...మస్తు । వైవస్వతసా...మస్తు । ప్రితే...గోత్రాయ...యఏషతే పిండో
 నమమః । గయాయాండత్రమస్తు ॥ తూష్టింపిండశేవనిధాయః । పిండోప
 రితిలోదకందదామి । పిండపూజాంకృత్యా । గోదానంకృత్యాః పితుః...
 గోత్రస్య...స్య దుర్మరణజనిత నారాయణ బలిశ్రాద్ధ పిండప్రదానేన
 పితుః...దుర్మరణజనిత వైశాచికబాధానివృత్తిద్వారా పుణ్యలోకావా
 ప్తిరస్తితిభవంతోబ్రువంతు ॥ యజమానస్యపితుః...దుర్మరణ...రస్తు ।
 తిలోదకంత్యజేత్ । ఆ ధర్మ మూకత్వ కాగత్వ బధిరత్వ వైశాచిక బా
 ధానివృత్తిరస్తు । గయాయాంపిండసదృశాభవంతు । పిండానుచ్ఛాసయి
 ష్యే । ఉచ్ఛాసయ (సవ్యం) అయోధ్యా మధురా...శతం । పిండస్థానే
 శాంతిరస్తు- పుష్టిరస్తు- తుష్టిరస్తు- వృద్ధిరస్తు- గృహే ధనధాన్యసమృ
 ద్ధిరస్తు- తతః బ్రాహ్మణాశీర్వాదః ॥ గోత్రాభివృద్ధిరస్తు! వంశాభివృద్ధిరస్తు!
 అస్యగృహే శ్రీమహ...రస్తు । ఏవం నారాయణ బలిశ్రాద్ధంపూర్వా
 హ్నేకార్యం । దుర్మరణబాధావిముక్తింకరోతు! ఇతిలవరచంద్రికాయాం
 దుర్మరణ నారాయణ బలిప్రయోగ ససమాప్తః ॥

{ కొందరు కేశవాది పదిరెండు నామంబులుచేతపన్ని న్ద్రుత్రా }
 { వ్యాసులను ప్రేతోద్దేశ్యబుగానొకవిపునిన్ని మొత్తము ౧౩ గురి }
 { ని నియమించుదురు- ప్రేతికబ్రహ్మలు వసుకే బ్రహ్మలు మొదలగున }
 { వి దేశాచారముల ననుసరింపవలయును. }

పునర్దహన క్రియ.

స్మృత్యంతరే శ్లో. దేశాంతరమృతానాంతు రాజభిర్యావిషాదిభిః ।

తేషామంగంకభాశాదైః కృత్వాదేహంపునర్దహేత్ ।

తా॥ జేశాంతరమందు మరణము నొందినవానియొక్కయు, రాజదండవచే మృతి నొందిన వానియొక్కయు, విషమలచే మరణమునొందినవానియొక్కయు, శరీరమును పలాకాదులచే నిర్మించి పునర్దహన సంస్కారమును జేయవలెను.

అథ విషూచీ మశూచీ జాడ్యమృతిః

శ్రాద్ధమయూథే మార్కండేయః॥ శ్లో॥ మారీతుద్వివిధా ప్రోక్తాంత్రే షువివిధేష్వపి మశూచి రేకమగదం విషూచిరప గేవిదుః॥ పరిద్వాద్విధి మృతాయేచన్యాసంస్కార్యానై నైదా॥ ఖననంకార్యమిత్యాహుర్మన యఃకాలకోవిదైః॥ పంచమేచ్ఛైవ పక్షేతుకార్యాచాత్తరిక్రీయా॥ నియ మంచైత దుల్లంఘ్యకామాదజ్ఞానతోపివా॥ కుర్వంతియేనరాస్తేతు వ్యా శుభంప్రాప్నున తిహి॥ ప్రేతిస్యచాంధోనరకప్రాప్తి రేవనసంశయః॥ కే రితంత్రం బ్రకుర్మస్తేస్యస్య వర్ణానుసారతః॥

తా॥ కలరావ్యాధులచేతగాని, మశూచిబాధలచేతగాని ప్రజలు మృతిబొందినప్పు డు వెంటనేఖననముచేసి గోపక్షమందు శ్రేతమజరుపవలసిన మంత్రసల్లాపము మొదల గు శ్రేతశ్రాద్ధములన్నియు జనుపాలెను కొందరు యామార్గమును అవలంబింపక వెంట నే శ్రాద్ధములుచేయుదురు అపక్షమందు శ్రేతమ, నరకప్రాప్తియు, కర్మలకకుభమును వాటిల్లునని శ్రాద్ధమయూథమందు చెప్పబడినది,

నారాయణబలి కాలపరిమితిః.

దుమ్మృతస్య పురుషస్య సంస్కారాత్పూర్వం వత్సరాంతే షా గ్మాసే త్రిమాసేనా త్రిపక్షేనానద్యోనా యథోక్త ప్రాయశ్చిత్తంకృ త్యా నారాయణబలింకృత్వా మంత్రసంస్కారంకుర్యాత్॥

కేదిత్యక్షః॥ ప్రేతంత్రం నిర్వర్త్యతతః పరిన్నియ మేననారాయ ణబలింకార్యమితి కేదిత్ ॥

చవిత్తనిర్ణయము.

లిఖతధర్మశాస్త్రే॥ శ్లో॥ గతుర్భిర్దర్భపుంజైస్తు బ్రాహ్మణస్యపవిత్రకమ్॥

పక్షైకంన్యూనమిన్సిద్ధ్య వర్ణానాంతుచక్షితకమ్॥

తా॥ బ్రాహ్మణునికి నాలుగుదర్భులచేతను, క్షత్రియునికి మూడుదర్భులచేతను, వైశ్యునికి రెండుదర్భులచేతను, శూద్రునికి నొకదర్భుచేతను, పక్షిమను జీవుల యును.

శ్లో॥ కుశమూలేస్థిహోబ్రహ్మ కుశమధ్యేజనార్దనః॥

కుశాగ్రేశంకర స్తిష్ఠే త్రైయోదేవ వ్యవస్థితాః॥

తా॥ కుశమూలం బ్రహ్మ - కుశమధ్యమందు విష్ణుశుభకాగ్రిమందు శంకరమందు నుండును. కాబట్టి ఈమధ్యయదేశము దర్శనమందువ్యవస్థితులైరి.

శ్లో॥ జపేదానచహూమచ స్వాధ్యాయేజలతర్పణే యజ్ఞోపవీతే మాంజ్యాంచ తథాకుశపవిత్రీకే॥ బ్రహ్మగ్రంథింఽహనియా దన్యత్రతు యధారుచి॥

తా॥ జపకాలమందు, హోమకాలమందు, దానకాలమందు, అధ్యక్షకాలమందు చుతర్జుణకాలమందు, యజ్ఞోపవీత ధరించు , మాంజ్యమందు అటువలెనే కుశతోదేయః బడిన పవిత్రమందు బ్రహ్మముడి, కేశుకలయునని తెలిసికొనాలయును ఇతరవిగ్రహ యందు ఇష్టమైనయూడితయవలయును.

శ్లో॥ అంగుష్ఠమూలేచతథా ప్రాణావర్త్యవిచక్షతైః॥ అంగుళ్యగ్రే స్పృతంచైవం పీత్యంతర్జనిమూలకే॥

తా॥ బాట్టినశ్రీలదుగున బ్రహ్మతీర్థము, శ్రీశ్రీకొనమందు కైవత్తీర్థము, తర్జని శ్రీలదుగున పిత్తుతీర్థము, చెప్పబడినదని తీర్థము.

ఇతి అవరచంద్రికాయాం పవిత్రనిగ్రాహ్యస్సమాప్తః.

మండల విధానము.

లిఖతస్పృతో వంచమోఽధ్యాయే॥ శ్లో॥ చతురశ్రంబ్రాహ్మణస్య త్రికోణం శ్చత్రియస్యచ॥ వర్తులంచైవవైశ్యస్య శూద్రస్యాభ్యుక్షణం స్మృతమ్॥

తా॥ బ్రాహ్మణులకు చాక్రము - శ్చత్రియునకు ముగ్ధాక్షణము - వైశ్యునకు గుండ్రము - శూద్రునికినీరుచల్లాట చెప్పబడియున్నది.

లఘుఅతిస్పంహితాయాం వంచమోఽధ్యాయే॥ శ్లో॥ బ్రహ్మ విష్ణుశ్చరుద్రశ్చ శ్రీహుతాశనవచ॥ మండలాన్యవభుంజంతే తస్మాత్కుర్వంతిమండలం॥ యాతుధానాః పితౄదాశ్చ కూరాశ్చైవతతు రాక్షసాః॥ పారంతరసమన్నస్య మండలేనవివజకతే॥ గోమయముండలం కృత్వా భోక్తవ్యమితిస్మృతమ్॥

తా॥ బ్రాహ్మణుని మండలమునకు బ్రాహ్మణుడు, క్షత్రియుని మండలమునకు క్షత్రియుడు, వైశ్యుని మండలమునకురుదుగ్రాహుడు, కూమ్రుని మండలమునకు శ్రీహరిశాసనంబు నధిపతియై యామండలమునకునిధియైయుండు గావున మండలముల నెల్లప్పుడు చేయవలయును అట్లు జేయనియెడల రాక్షసులు పితాచారులు కూమ్రులైన యాసురులు యాగ్నిగణము నపహరించెదరు. ఇతి అపరచంద్రికాయాం మండలవిధి స్సమాప్తః.

ఉదకుంభ శాస్త్రము.

హేమాద్రా స్మృతిసముచ్చయే॥ శ్లో॥ ఏకాదశాహత్ర్యభృతి ఘటస్తాయాన్న సంయుతః॥ దినేదినేప గాతన్యాయావత్సవత్సరంశుత్రై॥

తా॥ ౧౧ దో దినము మొదలు నుదకుంభముతోగూడిన అవధ్యాయమున ప్రతి నిత్యము సంవత్సరమునకు నొకవిప్రస్థానికానము చేయవలయును.

మదనరత్నే సాతముః ॥ శ్లో॥ అదైవంపార్వత్యశ్రాద్ధే సోదకుంభ మధర్మకం । కుర్యాత్ప్రత్యాబ్ధికాచ్చాద్ధా త్సంకల్పవిధిరన్యహమ్ ।

తా॥ ప్రత్యాబ్ధికాంతము పార్వత్యాద్యధర్మములన్నియు నక్కరితకుండగ కైరీసముగ సంకల్పవిధిత నుదకుంభశాస్త్రము మూతము ప్రతిదినముజేయవలెననుట.

ఉదకుంభ శాస్త్రమందు పిండపానైకత్వికము. “అహరహరన్న మస్మై బ్రాహ్మణా యోదకుంభంచ దద్యాద్విడమప్యే కేనిగృహ్లాతి” యని హేమాద్రిగో పారస్కరవచన మున్నది. తిక్తిస విశేషములు నిర్ణయసింధువునఁ జూడఁదగును.

దేవజ్ఞానీయే గరుడః॥ శ్లో॥ క్రత్యహందీకకోదేయో మాగ్లేతు విషమేనరైః । యావత్సవత్సరంచ పిప్రేతివ్యసుఖలిక్పయా । కుర్యా ద్యామ్యేసుఖంపిత్ర్య మద్భిస్సంకల్ప్యసుస్థితమ్ ।

తా॥ సంవత్సరమునకు ప్రతిదినమును విషమహర్గమందు పీరితముఖమునకు గాను సుకల్పించి దక్షిణాభిముఖముగ దీపదానముజేయవలయునని తా॥

ఇతి అపరచంద్రికాయాం ఉదకుంభ శాస్త్రం సమాప్తమ్.

— శ్రాద్ధభోక్తృనాం సఖ్యావిషయము. —

పుహత్పారాశరీయే హచమోఽధ్యాయే.

శ్లో॥ పౌష్ణుభోదైవికౌవిపౌ పితౄశ్రుయతిదన్యుభాః । ఏకైక శ్చోభయత్రవ్యా దసంపత్తావతీక్రమః । పాత్రంవాదైవికంకృత్వా వివ్ర వీక్షస్తువైత్యకే ।

తా॥ పితృదేవస్థానమందు తూర్పుముఖముగ నిద్దరి పితృస్థానమునందు త్రోవముఖముగ ముగ్గురి లేక యథాస్థానములయందు ఒక రొకరిని సుభుజంపజేయవలయును. లేదా పితృస్థానమందొక బ్రాహ్మణునినియమించి విశ్వదేవస్థానమందు పాత్రినుంచి భూజంపవలయును.

కించ! యల్లాజీయ్యే! శ్లో॥ శుచీర్నిమంత్ర్య ద్వాదైవేత్రీవిప్రాన్పితృ
కిర్ణవే! దైవేష్విత్వేభవైతైకం సపిండీకరణంవినా॥

తా॥ సపిండీ కరణమునందు తప్ప ప్రతిసంవత్సరముచేయు శ్రాద్ధమునందు విశ్వదేవస్థానమందు పరిశుద్ధులగు బ్రాహ్మణునినిద్దరి పితృస్థానమునందు ముగ్గురుని లేక ఒక రొకరినిగాని నియమింపవలయును.

కొండలు విష్ణుస్థానమునుగూడ నుంచుదురు దేశాచారముల ననుసరింపవలెను
ఇతి అపరచంద్రికాయాం శ్రాద్ధభోక్తృ సంఖ్యావిషయస్సమాప్తః.

—వైతరణీ గోదాన విషయము.—

శ్లో॥ ఓండనం యోజనాదూర్ధ్వం ప్రేతత్యస్యనివృత్తయే॥

మాంజనాదిషున ద్వీషు చతుర్థోపినివర్తయే॥

పీఠస్థికాలేనా బ్రాహ్మణవిసర్జనాంతేనా వైతరణీగోదానంకార్యమ్॥
స్మృతినాతే శ్లో॥ ప్రేతలొకాష్టత్వంక గమనార్థంచవైతరణి॥

సద్యావైతరణీనామ్నాన్య గాండద్వాత్రంజాయవై॥

తా॥ ప్రేత తన=నివాసస్థానమునంచి పితృలోకమునకుపోవునప్పుడు వైతరణీన
దిని చాటుటకుగాను వైతరణీగోదానం చేయవలెనుట.

ఇతి అపరచంద్రికాయాం వైతరణీ గోదాన విషయస్సమాప్తః.

—పాలాశవిధి.—

యది పితృర్ధ్వరణికాలే దేశకాలాది భిన్నసంస్కారకృత్యం నకుర్వీ
తచేత్॥ తనానంవత్సరముధ్యే గుగుశుక్రమాశ్వ మలమాసచాతుర్మా
స్యాదిదోష రహితకాలే భద్రాధిత్రిభద్రతృత్యంకారార్కాది వా
రధవిష్ణుపంచకవ్యతిరిక్తశుద్ధినే చంద్రతారాబలాన్వితే పునస్సంస్కా
రముపక్రమేత్॥ యద్యస్య సిచేత్తజాఅస్థిభిశేవపునదాహాః అస్యభా
వశ్చేత్తదాపలాశవృంతైః శరీరాకృతిం కృత్వాపునదాహాఃయేత్॥

తా॥ తందియొక్క ముగికాలమునందు దేశకాలాది ప్రేతకృత్యములేవనిపా
కకృత్యమును చేయనియెడల సంవత్సరకాల మతిక్రమించకమునుపే గుగుశుక్రమాశ్వమల

మనది దోషరహితమైనదియును త్రిపదభాద్యుద్ధవత్త్ర స్యతిరిక్తదినమునందు తారా బలచంద్రిబలములు గలిగియుండగా వజ్ర సంస్కారమును జేయునట్టిధమును నుప క్రిమించవలయును, అప్పుడప్పులున్నయెడల ఆఅప్పులచేతి ఘనద్రావణమును జేయవలయు ను అప్పులునట్టిమైనయెడల పలాశవృంతములచేతి శరీరాకృతినిజేసి దవానముజేయవలయు ననితాత్పర్యము

ఇతి అపరచంద్రికాయాం పాలాశవిధిః.

దేశాంతరగత మృతినిర్ణయము.

దేశాంతరంబునకుఁబోయిన వానియొక్క వృత్తాంతము ౧౧ సం వత్సరములలోపలఁ దెలియఁబడక పోయెనేని పుత్రుఁడు ౧౬ సం వత్సరమందు బౌద్ధ్యదైహిక క్రియలను జేయవలయునని జాతుకర్ణ్యుఁడు వచించెను, పితృన్యతిక్తులకు ౧౨ సంవత్సరములు గడచిన పిమ్మట పైతృమేధికకర్మలను జేయవలయునని బృహస్పతి వచించెను.

కర్మానంతరమందు తల్లిడిజీవించియుండుట.

కర్మానంతరమందు తండ్రి జీవించియున్నాడని తెలిసినను లేక తామే స్వయముగ గృహమునకు వచ్చినను చేయఁదగిన విధినిజెప్పు చున్నాను. అప్పుడావచ్చినవానిని ఘృతికుంభము సంహారబెట్టి జ్యోతి శ్శాస్త్రముచే నిర్దుష్టమైన లగ్నమునందు లేవఁదీసి జాతకర్మ మొనలు చూడాకర్మాది సంస్కారంబులనుజేసి యేదైననొక కర్మమునందు ౧౨ దినములు ఉపవాసములను జేయించి పూర్వము వాణితయైన భార్యను గాని యట్టిభార్య లేనప్పుడు వేరొక భార్యనుగాని పాణిగ్రహణము వారి వారి విధిచేచేసి గ్రహించవలయునని వృద్ధమునుపువచించె. ఘృతికుంభా దున్నగ్నంపునజ్జాతకర్మకానద్యపాకలం సంస్కరిష్యేఇతిసంకల్ప్య — తక్కిన ప్రయోగము ఆచార్యునియొక్క అనుమతి ప్రకారము జరుగ వలెను. గృంధవిస్తరభీతిచేచాయనైది.

ఇతిఅపరచంద్రికాయాం కర్మానంతరే పితృద్యాగమున శ్రవణాదిః.

రజస్వలా క్షతసూత్రవిస్తనము.

శ్లో॥ ధృవాహభ్యంతరేదైవా స్మేరభార్యా రజస్వలా । తదా

శ్రాద్ధాదిగంకార్యం స్నాత్వా సూత్ర విసర్జయేత్ ।

తా॥ పదిదినములలోను పశ్చిమభాగ్యంబులయొక్క వివిధములైన శ్రాద్ధములను చేసి నిలుపక చేసి స్నానాంతరముందు కంఠనూత్రాదికమును విసర్జించవలయును.

శ్లో॥ సపిండాభోజయేత్సర్వా సావశాహంస్యశక్తితః । విషమాహస్సునాన్యంశ్చ పుణ్యం ప్రేతస్యదుర్లభమ్ ।

తా॥ మఱి పదిదినములవఱకును కఠినముగా భోజనములతో గూడ భోజనము చేయవలయును లేదా చేసిదినములయందైనను భోజనమును చేయించవలయున్న సపిండులు తృప్తిపొందినయెడల ప్రేతకులతో నున్న మైన తృప్తిగలుగును.

ఇతి రజస్వలాకంఠ సూత్ర విసర్జనం సమాప్తమ్.

సపిండికరణమునకు ముఖ్యకర్తలు.

శ్లో॥ పితుస్సపిండికరణం బంధుభిస్తుకృతంయది । పునఃప్రేతత్వము క్త్యం సుతఃకుర్యాత్సపిండః ।

తా॥ తండ్రికినవిరడికరణము బంధువులచేత చేయబడలేని ప్రేతత్వవిముక్తికొనుట పుత్రుడు మఱిసపిండికరణము చేయవలయునని తాత్పర్యము.

శ్లో॥ శ్మశ్మపుత్రస్యనద్భవే కః ప్తఃకురుతేక్రియామ్ । ప్రేతత్వాన్నవిముచ్చేతి పితృత్వంచగచ్ఛతి ।

తా॥ శ్మశ్మపుత్రుడుండఁగఁ గనియెడు ప్రేతత్వంబులను జేసినయెడలతండ్రికి ప్రేతత్వంబుబోదు పితృలాకంబును గలుగును.

శ్లో॥ శ్మశ్మోవాఽథ కసిష్ఠోనా శ్మశ్మభార్యా సుహృదహేత్ । అగ్నికార్యే ప్రథానత్వాత్ శ్మశ్మభార్యాసుతోగ్రజః । అనేకవత్సపుత్రాణాం యస్తుశ్మశ్మస్సవవహిః । పితుస్సపిండికరణం కుర్యాదిత్యావారాశ్యహః॥

తా॥ శ్మశ్మదైవమునిష్ఠుడయినను శ్మశ్మభార్యకుడు అగ్నికార్యము మఱుఁబరచుటకు అనేకవత్సలయొక్క పుత్రులలో శ్మశ్మపుత్రుడతండ్రికి సపిండికరణమును చేయవలయునని తా॥

తక్కిన విషయములు ధర్మసింధువు మొదలగు గ్రంథములయందు జూడఁదగును. ఇతి సపిండికరణ కర్తృవిషయస్సమాప్తః.

కర్తృవత్సప్రేతవత్స రజోధర్మక విషయము.

శ్మశ్మతిస్సంగహే । శ్లో॥ వశాహంభ్యంతరేదైవా ప్రేతభార్యా

రజస్వలా! తదాశ్రాద్ధాదికంకార్యం హస్త్యానుత్రం విస్వయేత్ ||

శ్లో॥ దశాపామభ్యేతురజస్వలా చేప్యేతస్యభార్యాయదిశ్రామా
తా॥ తత్సూతకాంతేవిధితసర్వం తదుక్తకాలేషి సపిండనంప్యాత్ ||
ప్రేతస్యభార్యాయదివారజస్వలా కర్తుభార్యస్యభవారజస్వలా । స
పిండనంనైవవిధీయతేత్ర వ్యాధ్యాపరేషాంవిధిరేషఉక్తః॥

శ్లో॥ ఏకాదశేహి సంప్రాప్తే కర్తుభార్యారజస్వలా । ఆశ్రయశ్రాద్ధం
ప్రకుర్వీత దావాదీంశ్చవిస్వయేత్ । రజస్వలాపతిశ్చైవ సూతకాయాః
పతిస్తథా॥ భండస్సర్వసంరంభితం భర్తు కేవలసభ్యతా॥ ఉపరాగేపరది
నేసూతావేకాదశేస్మృతాః॥ మృతాహేషుత్రయోదశ్యా మార్తవేకం
చతుసాని॥ ——— తా॥ ప్రేతకృత్యముమధ్యయందు కర్తుప్రేతలయొ
క్క భార్యలు రజస్వలలైనను. ప్రసవించినను అప్పుడు శ్రాద్ధాదికంబు
ను వదలి వేసి పిమ్మట భార్యన్నసముచేసినవెనుక మిగిలిన కృత్యంబుల
నన్నింటిని జేయవలెను. శుద్ధినింబున కఠియొక్క భార్య రజస్వలయై
నను. ప్రసవించినను ఆద్యశ్రాద్ధంబును మూత్రముచేయవలెను. శుద్ధిని
ంబున మిగిలినకృత్యంబులను జేయవలయును. ఉపరాగమునందు పర
దినంబునందును, ప్రసూతియందు శుద్ధినిమునందును. రజస్వలయై
దనదినమునందును. మరణంబునందు పద్మాదవదినమునందును, శుద్ధిని
నంబులని తా॥ ఇతికర్తుప్రేతయోః భార్యాణాంరజోవిషయః

నర్పహర శ్రాద్ధప్రయోగము.

ఈశ్రాద్ధమునే కొందఱు నాగబలియనిచెప్పుదురు. భార్యకు
గర్భోత్పత్తికాకున్నను. మృతాపత్యముగలిగినను అట్లు ప్రతిబాధకమైన
ప్రేతోపద్రవమునివర్తించుటకై నారాయణబలియు నాగబలియు జేయ
వలయును. అందునారాయణబలి శుక్లకాదశియందుగాని పూర్ణిమయందు
దుగాని చేయవలెను. ఇకనాగబలిదర్శనందుగాని పూర్ణిమయందు
గాని, పంచమియందుగాని యాశ్రేషతో గూడిన నవమియందుగాని
చేయవలెను. తత్రాయంప్రయోగః॥ ఏవం + ధం బ్రాహ్మణసభాయాం

మను ఇహజన్మని జన్మాంతరేవా జాతసర్పవధ దోషపరిహారార్థం
 ప్రాయశ్చిత్త ముపదిశంతుభవంతః బ్రాహ్మణులతో మనవిజేయవలెను.
 పిమ్మటసభయందు గోమూల్యమునుంచి ప్రార్థించునది. “సర్వేధర్మవిప
 రాః” అని ప్రార్థింపగా సభ్యులు చతుర్దశి కృచ్ఛప్రాయశ్చిత్తేనా ముక
 ప్రత్యాక్షాయద్వారా పూర్వోత్తరాంగ సహితేనాచరితేన తవశుద్ధ
 ర్మవివృతిః అనియుపదేశించినపైని దేశకాలములుచ్చించి । పరిషదుప
 దిష్టచతుర్దశి కృచ్ఛప్రాయశ్చిత్తమముక క్రత్యాక్షాయేనా మమూ
 చరిష్యే । యనిసంకల్పించి ట్టేరముమొదలగునవి జేసికొనవలెను. అథ
 సర్పవధదోషపరిహారార్థం హదండదానంకుర్యాత్ । శాలిచూర్ణేనస
 ర్పచరిమాంకృత్వా । రితఃప్రార్థనం । శ్లోః ఏహి పూర్వమృతస్సర్ప అస్మిన్
 పిష్టేనమావిభే సంస్కారార్థమహంభక్త్యా ప్రార్థయామిసమాహితః ।
 ఇత్యావాహ్యః సంపూజ్యః అథబలిః ॥ భోసర్ప ఇమంబలిం గృహీణమ
 మాభ్యుదయంకురు । ఇతిబలింకుర్యాత్ । కర్తాపాదాశ్రయశ్చ । ఏవం
 + ర్థం సభార్యస్య మమేహో జన్మని జన్మాంతరేవా జ్ఞానాదజ్ఞానా
 ద్వాజాతసర్పవధ దోషపరిహారార్థం సర్పసంస్కారకర్మకరిష్యే । ఇతి
 సంకల్ప్యః । అధాగ్నింప్రతిష్ఠాశ్చ । ప్రజ్వాల్య । అస్మిన్ సర్పసంస్కార
 కర్మాణి దేవతాశర్మగ్రహార్థ మన్వాధానంకరిష్యే । అథసర్పముఖేఅజ్యం
 నిధాయః శ్లోః త్రాహిత్రాహిమహాభోగి సర్పోపద్రవదుఃఖతః । సం
 తరించేహిమేపుణ్యం నిర్దుష్టాంధీమహాదేహినీం । ప్రకన్నంపాహిమాం
 భక్త్యా కృపాభోదీనవత్సల । జ్ఞానతోఽజ్ఞానతోవాపి కృతస్సర్పవధో
 మయా । జన్మాంతరేతత్తత్సర్ప మత్పూర్వైరథవావిభో । తత్సాపం
 నాశయక్షిప్ర మతరాధం తమస్యమే । ఇతిసంప్రార్థ్య । నాగేంద్రం
 స్నాత్వాఽగత్యతః పునః । అగ్నేయేనమః ఇతిసర్పదహనంకార్యం ॥
 (సర్పముహుతముకాగానే జలముచేబల్లార్పవలయును.) సవ్యముచేతనే
 సర్పసంస్కార కర్మయు జేయవలెను. అస్థిసంచయన మక్కరిలేదు.
 స్నానముజేసి గృహమునకు రావలెను. భార్యతోగూడదనకుత్సితాత్మ

నూకాచము. రస దీపముందు సచేలస్నానముజేసి ఏవం + ధం సర్వ
స్వరూపిణి బ్రాహ్మణాయ యథాశక్తి ఆచూదానం కరిష్యేనము॥ అథ
ప్రాణాయామిత్రంకృత్యా॥ ఏవం + ధం సర్వశాద్ధం సద్యః కరిష్యేనము॥
తర్ప- అనంత- శేషకపిల- నాగ- కాలిక-శంఖపాల- భూధర- ఇంద్ర
బ్రహ్మణానమత్ర॥ త్మణందద్యాత్ । మంజలంకుర్యాత్ । సర్వ
స్వరూపిణి బ్రాహ్మణాయ ఇదంపాద్యందదామి । అనంతస్వరూపిణి +
దదామి॥ శేషస్వరూపిణి + దదామి॥ కపిలస్వరూపిణి + మి॥ నాగ
స్వరూపిణి...మి॥ కాలిక స్వరూపిణి ... దదామి॥ శంఖపాలస్వ...మి॥
భూధరస్వరూపిణి...మి॥ సర్వలిపాకాపత్రాశ్శ్చ॥ నమోబ్రహ్మణ్య...
నము॥ యథేచ్ఛసిమహారాజ...నమోనము॥ గోమంశిరసిధారయేత్॥

శర్తాపాకాపత్రాశ్శ్చ॥ సర్వస్వరూపిణి బ్రాహ్మణాయ ఇదమాననం
దదామి॥ సర్వప్రాసనందద్యాత్ । అథావాహనం కుర్యాత్ త్మణానిద
ద్యాత్ । భోస్పృశదంతే అర్ఘ్యందదామి॥ అనంతాయ అర్ఘ్యందదామి॥
శేషాయ...మి॥ కపిలస్వరూపాయ...మి॥ నాగస్వ...మి॥ కాలికస్వ
...మి॥ శంఖపాలస్వ...మి॥ భూధరస్వ...మి॥ గంధాత్మ భూపదీప
వస్త్రాదిదానంసర్వత్రకార్యం॥ (పిమ్మటబియ్యముముదలగునని బ్రాహ్మ
ణులకు సమర్పించవలెను.) సర్వాయ ఇదమానం సపరికరంసవ్యంజనం
సతాంబూలంసదక్షిణాకం సతిలాపిధానోదకుంభం బ్రాహ్మణాయ సా
వదదేనము॥ అనంతాయ...నము॥ శేషాయ...మి॥ కపిలస్వ...మి॥ నాగ
స్వ...మి॥ కాలికస్వ...మి॥ శంఖపాలస్వ...మి॥ భూధరస్వ...మి॥ బ్రాహ్మ
ణానమత్రమేత్ । ఏవం.. ధంసర్వబలిపి డప్రదానాని కరిష్యేనము॥
గోమయేనానులిప్య॥ దర్భాకంఠిస్తీర్ష॥ యవోదకందదామి । సర్వా
య ఇమంపిండందదామి॥ అనంతాయ ఇమంపి డ దదామి॥ శేషాయ ఇమం
పిండంధదామి॥ కపిలస్వరూపాయ ఇమంపి డందదామి॥ నాగస్వరూపాయ
ఇమంపిండందదామి॥ కాలికస్వరూపాయ ఇమంపిండందదామి॥ శంఖ
పాలస్వ...మి॥ భూధరస్వ...మి॥ తూర్ణింపిండ శేషంధిధాయ॥ పిండానా

ముకరియనోదకందదామి । ౧౮ । అధపిండపార్వణ పు జంకరిష్యేనమః ।
 పిండేషుత్రా నిధాయః । దర్శకుత్రాంత్యమర్చయామి । ధూపమాఘ్రాప
 యామి । దీపందర్శయామి । ధూపదీపాంతరం శుద్ధాచమనం సమర్పయా
 మి । అథనై వేద్యంకుర్యాత్ । యథాశక్తిదక్షిణాందవ్యాత్ । అథసోదా
 కం బ్రాహ్మణాయదద్యాత్ । ఆననసర్పబలిపిండప్రదానన భగవాన్త్య
 ర్వాత్మ...భోసర్పపుణ్యంకపాప్తిరస్తు । మమవంశవృద్ధింకురు । ఆయో
 ధ్యానుధురా...లభేత్ । పిండార్చనద్యానయేత్ । కర్తాపాదావృత్తాశ్శి
 ప్రాగ్భాగేనూశనవస్త్రంపరిస్తీర్యః । తత్రశంకులంపూరియిత్వా । ఏకంకల
 శంకుభాయు తిదుపరివస్త్రంరిక్షిత్వః । నాగస్వరూపసువర్ణప్రతిమాంని
 ధాయసర్పస్వరూపమావాహయామి । అనంతస్వరూప మావాహయా
 మి । కేవలస్వరూపమావాహయామి । కపిలస్వ...మి । నాగస్వ...మి । కాళి

కస్వ...మి । శిఖపాలస్వ...మి । భూధరస్వ...మి । కేచిత్కష్టకలశ్చాపనం
 కురుయః । అథ షోడశోపచారైరభ్యర్చ్యః । అథప్రార్థనాః ॥ ౧౯ ॥ బ్రాహ్మణో
 కేచ యేసర్వాశ్చేషనాగపురోగమాః । సమోస్తుతేభ్యస్తుప్రీతః । కుప్ర
 న్నాస్సంతుతేసదా । విష్ణులోకేచయేసర్వా వసుక్రైవమఖ్యాప్యే । స
 మోస్తుతేభ్యస్తుప్రీతః । ప్రసన్నాస్సంతుతేసదా । రుద్రలోకేచయేస
 ర్వాస్త్రైవకైవమఖ్యాప్యే । సమోస్తుతేభ్యస్తుప్రీతః । ప్రసన్నాస్సం
 తుతేసదా । ఖండవస్యతిథాదాహేస్వర్గయేచసమాశ్రితః । సమోస్తు
 తేభ్యస్తుప్రీతః । ప్రసన్నాస్సంతుతేసదా । సర్వసతేచయేసర్వాఅస్తీకే
 సచరక్షితాః । సమోస్తు...సదా । మలయేచైవయేసర్వాకర్కటఃము
 ఖ్యాప్యే । సమోస్తు...సదా । ధర్మలోకేచయేసర్వావైతిరగ్యాంసమా
 శ్రితాః । సమోస్తు...సదా । యేసర్వాపార్వతీయేషుదరిసంధిషుసంస్థితాః ।
 సమోస్తు...సదా । గ్రామేనాయదివారిక్ష్యే యేసర్వాప్రచరంతహి । స
 మోస్తు...సదా ॥ పృథివ్యంచైవయేసర్వాయే సర్వాబలిసంస్థితాః । సమో
 స్తు...సదా ॥ రవాతితేచయేసర్వా అనంతాద్యామహాబలాః । సమోస్తు
 తేభ్యస్తుప్రీతః । ప్రసన్నాస్సంతుతేసదా ॥ తతఃఅచార్యునిసామ్రాజ్యః ।

వీరం...ర్థం కృతస్య సంస్కారకర్మగాస్పదతి సిద్ధ్యర్థమిమం నాగచౌవర్ణం
 పెకలశంపవస్త్రం సదక్షిణాకంతుధ్యమివాంసం ప్రదదేనమసః | అనసస్య
 గణానాగదాసేన అసంపదయోనాగ దేవతాప్రియంతాం | యస్యస్య
 త్యాచనమోక్త్యా + తం || మయాకృతం సర్వసంస్కారాభ్యుగ్రహితభ
 వతాం విచారాంవచనాన్నిగమేర్హి | వ్రహ్మదాత్సర్వం శరిపూర్ణమస్తు |
 తథాస్తు | ఇతి ప్రావదేయః | బ్రాహ్మణేభ్యో దక్షిణాందద్యాత్ |
 ఆశీర్వాదః ||

శ్లో॥ కృత్యాసర్వస్య సంస్కార మనః విధి నానరః | నిరోగో జాయ
 తేక్షి ప్రం సంతింలభ జేసుభామ్ |

ఈ భాగ్యోక్తిలక్షణము స్వసంస్కారము జేయువానికి మహాభాగ్యమైనను
 శిశుముగనితర్జిచును శుభమైనంతయుగలుగును.

ఇతి సర్వసంస్కారవిధిస్సమాప్తః.

మృతశౌచాంతర్గత శ్రాద్ధవిషయము.

యాజ్ఞవల్క్యుః॥ శ్లో॥ మాతుర్దశానామధ్యేతు పీతుప్రత్యాబ్ధికంతుది
 రుద్రాహే పోడశాత్పూర్వం పీతుప్రత్యాబ్ధిసమాచారేత్ | పీతుర్ద
 శానామధ్యేతు మాతుప్రత్యాబ్ధికంతుది రుద్రాహే పోడశాద్పూర్వం
 మాతుశ్రాద్ధ సమాచారేత్ |

(పోడశాత్ సపి డీకరణాదిత్యః॥)

తా॥ తల్లియొక్క మరణాదిము మొదలుకొని దశానామలోచల త్రైవి
 యొక్క ప్రాతిపదిక ప్రాద్ధములెట్లున్నచెనని ౧౧ వ దినమునందు
 శ్రాద్ధహోమమైన పిమ్మట పోడశమునకు పూర్వమునందు ప్రత్యాబ్ధిక
 శ్రాద్ధమును జేయవలయును అప్రకారముగానే త్రైవియొక్క మరణాది
 నము మొదలుకొని పదిదినములలోచల తల్లియొక్క ప్రాతిపదిక ప్రాద్ధము
 లెట్లున్నచెనని ౧౧ వ దినమునందు పోడశశ్రాద్ధమైన పిమ్మట
 తల్లియొక్క ప్రాతిపదిక ప్రాద్ధమును జేయవలయునని యాజ్ఞవ
 ల్క్యుచునివీరుచుచెప్పె. ఇచ్చట పోడశమునకనగా సపి డీకరణమునక
 నియర్థము | ఇతి మృతశౌచాంతర్గత శ్రాద్ధవిషయస్సమాప్తః ||

దశ దాన మంత్రములు.

దేశకాలాసంకీర్త్య మనువీతుః పాపకయార్థం దశదానాని కరి
ష్యేనను॥ ఇతినంతల్ప్య॥ కృత్యేకం బ్రాహ్మణమభ్యర్చ్య॥
గోదానం॥ శ్లో॥ గవామంగేషు నిష్ఠంతి భువనానిచతుర్దిశః॥

యస్మాత్తస్మాద్భివంశమస్య తదశ్శాంతింప్రయచ్ఛమే॥
ఇతిగోదానంకుర్యాత్॥

భూదానం॥ — సర్వసప్తశ్రియాభూమిర్వరాహేణవముద్భృతా॥ అనం
తపుణ్యఫలదాతశ్శాంతింప్రయచ్ఛమే॥

తిలదానం॥ — తిలఃపాపహగానత్యం విష్ణోర్దేహసముద్భవాః॥ పాపం
నారంశుమేక్షిప్రమణశ్శాంతింప్రయచ్ఛమే॥

హిరణ్యదానం॥ — హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజంవిభావనా॥ అనం
తపుణ్యఫలద మతశ్శాంతింప్రయచ్ఛమే॥

అబ్జదానం॥ — కామధేనోస్సముద్భూతం సర్వక్రతుషుసంస్థితం॥ దేవా
నామాభ్యుమాశార మతశ్శాంతి ప్రయచ్ఛమే॥

వస్త్రదానం॥ — శీతనానోష్ణసంత్రాణం లజ్జాయాలక్షణంకరం॥ దేహ
లంకరణంవస్త్ర మతశ్శాంతింప్రయచ్ఛమే॥

ధాన్యదానం॥ — ధన్యంకరోషిదాతార మివాహకేవరత్రచ॥ యస్మా
త్తస్మాద్భివంశమస్య తదశ్శాంతింప్రయచ్ఛమే॥

గుడదానం॥ — ఇక్షుకాండసముద్భూతం॥ గుడోమధువిరాజితః॥ యస్మా
త్తస్మాద్భివంశమస్య తదశ్శాంతిం ప్రయచ్ఛమే॥

రజితదానం॥ — పితృప్రీతికరంత్యంహి శాప్యచ ద్రవసుద్యతే॥ త్వదా
నాదిపాదాముత్యే శ్రేయస్సాదౌజితామమ॥

లవణదానం॥ — రసానామగ్రజంశ్రేష్ఠం లవణంబలవర్ధనం॥ యస్మా
త్తస్మాద్భివంశమస్య తదశ్శాంతి ప్రయచ్ఛమే॥ ఇతి దశదానాని
బ్రాహ్మణేభ్యో దద్యాత్॥

ఇతిదశదానమంత్రా స్సంకూప్తాః॥

హిరణ్యదానం — హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజంవిభావసాః॥ అనంత
పుణ్యఫలద మతశ్శాంతిప్రయచ్ఛమే ।

తిలపాత్రదానం — తిలూపాపహరానిత్యం విష్ణో ర్దేహనముద్భవాః ।
తిలపాత్రప్రదానేన ప్రియతాంకమలాపతిః ।

ఛత్రదానం — ఇహముత్రాతపాత్రాణాం కురుకేవమేత్రభాః ఛత్రం
త్వత్ప్రీతయేదత్తల బ్రాహ్మణాయమయాశుభమ్ ॥

పాదుకాదానం — కంటకోచ్ఛిప్తపాపాణ వృశ్చికాదినివారణే పాదుకే
సంక్రయచ్ఛామి గృహగర్భ్యంద్విజోత్తమ ।

కటదానం — కటందాస్యామివిప్రేంద్ర గృహగర్భ్యంసుఖవృద్ధం అనేన
కటదానేన ప్రియంతాంపితరస్సదా ।

చందనఖండదానం — మలయావాసమందార సఖబృందారకార్చిత ।
చందనత్యైత్ప్రసాదాన్లేసాం దానందగ్రహర్థయ ॥

దీపదానం — దీపందాస్యామివిప్రేంద్ర తుభ్యంధ్యాంతినివారకం ॥
అస్యప్రదానాత్సకలా దోమా నాశయకేవ ॥

ఘంటాదానం — దేవానామిష్టద ఘంటా సర్వదైత్యనివాశిని । తస్మా
ద్దాస్యామి తేఘంటాం తద్దానేనసుఖంకురు॥

చామరదానం — శశాంకరసంకాశ హిమడింఢీరసాంకుర । పోత్యా
రయాశుదురితి చామరామరవల్లభ॥

శయ్యాదానం — యథాసక్తష్టశయనం శూన్యంసాగరజాతయః । శ
య్యామమాకృతూన్యాస్తుతేభాజన్మనిజన్మని॥

సప్తదాన్యాని — తృపింకరోతిభూతాని మిహలోకేపరత్రచ । తస్మా
త్ప్రేదీయ తేభాన్యమతశ్శాంతిం క్రయచ్ఛమే॥

సువర్ణదానం — సర్వపాపక్షయకరం సువర్ణంకభూషణం । అగ్నే
ర్భీజంప్రదాస్యామి తస్మాచ్ఛాంతిం క్రయచ్ఛమే॥

తండులదానం — జీవనంసర్వభూతానాం బలపుష్టివివర్ధనం । తండులం
దీయ తేయస్మాదతశ్శాంతిం క్రయచ్ఛమే॥

సరస్వతీనామం — సరస్వతీజ్ఞానదాత్రీ విద్యానామధదేవతా । విద్యా
సాధకకోశస్యదానాన్ముక్తింసనూప్నుయాత్ ॥

వేణుదానం — వేణుదండశ్శుభకరో దశావస్థాసురక్షకః । వేణుదండ
స్యదానేన త్ప్రప్తిర్దండగరస్యవై ।

యజ్ఞోపవీతందానం — యజ్ఞోపవీతం కరమంజవిక్రొకర్మసాధకం ।
యజ్ఞోపవీతదానేన తుష్టాస్సర్వామరాస్సదా ॥

అరేఖరంసునసోద్దిప్తదానానికుర్యాత్ । విశేషదానమరతాస్సమాప్తాః ।
౧౦౮ దానమంత్రములు అష్టోత్తర శతదానకల్పమందు ప్రాసీ
పున్నాను. ఆగ్రంథమంజుజూడదగును.

పోడశ మహాదానములు.

ప్రాచీనగ్రాంథే శ్లో॥ కన్యాజాచసువర్ణంచ శకటాశ్వగజాగృహం ।
లాజ్గలంసస్యధాత్రిచ కాలచక్రంతథాక్షిణిః ॥
మేషశ్చనుహిషశ్చైవ అజినశ్చయనంతథా ।
సాలగ్రామశ్చనిజ్ఞేయా మహాదానానిపోడశే ॥

తా॥ ౧ కన్యాదానము, ౨ గొత్తొనానము, ౩ సువర్ణదానము, ౪ బండిదానము
౫ అశ్వదానము, ౬ ఏనుగుదానము, ౭ గృహదానము, ౮ వాగలిదానము, ౯ నైవేద్యో
సున్న సస్యభూదానము, ౧౦ కాలచక్రదానము, ౧౧ భూదానము ౧౨ మేకదానము
౧౩ దున్నహిమదానము, ౧౪ కృష్ణాజినదానము, ౧౫ కయ్యదానము, ౧౬ సాలగ్రా
మదానము, ఈ ౧౬ మహాదానములని తెలియవలెను.

కేచిత్ । శ్లో॥ కన్నాకనకదాసీచ శకటాశ్వగజాగృహం ।
లాజ్గలంకాలపుమః కాలచక్రంతథాక్షిణిః ॥
మేషశ్చనుహిషశ్చైవ భార్యానోధయతోముఖిః ।
తిలకురస్యవిజ్ఞేయా మహాదానానిపోడశే । ఏనం కేచిత్పాతః ॥
దానకాతేవిశేషః । శ్లో॥ అశ్వంకణ్ణేగజందంతే దాసీంకేతేఅజంగరే ।
గృహం స్రాభేవృషానృంధేగాంపుచ్ఛేకన్యకాంకరే ।
స్పృష్ట్యచైతానిదానాని తిష్ఠాదద్వాన్న సంశయః ॥

ఈపోడశ మహావాసములు చేయుటవలన మహావిశేషముగలదు గ్రంథ విస్తరభీతిచే ఈగ్రంథమందు వానివాని ఫలములు వ్రాయనైతి.

ఇతి పోడశ మహాదానా సమాప్తాః.

మృతాహస్సు దెలియనిచో నిర్ణయము,

దేశాంతరమందు మృతుడగుటచే మాసముమాత్రము దెలిసిమృతి దినము దెలియనిచో నామాస మందమావాస్య యందైననుశుక్లకృష్ణాకా దనులందైనను ప్రతివాషికశ్రాద్ధము జేయవలెను. మృతదినము తెలిసి మాసముదెలియనిచో మార్గశీర్షము మాఘము భాద్రపదము ఆషాఢము వీనిలో నొకదానియందు దాతిథిలో వార్షికశ్రాద్ధము మాసముతిథియు రెండును దెలియనిచోనింటినుండి బయలుదేరినతిథియు మాసముగ్రహించునది, మఱియు ప్రయాణమందలి తిథిమాసములు దెలియనిచో మృతవార్తవినుపించిన తిథిమాసములుగ్రహించునది. ప్రయాణమందును మృతవార్తయందును మాసముదెలిసి తిథి తెలియనిచో నామాసమందలి దర్శాదికమగుదు వాషికము, ప్రయాణాదులయందు తిథిమాత్రముదెలిసి మాసముదెలియనిచో మీదజెప్పిన మార్గశీర్షాదులలో నొకమాసమందాతిథియందువాషికము. ప్రాసమరణచ్ఛ్రవణములలో దినముమాసము నెరుగనియెడల మాఘమందుగాని మార్గశీర్షమందుగాని దశయందుగాని వాషికము జేయునది. దేశాంతరమృతి మొదలగునవి సంభవించితే పాలాశవిధిచే శ్రాద్ధముజేయవలయును. అప్పుడు దాహదినమందే వాషికముదెలియనది. ప్రతినవత్సరమునందు జర్రే శ్రాద్ధాదులలో నొకవేళమృతాహస్సుకు విఘ్నంబు గలిగినను మృతదినము దెలియబడకపోయినను కృష్ణపక్షకాదశియందు శ్రాద్ధంబును జేయవలెనుగాని మాసగూడదు. జాతాశౌచమృతాశౌచములు సంభవించినచో శుద్ధిదినంబుననే కర్తవ్యము.

ఇతి మృతాహనిర్ణయము సమాప్తము.

గ్రంథవిస్తరభీతిచే ఈగ్రంథమందు మూలమువ్రాయనైతి.

మృత్తికాన్నానప్రయోగము.

శ్లో! విష్ణుశక్తిసముత్పన్నే! శంఖవర్ణమహితలే!

అనకరత్నసంపన్నే! భూమిదేవినమాస్తుతే!

అదాభూప్రార్థకనంకృత్వా! ఏవంగుణ + తిథాపితుః + గోత్రస్య...
స్య మమసమస్తపాపక్షయార్థం పితౄణాంపుణ్యలోకావాప్త్యర్థం
అష్టోత్తరశతమృత్తికాన్నానాంగ కూర్చుపతిష్ఠాపనంకరిష్యేనమః! అను
జ్ఞాధం వరిషత్ప్రాయశ్చిత్తంకృత్వా! కృచ్ఛత్రయందద్యాత్! కూ
ర్చం పృతిష్ఠావ్య! అవాహ్య! ఏవం...ధంమృత్తికాన్నానార్థం ఋత్వి
గ్వరణం యథాశక్తిబ్రాహ్మణాయదద్యాత్! తతః బ్రాహ్మణభ్యోనూత
నవస్త్రాణిదద్యాత్!

అథమంత్రాః! శ్లో! మృన్మేహరకృతంపాపం! మృన్మేభవతు
భవగా! మూర్ధ్నిత్వల్లేపనాద్దేవి! పరమాస్తుగతిర్భవ ॥౧॥ మృత్తికే
బ్రహ్మరూపేత్వం! మృత్తికేవిష్ణురూపిణి! సుకృతందుష్కృతంచైవ!
మాంపాపయపరాంగతిం! మయేదానీంపురాయత్తు! మృత్తికేకృత
మంజసా! పాపంనాశయమేపుష్టిం! ప్రయచ్ఛాశువసుంధరే! 3॥ ఓజస్తేజః
ప్రకాశశ్చ! దేహివిశ్వంభరేనదా! ఐహికాముష్మికసుఖం! తవమేధార
ణాద్భవేత్! ౪॥ పృథివ్యయాధృతాలోకా! దేవిత్వంవిష్ణునాధృతా!
త్వంచధారయమాందేవి! వనిత్రంకురుమాంసదా! ౫॥

న్నాత్వా! ఆచమ్య! ఏవం...ర్థంయజమానస్యపితుః... గోత్రస్య
...స్య అధర్వమూకత్వకాగర్వబధిరత్వవంగుత్వపితౄచత్వనివారణార్థం
అన్యోన్యసహాయేన ప్రథమమృత్తికాన్నాన మహంకరిష్యే! న్నాత్వా!
తే బ్రాహ్మణాఃజలమాదాయ! కూర్చేనిధాయ! ఏవం...ధంయజమా
నస్యపితుః... గోత్రస్య...స్య అధర్వమూక...ధం అన్యోన్యసహాయేన
ద్వితీయమృత్తికాన్నాన మహంకరిష్యే! అవశేషుదంగృహీత్వా! ఆది
త్యాయమృత్తికాందర్యయిత్వా! శ్లో! మృన్మేహరకృతం + ర్భవ! మృత్తి
కేబ్రహ్మ + పరాంగతిం! మయేదానీం...వసుంధరే! ఓజస్తేజఃప్రకా +

ద్భవేత్ | కృత్విత్వయా + సదా || స్వాత్వాక్రూష్ణజలనిధాయ || ఏవం
అష్టోత్తరశత మృత్తికాస్నానానికుర్యాత్ | యజమానస్య పితరం ...
గోత్రం...మయాక్యతైః అంధత్వమూక...ధృం మృత్తికాస్నానైఃయజ
మానస్యపితుః x గోత్రస్య...అంధత్వమూక... వైశాచిక బాధానిమృత్తి
రస్త్వితిభవంతోబృవంతు || అంధత్వ...రస్తు || త్వయానిమిత్తేనమయాఃల
తేన అనేనపుణ్యేన పుణ్యవాక్ భవ || బ్రాహ్మణేభ్యో దక్షిణాదికం
దద్యాత్ || దశదానాని కుర్యాత్ || కేచిత్ ఆమశ్రాద్ధం కుర్వంతి |
శ్లో || సర్వపాపహరందేవం సర్వాభరణభూషితం | సర్వాయుధధరం
ధ్యాయే తస్వల్పాక మహేశ్వరమ్ || బ్రాహ్మణాఃశక్తిత్వా మృత్తికా
స్నానదోషపరిహారార్థం మహాస్నానమహంకరిష్యే || తక్కినస్నానాదీ
విధులు పారివారి వర్ణాచారములనుబట్టి తెలియనగినవి. (కర్త) తిరిగి
స్నానముజేసి పిత్తదేవతలకర్ణ్యమిచ్చి స్నానమాజేసి సూర్యునికర్ణ్య
మిచ్చి స్నానముచేయవలయును. తక్కినవిషయములు పురాణోక్తకర్మ
క్రతాశేకయందుజూడవలయును. ఇతిమృత్తికాస్నానప్రయోగససమాప్తః ||

గయాశ్రాద్ధఫలము.

శ్లో || పిత్రాదేర్బహుమానకర్మఫలదం తృప్తిప్రదంస్వర్గదమ్ |
సాయుజ్యప్రదమేవవారదపి యత్కించిద్గయాపార్వణమ్ |
సాయాత్రాప్యగ్రవా మహాసుఖకరీదైవాచ్చకర్తుర్మృతిః |
స్యాదత్రైవహిముక్తిదైవ సహతత్కర్త్రాపితౄణాంభవేత్ |

తా || గయయందు స్వల్పముగైన పిండప్రవాసము చేసినవాని పితృదేవతలకు మో
డకేమహాదానాదికర్మలనగలిగెడి ఫలమును సంతృప్తియు స్వర్గంబును మోక్షంబును గ
లుగునని గయాయాత్రఫలన యపారముగు నానందములుగలుగజేయుననియు దైవకళము
వలన గలుగు బోవుమండగ మార్గమధ్యంబున దేవాత్మ్యాగముసంభవించునను గయయందు
పిండదానముచేసిన ఫలముసంభవించునని ప్రాచీనగ్రంథము లభిప్రాయము.

గయాశ్రాద్ధఫలం సమాప్తమ్.

సువాసిసీత్వ నిర్ణయము.

దక్షః॥ శ్లో॥ అస్థినంచయనాత్పూర్వం మృతాస్త్రీయదినాపుమా॥
తేనాగ్నినాదహితౌతు నవైధవ్యమితిస్త్రీయా॥దశావామధ్యేయదినాస్థి
సంచయస్తదాపిమాతామ్రయతేసుతిస్య॥ పుణ్యాంగనాంజ్ఞావ్యసు॥ సిని
నాం సాగంధపుష్పాణ్యఖిలానిదద్యాత్ ॥ చితిభేదేనదావాశ్చేతితి
ర్వాంతంవృధక్రియా॥ భర్తృర్నశావామధ్యేతు తద్భార్యాచమృతాయ
ది॥ సువాసిసీతివిజ్ఞేయా పుణ్యస్త్రీపూజనంక్రియాత్ ॥
సునుతు॥ శ్లో॥ భర్తృసూరికప్రాగస్థిచయనాత్పూర్వమేవన॥ తద్భా
ర్యాతుమృతాపూజ్యా సానైసావాసిసీభవేత్ ॥
అలసిద్ధాస్తపక్షః॥ శ్లో॥ అస్థినంచయనాత్పూర్వం ప్రేతపక్షీన్ముఖింగ
తా॥ సువాసిసీతిభ్యాతాపి కరంవైధవ్యమాప్నుయాత్ ॥ భర్తృసంచ
యనాత్పూర్వం భార్యాయదివివద్యతే॥ సువాసిసీత్వంతిస్యాస్థి అన్యథా
విధవాభవేత్ ॥ ఇతి సువాసిసీత్వనిర్ణయస్సమాప్తః॥

—కర్తృనిరూపణము.—

శ్లో॥ పురిపౌత్రప్రపౌత్రశ్చ॥ పుత్రికాపుత్రివచ॥ పత్నీభ్రాతాచ
తత్సౌత్రిః॥ పితామాతాస్నుమాదిభా॥ భగినిభాగినేయశ్చ పిండదోధన
వార్యపి॥ పూర్వంపూర్వంపరఃకర్తా తదభావేపరఃపరః॥

తా॥ పుత్రుడు- పౌత్రుడు- ప్రపౌత్రుడు- పుత్రికాపుత్రిఁడు- భాగ్య, భా
గ్యము- అతనిపుత్రిఁడును- తిండియు- తల్లియు- కొడుకును- చెల్లెలును- పేదలు
నను- పిండదోధను- ధనవార్తయు. పీరుపూర్వపూర్వభావమునందు తల్లితల్లికర్తృత్వముగల
వారిని తత్సౌత్రియ.

మరిచి॥ శ్లో॥ స్త్రీక కీర్తిభర్తృకృత్యేషు పిత్రాఃకర్మణచేద్యది॥
దశావాభ్యంతి కదైవా ద్రజోదోషేణదూషితా ॥ తిత్కర్మవ్యర్థతా
మేతి నన్నాత్వాపంచమేహని ॥ నగ్నశ్రాద్ధంసమారభ్య పునఃకర్మ
సమారభేత్ ॥

తా॥ భర్తయొక్క ప్రేతకృత్యములందు భార్యయేకర్తయైయుండి పదిదినము
లలోపల రజోదూషితులయ్యెనేని అదివలనచేసిన కర్మయంతియను కర్మమగును,

కావున పంచమదినమునందు స్నానముజేసి నగ్నశాస్త్రధంజనుపాగింభించి మఱల కర్మను చేయవలయునని మరీ దినించె.

శ్లో॥ జ్యేష్ఠాంఽపి కనిష్ఠాంఽపి జ్యేష్ఠభార్యా సుహృదహేత్ ।
అగ్నికార్యే ప్రధానత్వాత్ జ్యేష్ఠభార్యా సుహృదగ్రజః ॥ అనేకతీర్థ
పుత్రాణాం యస్తుజ్యేష్ఠస్సవసాః పితృస్సపిండీకరణం కుర్యాదిత్యాహ
కాశ్యపః ॥

తా॥ జ్యేష్ఠుడైనను, కనిష్ఠుడైనను జ్యేష్ఠభార్యాసుతుడు అగ్నికార్యమునందుఁ
బ్రధానుడై అనేక తత్తులయొక్క పుత్రులలో జ్యేష్ఠపుత్రుడు తిండికిఁగపిండీకరణ
మును జేయవలయునని కాశ్యపుడుచెప్పె.

శ్లో॥ ఔరఃక్షేత్రజశ్చైవ పుత్రికాపుత్రవచ । భ్రాతృనా
భ్రాతృపుత్రోవా సపిండీకరణాచ శత్ ॥ అత్రైభ్రాతృకేవలనాదరః ।
వీనామభావేకతీర్థం ధనహార్యపినాథవేత్ ॥

కేచిత్ శ్లో॥ పుత్రాభిభావేతుకతీర్థస్య తృత్యభావేతునాదరః ।
పత్న్యభావేతునాపత్న్యః పుత్రవచనియుజ్యతే । తదభావేతుతత్త్వత్తః
అసన్నోన్యస్తతఃపరం । ఆద్యశ్రాద్ధమశుద్ధోపి కుర్యాదేకాదశేహని ॥

తా॥ ఔరఃసభ్రుడు లేనప్పుడుక్షేత్రభిజనులును, పుత్రికియును, పుత్రికాపు
త్రుడును, సోదరుడును, తత్తుపుత్రుడును, సపిండీకరణమునుజేయవలయును. వీరులేనప్పు
డు భార్యయు, ధనహారియునుజేయవచ్చును కొంతమందిపుత్రాభిభావమందుపత్ని అని
న్ని పత్ని అభిభావము సోదరుడును అట్లుగాక భార్యభావమందు సవతితిల్లియు, ఆ
మేలేనప్పుడు ఆమెపుత్రుడును వీరులేనప్పుడు వీరిపుత్రుడును పిగ్మటదగ్గి సుబంధు
లును కర్తృపుత్రుగలవారని తా॥ ఆద్యశ్రాద్ధము ౧౧ దినమునందుజేయవలెను. ఇందువ
లన కర్తృకు కుద్ధిగలదనితాత్పర్యము. తక్కింకొందఱులు నిర్ణయసింధువు మొదలగువాని
యందుబాధవలయును. గృంథవిస్తరభీతిచేచానైనైతి.

ఇతికర్తృనిరూపణం సమాప్తమ్.

కర్తృభార్యారజస్వలా విషయము.

శ్లో॥ ఏకాదశేహి సంప్రాప్తే కర్తృభార్యారజస్వలా । ఆద్యం
శ్రాద్ధంపశుకర్విత ఊగాద్యాదినిర్జయేత్ । శాస్త్రకర్తృరదాభార్య
అశౌచాంక్షేరజస్వలా । శ్రాద్ధశేషంపశుకర్విత వజ్రయిత్యాసపిండన
మితి । శ్రాద్ధశేషంపశుకర్వితేత్యనేన వాక్యేన ఏకాదశేహని విహిత

మాద్య మాసికం దుద్రక్షణాఖ్య శాద్ధం వృషోత్పన్నాఖ్య శ్రాద్ధంచ
కుర్యాత్ । వర్జయిత్వాసపిండనిమితి తదర్థమవకృష్య కంచదశైకోద్దిప్త
శాద్ధానివక్షయేత్ । కేచిత్సంచమదినే శుద్ధింసంపాద్య ఆద్యాదిషోడశై
కోద్దిప్తశ్రాద్ధం సపిండీకరణశ్రాద్ధంకుర్యుః ।

తా॥ చదునొండొకదినము సంపాద్య ప్రతుశ్చయమండంగా కర్తయుక్తభార్య రజ
స్వలయయ్యేనేని ఆద్యశ్రాద్ధంబును చేయవలయును ఊనాద్యాదులను వదలవలయును.
శ్రాద్ధకర్తయుక్తభార్య ఆకాచాంతమునందు రజస్వలయయ్యేనేని సపిండనమునువదలి
శ్రాద్ధకేమమునజేయవలయును అనఁగా ౧౧వ దినమునందు శాస్త్రోక్తప్రకామగఁ జే
యఁదగిన పుణ్యానావాచనము అమ్మికము దుద్రగ్గణాఖ్య శ్రాద్ధము వృషోత్పన్నాంగ
శ్రాద్ధంబునుజేయవలయును షోడశశ్రాద్ధములలో ఆద్యశ్రాద్ధముతప్ప మంచదశోద్దిప్త
శ్రాద్ధము మారితోచు వదలవలయును కొందఱు ఆద్యశ్రాద్ధముగూడ భార్యరజస్వలయై
న గెద దినంబునన్నాచనము చేసిన పిమ్మట ఆద్యాది షోడశోద్దిప్తశ్రాద్ధము సపిండీకరణ
శ్రాద్ధము ఒకదినమునందే ఆచరింపుచున్నారై తక్కినవివ యములు దేకాచారములను బ
ట్టికరువవలయును.

ఇతి ర్వుభార్యారజస్వలాదివయస్సమాప్తః

ఏకాదశావాదినంబున జ్ఞాత్యాశోచము.

తాలామృతే శ్లో॥ త్యక్త్యాబాంధవసూతకేతునకలః చాద్యాదిపశ్చా
చ్ఛరే । త్కార్యంతర్లఘుసూతకేతువిహితం చాద్యాదియచ్ఛేదితమ్ ।
సాపిష్యార్థమథావకృష్యమఖిలం శ్రాద్ధంపరిత్యజ్యతి । త్సాపిష్యాద్వి
హితోదకుంభమననా పూజసంచపశ్చచ్ఛరేత్ ।

తా॥ దావాదినమునైన ఏకాదశావా దినమునైనను జ్ఞాతీసంబంధ దశరాత్రా
శాచము సాధించెనేని ౧౧ వదినంబున నేకాదశావాశ్రాద్ధముచేసి ఆశాచము నివృ
త్తియైనపిమ్మటతక్కిన కృత్యముల జేయవలయుననియై, త్రిరాత్రోశాచము సాధించె
నేనిఅయ్యేకావాశ్రాద్ధముతోడనప్పుడు చేయఁదగిన అన్నిశ్రాద్ధములు జేయవచ్చుననియు
౧౨వ దినంబున సపిండీకరణముచేయనిచ్చగల పురుషుడాదినంబున చేయఁదగిన సోద
కుంభశ్రాద్ధమునువదలి తక్కిన ౧౧ వ ఏకోద్దిప్తశ్రాద్ధమునుచేసి ౧౧ వ దినంబున
చేయగలెను. సపిండీకరణంబైనపిమ్మట మఱలనాయకాలములందు ఊనాదిమాసశ్రాద్ధ
ములను తక్కినసోదకుంభశ్రాద్ధములను జేయవలెననితాత్పర్యము.

వా॥ మధ్యేప్రత్యుద్భిక్తేనాప్తే ఏకాదశేనాని ఆద్యాదీనిశ్రాద్ధా
దీనికృత్వాతదపారేవ ప్రత్యుద్భిక్తం కుర్యాత్ । ఇతిబ్రాహ్మణనివయః ।
మత్రియవైశ్యశూద్రాణాం శుద్ధిదినే రవ్యం ।

తా॥ అశ్చచదివంబులలోపల శ్రాద్ధంబుసంభవించినయెడల పదునొకొండవదివము నందు ప్రత్యాద్ధిక శ్రాద్ధము జేయవలెను. ఇది బ్రాహ్మణవిషయము, శూద్రులకు శుద్ధి దినము గతి నందును, కైత్యులకు గల దినమునందును కూడ్రులకు, న్యాసవిధిప కారము కిగ వ దినమునందును శుద్ధిగలదు కొన్ని స్మృతులలో “త్రింశద్ధివానికూడ్రస్య తద ధాం న్యాసవిధిః” అని చెప్పియుండెను కాబట్టి దేశాచారప్రకారము గగ దినము లవలకు అశ్చచము నవలంబించి గల వ దినంబున శుద్ధిపూజము చేసి పిమ్మట అద్ధికము జగపవలయును.

అశ్చచాంతర్గత అద్ధికవిధి.

త్రైపక్షికాది శ్రాద్ధకాలము.

తీర్థదర్శనే । శ్లో॥ కుర్యాత్త్రైపక్షికం శ్రాద్ధం త్రిపక్షే విషమే హని ।
అపరః । త్రిపక్షే వ్యాదశేపక్షే చతుర్వింశతిపక్షే । పక్షత్రిపంచకం
కృత్వా ఆదిమధ్యాంత్యపంచకే ।

తా॥ త్రైపక్షిక శ్రాద్ధమును మూడవపక్షములో విషమదినమందుఁజేయవలయు నని తీర్థదర్శనమును గ్రంథమునందుఁజెప్పఁబడియె. మూడవపక్షంబున నాదియందు గం దినములకు పిమ్మట గి దినములలో నొకదినంబున త్రైపక్షిక శ్రాద్ధముచేయవలెను అనఁ గా పుత్రదినమునకు రం రోజులకు పిమ్మట రగది లోగా, అట్లుగాకొందఱునక నెల మీద అయిదుదినములలోగా కొండఱు జరుపుచున్నార ఆటవహు నమన యిరువది దినములు మొదలు యిరువదిఅయిదుదినములకు లోపుగా శుద్ధిగల యొకదినంబున ఊసనా ణ్మాసికంబును, పండ్రింశవహుసంబున యిరువదిఅయిదుదినములకు వైన నొక శుద్ధిగలదిన మునందు ఊసాద్ధిక శ్రాద్ధంబును జేయవలయునని తాత్పర్యము.

ఊసత్రైపక్షికములకు నిషిద్ధకాలములు.

కాలామృతే॥ శ్లో॥ నందాదర్శచతుర్దశీ భృగుశనివృద్ధి త్రిపూర్వాసురే
షూనాన్యేనసహితీపుష్కరదినే వ్యన్యేషువ జ్యేష్ఠవృషిః । కుర్యాదుత్తర
మాసికేన సమాత్మత్వాజ్ఞాసికంచాకృతం । న త్రైపక్షిక మూసకర్మచర
థాపశ్చాచ్చరేదేవతత్ ।

తా॥ పాడ్యమి-వృద్ధి, వీశాదశిఈనందతిసులుఅమావాస్యయు. ఉభయపక్ష చతు ర్దశితిగులును, శుక్రశనివారంబులును కృత్తిక, పూష, పూష, పూభా, మూలవృషాత్రి పూర్వాశుక్రంబులును, పూర్వమతిధ్యాదికాంతిపరణమునందు యాగ్రంథములలోవాయ్ యొబడిన త్రిపుష్కరదినంబులును ఊసత్రైపక్షికములకు నిషిద్ధంబులనియు, ప్రతీమాసంబున జేయవలసినమాసికములు అనుపపత్రిచేతనిలిచియున్నయెడల అమాసికములు ప్రైమాసికము తో జేర్చి జేయవచ్చుననియు, ఊసత్రైపక్షికమాసికములట్లు చేయఁగూడదనియు తా॥

శ్లో॥ త్రైపక్షికోనమాన్మసి కోనాద్వికమథాత కేత్ ।

ఏతేమానుస్యకాతేతు న పునఃకరణాస్మగమ్ ।

తా॥ త్రైపక్షికోనమాన్మసికోనాద్వికప్రాధ్యయనుట ఈశాన్తిధ్యయలకువిధ్యక్త కాలమతిక్రమించకనునచే జేయవలయునుగాని అతిక్రమించినపిమ్మట జేయగూడదని యభిప్రాయము విశ్వాద్యయనందును నీయర్థమేప్రతిపాదించబడింది.

స్మృత్యంతరే॥ శ్లో॥ గణాన్త్రయమానేషు మాసికేప్యనుభావిషు ।

తీర్ణిస్యరస్యపాతాని పిండాతీర్ణ్యవనిర్వపేత్ ।

తా॥ అనేకములగు మాసికముల నొక్కతూరిచేయునెడల అర్హ్యపాత్రతోడములుమాడేసియును యెఱుంగవలెను.

న్యసః॥ శ్లో॥ నానపిండికృతేప్రేతే పితృత్వముపపద్యతే । అకృతస్యతః పుత్రస్య శుభంకించినన్విద్యతే । నచ నైమిత్తికం కాయమిష్టపూర్తాది కంచనా నానపిండికృతేప్రేతోంస్యేషాం శాన్తిధ్యమేవచ ।

తా॥ నపిండికణము చేతనియెడల శ్రేతత్వము విడిచిపోదు. చేతనిపుత్రునకు శుభముకొంచెమైనను లేదు. తల్లిదండ్రులకు నపిండికణమును జేయక మునుపు ఇతరులతో శాన్తిధ్యములను జేయగూడదని వ్యాసుడు వచించె.

ఇతి త్రై॥ ఓకాది శాన్తిధ్యకాలా స్సమాప్తాః ।

స్నానోదక నిర్ణయము.

శ్లో॥ మృతౌజన్మని సంక్రాంతౌశ్రాద్ధేపర్వణిపర్వణిఅస్మిన్యస్పర్శనేచైవ న స్నాయాదుష్టవారిణా జానన్మనాపదితథాయస్నాయాదుష్టవారిణా సగోరత్యాకృతం పాపంప్రాప్నోత్యేవనసంశయః॥

(తాశ్చాపోనద్వాదితీర్థేషు కవిత్రతమాః॥ అలాభేమంత్రపూతాఇతి) ।

తా॥ జనన మరణములకుందును శుక్రమణునందును, శాన్తిధ్యమునందును, ద్యౌమొదలగు పవ్యములందును. ఇష్టుకృత్య స్మృతుందును-తిష్టోదకముచేత స్నానమును జేయగూడదు. గోగరహితుడై యుండి యునీ కార్యములకుదుష్టోదకముచేతస్నానముజేయువాడు గోహత్యకుడుల్యపైన పాపమును జేసివారిడలను నద్వాదితీర్థములకుందు స్నానమునుజేయుట యుత్తరము అవిలభించినయెడల సంతృప్తాహోదకములచే స్నానముచేయవలయును ఇతి స్నానోదక నిర్ణయస్సమాప్తః ।

జీవత్పితృనకు శ్రాద్ధవిషేషము,

తల్లిజీవించియున్న ఇతరులగుఱ్ఱాతులుమూత్రము తిలోదకాదులనియుఁ

గూడదు. జ్ఞాతులతోఁగూడ నాశోచదినంబులయందు సహవాసంబును జేయఁగూడదు. తండ్రిబ్రోలికియున్నను తనతల్లిశ్రాద్ధముమాత్రము యథావిధిగా వారివారి కులాచారములనుబట్టి తప్పక జేయవలెను. తండ్రి జీవించియుండగ జ్యేష్ఠభ్రాతయైనను కన్యభ్రాతయైనను మృతినొందిన యెడలతిలోదకాది ప్రేతకృత్యములన్నిటిని తనతండ్రి జేయవలెను. కర్తృత్వమువహించినను తల్లిదండ్రులకాయుర్వృద్ధిని గోరుపుత్రుఁడు ప్రేతకృత్యంబులను జేయఁగూడదని తెలియవలెను. (ఇతిశ్రాద్ధనిషేధః)

తలతర్పణ నిషేధము.

స్మృతిసార } శ్లో॥ తీర్థశ్రాద్ధేగయాశ్రాద్ధే ప్రేతశ్రాద్ధేనుమాసికే
సంగ్రహే॥ } సపిండికరణేచైవ నకుర్యాత్తలతర్పణమ్ | వృద్ధిశ్రాద్ధేసపిం
డ్యాంచ మాసికీచానుమాసికే | ఆబ్ధిక్ప్రథమేచైవ నకుర్యాత్తలతర్ప
ణమ్॥ దశేకాంతోదకంపూర్వం పశ్చాద్దద్యాస్మహాలయే | ప్రత్యదేనాప
రంపూర్వం పరేనానిలోదకం | ప్రత్యభ్యాంగంలిలందద్యాన్నిషిద్ధేపి
పరేనాని వగైకస్యవనోయేషా మన్యేషాంతువిసర్జయేత్ |

తా॥ తీర్థశ్రాద్ధమునందు-గయాశ్రాద్ధమునందు-ప్రేతశ్రాద్ధమునందునుమాసిక శ్రాద్ధమునందు-పృథమాబ్ధికశ్రాద్ధంబునందు-సపిండికరణశ్రాద్ధమునందునుకృద్ధిశ్రాద్ధమునందును- సాపిండ్యమునందును-మాసికానుమాసికమునందును తలతర్పణమును -జేయకూడదు. దశక శ్రాద్ధమునందు శ్రాద్ధ కర్మాచరణమునకు ముందుగాను మహాలయశ్రాద్ధమునందు పిమ్మటనుతలతర్పణమును జేయవలయును పృథ్వాబ్ధికశ్రాద్ధమునందుసద్యస్నానమునందే తలతర్పణముచేయఁగూడదు, పరదినపౌర్ణమాసమునందుతలతర్పణముజేయవలయును. పరదినముతలతర్పణముజేయుటకు నిషిద్ధదినమైననుతలతర్పణమునుజేసియే తీరవలయును. శ్రాద్ధమునందలిసర్వత్రయమునకే తలతర్పణమును జేయవలయునుగాని యితరులకుతలతర్పణమునుజేయఁగూడదనికాత్యవ్యయము

స్మృత్యంతరే శ్లో॥ నజీవపిత్రికఃకుర్యాచ్చాప్రీధాంగతలతర్పణమ్ | శ్రాద్ధమాత్రంప్రకుర్వీత తర్పణంతు పితాచరేత్ |

తా॥ జీవపితరులు గలవాడు శ్రాద్ధమునుమాత్రంబొప్పుకలయునుగానిశ్రాద్ధాంగతలతర్పణముజేయఁగూడదు. ఆతర్పణమునుతండ్రిచేయవలయుననిస్మృతికారులుచెందిరి.

ఇతితలతర్పణ నిషేధస్సమాప్తః.

దర్శితలతర్పణ ఫలము.

శ్రీభారతేలనుశాసనికపర్వణిశతో త్తరవంచంశాధ్యాయే॥ పితరణ్డమః॥

శ్లో॥ అమావాస్యాంతుయేమర్త్యః క్రమయచ్ఛంతితిగోదకం॥ కృత్రిం
భవతితైశ్చాన్ధం సరహస్వంయథాధవేత్ ॥ హృష్టపుష్టమనాస్తేషాం
క్రవాభవతినిత్యతా ॥ కులవంశస్యవృద్ధిస్తు పిండదస్యఫలంభేత్ ॥ శ్రీ
ద్ధాయతస్తుయఃకుర్యాత్పితౄణామన్యతోభవేత్ ॥

తా॥ పితృదేవతలు చెప్పమన్నారు, యేమనుజులైనా అమావాస్య దినమునందు
మగుమిశ్రమగు బేదుంబరపాత్రలో తిలోదకము పితరుల సుదైశ్యముగా యిచ్చునెడల
వారిలు యథార్థజ్ఞానము కలవారు ధర్మతరహస్య మెరిగివారుగా నుండురు వారలకు
హృష్టపుష్టలుగానుండు సంతానము ముక్తిప్రదమైనదై యుండును. కులము-వంశము
యభివృద్ధియగును. పిండదానము చేసిన ఫలములభించును. శ్రీధర్మో తిలతర్పణమచేయు
వాడు పితృబుణములొనండి ముక్తుడుకాగలడని తాత్పర్యము.

కించ॥ అనుశాసనికపర్వణిశతో త్తర ఏద్వింశదధ్యాయే ॥

దేవాణ్డమః॥ శ్లో॥ బలింభితౌంతథాఘ్నంచ పితౄణాంచ
తిలోదకమ్ ॥ తామ్రపాత్రేణదాతవ్య మన్యధాల్పఫలంభవేత్ ॥ గుహ్య
మేతత్సముద్దిష్టం యథాతువ్యంతిదేవతాః ॥

తా॥ దేవతలుచెప్పమన్నారు, బలిపదానము, భిక్షమొసగుట, అర్ఘ్యమిచ్చుట,
పితరులనుదైశ్యముగా తిలోదకమిచ్చుట, ఇవి యావత్తు తామ్రపాత్రలతో జరుగ
వలయును. లేనియెడలఅల్పఫలముకలుగును, యేకార్యముచే దేవతలు సుతసింహురో ఆ
రహస్యము చెప్పుటదేవని తా॥

మాతాపితరులశ్రాద్ధదినములలో బ్రహ్మయజ్ఞ నిత్యతర్పణము
లను శ్రాద్ధత్పూర్వమునందే కొందరును శ్రాద్ధాత్పూర్వమునందు కొంద
రును ఆచరింపుచున్నారు వానిలోసమీచీనమేదని శోధంపగా శాఖా
భేదములచేత ఆయాచారభేదములు కలవు.

శ్లో॥ ఆదానైమిత్రికంకుర్యాత్పితౄన్పితౄన్పితౄన్సమాచరేత్ ॥

తా॥ అనుప్రమాణముననుసరించి ఋక్ శాఖలు శ్రాద్ధాంతం మేబ్రహ్మ యజ్ఞ
నిత్యతర్పణములు జరిగించుటయును యజుశ్శాఖలు శ్రాద్ధాత్పూర్వమునందే ఆచరింప
టయునుగలదని తాత్పర్యము. ఇతిదర్శితలతర్పణఫలమనుప్రమ్

ప్రయోగపారిజాతే శ్లో॥ ఖడ్గశ్రాద్ధేతథాదశ్చ యుగమున్వంత
రాదిషు । శ్రాద్ధానిర్వర్త్యభుక్త్వాతు తాంబూలః ఖాదయేద్ద్విజః ॥
మోహదకృత్వాయశ్రాద్ధం తాంబూలం మదిభాదయేత్ ॥ శ్రాద్ధ
సంతాభవేత్కర్తారానివంశకంప్రజేత్ ॥ వా॥ పితౄప్రత్యాబ్ధికే
శ్రాద్ధేదివారాత్రౌ తాంబూలచర్వణం నిషిద్ధం ॥ అంగతిలచిర్వణస్యపతే
ద్యుఃపాతర్విహిత జ్యేష్ఠసాంగపితృకర్మానివృత్తేః ॥

తా॥ ఖడ్గదశ్యముగ మన్వంతరాదులయందు శ్రాద్ధకర్మనాచరించి పిదపతాం
బూలచర్వణాదికమును జేయువలయును ఒక వేళ శ్రాద్ధము నాచరింపక తాంబూలచర్వ
ణాదికమును జేసినచే రారవాదినకములనుబొందును తల్లిదండ్రులయొక్క ప్రత్యాబ్ధిక
శ్రాద్ధములయందు పరిదినపాతకాలమునందు తిలత్పణముజేయుటకు తాంబూలచర్వ
ణాదికమును జేయఁగూడదనితా॥

శ్లో॥ మృతాశౌచేతథాశ్రాద్ధేమాతాపితౄర్మృతేమాని ఉపవా
సేచతాంబూలం దినారాత్రౌ విసగ్జయేత్ ॥

తా॥ మృతాశౌచమునందును, శ్రాద్ధాదికసమునందును తల్లిదండ్రులయొక్క ప్రత్యా
బ్ధికశ్రాద్ధమునందును ఉపవాసప్రతిదినముల నందును తాంబూలచర్వణంబును జేయఁగూడ
దనితాత్పర్యము.

శ్రాద్ధదర్శనే శ్లో॥ భక్త్యుంచపిండనైవేద్యం కిరన్నంచస్పర్శ
నమ్ ॥ తాంబూలచర్వణంకృత్వా పునశ్రాద్ధం సమాచరేత్ ॥

తా॥ మామముతోనండిన భక్త్యుమునుపిండనైవేద్యము జేసినను వికిరన్నముభోజ
నపాత్రకుస్పృశగిలిను కర్తతాంబూలముభక్షించినను తిరిగిశ్రాద్ధము చేయువలయునని
శ్రాద్ధదర్శణము ఘోషింపుదుండెను-

ఇతితాంబూలచర్వణమ్ సమాప్తమ్.

మాతుర్దశామధ్యంబున పితృమృతి.

స్మృత్యంతరే శ్లో॥ మాతుర్దశామధ్యేతుపితాయస్యక్రమీ
యతే ॥ వైత్తికంతుయథాకాలం పితృస్సర్వంసమాచయేత్ ॥ తతో
మాతుస్త్రిపతౄజా శేషకర్మసమాచయేత్ ॥

తక్కినవిషయములు ధర్మశాస్త్రాంధములయందు జూడదగును.

తా॥ తల్లివృత్తినొందిన దశామధ్యతర్వాది మృతిబాంధవయెడల తండ్రికి శ్రాద్ధము
గగభూతిఃగాజేసి, పిమ్మట 3 వ పక్షములో ఆగియండునినగా ౧౦ దినములకుపిమ్మట

గ దినములలో తల్లికి లోగడ చేసిన క్రియలుగాక తక్కిన శ్రాద్ధ మంతయు సమాప్తమయిన తా॥

మాతుడశాహమధ్యేతు మృతశ్చేద్యదివైపితా । పితృర్మరణ
మారభ్య దశాహంసూరికంభవేత్ ॥

తా॥ తల్లిదశాహమధ్యమందు తండ్రిమృతిబొందినయెడల తండ్రి మృతిబొందినది మొదలు ౧౦ దినములుసూరికమని తా॥

ధర్మపవృత్తై ॥ శ్లో॥ మాతాపిత్రోర్యధాశౌచం దశాహంవిహితం
బుధైఃపైతృకాదూర్ధ్వమేవస్యా స్మృతాశౌచంతుకక్షిణి ।

తా॥ తల్లిదండ్రు మొదలగువారి మృతులయందు ౧౦ దినములు ఆశాచము తండ్రి యొక్క శ్రాధముచేయుచుండగా ఊర్ధ్వభాగమునందుతల్లిచనిపోయినయెడలమాతా శాచము ఒకటిన్నర దినమని తాత్పర్యము

శ్లో॥ అద్యశ్రాద్ధమశుద్ధోపి కుర్యాచ్చైకాదశేమాని । కర్తుస్తా
త్కాశాశుద్ధి రశుద్ధిపునరేవసః ॥

తా॥ అద్యశ్రాధముజును అపశుద్ధుడైజేయవలెను ఈశ్రాధముజేయుటనలన కర్తవ్యతత్కాలమునందు పరిశుద్ధిగలుగునని తాత్పర్యము

శ్లో॥ పితృరాశౌచమధ్యేచే న్మాతుశ్రాద్ధంపతేద్యది । దుద్రా
హేషోడశాద్విశ్వా న్మాతుశ్రాద్ధంవిధీయతే । మాతురాశౌచమధ్యేచే
త్పితృశ్రాద్ధంపతేద్యదిదుద్రాహేషోడశాదర్వాక్తచ్ఛ్రాద్ధంతువిధీయతే ।
ఇతి ఆశౌచఖండే శాతాతమః ॥

అపార్యః ॥ ఏకాదశాహేపితృః షోడశాద్విశ్రాద్ధంకృత్వా తతః
మాతుః పృత్యాబ్ధికంకర్తవ్యం ఏకాదశాహేఅద్యశ్రాద్ధంనిర్వర్త్యపితృః
మృతావాశ్రాద్ధంకృత్వా అథఅద్యాదిఖండశశ్రాద్ధానికారయేదిత్యంభః ।
ఇతిమార్తృదశాహమధ్యే పితృమృతిస్సమాప్తః.

అధికమాస ప్రకరణము.

అధికమాసములో మృతిబొందినవానికి తిరిగిఆమాసముయొక్క
దైనా అధికమాసము వచ్చినయెడల ఆమాసమునందే ప్రత్యాబ్ధికము.
శుద్ధమాసములో జేయనక్కరలేదు. శుద్ధమాసమునందు మృతులయిన
వారికైతే అధికమాసమునందు అవసరములేదు మౌసికములు మార్చి

ముఅధికమాసమందుకూడా శ్రాద్ధము చేయవలెను. అధికమాసములో మృతులైనవానికి శుద్ధమాసములో మృతదినమునకు లోగడదినమునకు అన్వాయ్య శ్రాద్ధము చేసి మృతితిథిమందు ఊమాసికము పెట్టవలెను. అక్కడనుంచి ౨౮ దినమందు నెలమాసికము పెట్టిముప్పదివదినమందు ద్వితీయమాసికముపెట్టి అక్కడనుంచి ౧౫ దినములలోగా మధ్యపంచకమునందు త్రైపక్షికశ్రాద్ధము చేసి క్రమముగా సంవత్సరాంతము జరిగించవలెను. సంవత్సరమగ్న్య అధికమాసము సంభవించే యెడల శుద్ధాధికములకు ఒకటేసంకల్పముజేసి అధికమాసికము పెట్టవలయును. సంవత్సరాంతమందు అధికమువచ్చే పక్షముకు ఊన బిక్కుమును సంవత్సరవిమోకమును ఆబిక్కుమును ౩ ను అధికమాసములోనే పెట్టవలసినదిగాని శుద్ధమాసంబున నాచరింపగూడదు. మధ్యాధికమువచ్చిన పృథమాబ్దికానికి లోగడమాసానికే ౩౬౦ దినములగునుగనుక లోగడమాసములో ఊనాబ్దివిమోకములు జరిగించవలెనే మాట యుక్తముగాదు, ఆరెండుమాసములు ౩౦ దినములసంక్షేపమునకు ప్రథమాబ్దికముతో కూడానే జరిగించవలయును. శుద్ధమాసమునందు మృతులయినవారికి పృథమాబ్దికము మలమాసమువచ్చినచో నక్కడే చేయవలయును. ద్వితీయాబ్దికాదులు మాత్రము శుద్ధమాసమునందే జరుపవలెను.

తిక్కినవిషయములు నిర్ణయసింఘప్రసాదు జూడవలెను.

కించ! గర్గ! శ్లో! అగ్న్యధానం ప్రతిష్ఠాంచ యజ్ఞదానవ్రతానిచ ।
దేవవ్రతవృషోత్సర్గ చూడాకరణమేఖలాః । గమనంబేవతీర్థానాం వినా
హమభిషేచనమ్ । యానంచగృహకర్మాణి మలమాసేవివర్జయేత్ ॥

తా! అగ్న్యధానం- ప్రతిష్ఠ- యజ్ఞదానవ్రతములు-దేవవ్రతములు - కావ్య వృషోత్సర్గము- చూడాకరణము-మేఖల- దేవతేంద్రశ్రీర్థాటనము- వినాహము-అభిషేచనము- యానము- గృహకర్మము - అనువానిని మలమాసమునందు- విడువవలయునుఅని గర్గఃకుచెప్పె-

శ్లో! అవస్యకర్మమాసాఖ్యం మలమాసమృతాబ్దికం । తీర్థచాప్యయోశ్రాద్ధ మభికర్మపితృక్రియాః! కుర్యాన్మలిన్ముచేవర్ష మభ్యే

చేత్సితదాధకం | తత్తస్యాన్యాసికంమృత్యు మాసాత్సన్యాదశోయది
ప్రేతిక్రిమాసంమాప్యాత్రి కుర్వితాభ్యుదయంతిథా | శ్యామాకాగ్రయ
ణాన్యోచ్చగ్రియవర్జమతోన్యథా |

తా|| మలమాసమునందు అవతరశ్యముగా జేయుచుగిన మాసి నాదికర్మములును అర్చికముల
ను-తీర్థ, కాధములను-క్షణ్ణకర్మములను-పితృక్రియలను, చేయవచ్చుననియెఱుగవలయును,
చుటియును. వర్జమధ్యమందు మలమాసమునవచ్చెనేని అప్పుడధికమాసములు గ్రహించ వల
యును మరణమాసము మొదలుకొని పదిరెండవమాసము నుమాసమయ్యెనేని తానియ దు
ప్రేతికకర్మములను సమాప్తిబొందించి పిమ్మట అభ్యుదయకర్మములను జేయవలయును అని
సూశ్లోదయచును గంధమునందు జెప్పబడియె.

కించ|| శ్లో|| కామ్యారాభంవృషోత్సర్గ పర్వోత్సవముపాకృతిమ్
మేఖలాచాలమాంగల్యైః శ్వాభానోద్యావనక్రియా | వేదప్రతిమహా
దానాభిషేకాన్వర్ణమాసికమ్ | ఇష్టంపూర్తంతథాయస్య విద్యలోపో
న్యథాకృతే | తత్సర్వమప్తవాదన్య దధిమాసేవివర్జయేత్ | సూతి కేపిచ
కణిశ్వం నానాద్యంరాహుదర్శనే |

తా|| కామ్యారాభము వృషోత్సర్గము, పర్వోత్సవము, ఉపాకర్మము, మేఖల
ము, చాలము, మాంగల్యము, అగ్నిధానము ఉద్యాపనక్రియ, వేదప్రతిమ మహాదాన
ము, అభిషేకము అనువానిని అధికమాసమున దు, విడువవలయును, గ్రహణకాలం నం
దు జననమాణాశౌచములుగలిగియున్నప్పటికిని గ్రహణప్రయత్నాన్ని వాదికమును జేయ
వలయును, అనియును సూశ్లోదయచును గంధమునందు జెప్పబడియె చుటియును |

శ్లో|| గర్భవాపుషి కేధృత్యే ప్రేతికర్మణినుసికే | సపి డీకరిణేని
త్యే నాధమాసంతువర్జయేత్ |

తా|| గర్భమునందును, వడ్డిముందును, భృతునియందును, ప్రేతికర్మమునందును,
మాసికమునందును, సపిండికరిణమునందును, అధికమాసమును విడువవలనుపడదని పరశర
స్మృతియందు జెప్పబడియె.

గంధాంతిరీ|| శ్లో|| మానద్యయేబ్బమధ్యేవ సంక్రమో నభివేద్యదా |

పాకృతసత్రిపూర్వస్యాదుత్తరిస్తుమలిస్తుచః |

తా|| సంవత్సర మధ్యమందు రెండధికమాసములు తిట్టించెనేని మొదటిమాసము
నుప్రాకృతమాసమునుగాను రెండవమాసమును అధికమాసముగానుగ్రహింపవలయుననిగం
ధాంతరమందు జెప్పబడియె. ఇతి అధికమాసప్రకరణాగమాప్తమ్

అత్రానుగమనమైవవిధానాన్నాగే) పార్శ్వయోర్యగంతవ్యం
శ్లో! ప్రేతస్య పార్శ్వయోరగ్రేనగచ్ఛేయుఃకదాచన | తస్మాద్
గ్రేతుగంత్యాగా మాయుఃక్షీణం వదేవదే | మృతస్యపశ్చాద్గమనే
ప్రాయశ్చిత్తం విధీయతే | కిచ్చిపాదగగమనే నిష్క్రమిర్న పవద్యతే |
ఇతి దోషశ్రవణాత్ స్మృత్యంతరేవిశేషః ||

శ్లో! సఃస్కారోపకరణాత్పూర్వం కామంస్నాత్వావిశుద్ధ్యతి |
ప్రారద్ధబేహిసంస్కారే సమాప్తేన్నాసమాచరేత్ | ఏతదస్యవిషయం |
ఆరంభాత్పాకృతం స్నాయాత్తస్య శుద్ధిర్భవిష్యతి |

తా॥ ప్రేతమునకు పార్శ్వముయందుగాని పశ్చాద్భాగంబునందుగానిపోవలయు
ను, అట్లుగాక ప్రేతమునకుముందుభాగమునందు నడిచినయెడల ఆయనప్రక్షిణింపిపోవు
నని యభిప్రాయము పార్శ్వపశ్చాద్భాగంబులయందు నడచినవానికి ప్రాయశ్చిత్తముగల
దు అగ్రభాగమునందు నడిచినవానికి ప్రాయశ్చిత్తములేదు కావుననగ్రభాగమందుబోగూ
డదని యభిప్రాయము దహనసంస్కారంబుల నుపక్రమించుటకుమునుపె స్నానంబుచేసి
నయెడల పరిశుద్ధింబును దహనసంస్కారంబుల నుపక్రమించిపెమ్మట దహనమునకుఁ
కును స్నానముచేసినయెడల శుద్ధిగలుగుదు కావుననగ్రభాగంబు సుస్కారంబును నుపక్ర
మించుటకు పూర్వమునందుస్నానంబునుజేయవలయుననిస్మృత్యంతరవచనాభిప్రాయము.
ఇతి శవానుగమననే నియమిస్తుమాప్తః

— శ్మశానమునకు తీసికొనిపోవడిన శవముజేయించుట. —

శ్మశానంబునకు ప్రేతమును తీసికొనిపోయిన పిమ్మట నాశవము
నకు ప్రాణంబులు వచ్చియెడల మఱల వామనుజుఁడుగృహమునకు
వచ్చెనేని యాగృహంబునకుఁ గీడుచాటిల్లును. కావుననాకీడు దొలఁగి
పోవుటకొఱకుక్షీరమిశ్రిత సమిధశ్శతమును ఆజ్యంబును ఈశమమును
జేయవలెను. బ్రాహ్మణులకు గోదావాది మహాదానములుజేసి సావి
త్ర్యష్టోతంబులచేత క్షీరములతో శాంతినిజేయవలయును. కపిలధేను
పును, తిలలను, సువర్ణమును, వస్త్రమునుఆయుర్వృద్ధికొరకు కర్త
దానముజేసి బ్రాహ్మణాశీర్వాదము గ్రహించవలయును. ఇది యముని
మతమని నారదమునివరుఁడు వచించె. కొందఱు ఇథరజంతువును ఇతని

మీద దిగతుడిచి అగ్రామము తయి దిప్పి పారవేయుదురు. తక్కినవిషయములు స్మృతి సంగ్రహమందు జూడవలయును.

ఇతి శ్మశానానీత శనడివన విచారస్సమాప్తః.

నిత్యకర్మయందు శిలానష్టము.

దశాహములోగా జరుపు నిత్యకర్మపారంభించిన పిమ్మట దశాహములో వలప్రమాదంబువలనశిలనష్టమైనయెడల అన్యశిలనుంచి పూర్వము వలె ఆవాహనముజేసి మఱల తొలుతయిచ్చిన మృత్తికాన్నాన వాసోదకతిలోదకాలు పిండప్రదానంబులు మొదటిరోజునుంచి యథాక్రమముగా జరపవలెను. నష్టమయిన శిల మరలలభించినయెడల విధ్యుక్తముగ వాసోదకాదుల నీయనక్కరలేదు. స్థలభ్రంశమువందును, శిలాపాత్రకర్తృప్రదవ్యంబులు నశించినను ప్రాజాపత్యత్రయంబునుచేసి పిండోదకదానంబులను మఱల యథావిధిగా జేయవలయునని స్మృత్యంతరమందుఁ జెప్పఁబడియె. తక్కినవిషయములు నిర్ణయసింఘపు నందుజూడవలయును.

ఇతి శిలానష్ట విషయ స్సమాప్తః.

సంవత్సర విమోక్షమందు తిథివ్యయ శాస్త్రవిర్ణయము.

కాతమః శ్లో! తిథివ్యయేపిస్సాపాస్తే విమోక్షంప్రథమాద్దికమ్ ।

తస్మిన్నేవక్రమాత్కుర్యాద్ధూర్వార్హస్టేచాపరాహ్నే ।

తా! సంవత్సరవిమోక్షమందు తిథివ్యయముతటస్థించిన సవత్సరవిమోక్షప్రథమాద్దికములు రెండును అదినందుడే నాచరింపక లెను ఎట్లనిన పూర్వార్హమునందు సువత్సరవిమోక్షక్రాంతంబును అపరాహ్ణమందు అద్దికక్రాంతంబు నాచరింపక లెను నిగోరములవారియభిప్రాయము.

కించ! పరాశరాదియుషిభిః రత్నానశ్యాంవిష్టుస్మృతౌ ।

శ్లో! విమోక్షాదివ్యయంకుర్యాద్దివిష్టశ్చైవస్తిథివ్యయే । విమోక్షంపూరతికృత్వా ఆద్దికంతదనంతరం । తిథివ్యయేభాకార్యం అన్యథా దోషభాగ్యవేదే ।

తా! తిథివ్యయమనమందు విమోక్షము ప్రథమాద్దికమున దిద్దినయెడల పూర్వార్హమునందు విమోక్షము జరిపి అపరాహ్ణమందు ప్రథమాద్దికముచేయవలెను అలాచేయనియెడల దోషము చేసినవాడగునని తా!

కించ! శ్లో॥ స-వత్సరవిమోకాఖ్యం శ్రాద్ధంకుర్యాద్విచక్షణః ।
తథాబ్ధికంవి న పూర్వం ఊనాబ్ధికమథాపి నా । ఊనత్రైపక్షికంచైవ సకు
ర్యాన్మాసికంవినాఊనాంత్యమాసికంత్యక్త్యావిమోకంనైవకారయేత్ ॥

తా॥ కర్మనిష్ఠులవాడుస-వత్సరవిమోకమునుచేయవలసినది, ఊనాబ్ధికమునుచే
యకుండప్రత్యాబ్ధికమునుచేయఁగూడదు. త్రైపక్షికమునువిడిచిపూసికమును పెట్టకూడదు.
ఊనమైన తరువాతపూసికమును విడిచిపంవత్సరవిమోకమునుచేయఁగూడదని తా॥

ఇతి సంవత్సరవిమోకే తీర్థిద్వయ శ్రాద్ధనిర్ణయస్సమాప్తః.

మృతీర్థినిర్ణయము.

సిద్ధాంతసారసంగ్రహే॥ శ్లో॥ సాయంత్యతరత్రచేన్నృతీర్థిస్యైవా
బ్ధికేమాసికే । సాగ్రాహ్యద్వయపరాష్టా యోర్యదితదాయతాధికాసా
మతా । తుల్యాచేమధయాపరాష్టాసమయే పూర్వానచేత్తద్వయోః ।
పూర్వైవత్రిముహూర్తగాస్తసమయే నోచేత్పరైవోచితా ।

తా॥ అహఃపూర్ణిమాన ఘటికలను అయిదుపాళ్ళుచేయునది. వానిలో మొదటిభా
గము ప్రాతఃకాలము, ఒక భాగము శంకమకాలము, కెదది మధ్యాహ్నము, రవదిఅపరా
ష్టాము, గెదది సాయంత్యము. యీఅయిదు కాలములలో రవ అపరాష్టాకాలమున నేతి
ర్థిఘటికలు వ్యాపించియుండునో అతిథిక్రాద్ధాదిపైతృకము మొదలగు సత్కర్మలకు ము
ఖ్యము యొకతిథికి రెండుదినములలో వ్యాప్తిగల్గియుంటే ఏదినమున అధికముగానుండు
నో దానిని నాచరింపవలయును రెండు దినములలో అపరాష్టావ్యాప్తి సమముగానుండిన
పూర్వమునఁగా మొదటిదినమేముఖ్యము రెండుఅపరాష్టాములలోను వ్యాపింపకపోయిన
పూర్వదినమున సాయంత్య వ్యాప్తి చక్కగానుండిననాడేముఖ్యము. రెండుఅపరాష్టాము
లలోను సమముగానుండినప్పుడు తిథివృద్ధిపక్షమున రెండవనాడును త్రియపక్షమున మొ
దటినాడును కర్తవ్యము. దీనివెంటిగి శిష్టులందఱునుఆచరింపుచున్నారెక్క సుకల్పస్నా
నదానంతరతదేన పూజాదులలో విశేషవిధులు గల్గునవిత్పక్ష తక్కినఅన్ని సత్కర్మలకును
మూల్యదము కాలమున నేతిథిగల్గియుండునో అతిథియే- సంకల్పమునకు ముఖ్యము.

కించ! శ్లో॥ యాంతీర్థిం సమనుప్రాప్యఉదయం యాతిభాస్కరః । నాతిథి
స్సకలార్ఘ్యేయాప్నానదానవృతాదిభుః ॥

తా॥ నూర్ధ్వంకు ఏతిథిజుండుదయిం మనో అతిథిస్నానదానకరతులు మొదలుగా
గల కలకార్యములకుప్రాముఖ్యము.

ఇతి మృతీర్థి నిర్ణయస్సమాప్తః

శ్రాద్ధ సమయమందు త్యాజ్యవిషయము.
 జ్యోతిస్సంగ్రహే శ్లో॥ స్నానేదానేజపేహివామేవైశ్వదేవేసురార్చనే
 ప్రాయశ్చిత్తేతిథాశ్రాద్ధేపశస్తావిషనాడికా॥

తా॥ స్నానకాలమునందు, దానకాలమందు, జపకాలమందు, హోమకాలమందు, వైశ్వదేవకాలమందు, దేవతార్చనమందు, ప్రాయశ్చిత్తదులయందు, శ్రాద్ధకాలమందు, త్యాజ్యమున ద్విసమీక్షింపి వైకార్యములు చేయవచ్చునని తా,
 కించ॥ పోచినగ్రంథే శ్లో॥ ఆసనేశయనేభోజ్యేమలమూతోత్సృజేగథా॥

ఉగ్రకర్మకాస్త్రవధా ప్రశస్తావిషనాడికా॥

తా॥ కూర్చుండుటయందు, నిద్రించుటయందు, భోజనకాలమందు, మలమూత్రములు విడుచుటయందు, చెడఁపనివిషయమైన ఆస్త్రప్రయోగాదులయందును, విషమఘడియలనింద్యములుగావని తా.

ఇతి శ్రాద్ధసమయే త్యాజ్యవిషయస్సమాప్తః.

దానాదిఫల నిరూపణము.

అయ్యా ౮౮ లక్షలజీవరాసులలో ఈమనుష్యజన్మములభించుట బహుదుర్లభము ఇట్టిజన్మములభించియు దానధర్మాదులుచేయుకయుండు మనుష్యుడు మఱుజన్మమునందు దర్శింపజేయుట పుట్టుననిస్సృతులు ఘోషింపుచుండే లోకమందు మనమును చూచుచుంటిమి. మనుష్యజన్మమునందు దర్శింపజేయుట పాపకార్యములుచేయుచు అందువలన నరకము జెంది సమస్తబాధల కోర్వలేక దుఃఖంపుచు మఱలదర్శింపడుగా పుట్టును. తత్ప్రమాణము

శ్లో॥ అదానదోషేణభవేద్దర్శిన్ దార్శిన్యదోషేణకరోతిపాపంపాపాదవశ్యంసరకంక్రయాతి పునర్దర్శిద్రాపునశేషపాపే అన్నట్లు దానముచేయనిదోషమువల్లనేపాదు దర్శింపడుగాబుట్టుచు మఱలగిట్లుచ-ఈప్రకారము సంసారసాగరమునందగిలిల్లాడుచుండునుగాని ఒకప్పుడైననుముక్తి పొందజాలడు.

శ్లో॥ దర్శిదాక్షిణ్యకృతందానం శూన్యేంగస్యపూజనం । అపాదప్రేతసంస్కార మశ్వమేధసమంధాదర్శిద్రాక్షిణ్యకృతం చేయఁబడినదాన

మును పూజలేనిగుళ్లకు పూజగలుగఁజేయుటయు, దిక్కు లేనిపీనుగ నైతి
కాల్పుటయు, ఈమూడును అన్యమేధయాగము చేయుటవలన గలుగు ఫ
లమునకు సమానమగు ఫలమునిచ్చునని బహుగ్రంథములు చెప్పుచున్నవి.

శ్లో॥ అనిత్యానిశరీరాణి విభవోనై వశాశ్వతిః॥ సత్యంసన్నిహితోమృ
త్యుఃక ర్తవ్యోధర్మసంగ్రహః॥ ఈరీరము సత్యముకానిది, సంపదలుసలు
కడ లేనివి, మృత్యు దేవతదగ్గర నేకాచియున్నది కాఁబట్టిమనము.పితృమా
తృకర్మలందైనా తనక క్రికొలది దాఁ ధర్మములు చేయుటచే ఈజన్మక వ
చ్చింపున తపిత్వము సంతోషి, చడమేగాక తనకునురాఁబోవుజన్మకం
దుమహాభాగ్యునంతుడై జ్ఞానముగలవాడై ధనముగల గృహదులందు
జన్మించును యదియునుగాక.

శ్లో॥ చలాలక్ష్మీప్రభాఃప్రాణాశ్చైవోదేహాపిరూపనం॥ చలం
చలశ్చ సంసారకీర్తిరర్థఃప్రకాశః॥ సంపదలు-ప్రాణము-దేహము-
యూపనము-సంసారము-ఇవి యన్నియును నీటిబుగ్గలరీతిగా అస్థిరము
లేనవి. అయి తేసత్యముగాకీర్తియు ధర్మమును ఈరెండుమాత్రమేస్థిరము
గానుండును.

శ్లో॥ అథాపారదచంచలాఃగిరినదీవేగోపమ జీవితం॥ ధర్మయో
నకరోతినిశ్చలమతఃస్వర్గార్గిణ్యుద్ధాటనం॥ పశ్చాత్తాపయుశోజగాకరిణత
శ్లోకాగ్నివాద్యాతే॥ తస్మాన్మాతృపితృక్రియాదిసమయే దానం పశ్చ
స్తంస్మృతం॥ తా॥ సంపదలుపాదరసమువలె సలుకడగానివి, కొండమీదను
డిక్కిరింపిప్రపహించునదులుయెంతశీఘ్రముగా ప్రపహించునో అంతశీఘ్ర
ముగా జీవితముపారిపోవును. సముద్రమునందలి అలలయందుబుట్టిన నీటి
తీసుంపరలు యెట్లునిలుకడ లేకపోవునో అట్లుమానవజన్మము నిలుకడ లేని
దాను. సముద్రమునందలి ఘటగురీతిగాను మనజీవితకాలము అస్థిరమైన
ది కాఁబట్టి స్వర్గద్వారమునకు అడ్డముగామూసియుండెను తలుపునుదెఱ
చిమఱచునస్వర్గమున జేర్చినకలసౌఖ్యములను బా.దునుట్లుజేసెడుధర్మము
నన్వదుచేయడో నాడుమరణకాలమున శోకాగ్ని చేరిపించును. కాఁబట్టి

తల్లిదండ్రుల శ్రాద్ధాదిదినములయందైనను దానము జేయుట ప్రకారమైనదిగా జెప్పబడియె. శ్లో॥ ధర్మార్థభుజంగ పుంగవపురీ నారవిభాతుం తమో॥ ధర్మార్థాపితమర్త్యలోకవిపుల పీఠిస్తథాశంసివా॥ ధర్మస్వర్గగర్వరంతరసుధా స్వాదోదయస్యాస్పదం॥ ధర్మాశీనకరోతిముక్తిని తా సభోగభాగ్యాంతరమ్॥ తా॥ ధర్మమునాగేంద్రపట్టణమునందల్లిర మైనసుఖము ననుభవించునట్లు చేయును భూగోకమున ధర్మముజేయు హానికే మందికీర్తియు జనులవలన పీఠియుకలుగును. మఱియు ధర్మము స్వర్గలోకము నందలి దేవామృతము పానముచేసి చావుపుట్టకలులేక సదాదేవేంద్రభోగముల ననుభవించునట్లు చేయును, ధర్మమువలన సకల సుఖములు కలుగును. ధర్మముముక్తికాంతతో భోగించునట్లు చేయును.

శ్లో॥ ఏవంత్యాగగుణాశ్లాఘ్యః సర్వేశగుణరాశిః॥ త్యాగాజ్జగతిపూజ్యం తే వశుపాపాణపాదపా॥ తా॥ దానము చేయునట్టి గుణమే సకలగుణములలోపల సద్గుణము. దానముచేయునాడే గుణవంతుడగు పశువులలో కామధేనువును, వృక్షములలో కల్పవృక్షమును శిలలలో చింతామణియును శిలయును నెవరెవరు దేదిలడిగిను లిడలేక సచ్చ సత్త్విగుణమును కలిగియుండుటవల్లనేకదా లవిదేవతులు మనుష్యులు మొదలైన వారిచేత సదాపూజింపఁ బడుచున్నవి. ఇంతియేగాదు॥ దాననూహాత్మ్యమందు॥

శ్లో॥ సాలగ్రామశిలాంకృధ్విం కన్యాంవిద్యాంచవైదికీం॥ యోదత్రేయశ్చగృహ్లాతి తావుభోస్వర్గగామినా॥ అనిచెప్పబడినది.

ఆదిత్యపురాణమందు॥ శ్లో॥ జ్ఞానదాదధికః కించిద్గృహ్యతే భువన త్రయే॥ దానేనప్రాప్యతేస్వర్గః॥ అనిచెప్పబడినది. యస్యవిత్తినధర్మాయనోకభోగాయతస్య విత్తినధర్మకం॥

గరుడపురాణమందు॥ శ్లో॥ పితృశ్చితగుణందానం సహస్రంమాతురు చ్యతే॥ షగిన్యాదకసాహస్రం సాదరేదత్తమక్షయమ్॥ మఱియు॥

దానాదులవలన స్వర్గకరువుత్రపిత్తాదులును కీర్తియును గలుగుచున్నవి.

అందువలన చానముకన్న నధికమైన దెక్కడను మూడు లోకములయందు దేదియును లేదు, యెవ్వనియొక్క ద్రవ్యముధర్మముకొఱతైనను తాను అనుభవించుట కొఱతైనను ఉపయోగించునో అతని ద్రవ్యముసాధకములేకున్నచో నిర్ధరకము.

శ్లో॥ కించమనుస్మృతౌ శ్లో॥ ఏ రిదస్తప్తప్తిమాప్నోతి సుఖమక్షయమన్నదః ।
తిలక్రదఃప్రజామిష్టాం దీపదస్పృతురుత్తమమ్ ।

తా॥ జలమునిచ్చినవాడు తుత్పిపాసలులేని తృప్తినిబొందును. అన్నచాతయక్షయముఖమునొందును తిలలునిచ్చువాడు తనకిష్టమగుసంతానముగలవాడగును దేవబ్రాహ్మణాదులకుపయోగముగ దీప విడిచినవాడు త్తమములగు చతుర్ముఖునిందును.

శ్లో॥ భూమిదోభూమిమాప్నోతి దీఘమాయుహిరణ్యదః ।
గృహదోగ్ర్యాణివేశ్యాని రూఢ్యదోరూపముత్తమమ్ ।

తా॥ భూచాతభూపతితును సుఖర్థముచానమునిచ్చువాడు దీహమువ్యయమునొందును గృహప్రదుడు సువిప్రాములుగలవాడగును. పెండినిచ్చినచుతడుదరికంటె పెక్కుడుపాండ్వ్యము గలవాడగును.

శ్లో॥ వాసోదశ్చంద్రసాలోక్య మశ్వేసాలోక్యమశ్వదః । అనడు
త్వదశ్చియంపుష్టాం గోదోబ్రహ్మస్యఃష్టకమ్ ॥

తా॥ వస్త్రచాత చంద్రలోకమును గుఱ్ఱము నిచ్చినవాడశ్వనిదేవతల లోకమును ఎద్దునిచ్చెనేని సుపూణాదుగులపంత్రిగోవునిచ్చినచుతడుసూర్యలోకమునుబొందును.

శ్లో॥ యానశయ్యాప్రదోభార్యా మైశ్వర్యమభయప్రదః । ధాన్య
దశ్చాశ్వేతంశాస్త్రం బ్రహ్మగోబ్రహ్మసాక్షితామ్ ।

తా॥ దధాదియానములు శయ్యలు నొసగినవానికిభార్యలాభమగును, ప్రాణుల కభయమిచ్చునతడు ప్రాణినింపజేయువాడు గోవయోక్త్యమును బొందును ధాన్యము ననగా కాలిని యగోభూమ్యాదులనిచ్చువాడు కాశ్వతసుఖమునొందును వేదమును జెప్పినను తదర్థమును దెలిపిననుబ్రహ్మలోకమువనగా ముక్తడగును.

శ్లో॥ సర్వేషామేవదానానాం బ్రహ్మదానంశివ్యతే । వార్యన్న
గోమహీనాన స్థిలకాంచనసర్పిమామ్ ।

తా॥ అన్నోదకగోమహీ తిలకాంబవదాది దానములేవిగలవో విడిచినన్నింటిలోను వేదవేదాంగములను బ్రాహ్మణునికి చెప్పట యంతస్కృష్టఫలప్రదబగును.

శ్లో॥ యేన యేన తు భావేన యద్యద్దానాగ్రయచ్చగ్ని త త్తజ్జేన
భావేన పాప్రప్సీ త్రిపతిపూజనః ॥

తా. ఎవరుయేయే అభిపాక్షముచే స్వర్గాద్యపేక్షచేగానిమునుకునై తేనిహక్కు
మనచేగానియేదియేదిదానముచేయునో ఆయాభావముచే నాయాదానముల ఫలముగా
జన్మాంతరముదురూజికుడై దానిదానిఫలమునుబొందుదురు.

శ్లో॥ ధర్మంశి నై స్సంచినయూద్యోగమివపుత్త్రికా॥

పరలోకసహాయాధికం నర్వభూతాన్యపీడయక॥

తా. భూతపీడలేకుండ పరలోకసహాయార్థమైధర్మమును చేవలపురుగులు పుట్టబె
ట్టినట్లు మెల్లమెల్లగావృద్ధిబొందించవలెను.

శ్లో॥ నాముత్రహీనహయాధికం పితామాతావతిష్ఠతః॥ నపుత్ర
దారానజ్ఞానిధర్మస్తైతిశేవల॥

తా. పరలోకమందు సహాయులు తల్లి-తండ్రి-భార్య-పుత్రుడు-జ్ఞాతీపితృవరును
గారు-ధర్మమొకటియే పరలోకసహాయమైయుండును.

సకలచుట్టములు తనతోగూడవచ్చువారుగారు. వాడుచేసినవా
కుముగాని పుణ్యముగాని వానివానివెంటఁబడిపోవును ఒకమనుష్యుండు
యొకధనవంతుడైనను దానమూలముగా యిచ్చినదితప్ప-తిక్కినద్రవ్య
మూతియులేకుచేరుమనదిగాదు. పూర్వజన్మమందు పశేషముగద్రవ్యమా
ర్జించి వానిచింతిర్మములయందును. దానాదిక్రిమిలయందును. ఉపయో
గించినవాడే యీజన్మమున మహాభాగ్యవంతుడగును. అట్టివాడీజన్మము
నవిశేషభక్తికర్తలవలెండ సత్కర్మములచేసినేని-ఇంకొకజన్మమున మి
గులభాగ్యవంతుడై ధర్మార్థకామ్యమోక్షములకర్హుడగునుభక్తికర్తలు
లేక ధర్మముచేసినను ఆధనమువృద్ధిము. భక్తికర్తలతో నెఱుఁగినచిర్మము
కొంచెమైననుకొండంతియగును. ఎట్టికార్యమునకుగానిమనస్సుచిర్మము
గానుండవలయును. మనోనిష్ఠియములేక చేసినతిపముగాని-దానముగా
ని-ధర్మముగానినిరర్థకంబులగును. ప్రతిమానపుండును తనకు రోగమువ
చ్చుననియు- వృద్ధత్వమువచ్చుననియు- జలముదగ్గుననియుచక్కగా తెలిసి
కొనిఅంశ్యకాలమందు సద్గతిమొందుటకు బాల్కుముహూవివేకము తెలిసినది

మొదలునక్కార్యములు చేయుచురావలెనునక్కార్యములను శ్రేయము దముతర్వాత జేయుదమును తల పుకూడదు. ఏలనగా దేహమనిత్యముకనుక సాధ్యమైన మట్టుకు తలచినపని తలచినట్లుచేయవలయును. ప్రపంచమును పుణ్యాత్ములుచేసిన స్థిరమగుయెర్పాటులు యెట్లు జీవరాసులుబ్రతుకుచున్నవోచూపుదు. మనము యెర్పాట్లుబ్రేకినను మరణముస్థిరమని తలంచువారు బహు అరుదుగా నుండెదరు. లోకమందు నొకవంశమునా నొకపుణ్యాత్ముడు-సత్రము, వనము-తటాకము - ధననిక్షేపము-శివాలయము-కూపము-గ్రంథము- మొదలగు ఇట్టిమహోపకారములలో నొకదానిని ప్రతిష్ఠించినందున అశేషజనులు అట్టివారిని నిత్యముస్మరింపుదు. అట్టివారున్ముఖిబొందినను బ్రేకియున్న వారితో సమానులేను. వారికిస్వర్గమేనిశ్చయము. మనజీవితకాలమువిచారించగా శోపామాపో అన్నట్లుగెను ఇంతలో త్రోవదోచుట, తప్పుశ్చష్టులు జేయుట- హత్య జేయుట - మొదలగుతప్పుకార్యములజేసి సంపాదించి దారాపు తులు మొదలగుబంధువులకుఁబెట్టును. అందువలన ఈజీవునకుఫలముకలదా? లేదు. దానివలనగలిగెడి పాపమును దారాపుతులు యనుభవించురా? లేదు. ఎవ్వడైతేపాపకార్యములనుజేయునోవాడుమాత్రమేదానిఫలము ననుభవించవలెను. అనగా నరకకూపమందు బడి చాలాకాలము నాశాధకోర్వలేక యేళ్ళుచుండును. టిటిగి అట్టిమహోపాపనివృత్తికొఱకుమరుజన్మంబున తానుచేసినపాపమునకేఅట్టిమహోపాపము అనుభవించుటకు నీచజన్మమందు మహారోగవంతుడై పుట్టుచూగిట్టుచును డును. గాఢకష్టమైననుభగవద్భక్తియు, దేవభాగ్యము గురుపూజయు విద్యాన్నదానాది మహాదానములు మొదలగు మహోపకారములను తానుచేయుటకు శక్తిలేకపోయినను చేయువారినైనా తాను మహాయభూతుడై అధర్మములను వృద్ధిచేసినట్లయినా ఇతనికి కూడఫలముగలదు. గానిదానప్రదాతకుమాత్రము ఇహలోకపరలోకములయందు బహుశక్తియు క్రతిష్ఠయు అందువలనస్వర్గము నిశ్చయము.

ముగా కలుగునని గ్రంథములు ఘోషింపుచున్నవి. గనుక అటువంటివాని జన్మము సాధారణము లేకున్నచో నిరర్థకము వట్టి చూటలతో నేమి ప్రయోజనము. తనక క్రికొలది తానుజీవించియుండగానే గోదావాది మహాదానములు లెత్తి గామీ జర్పవలయును. దేహమనిత్యము గనుక పుణ్యకార్యముల విషయమై తలచినచనితలచినట్లు చేయుట ప్రథమకర్తవ్యము.

కారుణ్య విషయము.

శ్లో॥ ఆదాపితాతథామాతా సాకత్వీజనీతథా మాతామహా
స్సకత్వీకా ఆత్మకత్వీవనంతరమ్ సుతభ్రాతృపితృవ్యాశ్చ మాతృలా
స్ససాభార్యకాః దుహితాధినిచైవ దాహిత్రోభాగినీయకః పితృ
వ్యసామాత్మవ్యసా జామాతాభావుకస్సుమా శ్వశురుస్సృగలకశ్చైవ
స్వామినోగురురర్థినః కించ॥ (జనకపితృమాతృకాంతర్వణంవిశేషః)

తా॥ ముందు తల్లితాత్రులు, పిదప సోతల్లి ఆ టుడిమ్మట మాతామహా మాతా, పితామహా మాతా, ప్రపితామహులు, మాతా మహీమాతా, పితామహీమాతా, పృపితామహీలు, తనభార్య, కుమారుడు, అన్నదమ్ములు, పినతండ్రి పెదతండ్రి, మేనమామ, మేనమామభార్య, కుమార్తె, తోడబట్టువు, మనమడు, మేల్లుడు, మేనల్లులు, పినకల్లి పెదకల్లిలు, అల్లుడు, తోడబట్టువులధర్మ, కోడలు, భార్యయొక్కతండ్రి, భార్యయొక్క సోదరుడు, గురువు యాచకులు, వీరలు క్రమముగ కారుణ్యములొని వారని తెలియవలయును,

అక్క (జ్యేష్ఠభగిని)

అత్త (శ్వశువు)

అన్న (జ్యేష్ఠభ్రాత)

అన్న కూతురు (జ్యేష్ఠభ్రాతృపుత్రి)

అన్న కొడుకు (జ్యేష్ఠభ్రాతృపుత్ర)

అప్పకూతురు (జ్యేష్ఠభగినిపుత్ర)

అప్పకొడుకు (జ్యేష్ఠభగినిపుత్రుడు)

అప్పమగడు (భావుకుడు)

అమ్మమ్మ (మాతామహి)

అల్లుడు (జామాత)

కూతురు (దుహిత)

కొడుకుకూతురు (పౌత్రి)

చెల్లెలు (కనిష్ఠభగిని)

చెల్లెలికూతురు (కనిష్ఠభగినిపుత్రి)

చెల్లెలికొడుకు (కనిష్ఠభగినిపుత్రుడు)

చెల్లెలిమగడు (భావుకుడు)

తండ్రి (పిత)

తండ్రి తండ్రి (పితామహుడు)

తమ్ముడు (కనిష్ఠభ్రాత)

తమ్మునికూతురు (కనిష్ఠభ్రాతృపుత్రి)

తమ్ముని కొడుకు (కనిష్ఠభాతృపు త్రుడు)	పినతల్లికొడుకు [కనిష్ఠమాతృభ గినీపుత్రుడు]
తల్లి చెల్లెలు (కనిష్ఠమాతృభగిని)	పెదతండ్రి [జ్యేష్ఠపితృవృదు]
తల్లియప్ప (జ్యేష్ఠమాతృభగిని)	పెదతండ్రికూతురు [జ్యేష్ఠపితృ వృపుత్రీ]
తల్లియప్పకూతురు (జ్యేష్ఠమాతృ భగినీపుత్రిక)	పెదతండ్రికొడుకు [జ్యేష్ఠపితృ వృపుత్రుడు]
తల్లియప్పకొడుకు (జ్యేష్ఠమా తృభగినీపుత్రుడు)	పెదతండ్రిభార్య [జ్యేష్ఠపితృవృ వత్ని]
నాయనమ్మ (పితామహి)	భార్యసోదరుడు [స్వామకుడు]
పినతండ్రి (కనిష్ఠపితృవృదు)	మగనితమ్మునికూతురు [భర్తృ కనిష్ఠభాతృపుత్ర]
పినతండ్రికూతురు (కనిష్ఠపితృ వృపుత్రీ)	మనమరాలు [జాహితీ]
పినతండ్రికొడుకు [కనిష్ఠపితృవృ పుత్రుడు]	మేనత్త [పితృభగిని]
పినతండ్రిభార్య [కనిష్ఠపితృవృ వత్ని]	మేనత్తకూతురు [పితృభగినీపుత్ర]
పినతల్లికూతురు [కనిష్ఠమాతృ భగినీపుత్ర]	మేనత్తకొడుకు [పితృభగినీ పుత్రుడు]

కాత్యాయనః॥ శ్లో॥ సంకల్పాననయోష్ఠస్త్వి ద్వితీయా నాహ నేతథా।
అన్నదానేచతుర్థీస్యాచ్ఛేషాస్సంబుద్ధయ స్స్మృతాః॥

పారస్కరః॥ శ్లో॥ అన్యదానేచసంకల్పే పి డదానే తథాక్షయే॥
గోత్రసంబుద్ధనామాని తథా తత్ప్రతిపాదయేత్॥

ఇతి కారుణ్యవిధి స్సమాప్తః.

కారుణ్య శబ్దములు.

ఋకారాస్త్ర - పుంబిజః - పితృశబ్ద - తండ్రి.

విభక్తి.	ఏకవచనమ్.	ద్వివచనమ్.	బహువచనమ్.
ప్ర	పితా	పితరా	పితరః
సం	హేపితః	హేపితరా	హేపితరః
ద్వి	పితరం	పితరా	పితౄణా
త్వ	పితా	పితృభ్యాం	పితృభిః
చ	పిత్రే	పితృభ్యాం	పితృభ్యః
వం	పితుః	పితృభ్యాం	పితృభ్యః
ష	పితుః	పిత్రోః	పితౄణాం
స	పితరి	పిత్రోః	పితృషు

ఏవంభూతా - జామాతా - ఇత్యాదయః.

ఋకారాస్త్ర స్త్రీలింగో మాతృశబ్ద - తల్లి.

	ఏకవచనమ్	ద్వివచనమ్	బహువచనమ్
క)	మాతా	మాతరా	మాతరః
సం	హేమాతః	హేమాతరా	హేమాతరః
ద్వి	మాతరం	మాతరా	మాతౄణా
త్వ	మాతా	మాతృభ్యాం	మాతృభిః
చ	మాత్రే	మాతృభ్యాం	మాతృభ్యః
వం	మాతుః	మాతృభ్యాం	మాతృభ్యః
ష	మాతుః	మాత్రోః	మాతౄణాం
స	మాతరి	మాత్రోః	మాతృషు

ఏవంమహితా - ఇత్యాదయః.

ఋకారాస్త్ర స్త్రీలింగో జనశబ్ద - జనతల్లి.

	ఏకవచనమ్	ద్వివచనమ్	బహువచనమ్.
ప్ర	జననీ	జనన్యా	జనన్యః

సం	హేజనని	హేజనన్యా	హేజనన్యః
ద్వి	జననీం	జనన్య	జననీః
త్వ	జనన్యా	జననీభ్యాం	జననీభిః
చ	జనన్యై	జననీభ్యాం	జననీభ్యః
ఙం	జనన్యాః	జననీభ్యాం	జననీభ్యః
ష	జనన్యాః	జనన్యోః	జననీనాం
స	జనన్యాం	జనన్యోః	జననీషు
ఏవం	భగినీ- పితృభగినీ- మాతృభగినీ- దేవీదాసీ- ఇత్యాదయః.		
	అకారాంతః పు.లింగో మాతామహా శబ్దః- తల్లిదండ్రుః.		
	ఏకవచనమ్	ద్వివచనమ్	బహువచనమ్.
ప్ర	మాతామహః	మాతామహా	మాతామహః
సం	హేమాతామహా	హేమాతామహా	హేమాతామహః
ద్వి	మాతామహం	మాతామహా	మాతామహాః
త్వ	మాతామహేన	మాతామహాభ్యాం	మాతామహైః
చ	మాతామహాయ	మాతామహాభ్యాం	మాతామహేభ్యః
ఙం	మాతామహాత్	మాతామహాభ్యాం	మాతామహేభ్యః
ష	మాతామహస్య	మాతామహాయోః	మాతామహానాం
స	మాతామహే	మాతామహాయోః	మాతామహేషు

ఏవం దాహిత్రః- భాగినీయః- భాపుకః- ఇత్యాదయః.

	ఈకారాంత స్త్రీలింగో మాతామహీశబ్దః- తల్లితల్లి		
	ఏకవచనమ్	ద్వివచనమ్	బహువచనమ్.
ప్ర	మాతామహీ	మాతామహ్యా	మాతామహ్యః
సం	హేమాతామహి	హేమాతామహ్యా	హేమాతామహ్యః
ద్వి	మాతామహీం	మాతామహ్యా	మాతామహీః
త్వ	మాతామహీన్య	మాతామహీభ్యాం	మాతామహీభిః
చ	మాతామహ్యై	మాతామహీభ్యాం	మాతామహీభ్యః

పం	మాతామహ్యః	మాతామహీభ్యాం	మాతామహీభ్యః
ష	మాతామహ్యః	మాతామహాభ్యః	మాతామహీనాం
స	మాతామహ్యం	మాతామహాభ్యాః	మాతామహీనః

ఈకారాంత్ర స్త్రీలింగః పట్నీశబ్దః- భార్య.

	ఏకవచనమ్	ద్వివచనమ్	బహువచనమ్.
ప్ర	పత్నీ	పత్నీయ	పత్నీభ్యః
సం	హేపత్నీ	హేపత్నీయ	హేపత్నీభ్యః
ద్వి	పత్నీం	పత్నీయ	పత్నీః
త్వ	పత్నీత్య	పత్నీభ్యాం	పత్నీభిః
చ	పత్నీయ	పత్నీభ్యాం	పత్నీభ్యః
పం	పత్నీభ్యః	పత్నీభ్యాం	పత్నీభ్యః
ష	పత్నీభ్యః	పత్నీభ్యః	పత్నీనాం
స	పత్నీభ్యం	పత్నీభ్యః	పత్నీషు

ఏవందేవీ- దాసీ ఇత్యాదయః.

అకారాంత్రః పులింగోసుతశబ్దః- పుత్త్రీడు.

	ఏకవచనమ్	ద్వివచనమ్	బహువచనమ్.
ప్ర	సుతః	సుతౌ	సుతాః
సం	హేసుత	హేసుతౌ	హేసుతాః
ద్వి	సుతం	సుతౌ	సుతాన్
త్వ	సుతేన	సుతాభ్యాం	సుతేః
చ	సుతాయ	సుతాభ్యాం	సుతేభ్యః
పం	సుతౌ	సుతాభ్యాం	సుతేభ్యః
ష	సుతస్య	సుతయోః	సుతానాం
స	సుతే	సుతయోః	సుతేషు

ఏవంమాతులః- భావుకః- శ్వశురః- స్వాల్కః.

గుప్తః- దాసః- ప్రేతః- ఇత్యాదయః.

ఉకారాంత స్త్రీలింగో స్తుమాశబ్దః కోడలు

	ఏకవచనమ్	ద్వివచనమ్	బహువచనమ్.
ప్ర	స్తుమా	స్తుమే	స్తుమాః
సం	హేస్తుమే	హేస్తుమే	హేస్తుమాః
ద్వి	స్తుమాం	స్తుమే	స్తుమాః
తృ	స్తుమయా	స్తుమాభ్యాం	స్తుమాభిః
చ	స్తుమాయై	స్తుమాభ్యాం	స్తుమాభ్యః
మం	స్తుమాయాః	స్తుమాభ్యాం	స్తుమాభ్యః
మ	స్తుమాయాః	స్తుమయోః	స్తుమాగాం
స	స్తుమాయాం	స్తుమయోః	స్తుమాసు

ఏవంగుప్తా - ప్రేతా - ఇత్యాదయః.

ఉకారాంత స్త్రీలింగో శ్వశూశబ్దః - అత్త.

	ఏకవచనమ్	ద్వివచనమ్	బహువచనమ్.
ప్ర	శ్వశూః	శ్వశ్వౌ	శ్వశ్వః
సం	హేశ్వశూ	హేశ్వశ్వౌ	హేశ్వశ్వః
ద్వి	శ్వశూం	శ్వశ్వౌ	శ్వశూః
తృ	శ్వశ్వౌ	శ్వశూభ్యాం	శ్వశూభిః
చ	శ్వశ్వే	శ్వశూభ్యాం	శ్వశూభ్యః
మం	శ్వశ్వౌః	శ్వశూభ్యాం	శ్వశూభ్యః
మ	శ్వశ్వౌః	శ్వశ్వోః	శ్వశూగాం
స	శ్వశ్వౌం	శ్వశ్వోః	శ్వశూసు

ఉకారాంతః పుంలింగో గురుశబ్దః - గురువు.

	ఏకవచనమ్	ద్వివచనమ్	బహువచనమ్
ప్ర	గురుః	గురూ	గురువః
సం	హేగురో	హేగురూ	హేగురువః
ద్వి	గురుం	గురూ	గురుకా

తృ	గురుణా	గురుభ్యాం	గురుభిః
చ	గురువే	గురుభ్యాం	గురుభ్యః
వం	గురోః	గురుభ్యాం	గురుభ్యః
ష	గురోః	గురోః	గురుగాం
స	గురా	గురోః	గురుషు

నకారాంతః పులింగో స్వామిశబ్దః- స్వామి.

	ఏకవచనమ్	ద్వివచనమ్	బహువచనమ్
ద్ర	స్వామీ	స్వామినా	స్వామినః
సం	హేస్వామిన్	హేస్వామినా	హేస్వామినః
ద్వి	స్వామిం	స్వామినా	స్వామినః
తృ	స్వామినా	స్వామిభ్యాం	స్వామిభిః
చ	స్వామినే	స్వామిభ్యాం	స్వామిభ్యః
వం	స్వామినః	స్వామిభ్యాం	స్వామిభ్యః
ష	స్వామినః	స్వామినోః	స్వామినాం
స	స్వామిని	స్వామినోః	స్వామిషు.

ఏవం- శర్కా- వర్కా- ఇత్యాదయః.

గ్రంథవిస్తర భయమువలన కొన్ని శబ్దములు ఈ గ్రంథమందు చేర్చవైతి.

శ్రాద్ధాదులవలన పితృదేవతలు సంతోషించుట.

అయ్యో! ఈకలికాలమహిమవలన కొందఱుపుత్రులు మూతాపితరులను సదా దూషింపుచు వారుమృతులై వెనుక వారికి స్వకాలములయందు శ్రాద్ధములఁజేయక మారెల్లిద. ద్రులు తివవచ్చినారా పురోహిత బ్రాహ్మణులకొఱకు ఈ శ్రాద్ధము లేర్పడినవనీ అభిప్రాయః. గలవారలగుచున్నారు.

శ్లో॥ పున్నామ్నోనరకాద్యస్మృత్పిగరం త్రాయతేనుతః॥ తస్మాత్సతత్రత్తిప్రోక్తస్వయం మేవస్వయం భూవాఅనఃగాపుత్రుఃకుపుట్టుటచేత తండ్రికి నధ్యతి నిచ్చుచున్నాడుగదా. ఏడు పుట్టుటచేత తండ్రియొక్క-

దుఃఖము నివర్తితమును, ధర్మపరాధానంతరికరంపరనుతనతోపోనియ్యక పెందినదగుటచేత తడికి నుఃఖువృత్తి.

శ్లో॥ జీవతోవాక్యకరణాత్ ప్రత్యజ్ఞం భూతిభోజనాత్ | గయా యాంపి డహనాచ్చ తీభిపుత్రస్యపుత్రతా | నాప్తిమాతృసమదైవం నాస్తిప్రీతానమోగురుః | తయోర్నిత్యంప్రియః కుర్యాత్కర్మణామనసా గిరా || అయ్య తల్లితో సమానమైనదైవమును తండ్రితో సమానమైన గురువునులేదు. ఎల్లప్పుడు మనోసాక్షాయములనెదురికరణశుద్ధిగా వారికి ప్రీతియుగా నడుచుకొనుచు వారిని సేవించుచుండుటయే పుత్ర లక్షణము.

శ్లో॥ భూప్రదక్షిణమక్ష్మేన కాశీయాత్రాయతేనచ | సేతున్నా నశశ్చైర్యచ్చుత్ఫలంమాతృవందనే | తాభూమండలసంతయుణుమాలు లుతిరుగుటచేతను ఇది వేలమార్లు కాశీక్షేత్రమునకుపోవుటచేతననూలు పర్యాయములు సేతున్నానముచేయుటచేతను. ఎంతపుణ్యముగలుగునో అంతపుణ్యము సూక్ష్మముగాకలుగును ఎల్లనగా తన తల్లిగారికి యొక తూరివర్షదక్షిణముజేసి భక్తితోననుస్కరించిన అఫలము తప్పకకలు గునని తాత్పర్యము.

శ్లో॥ అపుత్రస్య గతిర్నా స్తిస్యగ్తో నైవచ నైవచ | తస్మాత్పుత్ర ముఖంధృష్ట్యాభివేత్సశ్చాద్భితాపసః | పుత్రసంతానములేనివానికిస్వగృహి భోగములులేవు కనుక పుత్రసంతానము కలిగివెనుకనే తండ్రిసన్దేశించి తపస్సుచేయవలెను. ఈవిషయమై అనేక ప్రమాణములుగలవు. గ్రంథ విస్తరభీతిచే వ్రాయనైతిని. పుత్రుడైనవాడు తల్లిదండ్రులనొద్దనుండి నమస్తమైన ఉపచారములు జేయుచు పిదపవారి గతించినచో వారికి స్వకాలములయందు దహనాదికర్మలు మొదలగునవి జూపి తనశక్తికొలది దానధర్మములు జేయుచురావలెను. పిదప ప్రతిహాసమందును జరుపునూసికాది శ్రాద్ధములొనర్చినవత్సరవిమోక్షశ్రాద్ధము, అల్లిక శ్రాద్ధమువలకును వారివారి కులాచార ప్రకారముగా జరుపుచురావలెన్పు.

పితృస్థానంబునకిచ్చిన ఆమముగాని అన్నముగాని పితౄదులు దేవరూపులైయుండిరిని ఎంతబలముచేత వారికిచెందుచున్నవని శాస్త్రములుజెప్పుచున్నవి. అట్లుగాక వారుగంభీర్వులై జన్మించియు తే భోగ్యరూపమై చెందును పశువులైజన్మించితే తృణరూపమైజెందును. పర్వజన్మమెత్తితే నాయురూపమైయూహంమగును రాక్షసాదిజన్మమెత్తితే అదిమూఁసరూపమగును లేక ప్రేతరూపులై శరత్తమైత్మప్తిగలుగును. లేకమనుష్యజన్మము సంభవించితే యన్నాదిరూపముచే ఆజీవుడుసంతోషించును. ఆకారణముచేతనే పూర్వులుబంధువులను జ్ఞాతులనువిడిచి వారికందరికి భోజనములుపెట్టుటకలదు. యిప్పటికి ఈయూహారము లోకమందుజరుగుచునేయున్నది. ఈవిషయమైయనేకప్రమాణములుగలవు వానినన్నిటిని ఈగ్రంథమందుచేర్చినైతిని. శ్రాద్ధదర్పణమనుగ్రంథంబున.

శ్లో॥ తస్య తేపితర శ్రుత్వా శాద్ధ కాలముపస్థితః॥ అన్యోన్యం మనసా ధ్యాత్వా సంపత తిమనోజవాః॥ తైరబ్రహ్మణైస్సహశ్చంఠిపితరో వాయురూపిణః॥ తా॥ పితృదేవతలు శ్రాద్ధకాలము రాగానే మనస్సుచే నన్యోన్యము ధ్యాసించియండలు వాయురూపముచే మనోవేగమునవచ్చి యానాహసముచేసిన బ్రాహ్మణులతో శ్రాద్ధములుభుజితురని శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవిగనుకనే. శ్రీరామచంద్రుడు శ్రాద్ధముజేయుపుడు పీతాచీవి బ్రాహ్మణులయందు దశరథాదులనుజూచెనని కథవివరుచున్నది. మఱియు.

శ్లో॥ ప్రావృష్యం తేమము పేతా పితౄశ్చాపియమాలయాత్॥ విపజ్జయతిభూతం కృత్వాశూన్యంస్వకంపురం॥ తేపుత్రాక్షేప్రకాంతం॥ పాశుసంమధుసంయుతం॥ కన్యాగతేనవితరి పితరోయాంతినైసుతా॥ అమానాస్యాదినేప్రాప్తే గృహద్వారంసమాశ్రితా॥ శ్రాద్ధాభావేస్వభవనం శాపందత్వావ్రజంతి॥ అశోమూలైఃఫలైర్వాపితథాప్యదకతిర్పతైః॥ పితౄత్మప్తింపతుర్వీత నైవశ్రాద్ధంవిసజయేత్॥

తా॥ కర్మాకాలము గుదియునును ప్రేతలను పితృదేవతలను భవభూమినుండి భూలోకమునకుబుర్రును అప్పుకువారుపుత్రాదులిచ్చు పాపపనుపులన్నిటి నూర్చుకు కన్యకుండుడ్రవేళిం దినది మొదలు పుత్రులగృహద్యోమునాక్రయించి అమావాస్యలోగా ప్రార్థముజరుగనిచో శపింపివల్లిపోదురుగనుకతనకత్తికొలది మూలములు ఫలములు మొదల గువానిచేతైనను జలత్సములచేతైనను వారికివృత్తిజేతుగలెననియున్నది. ఇంతియేకాదు బ్రహ్మ మొదలగు త్పణమహర్షులకు భూతములకు దృష్టియగుననిజెప్పబడుచున్నది. ఎట్లనిన పితృవాదిస్వర్గాపులకు వికిరాస్తముచేతనుత్పత్తి, వృక్షాదిరూపులకున్నాకవస్త్రోదకాదులచేతను, మణికొదరికి, ఉచ్చిష్టపిండాదికముచేతను, పితృలుత్పలగుచున్నార. ప్రాతినగ్రంథే ॥ శ్లో॥ అగ్ని హూత్రేణ దేవస్థాః స్వర్గస్థావిప్రభోజనా యమస్థాపింశదానేన ఓకిరంసరకంతథా దక్షిణామర్త్యో కేషు అసురా భూరిభోజనాన్ ॥

తా॥ పితృదేవతలు దేవలోకమునందుండునప్పుడు అగ్ని హూత్రముచేతను అట్లుగా క పితృదేవతలు స్వర్గమందుండునప్పుడు బ్రాహ్మణభోజనము పెట్టుటచేతను పితృలు యమలోకమందుండునప్పుడు పిండప్రదానముచేతను-నాకమందుండునప్పుడువికిరముచేతను మర్త్యలోకమందు దక్షిణచేతను- ర తునశస్థమందు భూరిభోజనము పెట్టుటచేతను పితృ దేవతలు సంతోషింపుచున్నారు వారుసంతోషించుటచే కర్తయొక్క కంఠముక్రియము గావ్యధిబించును.

శ్లో॥ మృతాహంతుపరిత్యజ్య చందాలఃకోటిజన్మసు॥

తా॥ తల్లిదండ్రుల మృతితిథులు పరిత్యజించినచానికి కోటిజన్మములెల్లినప్పటికిని వానికి చందాలత్వముపోనేదని శాస్త్రములు ఘోషింపుచున్నవి- విష్ణుపురాణమందు పితృకృతలను జేయుటకు సమ్మతించక దురాత్ముడైయుండేనేని యనేకజన్మముల యందు మూలవాడై పుట్టునని విష్ణుపురాణము జెప్పుచున్నది.

ఇతి పితృదేవతాన్మృప్తివిచార స్సమాప్తః.

పంచగవ్య ప్రాశనము.

కగాశర॥ శ్లో॥ గోమూత్రోగోమయంతీరని దధిసర్పికుశోదకమ్ । నిద్రి స్తంపంచగవ్యంతు వవిత్రంపాపశోధనమ్ ॥ గోమూత్రంకృష్ణవర్ణాయా శ్వేతాయోత్తైవగోమయమ్ । పయశ్చిత్రామవర్ణాయా రక్తాయాగృహ్యా తేదధి॥ కపిలాయాఘృతం గ్రాన్యాంసర్వకాః పిలమేవవా । మూత్రమేకవలః । దద్యాదంగుష్ఠాంతుగోమయమ్ ॥ క్షీరంసప్తపలాదద్యా ద్దధిత్రి పలమిష్యతే । ఘృతమేకపలంసద్యా త్పలమేకంకుశోదకమ్ ॥

వృద్ధవరాశరః శ్లో॥ గోమూత్రం మూషకాణ్య ప్లేగోమయస్య తుషోడకః ।
క్షీరస్య ద్వాదశప్రోక్తా దధ్నస్తుదశకీర్తితాః । గోమూత్రేన స్మృతస్యాప్లే
తదధ్నంతుకుశోదకమ్ ॥ ఏతదశక్తబాలాదివిషయందప్తవ్యం । మూషప్ర
మాణం పూర్వము క్రమ్ ॥ కంచగవ్యస్మృతాపూతః స్థావయేద్ద్విజనన్ని
భా । గోమూత్రం స్థావయేత్సూర్యే గోమయః దక్షిణేన సేత్ । క్షీరంతా
వశ్చిమే స్థావ్యం దధిచైవోత్తరేణ తు ॥ ఘృతపాత్రంతథాన్నేయ్యా మేళా
న్యాంతుకుశోదకమ్ । స్థావ్యవశ్చాదకపాత్రేన స్థం । త్రైస్తానియోజయేత్ ॥

బ్రహ్మకూర్చదహేత్యర్థం ప్రదీప్తాగ్నిరివేధనమ్ । కవిశ్రంతిః సుశోకే
షు దేవతాభిరథ్వితమ్ । ప్రయోగః । ఏవం + ర్థం మమసమస్తపాపక్ష
యాధానం శరీరశుద్ధ్యధానం పంచగవ్యప్రాశనాఖ్యం కర్మకరివ్యమాణః
+ పుణ్యావాపాచనం కరిష్యేనమః । అదాగణాధిపతిపూజాం కరిష్యే
నమః । అథగణాధిపతిపూజాం పుణ్యావాపాచనంచకృత్వా । నారాయణే
తి మంత్రేణ కంచగవ్యం నిధాయ । గోమూత్రం గోమయం క్షీరం దధి
న్వికుశోదకం । అత్ర నారాయణేతి మంత్రేణ షోడశోపచారైరభ్యర్చ్య
కూర్చుంకృత్వా । ఏకస్థిం పాత్రేన కంచగవ్యమేళనంకృత్వా । అథ ప్రాశనం
కరిష్యామితి సంకల్ప్య । శ్లో॥ యత్త్వగస్థిగతం పాపం దేహేతి వ్యతిమా
మకేప్రాశనం పంచగవ్యస్య దహత్యగ్నిరివేధనమ్ । ఆచమ్య నూర్వ్యా
వలోకనం కుర్వాత్ । తిలః గోదానభూదానాది బ్రాహ్మణభోజ్యదద్యాత్ ।
పంచగవ్యప్రాశనం విప్రద్వారాకార్యం । స్వయంతూష్ణం పిబేత్ । విశేష
హేమాద్రాద్రదప్తవ్యం ॥

ఇతి పంచగవ్యప్రాశన విధిసమప్తః ॥

ఆశౌచనిర్ణయము.

రజస్వలాశౌచము వ్రాయుచున్నను.

1 స్త్రీలకు రజోదర్శనమైన దినము మొదలు ర వర్ణములచికి మూడుదినములు ఆశౌచము, నాలుగవదినమునందు స్నానముజేసి అయిదవదినమున గృహకృత్యములు జేయుట కుపయోగమగును.

రజోదర్శనమైన దినము మొదలు ౧౭ దినములలోగా తిరిగి రజోదర్శనమయ్యెనేని స్నానము, ౧౮ వ దినమునందైనైతే ౧ దినము, ౧౯వ దినమునందైనైతే ౨ దినములు ఆపైన తిరిగి రజోదర్శనమయ్యెనేని ౩దినములు.

ప్రావిడాచారమొట్టనిన ఆమదానికి రజోదర్శనమైనదినము మొదలు ౩ దినములు ఆశౌచము. రజోదర్శనమయినది మొదలు ౧౨ దినములలో తిరిగి రజోదర్శనమయ్యెనేని మూత్రమునందువలెనే శౌచమునగుద్దియగును ౧౮ దినములవఱకు స్నానము ఆపైన ఆశౌచము ౩దినములు.

జాతాశౌచప్రకరణము.

2 జాతాశౌచము-ప్రావము-పాతము-ప్రసూతి అనిమూడుభములు ప్రావమనగా గర్భధారణమయినది మొదలు ర మాసములలోగా గర్భములోనిది చెడి పైకినీరుగా కాదుట.

సాగ్రవము-—మృదుసాగ్రవము- కతిప్రావమునని రెండువిధములు పాతమనగా గి వ నెలలోను ఆతననెలలోను గర్భముగ నిషేధము చెడిపోవుట ౭వ నెలమొదలు ప్రసూతి అనగా ప్రసవము.

మృదుసాగ్రవా శౌచము.

తండ్రికి ప్నానముజ్ఞాతులకు స్నానమైన నక్కరలేదు. తల్లికి మూడు మాసములలోగా ౩ దినములు నాలుగవమాసమున ర దినములు.

కవినస్యైవా శౌచము.

తండ్రికి శౌచము 3 దినములు సోదరులకు స్నానము, జ్ఞాతులకు స్నానము. వాతాశౌచము.

తండ్రికి ఆశౌచము 3 దినములు జ్ఞాతులకు 3 దినములు తల్లికి ఏడవ మాసమున గా దినములు ఆటవమాసమున ౬ దినములు. పాచీనషడశీశిలో మృదుస్యావమునకును కిషినసావమునకును ఏచేచనము లేక యే తండ్రికిని జ్ఞాతులకును మూడుదినములు పురుడు చెప్పబడినది.

క్రసవా శౌచము.

మాతామహాని యిటిలో పిల్లపుట్టినయెడల మాతామహిమా తామహాలకు దినములు పురుడు. తల్లిసోదరుల కొక్క దినము ఛర్త యింటపిల్లపుట్టినయెడల మాతామహాలకు పురుడులేదు ఒక్కమగపిల్లయైనను ఒక్కమాటిద్రు మగపిల్లలైనను పుట్టినయెడల తల్లికి ౨౦ దినములు పురుడు ఒక్కమాటుపుట్టిన యిద్దఱనఁగా కవలవారు (సంస్కృత) యమఘలు! [పిల్లచని పోయిపుట్టినను - బొడ్డుకోయబడినతిరువారి కదిదినములగా పునఃచనిపోయినను తలిదండులకును జ్ఞాతులకును ౧౦ దినములు పురుడుగట్టుదు, మైలలేదు. బొడ్డుకోయకమానపు పిల్లచనిపోయినను తల్లికి ౧౦ దినములు, తండ్రికిని జ్ఞాతులకును మూడుదినములు పురుడు, మైలలేదు. (ఆంధ్రాచారము) బొడ్డుకోయకమానపు కిశేపు చనిపోయినయెడల తల్లితోబాటు తండ్రిమొదలగుజ్ఞాతులు ౧౦ దినములు పురుడు వట్టుదురు. నమానోదకులకు క్రీపురుషులవఱకు 3 దినములు జ్ఞాతులనగా కూటసుడుమొదలు 2 పురుషులవఱకునుండువారు. సమానోదకులనఁగా ౮ వ పురుషుడుమొదలు ౧౮ వ పురుషుడు వఱకునుండువారు. దాగ్రివిదాచారము. శాస్త్రముశ్లో! రాత్రింభాగక్రియంకృత్వా త్వాభాగపూర్వచాసలేశ్చ త్రారథంబరదినే మృతౌతుమ్మృతసూరియో||

తా|| రాత్రియందు బోద్యము, భారము, మృతియు సఁభవించినయెడల ఆరాత్రికాలమును 3 గంతులుచేయవలెను. మొదటి గంధగంతుల కాలన లోనానోద్యమమున సఁభవించినయెడల పూర్వదినము మొదటిగంధ లోనానోద్యమమున సఁభవించినయెడల

మృతాశాచము.

కీ పదిదినములు వెళ్లినపిమ్మట నామకరణము జేయకమును పుత్రుల పునురణి చేసేది సపిండులు గానము చేత నేక శిశువులగునుగా తల్లిదండ్రులకు 3 గాతుల శాచము కన్యకయైతే ఒక్కదినము నామకరణమునకు ముందు ఖననమే కాని ఉదకదానాదికములెదు. నామకరణము చేసిన పిమ్మట నావశ్యరమువలనకు దాహాఖననములతో నేదైనచేయవచ్చును. నామకరణానంతరం దంశ్చి త్రికినాండు పుత్రమరణము కలిగి లేదహనము చేసి లేని సపిండుల కొకదినమాశాచము-ఖననమునందున్నానము చేతనే కలిశుద్ధి తల్లిదండ్రులకు దహనఖననముల రెంటియందును మూడుదినములు. కన్యామరణమునందు తీపుగుప్పెసపిండులకు దహనఖననముల రెంటియందునున్నానము చేతనే శుద్ధి కలుగును. తల్లిదండ్రులకు ఒకదినమాశాచము. దంశ్చి త్త్యంతరం పుత్రమరణముకలిగినేని దహనఖననములయందు సపిండుల కొకదినమాశాచము. తల్లిదండ్రులకు మూడురాత్రులు. కన్యకయైతే తీపుగుప్పె సపిండులకు గానము చేతనే శుద్ధి. తల్లిదండ్రులకు మూడుదినములు. మొదటి నానందుకృతిచూడుడగు పుత్రుడుమరణి చేసేది పితాదినపిండులకు మూడుదినములు. దాహమునియతిము మూడుసంస్కారములు. వెళ్లిన పిమ్మట చూడాకర్మయైనను గాకున్నను ఉపనయనమునకు ముందు మరణముకలిగినేని పితాదినపిండులకు మూడుదినముల శాచము. దాహమునియతిముగ చేయవలయును. ఉదకదానాదికము మృతిరహితముగ చేయవలెను. చూడాకర్మయైన నానందుకృతిరహితముగ పిండదానము చేయవలయును.

కన్యకు మూడుసంస్కారములైన పిమ్మట వాగ్దానము గుటకు ముందు మరణముకలిగినేని తీపురుప సపిండుల కొకదినము. తల్లిదండ్రులకు మూడుదినములు. దాహాభకదానాదులు మృతిరహితముగ చేయవలెను. వాగ్దానానంతరం వివాహము గుటకు ముందు కన్యకు మరణిరని లేని ఇద్దరు పితృకులములయందలి సప్తపురుష సపిండుల

కును ప్రితాదులకును అరదతకును మూడుదినములు దాహాదకదానాది కముచునుం తరహితముగ జేయవలయును పిమ్మట పూర్ణాశౌచ మెట్లున

ఉపనయనమైనపిమ్మట మరణించినపురుషునకు బ్రాహ్మణులలో పదిదినముల శౌచము తీర్చియులకును గొదినముల శౌచము నైశ్యుల కుడుచుచెడుదినములు శూద్రులకు ఉపనయనము లేదు. స్త్రీ శూద్రయో స్తువివాహస్యాపనయనస్థానావన్న శ్వేత వివాహాంతరమేవాశౌచాధికారః॥ స్త్రీ శూద్రులకు వివాహము ఉపనయనస్థానమునందు చలువది. కనుక వివాహాంతరమే పూర్ణాశౌచము. యీ పూర్ణాశౌచము రెండువిధములు శూద్రాణామసం - సచ్ఛాద్యాణామసార్థం. [అనగా శూద్రులకు 30 దినములు - సచ్ఛాద్యులకు 60 దినములు] సోదకుల కుమూడుదినములు - గోత్రీలకు పన్నెదినములనశుద్ధి కలుగును.

పితృగృహమునందు కన్యామృతి.

వివాహాంతరమందు కన్యకపితృగృహమునందు మృతిపొందిన యెడల తల్లిదండ్రులకు సోదరభ్రాతృలకును 3 దినములు పింతిపడి మొదలగువారి కొకదినము. అట్లుగాక భర్తృగృహమునందు మరణము సంభవించినప్పటికి తల్లిదండ్రులకు మూడుదినములు ఆశౌచము తప్పదు.

మాలాపితృమృతి.

తల్లిదండ్రులయొక్క మరణమునందు వివాహితలగుపుత్రీకలకు పదిదినములపెతకును మూడుదినముల శౌచము దశాహాంతరమందు సంవత్సరమునకును పక్షిగ్రాహము. “అత్రైవతికాంతికాచంబ్రాహ్మణావచసాద్భవతినాన్యత్ర” అనగా ఇక్కడనే అతికాంతికాచము బ్రాహ్మణావచసములన కలుగుచున్నది కాని మఱియొక స్థలమునందు లేదని యెఱవలయును. భ్రాతృ భగినీలమృతి.

భ్రాతృభగినీలయొక్క పరస్పర గృహములందు మరణము కలుగుచుండగా పరస్పరమును మూడుదినములు, గృహాంతరమందు మరణము కలుగుచుండగానే పరస్పరమును పక్షిగ్రాహము

మేనమామ మృతి

మేనమామయొక్క మరణమునందు భగినిపుత్రునకు పక్షిణ్యాశోచము. ఉపకారియగు మేనమామయొక్క మరణమునందు మూడు దినములాశోచము.

మేనమామ భార్యామృతి.

మేనమామ భార్యయొక్క మరణమునందు భర్తృభగినియొక్క పుత్రులకు పక్షిణ్యాశోచము.

ఉపనయనమయిన మేనల్లుడిమృతి.

ఉపనయనమయిన భాగినీయునియొక్క మరణమునందు మేనమామకును, మాతులభగినికిని మూడుదినములు, అనుపనీతుడగు మేనమామ మరణమునందు మేనల్లునికి మాతులభగినికిని పక్షిణ్యాశోచము.

మాతామహునియొక్కమరణము.

మాతామహుని యొక్క మరణమునందు పుత్రికా పుత్రునకు మూడుదినములాశోచము.

అనుపనీతుడగు దాహిత్రుని మరణము.

అనుపనీతుడగు దాహిత్రుని మరణమునందు మాతామహునకును మాతామహికిని పక్షిణ్యాశోచము ఉపనీతిదాహిత్రమరణమునందు మూడుదినములని కొండలు చెప్పుచున్నారు.

మాతామహియొక్క మరణము.

మాతామహియొక్క మరణమునందు దాహిత్రునకు పక్షిణ్యాశోచము.

భార్యయొక్క తల్లిదండ్రుల మరణము.

భార్యయొక్క తల్లిదండ్రులయొక్క మరణమునందు జామాత సన్నిధియందున్న యెడల మూడుదినములు, అసన్నిధియందు పక్షిణ్యాశోచము. గ్రామాంతరమందైనయెడల యొకరాత్రియాశోచము.

❦❦❦❦❦

అల్లుడిమృతి.

అల్లుడుమృతుడైన ఆత్తమామలకు స్నానమువలన శుద్ధికలుగును ఒక్కదినమాత్రాచముకొందలు చెప్పుచున్నారు.

స్వాలకుడి మృతి.

స్వాలకుడు మరణమునుబొందెనేని భగినీభర్తకు నొక్కదినము స్వాలకునుతే మరణమునందు స్నానమువలన శుద్ధికలుగును.

పితృభగినీల మృతి.

తండ్రితోబుట్టువగునాడుది మరణమును పొందినదగుచు నుండగాభాగ్రిపత్యమునకు పక్షిణీకాలమాత్రాచము.

మాతృభగినీలమృతి.

తల్లితోబుట్టువగు నాడుది మరణమునుబొందెనేని ఆమెచెల్లెలి సంతానమునకు పక్షిణీకాలమాత్రాచము.

పితృమార్పి బాంధవ్యము.

ఆత్మసంపితృవ్యసృ మాత్మవ్యసృ మాతులపుత్రాః ఆత్మబాంధవాః । పితృః పితృవ్యసృ మాత్మవ్యసృ మాతులపుత్రాః పితృబాంధవాః । మాతుః మాత్మవ్యసృ పితృవ్యసృ మాతులపుత్రాః మాత్మబాంధవాః । ఏతేత్రవిధాబాంధవాః । బంధుత్రయేయేతేషు మృతేషు పక్షిణీ । పితృవ్యసృదికస్యానా మూఢానాం మరణేవకానాః । దత్తకమృతౌతు పూర్వాపరిత్రోస్త్రైరాత్రం । సపిండానామకానాః ।

తా॥ పితృవ్యసృమాత్మవ్యసృమాతులపుత్రులు ఆత్మబంధువులు- తండ్రియొక్క పితృవ్యసృమాత్మవ్యసృమాతులపుత్రులుపితృబంధువులుతల్లియొక్క మాత్మవ్యసృపితృవ్యసృమాతులపుత్రులుమాత్మబంధువులు యీమామూఢువిధములగు బంధువులునుమరణమునుబొందినప్పుడు పక్షిణీకాలమాత్రాచము పితృవ్యసృమాతులయొక్క శతృకులువివాహమైనపిమ్మటమరణమును బొందిలేని యొకదినమాత్రాచము దత్తకునిమరణమునందు పూర్వాపరులగు తల్లిదండ్రులకు మామడుదినములాత్రాచము సపిండాలోక్కదినము.

జనక తల్లిదండ్రుల మరణము.

పూర్వాపరులగు తల్లి దండ్రులయొక్క మరణమునందు దత్తకు

నకు మూడు దినములాశౌచము, దత్తకునియొక్క పుణ్యపాత్రాదుల
మరణమునందును జననమునందును సపిండులకొకదినము.

దత్తకుడిమృతి.

దత్తతజరిగినతరువాత మరణముపొందెనేని దత్తతవంశమునందు
సపిండులకు వారివారివర్ణాచారప్రకారము పూజాశౌచము.

ఆచార్యమరణము,

ఆచార్యమరణమునందు శిష్యునకుమూడుదినములు తత్పత్రప
త్నులయొక్క మృతియందొకదినము. ఉపనయనమును చేసి వేదమునుచె
ప్పినవాడుఆచార్యుడనబడును. వేదమునందు కొంతభాగమును చెప్పిన
వాడు ఉపాధ్యాయుడనబడును. అట్టియూపాధ్యాయుని మరణమునందు
శిష్యునకొకదినమాశౌచము. ఉపనీతుడైన శిష్యునియొక్క మరణమున
దుగురుపునకుమూడుదినములాశౌచము, పరుల చేతనుపనీతుడగు శిష్యు
నియొక్క మరణమునందొక దినమాశౌచము. ఏకగ్రామవాసులునుఅనూ
చానశ్రోత్రియులును అయిన సహాధ్యాయులయొక్క మృతియం దొకది
నము సాంగ వేదాధ్యాయి అనూచానుడనబడును. వేదమాత్రాధ్యాయి
శ్రోత్రియుండనబడును. అధ్యయనమనఁగాఅథర్వా జ్ఞానసహితముగ వేద
మునుజదుపుటయని గ్రహింపవలయును.

వానప్రస్థులుయతులు మరణమునుపొంది గేని సపిండులకున్నాన
ము మాత్రము.

అతిక్రాంతాశౌచము,

అతిక్రాంతాశౌచములో జననము అతిక్రాంతమయ్యెనేని అతిక్రాంతా
శౌచములేదు తండ్రకిన్నానముమాత్రము మరణాశౌచమునందైతే అను
పనీతమరణాది నిమిత్తకత్తిరాత్రాదులయందును భగినిమాతులాదిమర
ణనిమిత్తకత్తిరాత్రాదులయందును అతిక్రాంతాశౌచములేదు మఱియే
మనిన అతిక్రాంతాశౌచము దశాహాదిస్మృతాశౌచ విషయమెయని గ్ర
హింపవలయును.

దశాహమధ్య.

జననమరణములు పదిదినములలోపలఁ దెలిసినని పుత్రాదులకం
దటకును మిగిలినదినముల చేతనే శుద్ధి కలుగును. సంస్కారమునుకూడ
మిగిలిన దినములచేతనే సమాప్తియగును. అస్థిపర్ణశరసంస్కారముకూడ
మిగిలిన దినములచేతనే సమాప్తియగును.

మూడుదినములలోపల.

మొదటిమూడుదినములలోపల సమానోదక మరణము తెలియబడనేని
సమానోదకులకు మిగిలినదినములచేతనే శుద్ధి కలుగును. త్రిరాత్రములు
అతిక్రమించి పదిదినములలోపల తెలియఁబడినప్పటికిని ఆశౌచములేద
నియును. మఱియేమనిన స్నానమాత్రముచేతనే శుద్ధి కలుగును ఈనియ
మమే గూతులాది త్రిరాత్రులయందుఁగూడ తెలియవలయును.

మాతాపితృ మరణము.

తల్లిదండ్రులయొక్క మరణము దూరదేశమునందైనప్పటికినిసం
వత్సరకాలముకూడఅతిక్రమించినప్పటికినివిన్నది మొదలుపుత్రునకుపది
దినములు. ఇద్దిబ్రాహ్మణవిషయము తక్కినవారువారివారివర్ణాచారము
ననుసరించి పూర్ణాశౌచమువట్టవలయును స్త్రీపురుషులయొక్కపరస్పర
మునందు పరస్పరమును దేశాంతరమందు సంవత్సరాంతమయిననుపూ
ర్ణముగపదిదినము లాశౌచము—సవతులకు పరస్పర మరణమునం
దు పరస్పరమునుదేశకాలములను అపేక్షింపకయే పదిదినములాశౌచ
ము పూర్ణముగనుండును. సావత్స్యమాతృ మరణమునందు సంవత్సరా
నంతరమందుఁగూడ దేశాంతరమైనప్పటికిని మూడుదినములు.

ఔరస పుత్రమరణము.

ఔరసపుత్రుని మరణము సంవత్సరానంతరమందుఁ దెలిసినను
తల్లిదండ్రులకు మూడుదినము లాశౌచము.

పదిదినములు గడచినపిమ్మట.

పదిదినములుగడచినపిమ్మట బదునొకండవదినము మొదలుకొని మూడు

మూసములవలకును దశ రాతాశోచముకల వారిమరణమునందు మూడు దినములు, ఆటుమాసములవలకును పక్షి గ్యాశోచము. తొమ్మిదిమాసములవలకును ఒకదినమాశోచము. అటుపిమ్మట స్నానమాత్రమనివృద్ధ వసిష్ఠుడు చెప్పి, మూడుపక్షములవలకును మూడుదినములనియును-
 ౯౦౦౦ మాసముల వలకును పక్షిని యసయును-సోవత్సరమువరకొక దిన మనియును, అనంతరమందు స్నానమాత్రమనియును పరాశరమాధవి యనుచు గ్రంథమందు దేవలుడు వచించె. ఇక్కడ నిది మూపద్విషయము నుగాఁడలచివ్యవస్థను దెలిసికొనవలయును.

జ్ఞాతిమరణము.

ఒకదినములు గడచిపిమ్మట దేశాంతరమందలి జ్ఞాతిమరణము తెలియఁబడిన దగుచునుండఁగా మూడుపక్షములవలకును మూడుదినములు అది మొదలుకొని యాటు మాసములవలకును యొకదినము అది మొదలుకొని సంవత్సరమువలకును పగలుమృతవార్తవిసఁబడెనేని ఆపగలంకియును ఆరాత్రివిసఁబడెనేని రాత్రియంతయును ఆశోచమున యెటుగవలయును. సంవత్సరానంతరమందు స్నానమువలన శుద్ధి కలుగును. ఈ అతిక్రాంతాశోచముల్లంతయును సర్వవర్ణసాధారణమని యెటుగవలయును ఈవిషయములో దేశాంతరమందలి జ్ఞాతిమరణము తెలియఁబడినదగుచునుండఁగా స్నానమువలననే శుద్ధి మనికొందలు చెప్పుచున్నారు. ఆచూఢవోదాహృత విష్ణుస్మృతి తెలియకపోయిన దోషముచేత ఇట్లు చెప్పఁబడెనని యెటుగవలయును. బ్రాహ్మణునకు దేశాంతరము ౨౦ యోజనముల అంతరముకలదనియును. క్షత్రియునకు ఇరువదినాలుగు యోజనముల అంతరముకలదనియును. వైశ్యసూదులకు ముప్పదియోజనముల అంతరముకలదనియును సమ్యక్కునినకు అరువదియోజనముల అంతరము కలదనియును తెలియవలయును. వక్షాంతరములు ఇప్పుడు చెప్పఁబడినపక్షములనుసరించి తెలిసికొనవలయును. ఇక్కడనివిధముగా నివర్తనము చేసికొనవలయును. — ఎట్లనిన

ఏవచనములు ఏకగోత్రవిషయక జననమరగాఽత్రిశ్రాంతాశౌచవిషయముగాని భార్యాభర్తలను నిరువురుచేతను సమానముగా అనుష్ఠింపఁదగినవని యెఱుంగవలయును-ఏవచనములు భగినీమాతులాదిభిన్నగోత్రాశౌచవిషయముతో ఆవచనములయందు భార్యాభర్తల మధ్యయందు ఏనాబంధముకలదో ఆసంబంధముచేతనే అనుష్ఠింపవలసినదనియును. పూర్వసంబంధముచేతను కావనియును తెలియవలయును.

ఆశౌచసంపాతము.

ఆశౌచసంపాతము కలుగుచునుండగా చేయఁదగిన విషయము తెలుపఁబడుచున్నది- ఎట్లనిన- దశాహశౌచమధ్యమందు పదిదినములు ఆచరింపఁదగిన యాశౌచముగాని అంతకుతక్కువదినములచేత ఆచరింపఁదగిన యాశౌచముగాని సంప్రాప్తమయ్యెనేని మొదటియాశౌచము చేతనే వరిశుద్ధి, తక్కినయాశౌచముల వలంబింప నక్కరలేదనియును తెలియవలయును- పదిదినములపురుడు వచ్చియుండఁగా పదిదినములపురుడుగాని దానికి తక్కువపురుడుగాని వచ్చెనేని మొదటిపురుగుచేతనే శుద్ధియగును- పురుడువచ్చియుండఁగా పదిదినములకు తక్కువ మృతాశౌచముగాని దశాహమృతాశౌచముగాని వచ్చెనేని మృతాశౌచము నేలవలంబింపవలయును - ఆవిషయములో సూతకములనఁగా పురుడు మిగిలియున్నను మృతాశౌచముచేతనే వరిసమాప్తియగునని యెఱుంగవలయును. మూడుదినములచేత వరిసమాప్తిపొందిఁవఁదగిన మృతాశౌచమైనను జననాశౌచమైనను వచ్చియుండఁగా పదిదినములచేత వరిసమాప్తి పొందఁదగిన మృతాశౌచమైనను జననాశౌచమైనను సంప్రాప్తమయ్యెనేని పూర్వాశౌచముచేత వరిశుద్ధికానరదని యెఱుంగవలయును..... మృతాశౌచమునందు సమన్యూనమగు జననాశౌచము సంప్రాప్తమయ్యెనేని పూర్వాశౌచముచేతనే వరిశుద్ధిలుగునని యెఱుంగవలయును.

పురుషులధిక మైనను మృతాశాచముచేతనే శుద్ధియగు శుద్ధి వివేక కాదుడు చెప్పెననియెఱుగవలయును. పూర్వాశాచమధ్యమంశపుష్టి నప్పటికి పూర్వాశాచాంతరమును తెలియఁబడనేని యుత్తరశాలపు దానినే యాచరింపవలయును. పదిదినములూచరింపఁదగిన యాశాచ మును అవలంబించియుండఁగా పదియవ దినము యొక్క రాత్రియందు పదిదినములూచరి పఁదగిన యాశాచము సంప్రాప్తమయ్యెనేని తొలుతిటి పదిదినములుగాక రెండు దినములు ఆశాచమును అవలంబించి వలయును. ఆరాత్రియును పదిదినమును అన్య యెఱుగవలయును.

పదియవదినముయొక్క రాత్రియందనినాల్గవ యామముందుపది దినములుగల యాశాచము సంప్రాప్తమయ్యెనేని అప్పుడు అది మొదలు కొని మూడుదినములు ఆశాచముగలవాడగును. మూడుదినములు (అట్లుగాక) ఒకటిరెండు దినములు అవలంబించఁదగిన యాశాచము లోకలగ్నట్టియాశాచమే సంప్రాప్తమయినప్పుడు రాత్రిమానము మిగిలి యుండనేని పూర్వాశాచముచేతనే పరిశుద్ధియగు ననియును. ద్వ్యశాచ్యాశాచమును అవలంబించి నక్కిర లేదనియును తెలియవలయును. రెండు మూడుదినములు అవలంబించదగిన యాశాచమధ్యమంశ ఆశాచాంతరముతలస్థించినను అధికాశాచమునకు పూర్వాశాచముచేత శుద్ధి లేదనియెఱుగవలయును. సమన్యూనములయందు పూర్వాశాచముచేతనే శుద్ధియనియెఱుగవలయును. సపిండాశాచముచేత మాత్మిప్తిభా త్వలకు ఆశాచము తొలఁగిపోదని యెఱుగవలయును. మాత్రాశాచ మధ్యమంశ పిత్రాశాచము సంప్రాప్తమయ్యెనేని పూర్వాశాచము చేతనే శుద్ధియని యెఱుగవలయును. త్రిండికీ (లేక) త్రిండియొక్క యాశాచముచేతనే శుద్ధియనికొందఱాదురు. వానియొక్క శేషకదము నకు పూర్ణాపరత్వము లాక్షణికాథమని యెఱుగవలయును పిత్రాశాచమధ్యమంశ మాత్మమరణము సంప్రాప్తమయ్యెనేని పిత్రాశాచము సమాప్తిపొందింది పక్షిణీకాలమునకునా శాచము నవలంబించవల

సింధవి యెఱుంగవలయును. ఇదికదిదినములపీమ్మట న చరింకఁ దగిన దనియెఱుంగవలయును. పదియవరాత్రియందలి నాల్గవ యాహమునందు మాత్మీసురణము స్రాప్తాత్మను య్యేనేసి రెండుదినములయినను మూడు దినములయినను ఆశౌచమును అవలంబింప వలయునే కాని పక్షిణీకాల ముకాదని యెఱుంగవలయును. తిల్లికి దండ్రుగూడ అన్యారోహణము కలిగి యెడల పక్షిణీకాలముకూడ అధికముగ నాశౌచము లేదని యుచు పూర్వాశౌచము చేతనే శుద్ధియనియును తెలియవలెను.

సూతకమునందు.

సూతకమునందు మృతాశౌచము స్రాప్తాత్మనుగుచుండగా పిండ దానమునందు పృథిబంధము లేదనియెఱుంగవలయును. మృతాశౌచము నందు పుగుడు స్రాప్తాత్మను య్యేనేసి జాతికర్మాధికమును అక్ష్మదైనను ఆశౌచాతమందైనను చేయవలసినదని తెలియవలయును. తిల్లికి ఆచరింపదగిన యధికాశౌచములోకల త్కండిని పదునొకండవ దినమునందు చేయవలసిన వృషోత్పన్నాది శ్రాద్ధమును ఆవ్యాధిపోడ శ్రాద్ధములను చేయవలసినది.

శివస్పర్శము.

శివస్పర్శముపగలు అయ్యేనేసి పక్షిత్రిదర్శనమైనపీమ్మట శుద్ధియనియును రాత్రియందయ్యేనేని సూర్యదగ్భవమైన పీమ్మట శుద్ధియని యుచు తెలియవలయును ఆశౌచాన్నభక్షణమును ఆశౌచస్పృహసము నెంతికాలము కలిగియుండునో అంతవఱకును ఆశౌచము కలిగియుండునని తెలియవలయును.

ధర్మార్థముగ.

ధర్మార్థముగ అనాధసవర్ణశివమును విహించినవలెపరక్షిణులు చేసినను అగ్ని దానము చేసినను అనంత ఫలము కలుగుననియును వ్రాణాయామాగ్ని స్పర్శములచేత శుద్ధికలుగుననియును తెలియవలెను.

శునియనుండు మూలవచనములు విర్ణయసింధువుధర్మసింధు మితాక్షరాది నిబంధన గ్రంథముల యందున్నవి. ఆవచనము లన్నియును శ్రీశంకర స్తవ భజనముచేచేర్చినైతిని. సమాప్తము.

వైత్య మేధిక కారిక లు.

159

అత్రాదా శాస్త్రకాలేకార్యకార్యాణి.

శ్రాద్ధది నేగృహల కారనిషేధః

యల్లాజీ యే శ్లో॥ గోమయోనోప లేపః చస్య శ్రాద్ధేషక్ ర్తితిమ్ గృహం
కరణంనాస్తి ఇతి శాతాతిపోబవీత్ 101

తా॥ సమస్త శ్రాద్ధది నంబులకుండును గోమయంచేధూమివలకలెను గానిమ్రుగ్గు
లుమొదలగునవి పెట్టగూడదని శాతాతిపుండు చెప్పెను.

అథ ఉష్ణ వారినిషేధః

శ్లో॥ మృతేజస్సుసంక్రాంతౌ శ్రాద్ధేజస్మదినేతిథా అప్పృత్యస్పకః
నేచైవి సన్నాయాదుష్ణవారిణా సగోపాత్యాకృతంపాపం ప్రాప్నోత్యేవ
వసంశయః 102

తా॥ మరణాశాచముండును, శాతాశాచముండును, సంక్రమణవినమండును, శ్రా
ద్ధదినమండును, జ్వరినమండును, కాకగూడనికత్తువును తాకినప్పుడును, వేడినీళ్లతో
స్నానము చేయగూడదు, అట్లుచేసినవాడు గోపాత్యచేసినంతపాపమును బొందుచున్నా
డు. సంశయములేదు.

అథ దేవతార్చననిషేధః

శ్లో॥ దావాగ్యయనదేవాచా ఉపహోమ వ్రతాదికమ్ సకు
ర్యాచ్ఛాధికాదివసే ప్రాగ్విప్రాణా విసర్జనాత్ 103

తా॥ శ్రాద్ధదికమందు భోక్తలభుజింపక భోజనము, దానము, అభ్యుజనము, దేవ
తాపూజ ఉపహోమము, వ్రీతము, మొదలగునవిచేయగూడదని తా॥

అథ ౩ చమసకాలాః

శ్లో॥ ఆరావంతేచపాద్యేచ విప్రలేచవిశేషతః ఉచ్చిష్టేపిండదా
నేచవట్సుచా చమసంస్మృతమ్ 104

తా॥ పోగుంట్లమందును, అంతకుండును, పాదప్రక్షాళనమందును, అననమిచ్చి
నప్పుడును, ఉచ్చిష్టాన్న విసర్జనముండును, పిండప్రదానమందును, యీఅరుసమయములం
డును, ఆచమనముచేయవలయును.

ఆశ్వలామనానాం గోతాద్యుచ్చారణ క్రియః.

శ్లో॥ సపిండికరణాత్పూర్వ మాశ్వలామనశాఖనాం । గోత్రం బ్రూయాత్ప్రథమతః పశ్యాన్నామూదికావదేత్ ॥౫॥

తా॥ ఆశ్వలామనశాఖవారు సపిండికరణము చేయకపూర్వము ముందుగాగోత్రమును జెప్పి పిమ్మట పేరుచెప్పవలయును.

అథ విష్ణ్వచనవిధిః.

దత్తుః॥ శ్లో॥ యత్కించి పూర్వణాంశాద్ధం తత్రసర్వతచద్విజే । పూజయేద్విష్ణుమి త్యేవ మితీపాపాపీతామహః॥ ౬॥

తా॥ పూర్వముక్తమైన యేకాధ్యముజేసినను బ్రాహ్మణునియందు విష్ణుమూర్తి నావాహనముజేసి పూజింపవలయునని బ్రహ్మచెప్పెను.

భారతే॥ శ్లో॥ యచ్చార్ధంపూర్వణాంప్రాక్తం తచ్చార్ధంవైష్ణవంచినా । కృతంనశ్యదికాంశేయ పశిశేషేషీశంయథా॥ ౭॥

తా॥ ఏకాధ్యముపూర్వణవహితముగా నాచరింపఁబడినో అట్టికాధ్యము విష్ణుదైవ త్యములేకుండచేసినయెడల వర్ణధర్మిష్టునిచే జూపబడినకాధ్యమువలెనే చెడిపోవునని భారతమునందు జెప్పబడెను.

శ్లో॥ దశ్శ్రీమహాలయేతీర్థే సపిండికరణేతథా । వ్యగ్రకాంధవతితచ్చార్ధం ననుదేవవివాకృతమ్॥ ౮॥

తా॥ దశ్శ్రీకాధ్యము, మహాలయము, తీర్థకాధ్యము, సపిండికరణము, ఈకాధ్యములను విష్ణుస్థానములేకుండచేసినయెడల ఆకాధ్యములు వర్ణధమగును.

(పాదప్రత్యక్షనేక ర్తృః పశ్చిమాభిముఖశ్చసయమః)

వ్యాసః॥ శ్లో॥ ప్రాతఃకాలేచమధ్యాహ్నా సాయాహ్నానిశిసంధ్యయోః॥ పశ్చిమాభిముఖశ్రాద్ధేవిప్రీతాదాభిషేచనమ్॥ ౯॥

తా॥ క్రాద్ధమునకుండుప్రాతఃకాలమునందుగాని మధ్యాహ్నమునందుగానిసాయంకాలమునందుగాని రాత్రియందుగాని సుధ్యాకాలమునందుగాని బ్రాహ్మణులకు పాదప్రత్యక్షము పశ్చిమముఖముగా గూర్చుండిచేయవలయును. అనివ్యాసుఁడుచెప్పెను.

(పాదప్రత్యక్షనేక ర్తృభోక్తృరుపవేషవిధిః)

యల్లాజీయ్యః॥ శ్లో॥ విప్రత్యక్షనకాలేతుదాతా భోక్తాద్విజోర్తమః॥ సుఖాస్సోథవేచ్చార్ధే త్వస్యధానరకం ప్రజేత్ ॥౧౦॥

తా॥ శ్రాద్ధంబునందు పాదప్రక్షాళనము జేయునప్పుడు కర్తయు భోక్తయును కూర్చుండవలయును. లేనియడలనరకమునబోదును.

(భోక్తురాశౌచమ్)

బా॥ భోక్తుస్తృతీయనిమంత్రణ ప్రభృత్యాశౌచాభావః। తత్సూర్యమాగతంచేత్ ఆశౌచమస్త్యేవ। ౧౧॥

తా॥ భోక్తకు మూడవపర్యాయనిమంత్రణమైనది మొదలుఆశౌచము లేదు అంతకుపూర్వకర్మయెడల ఆశౌచముండును,

(కర్తురాశౌచం)

వా॥ కర్తుస్తుప్రారంభానంతర మాశౌచాభావః। తత్సూర్యంచేద్దాశౌచమస్త్యేవ। ౧౨॥

తా॥ కర్తకుప్రారంభము మొదలు ఆశౌచములేదు ప్రారంభించక పూర్వము కర్మయెడల ఆశౌచముకలదు.

ప్రారంభవివరణమ్.

వా॥ పాకసమాప్తి ప్రారంభః శ్లేషకః పక్షః। సంకల్పోప్రారంభః శ్లేషకః పక్షః। పాకాదిప్రాగ్మణమారంభః శ్లేషకః పక్షః। తృతీయనిమంత్రణ శ్లేషకః పక్షః। ఏ తేషుపాకపరిసమాప్తిపక్షః అపద్విషమ్। అసక్తవిషయస్స। ఇతరేషుపక్షేషు తత్తద్దేశిష్టాచారోను వర్తనీయః। ఏ తేషు చతుషుపక్షేషు ఆశౌచసంప్రాప్తకర్తా సద్వత్సత్వా స్వయమేవ శ్రాద్ధంకుర్యాత్। పశ్యాన్ననుశ్యేవ ఆశౌచరహితేన పరివేషయేత్। భోజనపాత్రీఫలమున్నం భోక్తాప్రేక్షేత్। కర్తాతద్భోజనపాత్రీమస్పృశేన్నవలన్నత్యాగంకుర్యాత్॥ ౧౩॥

తా॥ పంటచేయుట పూర్తియగుట ప్రారంభమని యొకపక్షము, సంకల్పముచేయుట ప్రారంభమనియొకపక్షము, పంటపదార్థముమీద ప్రాక్షింపుట అరంభమనియొకపక్షము, మూడవపర్యాయము నిమంత్రణముచేయుట ప్రారంభమని యొకపక్షము, ఈ నాలుగువిధములలో పంటచేయుట పూర్తియగుటయే ప్రారంభమగునని యాపత్తునుభవింపవచ్చును కత్తిలేనప్పుడుచెప్పలేనిది. మిగిలినవిధములలో ఆయాదేశములలో శిష్టుల గూడారప్రకారముగా నాచరింపవలయును ఈనాలుగు పక్షములకుండును ఆశౌచము దాగానేకర్తత్యాగముచే స్నానముజేసి తానేశ్రాద్ధముపెట్టవలయును అప్పుడుఆశౌచములేని పరియొకనిదేపదార్థమును వడ్డించునట్లుచేయవలయును, ఏమట్లు భోక్తయేదాగ్ధ

మును పోషించవలయును కర్తవ్యోత్తముక్కు భోజనపాత్రమును స్పృశింపకుండా
కాగ్రధమునంతయు చేసవలయును.

జానునిక్షేపవిధిః.

యల్లాజీయే! శ్లో॥ సియ్యేవ్యదయ్యేణంజాను దేవార్థపరిచరేద్బుధః ।
భూమోతథావరంజాను పిన్యాపరిచరేద్బుధా ॥ ౧౮ ॥

తా॥ తెలిసినట్లు వాడ దేవతాపూజచేయునప్పుడు కుడిమోకాలును పిత్తపూజ
చేయునప్పుడూ యెడమమోకాలును భూమియందుఁబనించవలయును.

ఘృతపాత్రనిధానమ్.

శ్లో॥ సూపేవావరమాన్నేవాఘృతపాత్రంనసియ్యేపేత్ । తద్యోజ్య
నూసురింప్రాచు నాదాతుఃపారలౌకిమ్ ॥

తా॥ సేవిదొన్నెనుపప్పుయందును పరమాన్నమునందునుంచగూడదు. అట్లుచేసిన
యెడల అభోజనమురాక్షసభోజనమనియు శ్రాద్ధకర్తకుఁకృతములేదనియు చెప్పిరి.

(చిత్రిగుప్తబలిని పేధః)

శ్లో॥ దత్తేవావ్యధవాదత్తే భూమాయోయ్యేపేద్బలిమ్ । తదన్నం
విధలాయాంతినిరాశాఃపితరోగతాః ॥

తా॥ త్యాగముచెప్పకలూర్యమునందుగాని చెప్పినవిక్కుటగాని భూమియందుచిత్రి
గుప్తబలినుంచినయెడల అయన్నముకర్మముగుమన్నది పిత్తదేవతలు ఆకమ వదలుకొని
తిరిగిపోవుమన్నార, అనఁగాకాగ్రధమునందు చిత్రిగుప్తబలిని విడువవలయును.

సుంసినీభోజనవిధిః.

యల్లాజీయే! శ్లో॥ సువాసిన్యాంమృతాయాంతు బ్రాహ్మణైస్స
భోజనే । సు సినీంతితఃపశ్చాదనంతికమథాచయేత్ ॥

తా॥ ముత్తైదువఘృతినొందినయెడల బ్రాహ్మణులతోకూడ ముత్తైదువభోజనము
పెట్టవలయును మంత్రఃకర్తవ్యముగా ముత్తైదువను పూజించవక్కరలేదు.

అధిశ్రవణవిధిః.

శ్లో॥ అధిశ్రవణహీనంతు శ్రాద్ధంకుర్వీతమూఢధీః । తదన్నం
మానతుల్యంచ తద్ఘృతంసురయానమమ్ ॥

తా॥ ఏమాఢుడైనను అధిశ్రవణములేకుండా కాగ్రధమునాశించినయెడల అయ
న్నముమాంసముతో సమానమనియెట్లు చెప్పియున్నారనియు చెప్పింపబడినది.

(పితృసూక్తనిషేధః)

శ్లో॥ ఘోషశేమాసికేచైవ తీర్థేచైవసపిండనే॥ నిత్యశ్రాద్ధోదకుం
భేచపితృసూక్తానివజ్జయేత్ ॥

తా॥ ఘోషశేమన దును, మాసికమునందును, తీర్థశ్రాద్ధమునందును, సపిండకరణ
మునందును నిత్యశ్రాద్ధములందును, ఉదకుంభ శ్రాద్ధమునందును, పితృసూక్తములనువిడువ
వలయును,

(పిండదూషణే.)

యల్లాజయే॥ శ్లో॥ మాజా లఘూషికన్వశేః పిండేచద్విదశీక్యతే॥ పున
శ్రాద్ధం విధాతివ్యం తేనపాకేనతక్షణాత్ (పాత్యం) పునశ్రాద్ధం
నామపునః పిండదానమిర్వధః॥

తా॥ పిండములను పిల్లి యొలుక మొదలగునవి మట్టుకొన్నను పిండమువిడిపోయిన
నుతిగిశ్రాద్ధముజేయవలయును. అనగా తిరిగిపిండములనుజేయవలయును.

(శిర్దుశ్రాద్ధశేమాన్నభోజనవిధిః.)

శ్లో॥ ప్రదక్షణమునుచ్యవ్యభుంజితపితృసేవితం॥ మాధవీయే॥ శ్రాద్ధం
కృత్వాతుయోవిప్రో నభుంజైతుకవాచన॥ దేవావాప్యంనగృహ్ణాంతకివ్యం
తుపితృశస్త్రభా॥

తా॥ బ్రాహ్మణులకుప్రదక్షణముజేసి వారినిపంపించిశ్రాద్ధశేమాన్నమును కర్తవ్య
బర్హిశఘృణుమును ఏప్రాహ్మణుడైనను శ్రాద్ధమునాచరించి పితృశేవమును భుజింపకుం
డా విడిచివేసి దేవతలు చావ్యమునుగ్రహింపరు, పితృదేవతలుకవ్యమునుగ్రహింపరు॥ అని
మాధవీయమునందుజెప్పబడెను.

ఉపవాసేశ్రాద్ధశేమాన్నభోజననిషేధః.

నిర్ణయసింధా॥ శ్లో॥ ఉపవాసాదుదానిత్య శ్రాద్ధం నైమిత్తికంభవేత్ ।
ఉపవాసంతదాకుర్యాదాక్షామపిత్వసేవితమ్॥

తా॥ నియతముగా తానుపవాసముచేయుదినమును శ్రాద్ధముసంబంధించియెడల
శ్రాద్ధమాచరించి కణమునాహుగించి పిమ్మట నుపవాసముచేయవలయును అని నిర్ణయ
సింధువునందుజెప్పబడెను.

(భిన్నగోత్రాణాంపితృశేమాన్నభోజననిషేధః)

శ్లో॥ పితృదీనాంతథాన్యేషాం శ్రాద్ధశేమాన్నభోజనం । వృతినాంవి

ధనానాంచయతీనాంచనిగహితమ్ | అన్యథిన్నగోత్రాః | వ్రతినోబ్రహ్మ
చారిణః | సగోత్రాణాం పితృశేషభోజనానుమతిః ||

తా. ఇతరగోత్రీకులకాగ్రధశేషమును భుజించుట బ్రహ్మచారులకు విభవలత
యతీశ్వరులకునిండ్లితమైనది.

శ్లో. శ్రాద్ధావశిష్టభోకారస్తై వైనిరయగామినః | సగోత్రాణాంసకు
ల్యానాం జ్ఞాతీనాంచనదోషకృత్ || అన్యగోత్రాణాం క్వచిత్పితృశేష
భోజనానుమతిః ||

తా. శ్రాద్ధశేషమును భుజించినవారు వరకమునుబొందుదురు. సగోత్రీకులకు
సకుల్యులకు జ్ఞాతులకుమాత్రము నిషేధములేదు.

శ్లో. శ్వశురస్యగురోర్వాపి మాతులస్యమహాత్మనః | శ్వేష్టభ్రాతృ
శ్చ పుత్రస్యబ్రహ్మోష్ఠస్యయోగినః | ఏతేహంశ్రాద్ధశేషాన్నం భుక్త్వా
దోషానవిద్యతే ||

తా. మామ, గురువు, మేనమామ, శ్రీమృదు, అన్న, కుమారుడు, సగృహ్యజ్ఞాని
యోగీశ్వరుడు, యీ మొదలగువారియొక్క పితృశేషమును భుజించినను దోషములేదు.

(శూద్రస్యపితృ శేషాన్నదాననిషేధః)

యల్లాజయే | శ్లో. ఏశూద్రంభోజయే తస్మిన్ గృహేయత్సై నతద్దినే |
శ్రాద్ధశేషంనశూద్రాయదదాతిచబలేష్వపి | శూద్రంతుభోజయేత్వా
యోదగ్యా చ్ఛాన్దేమమూనవః | శ్రాద్ధనిష్ఠిడితాయాంతి శాద్ధంజేవా
చతక్షణాత్ ||

తా. కాగ్రధదినమానందు శ్రాద్ధమాచరింపబోవు గృహమునందు శూద్రులకు భోజనము పె
ట్టగూడదు పితృశేషమును కూడుకొనకు పెట్టగూడదు, మఱియొచ్చుటవైనను తానుమాం
దుగా కూడుకొనకు భోజనము పెట్టగూడదు ఇందుకుభిన్నముగా వాచరించినయెడల కాగ్ర
ధము భంగమైనదనిగానెంచి శ్రాద్ధదోషములరక్షణమునందే జరిగిపోవుదురు.

(అశౌచమధ్యేప్రాప్తవ్రత్యాభిక్తస్యతదనంతరం శూన్యభావిషేధః)
వసిష్ఠః | శ్లో. అశౌచమధ్యేపిత్రోశ్చ భవేన్నృతీధిస్తదా | అఙ్గింవజ్జ
యిత్యాం తే వ్రత్యబంకారయెత్సృగః ||

తా. లలితద్రుల మృతదినములు అశౌచాక్రాంతములైనప్పుడు కూర్మతిథియందు
కుర్చి యాగువేని యాదినమువిడిచి మరునాడు పెట్టవలయును అని వసిష్ఠుడు చెప్పెను.

దక్ష॥ శ్లో॥ ఆకాచనః ధ్యేపితోశ్చ యథామృతతిథిధా వేత్ | ఆకాచాం
తేశాన్యతిథౌ సకుర్వ తితిథింబుధాః |

తా॥ ఆకాచనః అను తల్లిదండ్రుల మృతదినంబులు సంభవించినయెడల శుద్ధిదినము
శూన్యతిథియగునేని యాదినంబున శ్రాద్ధము తెలిసినవారు విష్ణుర్నికురిందతుడుచెప్పెను.

శూన్యతిథ్యసంభవదినే కలకావ్యత్వవిధిః.

శ్లో॥ శూన్యతిథ్యాముపాప్యైవ శ్రాద్ధః కుర్యాత్పరమానికృత్వా
సమ్యుగ్విధానేన బాధుభిస్సహభోజయేత్ |

తా॥ ఆకాచశుద్ధిదినము శూన్యతిథియగునేని యాదినంబున సుతకానముండి మరు
నదిదినంబున యథావిధిగా శ్రాద్ధము నాచరించి బంధువులతోకూడ భుజించవలెను.

సూతకాంతరిత శ్రాద్ధనిర్ణయః.

శ్లో॥ శుచిభూతేన దాతవ్యా యాదిధిగదికద్యతే | నాదిధి సస్యకర్త
వ్యవచాన్యతైక దాతన | ఇతి ఋశ్యశ్మగః |

తా॥ శాతకాచమృతాకాచదినములలో అర్చికము సంభవించినయెడల శుద్ధిదినము
నందు అర్చికము పెట్టవలయునుగాని మఱియొక దినమునందు పెట్టగూడదు అని ఋశ్యశ్మం
గుడుచెప్పెను.

(సంవత్సరవిమోక శ్రాద్ధవిధి)

శ్లో॥ వత్సరాంతే విమోకాఖ్యం శ్రాద్ధం సార్వణవద్భవేత్ | మృతస్య
త్పత్యయేకార్థం యద్యాకాశదినేపిచ | ఆకాశదినం సామశూన్యతిథిః.

తా॥ మృతినొందినవారి తృప్తినిమిత్తమై సంవత్సరాంతమునందు శూన్యతిథియైతవ
టిని సంవత్సరము మొదలును వార్షికసహితముగా యథావిధిగా నాచరించవలయును.

శ్లో॥ అబ్దస్యాంతే విమోకాఖ్యం శ్రాద్ధం ప్రథమవత్సరే | కుర్యాత్సా
ర్వణవద్యైవ శ్రాద్ధహీనతిథౌయది | శ్రాద్ధహీనతిథిశ్శూన్యతిథిః |

తా॥ సంవత్సరాంతమునందు సంవత్సరవిమోకమున శ్రాద్ధమును ఏమట్లువత్సరారం
భమునందు ప్రథమార్చికమును శూన్యతిథిసంభవించినప్పటికిని వార్షికసహితముగా శ్రాద్ధ
మును యథావిధిగా నాచరించవలయును.

శ్లో॥ మృతస్య వత్సరాంతేతు యదిశూన్యతిథిధా వేత్ | తస్మిన్దినే
విమోకాఖ్యం కర్తవ్యమవిచారతః | సంవత్సరవిమోకాఖ్య మకృత్వా
ప్రథమార్చికం యచ్చాద్ధంకురు తెమోహ త్కృతంకర్మవినిష్ఫలం |

తా॥ సంవత్సరంతమునందు కృష్ణతిథి సంభవించినప్పుటికినియావినమునందు మృతి నొందినవానియొక్క తృప్తికొఱకు సంవత్సరవిమోక్షమును బ్రాధమును జేయవలయును ఏమియు నాలోచింపనక్కరలేదు.

స్మృతిదివీకాయాం॥ శ్లో॥ ఆశౌచాదివిమోక్షైశ్చ విమోక్షాభ్యుమతి క్రమేత్ । తదాయదివిమోక్షాభ్యం నకర్తవ్యమితిరితిం ।

తా॥ సంవత్సరవిమోక్షమును బ్రాధమునాచరింపక అజ్ఞానముచే పృథమాద్రికమును బెట్టినయెడల ఆచేసినకర్మయంతయునిష్ఫలమగును.

దేశాంతగతభౌత్వాగం ప్రత్యాబ్ధికాను మాసికామావాస్యాదివిధిః ॥

శ్లో॥ విభక్తోవావిభక్తోవా దేశాంతరగతస్సుతః । పృథక్పృథక్ ప్రకుర్వీత మారాపిత్రోమమృతేహని । అవిభక్తావిభక్తావా దేశాంతర గతాయది కర్తవ్యం తైరమావాస్యా పృథ్వబ్రహ్మనుమాసికం । గ్రంథాంతరం అవిభక్తస్సుతాకుర్యాదేకః సింహోమృతాహికం । స్థానాంతరే పృథక్కుర్యాద్దశాద్ధానుమాసికే ॥

తా॥ భూమారుడు విభక్తుడైనను విభక్తుకుకాకున్నను దేశాంతరము వెల్లినప్పుడు తల్లిదండ్రుల బ్రాధ్యక్షవంతులు సంభవించెనేని యాదినంబున తానుబ్రాధ్యమతిప్పుకనాచరింపవలయును. తనయులు విభజించుకొన్నను విభజించుకొనకపోయినను దేశాంతరము వెల్లినప్పుడు ప్రత్యాబ్ధికము దృష్టాద్రికములను మాసికముచేరుగా నచ్చట నాచరింపవలయును, అన్నదమ్ములు భేదపడకపోయినను వారిలోనొకడుదేశాంతము వెల్లినప్పుడు తల్లిదండ్రుల బ్రాధ్యమలను అనుమాసికమును దృష్టాద్రికమును తానుప్రత్యేకముగానైనను జేయవలయునని మఱియొక గ్రంథమునందుగూడ చెప్పబడినది.

బ్రాధనిమంత్రితన్యు గాయత్రీజపసంఖ్యాః

శ్లో॥ ప్రత్యిబ్రత్రితంవైవ మాసికేతరుచకం । ద్విసహస్రం సపిండేచలయుతంప్రేతిభోజనే ।

తా॥ ప్రత్యాబ్ధికమునందు మూడువందలను మాసికమునందుఅయిదువందలనుసపిండీకరణమునందు యాడువేలను ప్రేతిభోజనకాలమునందు పదివేలను గాయత్రీమంత్ర జపమునుజేయవలయును.

ఉపనయనవివాహాంతరేవశ్చానవర్యంతం బ్రాధకర్తవ్యత్వవిధిః.

శ్లో॥ మాంజీబధ్యావివాహచ్చషష్ఠానవమకమేవపానకుర్యాద్వింశదిర్యావం నదద్యాత్తుశ్శిలోదకం । పుత్రపుత్రవివాహయోశ్చపరతష్ట

గ్మానసోధ్యంతరే, పిత్రోరాద్వికవైత్యకే షువిధివత్ దూర్యాత్ తైరచా-
యేత్ । దధ్యన్తంబదీభలైచ్చసహిం పిండాః వికీర్యాదికపనవ్యంతిల
తక్షణం చహింధాదభావ సిల్వావజయేత్ ॥

తా॥ ఉపనయనమైనపిమ్మటను వివాహమైనపిమ్మటను ఆఱుమాసములకఱకుగాని
సంవత్సరమువరకుగాని పిండప్రదానము తిలత్సణముచేయగూడదు. కుమార్తెకు కుమా-
రుల వివాహములు జరిగినపిమ్మట ఆఱుమాసములలోపల తల్లిదండ్రుల ఆర్థికములు సంభ-
వించినయెడల గరికలు అక్షతులతో క్రాధమునందు అచ్చజేతువలయును పిండద్రులను
పెరుగు శకుపండ్లు మొదలగువానితో మిశ్రితముజేయవలయును వికిరాన్నము, అపస-
వ్యము, తిలత్సణము, తిలలు, దప్పలు, మొదలగునవివిషువతలెను

అనేకశ్రాద్ధసన్నివాతే.

శ్లో॥ మాతాపిత్రోశ్చయోప్రాప్తే యదిదర్శ్యసమాగతే । పితృ
శ్రాద్ధంతుపూర్వంస్యా న్మాతృశ్రాద్ధమతఃపరం । దర్శ్యశ్రాద్ధంతతఃపశ్చ
త్సర్వగుప్తుమహాలయే । దర్శ్యసంక్రమశ్చేప్రాప్తే తచ్చాచ్ఛ్రాద్ధంతుకథంభ-
వేత్ ॥ అమాశ్రాద్ధంకర్తవ్య కర్తవ్యంసంక్రమోదీతిః । సంక్రమగ్రహ-
ణేదర్శ్యచ్ఛ్రాద్ధంతుకథంభవేత్ । ఉపరాగ్రహయుక్తంతుసమకాలసమా-
చరేత్ । దర్శ్యతుమాసికేప్రాప్తేమాసికాపూర్వమాచరేత్ । దర్శ్యత్వా
ద్వికేప్రాప్తే ఆర్థికంపూర్వమాచరేత్ । నిత్యనైమిత్తికేప్రాప్తే నిత్యంనవరి-
లంఘయేత్ । నైమిత్తిక పురాకుర్యా త్తతోనిత్యంసమాచరేత్ ॥

తా॥ ఒక్కదినంబున తల్లిదండ్రుల క్రాధకాండలు దర్శ్యక్రాధకా మొదలగునీ
కర్మాధికములను సంభవించినప్పుడు ముందుగ తండ్రితదిధయు పిమ్మట మాతృకాధికమును
అనంతరము దృశ్యకాధికమును పిమ్మట మహాలయకాధికము నాచరింపవలయును ఒక్క-
దినంబున దర్శ్యసంక్రమణ కర్మాధికాంబులు సంభవించినయెడల సంక్రమణశ్రాద్ధము నాచ-
రింపవలయును దృశ్యకాధికము చేతనక్కలేదు సంక్రమణగ్రహణ దృశ్యద్వయము
లొక్కదినంబునసంభవించినయెడలగ్రహణసంక్రమణశ్రాద్ధయిలాగ్నపర్యాయమునాచ-
రింపవలయును దర్శ్యశ్రాద్ధము మాసికము ఒక్కదినంబున సంభవించినయెడల ముందు
మాసికముపెట్టి పిమ్మట దృశ్యశ్రాద్ధము నాచరింపవలయును దృశ్యశ్రాద్ధము ఆర్థికము ఒక్కది-
నంబున సంభవించినయెడల ముందుగా నాభికము పెట్టవలయును నిత్యనైమిత్తికములు
సంభవించినప్పుడు, నిత్యకర్మము ఎప్పుడును విడుదలగూడదు ముందుగా నైమిత్తికకర్మము
జేసిపిమ్మట నిత్యకర్మము జేయవలయును

—గృహశిలశౌచసన్మూలకాభావః—

శ్లో! చంద్రసూర్యగ్రహేన్నయా త్సూరికేమృతకేతభా । అస్మా
యామృత్యుమాప్నోతిన్నయామృత్యుంనవిందతి । సూతకేమృతకేచైవ
ఽదోషా రాహుదర్శనే । తావదేవభవేచ్ఛుద్ధిర్యా వన్ముక్తిర్న దృశ్యతే ।

తా! సూర్యచంద్రగ్రహణములయందును జాతాకాచ మృతాకాచములయందును
స్నానముజేయవలయును, అట్లున్నానముజేయనియెడల మృత్యువునుబొందును, స్నానము
చేసినయెడల మృత్యుభయముకలుగదు జాతాకాచమృతాకాచదినములలో గ్రహణము
కుభవిందినయెడల గృహణనిమగ్తపర్యంతమాకాచములేదుకుద్దిగలవాని గా నెరుంగవలెను
జీవత్పితృకస్య తర్పణనిషేధః

శ్లో! జీవమానఃపితాయస్య సూతాయదివివద్యతే । మాతృశ్రద్ధం
నుతః కుర్యాన్న కుర్యాత్తలతర్పణం ।

తా! తిండిజీవించియుండితల్లిమృతినొందినయెడల తల్లికాశ్రద్ధకృత్యమునంతయు
జేయవలయును తలతర్పణముమాత్రము జేయనక్కరలేదు

బోధాయనామావస్థా నిర్ణయః

భూతేహ్మయమాయుతేయుగ్మా పత్యోదేహ్మాయమెతిచేత్ । బోధా
యనానాంభూతేమా శ్రద్ధంకుహ్మమితోన్యథా ।

సారమాసకథినిణయః.

శ్లో! జన్మమరణధర్మకన్యతాన్యహఃని ఇశ్యేకమాసేచపునభా
వాని పునభావేష్యేవహికర్మ కుర్యాత్తేష్యేవసంక్రాంతియుతేషునైవ ।
మాస్యేకస్మిన్ ద్వేతిభేచెత్సరా న్యత్పూర్వస్తస్మిత్పూర్వసంక్రాంతి
యుక్తే । ద్వావప్యేతేనక్రమేచెత్పిరస్యత్సర్వం చైవంచంద్రసూర్యోవ
రాగే । వృశ్చికాదిత్రిమాసేషుమృతాహాసభవేద్యది । పూర్వమాసేతు
కర్తవ్యమితి శాతాతిపోబ్రవీత్ । ఊర్ధ్వంముహూర్తంకుతపాత్సంక్రాంతి
తిర్యగిదృశ్యతే । పూర్వమాసేనకర్తవ్యం కుర్యాత్పాకుతపాదపి ।

శ్రద్ధవిఘ్నే ఆమశ్రద్ధవిఘ్నః.

శ్లో! శ్రద్ధవిఘ్నేద్విజాతినా మామశ్రద్ధంక్రూరీర్తిగం । అమా
తాస్యాదినియతం మాసాంతర్పరాభృతఇతి । ఇతిహారీతః ।

తా॥ శ్రాద్ధమునకు విఘ్నము సంభవించినప్పుడు ద్వ్యశ్రాద్ధము మాసికము అధికము
యొనలగునని అనుద్రవ్యములచేతనే బ్రాహ్మణులు చేయరానివని చాచితుడు చెప్పెను.
అనుద్రవ్యమునగా భోజనసామాగ్రి

మరీచిః॥ శ్లో॥ అనగ్నికృష్ణం సీచయన్య భార్యారజన్వలా॥ అమశ్రాద్ధగ
ద్విజఃకుర్యాన్నతుకుర్యాన్నతేహని॥

తా॥ అహితాగ్ని కానివాడును పృథుగామైనవాడును బహిష్కృతదాని పెనిమి
టియు మృతదినమునందు అమశ్రాద్ధము నేజీయవలయును.

లోగాక్షీరపి॥ శ్లో॥ పుష్పవత్స్వపిదారెహవిదేశస్థావ్యసగ్నికః॥ అన్నం నైవా
బ్రీకంకుర్యాద్దేహ్నా వా మేనవాక్స్వచిత్॥

తా॥ భాగ్యబహిష్కృతాలైనను పాదేశము వందుండినను భార్యాగ్ని కానివాడైనను
అన్నశ్రాద్ధమునే జేయవలయును అదిసంభవము కానిపక్షమునందు హిరణ్యశ్రాద్ధమును
జేయవలయును అదిసంభవము కానిపక్షమున అమశ్రాద్ధమైనను జేయవలయును అని
లోగాక్షీయతిము.

అపుత్రాయారజన్వలాయాభర్తృశ్రాద్ధవిధిః.

శ్లో॥ అపుత్రాతుయదాభార్య సంప్రాప్తేభతుకారాబ్ధికేరజన్వ
లాభవేత్సాతుకుర్యాతత్పంచమేహని॥

తా॥ సంతానము లేనట్టిస్త్రీ బహిష్కృతయిందగా ఆట్టిసమయమున పెనిమిటియార్ది
కముసంభవించినయెడల అయిదవన్నానదిసంభవించినప్పుడు పెట్టవలయును.

ప్రభానిఖండే॥ శ్లో॥ విశుద్ధస్యాచ్చతుర్థేహ్నిన్నానాన్నారీరజన్వలా॥
దైవేకర్మణిపితేచపంచమేహనిశుద్ధ్యతి॥

తా॥ బహిష్కృతస్త్రీ నాలవదినమునన్నానముజేసినశుద్ధియగును గాని దేవపితృకా
ర్మమువిషయమైఅయిదవదినమందుకుర్చిగలదియగునని ప్రభాసఖండమునందు తెప్పరించెను
పాదప్రత్యక్షన విధిః.

శ్లో॥ మండలాత్పశ్చిమేభాగేబహిరవస్థిరోద్విజః॥ తత్రైవనిస్సజె
త్పాద్యోత్కళనం మండలోపరి॥ ఉదబ్బుభోపవిష్టానాంపాదానాంత్కళ
నంభవేత్॥ అన్యథాత్కళనైశాద్ధేనిరాశాపితరోగతాః॥

తా॥ మండలమునకు పడమటిభాగమున పాదములనుంచి పాద్యమును విడువవల
యును. పాదప్రత్యక్షనము పాదములనుచుడిదలమునొడచుంచిన పిమ్మట జేయవలయును
శ్రాహ్మణులను త్రోవముఖముగ నూర్చుండ బెట్టిపాదప్రత్యక్షనము జేయవలయును లేనియె
డలపితృజనములు ఆకారహీతులై నెల్లుదురు.

శ్లో॥ పాదమూలపిత్తస్థానం పాదమధ్యేపితామహాః॥ పౌపితామ
హస్తపాదాగ్రే పాదాగ్రయోత్రమాత్ ॥

తా॥ పాదమూలమొడటపిత్తమును పాదమలమధ్యకు పితామహమును పాదమూల
చివరను పౌపితామహమునునుండును కాబట్టి క్రిమముగా పాదమలను, పౌపితామహమును
యును.

పాదపౌపితామహనోదకమార్జనవిధిః.

శ్లో॥ భేదపాదోదకంన్ననంస్పృశేత్సంపిత్తమండలైశ్చభయోన్నా
నమాప్నోతి పునఃకర్తావిధీయతే॥ పిత్తబాహ్యుపాదాంబు నధారంశిర
సిక్వచిత్ ॥

తా॥ విశ్వేదేవులయొక్క పాదోదకమును వైసమార్జనముజేసికొనుటయు పిత్త
స్థానముయొక్కనుండలమును స్పృశించుటయుకర్తవ్యమైనను నమతోసమానమైనది. కాబట్టి
పిత్తస్థానము నందు నిమగ్నమునైన బాహ్యముని పాదోదకమును శిరస్సునధరింపఁగూడదు
మండలమునుమాత్రము స్పృశింపవలయును.

ఆచమనప్రకారః.

శ్లో॥ మండలాత్పురతోదేవాఃపిత్తవిప్రస్తథోత్తరేకర్తాచైవతదీ
శాన్యే అన్యత్రపురోహమ॥

తా॥ మండలమునకుతూర్పుగావిశ్వేదేవుఁడును ఉత్తరమునపిత్తబాహ్యుండను
కర్తయీశాన్యత్రాగమ మను గూర్పుఁడియొచమనముజేయవలయును. దీనికిన్వతిరేఫలముల
యందుండి గూర్చుచును జేసియెడల కర్తపానముతో సమానమగును.

శ్లో॥ కర్తృరాచమన త్పూర్వం భోక్తృరాచమనంయది శునో
మూర్తినమంతోయ మిత్యేవంమనురబ్రవీత్ ॥

తా॥ కర్తృరాచమనముజేయుటకంటే భోక్తృరాచమనముజేసినియెడల శునకమూ
ర్తినమంతోసమానమనియనువుచెప్పెను.

గంధధారణమ్.

శ్లో॥ చందనంపిత్తకార్యేషు ఫాలమధ్యేవినితీ పేత్ ॥ కంఠేకక్షే
తథాపృష్ఠే నిరాశాఃపితిరోగతాః॥

తా॥ పిత్తకార్యములందు ముఖమునందే మంచిష్ఠంధమును ధరించవలయును.
గాని కంఠమునందును భుజములందును వీపునందును ధరించినయెడల పిత్తజ్వరములు
ఆకాఠములు కలుగజేయుదురు.

పరివేషణవిధిః.

శ్లో॥ మధ్యే అన్నం పృథివీస్థావ్య దక్షిణే స్ఫుతపాయసే । శాకాది
పురతః శైవస అంతే సూప స్తతైవచ ॥

తా॥ అన్నమును మధ్యప్రదేశముందును దక్షిణభాగమునందు నేతిగొన్నయు
పాయసముగొన్నయు కూలు మొదలగునవి ముందగు పప్పుచినగుంచువలయును.

భోక్తురన్నస్పర్శనిషేధః.

శ్లో॥ అత్యక్తమన్నం పిప్రస్తు వాణినాతునసంస్పృశేత్ । స్పృశ తే
యది మూఢా శ్చారవం నిరికింప్ర జేత్ ॥

తా॥ అన్నమును త్యక్తముచేయుఁ భూర్వము భోక్తముట్టుకొనఁగూడదు, అజ్ఞాన
ముచేముట్టుకొనినయెడల రొవమును నరకమును బొందును.

పరివేషణసాత్కారిక.

శ్లో॥ హస్తాంతానుయోషే హో ల్లవణం వ్యంజనానిచ । చాతారం
నోపకీర్షంతి భోక్తా భుంజీరిశిల్పిషు ॥ సౌవణికరజితాభ్యాంచ ఖడ్గశ్చ
దుంబరేణచ । దత్తిమక్షయ్య తాం యాతీ ఫల్గుపాత్రాణి వావృధా ॥
పాకానర్కం సమానియ నివేద్యచ పృథక్ పృథక్ । విధిసాదైవపూర్వంతు
పరివేషణమాచరేత్ ॥

తా॥ లవణము కూలు మొదలగునవి చేతితో ఒడ్డింపగూడదు అట్లుంచబడినపదార్థములు కఠికతు ఫలముగియ్యవు. వానిని భుజివినయెడల భోక్తపాపమును భుజించి
నట్లేయగును కాబట్టి బంగారము వెండి మొదలగు పాత్రములతోను మేడికొయ్య మొ
దలగువానితో జేయబడినపాత్రములతోను ఒడ్డించినపదార్థము విశేషమైనఫలమునొసగు
ను కాబట్టి యిటువంటివి ననుసరపదార్థములను చేయజేయగా మొదల విశ్వేదేవస్థాన
మందును పిమ్మట పితృస్థానమునందును చువలయును.

మఘదానివిధిః.

శ్లో॥ శ్రాద్ధే హి మఘమంత్రేణ మఘదేయం ప్రయత్నితే । మఘ్య
లాభేభివెష్మంత్రం సుధాపాననమంభవేత్ ॥ మఘ్యలాభేయదిగుడంయో
దద్యాన్నర్వకర్మసు । వ్యధకంభవతితచ్చార్థ మితి శాతాతిపోబుధేత్ ॥

తా॥ శ్రాద్ధమునందు (మఘవాణా) అనుమంత్రమును స్మరించి తే నెనుంచవలయును
అది సుధానించుకొనినయెడల మంత్రమును జపించుచాలును అమృతిపానముజేసి ఫలము

కలుగును మరియు తేనెదొరకనియెడల బెల్లమునుంచిగేని యాశ్వాథముగ్ధముగనునని
కాతాతపుండుచెప్పెను.

అథవికరవిధిః.

శ్లో॥ భుంజానేషుచవివ్రేషు పిండదానవిధీయతే । వికిరంతుతతః
పశ్చాత్తతఉచ్చిష్టపిండకం ।

తా॥ బ్రాహ్మణులు భుజించినవారైయుండగా పిండప్రదానముజేయవలయును
అటుపిమ్మట వికిరాన్నమునుంచవలయును అనంతము ఉచ్చిష్టపిండము నుంచవలయును

శ్లో॥ సర్వవర్ణికమన్యాద్యం సన్నియాప్లావ్యవారిణి । సముత్స్పృజే
ద్భుక్తవతా మాగ్రతోవికిరంభువి ।

తా॥ అవికిరాన్నమును జలములోదాగామంచి యాభోక్తలయొక్క ముందరను
భూమియందువిడువవలయును

వికిరానంతరం ఆచమనాభావేదోషః.

శ్లో॥ శ్రాద్ధేషువికిరందత్వా యోనాచామెన్మతిభ్రమాత్ । పితర
స్తస్యపాదసంభవంతి త్యుచ్చిష్టభోజనాః ।

తా॥ శ్రాద్ధములయందువికిరాన్నముంచి పిమ్మట అజ్ఞానముచే నాచమనముజేయ
కుండినయెడల వానిపితృదేవతలూలు మానములపర్యంతి ముచ్చిష్టమునుభుజించుచుండుదురు
పిండపుదానవిధిః.

శ్లో॥ సర్వమన్నముపాదాయ సతిలందక్షిణాముఖః । ఉచ్చిష్టస
న్నిధౌపిండప్రదద్యాత్పితృయజ్ఞవత్ ।

తా॥ పాత్రమునకుంచుకొనిన యన్నమునంతయును నువ్వులతోలిపి పిండములను
తేజివానిపిండపితృయజ్ఞపుకారముగా దక్షిణాభిముఖుడైపిండప్రదానముజేయవలయును
ఉచ్చిష్టసన్నిధిస్వరూపమ్.

శ్లో॥ పితృణామాసస్థానాత్ అగ్రతఃత్రివ్యరత్నిషు । ఉచ్చిష్టసన్ని
ధానాంతంనోచ్చిష్టాసనసన్నిధౌ । అరత్నిమాత్రముత్సృజ్య పిండంతత్ర
ప్రదాపయేత్ ।

తా॥ పితృబ్రాహ్మణుండు కూర్చుండినపుడేకముమొదలు ముందుమాడపిడితెల్లి
మూరలుండవలయునుఉచ్చిష్టపాత్రమునకుపిడితెల్లిమూరప్రమాణమువిడిచి అక్కడపిండ
పురానముజేయవలయును

శ్లో॥ యతోపస్పృశతోవాపి పానవంతీనబిందవః । మధుసర్పి

స్త్రీలయుతాంఠ్రిపిండాన్నిర్వపెత్తుతః । జానుకృత్వాతథానవ్యం భూమా
పితృపరాయణః ॥

తా॥ నీళ్లుస్రివింఛినప్పటికిని కలియకుండానో అట్టిప్రదేశమునందు జేయవలయును
తేనెకాయిన వృలు మొదలగువానితోగలిపిమాడుపిండములనుజేసి యెడనుమాకాలును
భూమియందుంచి పితృదేవతలయందుధక్తిలవాడై భూమియందు పిండప్రదానముజేయ
వలెను

ఉచ్ఛిష్టపరిత్యాగః.

శ్లో॥ ఉచ్ఛిష్టాన్నంపరిత్యాజ్యం దేవానాంసర్వభాగతః । పితౄ
కాంపశ్చమేభాగే విహోన్విష్టంప్రదావయేత్ ॥ అసంస్కృతేభ్యోదాసే
భ్యస్త్యజేమచ్ఛిష్టసన్నిధౌ । సత్యజేతుత్పిపాసాఖ్యా మన్యధాసరకం
ప్రజేత్ ॥ అసంస్కృతప్రమీతానాం త్యాగినాంకులయోషితాం ఉచ్ఛి
ష్టభాగదేయంస్య ద్దభేచఃకిశీచ్ఛయత్ ॥

తా॥ ఉచ్ఛిష్టాన్నమును పితృదేవతల పాత్రమునకు పశ్చిమభాగమునవిడువవల
యును సంస్కారములేనట్టివారును తమరినిఆశ్రయించుకొని మృతినొందినట్టివారికి ఉచ్ఛి
ష్టసన్నిధానమందుఉచ్ఛిష్టమునువిడువవలయును తామత్తిప్రీనొంది విడువవలయునుగాని
తానుఆకలితోనుండి విడువకూడదు అట్లుండిచివయెడల మృత్యునుపొందును-సంస్కా
రములేకుండా మృతినొందినట్టివారికిని విడువబడిన గులస్త్రీలకును జెందుకట్లుఉచ్ఛిష్ట
భాగమును దర్శనమునందు విడువవలయును

భోజనపాత్రచాలనమ్.

శ్లో॥ ఉచ్ఛిష్టపితృపాత్రేషు భస్మమిశ్రంకరోతియః । తత్పిణాసర
కంయూతి యావచ్చందదివాకితా॥ అత్యజేషుచపాత్రేషు స్వస్తికుర్వం
తియెద్విజా॥ నిరాశాఃపితరస్తస్య శాపదత్వాసుదాహణం । పాత్రాణి
చాలయేచ్ఛాచ్ఛిదేస్వయ శిర్యోధం సుతః సస్త్రీభిరణచబాలేన సానజా
త్యాకధంచనా శ్రాద్ధేతూచ్ఛిష్టపాత్రాణి ఖుజ్జేవతునిషీచేత్ । పురు
చ్ఛాస్సయేచ్ఛాదియథానస్పృశ తేతథా ॥

తా॥ భోక్తులయొక్క యుచ్ఛిష్టపాత్రములయందు బూడిదచల్లినయెడల వాని
యొక్కతంఠ్రిపిండాన్నిర్వచంద్రులు బంధుసంతకాలమునకితమునుబొందును పాత్రములనుతీసివేయక
ముందుబ్రాహ్మణులు స్వస్తిచెప్పినయెడల వానినిపితృదేవతలు కలిసిమైకాపమునిచ్చి
యాకాంక్షితులై వెల్లిపోవుదురు-కాబట్టితాను గానితనోహ్యుడుగాని తనకుమారుడుగాని

భోక్తృభోజనపాత్రియలను తీసివేయవలయును- శ్రీలక్ష్మణుని పల్లలుగాని విజాతీయులుగాని తీయఁగూడదు- శాస్త్రములయందు భోక్తృయోగమునకుఁ బ్రయోజనము లేకుండుట మొదలగునవి పెల్లగించవలయునంతలో తుగున్యాయప్రవృత్తిదానిలో వేన పూర్వవలయును శ్రాద్ధశేషాన్నభోజనవిధి.

శ్లో॥ తతశ్చవైశ్వదేవేన తేనభృత్యుస్సుఖబాంధవాః | భుజీతాతిథిసంయుక్తస్సర్వంపితృసపేవితి || శాస్త్రమున్నునునుజ్ఞాతం భుజీత తదనంతరం || ఇష్టేన్నాధిక తువద్భుద్ధిమాత్సుసమాహితః || పృథక్పాకేనవైశ్వదేవకరణేపి శ్రాద్ధశేషాన్నభోజనంకర్తవ్యం ||

తా॥ అటుపిమ్మట వైశ్వదేవము జేసికొనిపితృదేశకులుచేసనుజ్ఞపొందబడినపితృశేషమునంతయుతాను భుజియవలయును బంధువులుఅతిథులు మొదలగువారితోటి ఇష్టులు మొదలగువారితోను గూడినావధానమునమ్ముగలవాడై యభేష్టుముగా భుజించవలయును వేరుపాకములందు వైశ్వదేవముజేసి శ్రాద్ధశేషాన్నమునుకర్తృభుజించవలయును

శ్లో॥ ప్రథమేణానునవజ్య భుజీతపితృసేవితి || శ్రాద్ధదివేపితృశేషా భావేపిపాకాంతరంకృత్వా అవశ్యభోజనంకర్తవ్యం || అభోజనేదోషః ||

తా॥ భోక్తృకులప్రథమేణముజేసి వారికొంతదూఁముపంపించి పితృశేషమును భుజించవలయును పితృశేషములేకపోయినను వేరుపాకచేసియాదినమునభుజించవలయును గాని యుపోష్యముచేయరాదు-

శ్లో॥ శాస్త్రకృత్యతుయోఃప్రోసభుక్తేకదాచన | దేవావావ్యంసగృహ్లాంశి కన్యాసమితరస్తిహా || పృథక్పాకేనవైశ్వదేవకరణేపి శ్రాద్ధశేషాదేనభోజనంకర్తవ్యం ||

తా॥ ఏదామృణుండైనను శ్రాద్ధముజేసిభుజింపకుండునో అశ్రాద్ధమునందు దేవగులువాగ్యముగ్రహింపకు పితృదేశకులకవ్యమును గ్రహింపదు- భిన్నపాకముచేవైశ్వదేవముజేసి శ్రాద్ధశేషముచేభుజించవలయును-

శ్లో॥ దంతిధావనముభ్యగం సఖకేశనికృంతనం | కర్తృకుర్వీత పూర్వేమ్య రోభక్తాచైవపరేహని ||

ఏకాదశ్యుపవాసాదినియమే.

శ్లో॥ ఉపవాసేయదాసత్వి శ్రాద్ధంనైమిత్తికాభవేత్ | ఉపవాసంతదాకుర్యాదాఘ్రాయపితృసేవితిమ్ ||

తా॥ నిత్యము గాజుపుమండెడి యుపవాసదినమునందు శ్రాద్ధము సభవించిన యెడల శ్రాద్ధమును బెట్టిపిత్తుశేషము నాఘ్రూణి చియుపవాసము జేయవలయును.

వైశ్వదేవవిధి.

శ్లో॥ శ్రాద్ధం నిర్వర్త్యే విధివ ద్వైశ్వదేవవిధికంతతః । కుర్యాద్వి త్కాంతతోదద్యాద్ధృతకారాదికంతతః ॥

తా॥ యథాశాస్త్రముగా శ్రాద్ధమును సమాప్తినింబొందించి అనంతమువైశ్వదేవము మొదలగువానిని జేసిబంధపులు మొదలగువారితోగూడ భుజించవలయును.

శ్రాద్ధాగర్పణవిధి.

శ్లో॥ తతిః పరేహ్ని కర్వీత తర్పణంపురుషస్సుధీః । తచ్ఛ్చైషైస్తిల దభైస్తుప్రాత స్నాత్వామృతైజకలైః ॥ శ్రాద్ధేయానంతఉద్దిస్తా ప్రాత స్నానేవతర్పయేత్ । తర్పణంత్యమృగింప్రాతర్ ద్వికతీయేప్రహరేవయః ॥ తృతీయేజలమిత్యాచాః చతుర్థేఽరుధిరంభవేత్ । తస్మాచ్ఛ్రాద్ధంతు పూర్వేదుః కృత్యాన్నాత్వాపరేహని । ప్రాతఃపితౄణాం సంతర్ప్య పశుస్సంధ్యాదికారయేత్ । పరేహన్యషసిన్నాత్వాకృత్యా శ్రాద్ధాం గర్పణం పునస్నాత్వైవకుర్వీతప్రాతస్సంధ్యాసమాహితః । ఉదితేతు రవాన్నాత్వా సంస్యాక్ష్వత్వైవతర్పయేత్ । యస్తుర్వయత్ప్రీతాతః కృత్యాశ్రాద్ధంపరేహని । పితరస్తృప్తిమాయాంతి నకున్యంతిచవైధృ వంపరేద్యుశ్శ్రాద్ధకృత్సర్వో యోనత్పియతెహిహి ॥ అత్యంతాపితర స్తస్య శాపగదత్వావ్రజంతే ॥ ఊర్ధ్వశ్శాడేగయాశ్రాద్ధే శ్రాద్ధేపత్యా బ్ధి కేపిచ ॥ పరేహనిద్విజఃకుర్యా త్తర్పణంతిలసంయుతం ।

తా॥ అటుపిమ్మట విద్వాంసుడైనపురుషుడు శ్రాద్ధమునందు మిగిలినతలలు దిగ్బల చేతనుమరు నాడుదయమున స్నానముజేసిపరిశుద్ధుడగు జలముచే పూర్వదినముందు శ్రాద్ధము నందు ఉద్దేశించబడినపితృనగ్ధమునుగుఱించి తిలక్పూజజేయవలయును. ఇచే యుబడినతర్పణ సంబంధముగుజలమును ప్రాతఃకాలమునందుజేసియెడలఅచ్యుతిముతోసమానమనియు రెండవ జాములో జేసియెడలపాలుతోసమానమనియు మూడవజాములోజేసినయెడల జలముతోసమానమనియు నాల్గవజామునజేసినయెడల క్తముతోసమానమనియుచెప్పబడినది కాబట్టి పూర్వదినమునందు శ్రాద్ధముచెట్టియగునాడుదయమునస్నానముజేసి పితృదేవతలగురించి తర్పణముజేసిపిమ్మట సంధ్యానాదనాది నిత్యకృత్యములనుజేసికొనవలయును. మరునాడు దయమునస్నానముజేసి తిరిగిస్నానముజేసినపిమ్మటప్రాతస్సంధ్యానందనాది నిత్యకృత్య

ములను జేయవలయును-నూనోదయమునుచుండగ సాధ్యమందగుము జేయవలయును శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును జేయవలయును-ఎవ్వడు శ్రాద్ధము పెట్టి, మనవాడు దయము శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును జేయుచున్నాడో వానిపితృదేవతలు తృప్తి నొందుచున్నారు-శాపమునుపొందగు-నిశ్చయము శ్రాద్ధమును పెట్టినపుడుమీరు మనవాడు శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును జేయవలయును డల వానిపితృదేవతలు తృప్తి లేనివాని లై శాపమిచ్చి వెల్లిపోవుచున్నారు-తీర్థ శ్రాద్ధమునందు గయా శ్రాద్ధమునందు పృత్యార్థిక శ్రాద్ధమునందు పరేహనితర్పణము తిలసహితముగ చేయవలయును

మహాలయతపకాణం.

శ్లో॥ శ్రాద్ధాంగ తేవత్సహం దద్యాత్పితృ శ్రాద్ధాంగ తర్పణమ్ సకృ
న్మహాలయే శ్రాద్ధే సతిలంతు పరేహని ।

తా॥ పక్ష శ్రాద్ధాంగ తర్పణము శ్రాద్ధాంగ తర్పణమునందే జేయవలయును, మహాలయ శ్రాద్ధమునందు మనవాడు తిలతర్పణము జేయవలయును

పితృవ్యాధికారుణ్య శ్రాద్ధే తర్పణవిధిః.

శ్లో॥ శ్రాద్ధాంగ తర్పణంకుర్యాత్పితిలంతు పరేహని । పితృవ్యా
ధియవినశ్యాత్ సన్మచాన్యవిషయేభవేత్ ।

తా॥ మనవాడు తిలసహితముగ తర్పణము జేయటం కల్గినదగుల విషయముకాని యితిరుల విషయముకాదు

సపిండీకరణాను మాసికాదిషు తర్పణవిధిః.

శ్లో॥ పక్ష శ్రాద్ధేహిరశ్యేచ పశ్చాద్దద్యాత్రిగోదకం తథాచైవా
ప్రకాశ్రాద్ధే శ్రాద్ధేచైవానుమాసికే ॥ వృద్ధి శ్రాద్ధే సహిజేచ ప్రేత శ్రాద్ధా
నుమాసికే । పరేహని విమోక్షేచ సకుర్యాత్పితి తర్పణం ॥ కృత్వానుమా
సికం శ్రాద్ధం సపిండీకరణాత్పరం । వైశ్వదేవంతతాకుర్యాత్తర్పణం తిలసం
యుతం సపిండీకరణ శ్రాద్ధే ప్రేత శ్రాద్ధానుమాసికే । సంవత్సర విమోక్షే
చ సకుర్యాత్పితి తర్పణం । ఇదావచనం పరేహని తర్పణనిషేధవరం ।
అన్యధాబహుస్థృతివిరోధస్యాత్ ॥

తా॥ పక్ష శ్రాద్ధమునందు సోగణ్య శ్రాద్ధమునందు శ్రాద్ధాంగ తర్పణము తిలతర్పణము జేయవలయును అప్త శ్రాద్ధమునందు అనుమాసిక శ్రాద్ధమునందును వృద్ధి శ్రాద్ధమునందును సపిండీకరణ శ్రాద్ధమునందును ప్రేత శ్రాద్ధమునందును పరేహనితర్పణము జేయవలయును లేదు,

సపిండికరణముజేసి మాసికముపెట్టి పిమ్మట వైశ్యదేవముజేసి అనంతము తిలత్పణము జేసికొనవలయును. సపిండికరణమునునును (పేతకా) కమునందును మాసికమునందును సుంక త్వవిమోకమునందును తిలత్పణము జేయగూడదనెడుమాట పరేహనిర్వణవిషయము గాని నిర్వణవిషయముగాదు. ఇంతకంటెక్కువరకుకముగ జెప్పినయెడల ననేకస్మృతులకు విరోధముగానుండును.

సువాసినీశాద్ధే సువాసినీభోజనవిధిః.

స్నిగ్ధయసింహౌ॥ శ్లో॥ మాతృశాద్ధేతుసంప్రాప్తే బ్రాహ్మజైస్సహభోజనం॥ సువాసిన్యైవదాతవ్యమితీశాతాతిపోబవీత్॥ భర్తృరగ్రేమృతానారీ సహదాహేనవామృతౌ॥ తస్మాస్థానేషుభుజిత విప్రైస్సహసువ సిసిం॥

తా॥ తల్లినువాసినీయొండి మృతినొందినయెడల అట్టితల్లి యాభిక్తమునందు బ్రాహ్మణులతోగూడ యొకముత్తెదునకు భోజనముపెట్టవలయునని శాతాతిపుండుచెప్పెను. పెనిమిటికంటె భార్యయందుమణించినను పెనిమిటితో సహామనముజేసినను యామె బ్రాధకమునందు భోక్తలతోగూడ ముత్తెదునను భుజింపజేయవలయును.

ఆశౌచదినేశాద్ధవిధిః.

శ్లో॥ దేయేపిశ్రావణాన్త్రాధ్యంతు ఆశౌచంబాయతేతథా॥ ఆశౌచేతువృతికాంతే తేభ్యశ్రాద్ధంకృదీయతే॥

తా॥ జాతాశౌచమృతాశౌచదినములలో శ్రాధకముసంభవించినయెడల ఆశౌచము నివృత్తియగుదినంబున శ్రాధకమునుపెట్టవలయును.

రజస్వలాకర్తుకభర్తృశాద్ధవిధిః.

శ్లో॥ అపుత్రాతుయదాభార్యా సంప్రాప్తేభతుకాబ్ధికే॥ రజస్వలాభవేత్పాతు కుర్యాత్తత్సంచమహని॥ అశుద్ధాస్యత్పించ మేహ్నిన్నాత్వానారీరజస్వలా॥ దైవేకర్మణిపితేవ కంచమేహనిశుద్ధ్యతి॥

తా॥ సంతానములేనట్టిస్త్రీ బహిష్కారముండగ యామెభర్తయొక్క శ్రాధకము సంభవించెనేని అయిదవదినమందు స్నానముజేసినపిమ్మట పెట్టవలయును. బహిష్కారస్త్రీ అయిదవదినమందు స్నానముజేసినయెడల దేవపితృశార్యములకు నర్హురాలుగానుండును.

అనుశ్చాంద్యగృహీత్యాతు శ్రాద్ధాంతరభోజనేదోమః.

శ్లో॥ అనుశ్చాంద్యగృహీత్యాతు యోన్యశ్చాంద్యంతుభుంజతే । పఠం
తిపితరస్తేషాం కారవేనరక్షేద్రువం॥

తా॥ ఎవడైనను అనుశ్చాంద్యమునందు పదార్థమునుతీసికొని తిరిగి అన్నశ్చాంద్యము
నందు భోక్తయుగానుండునని వానిపితృదేవతలు రొంతమునువరికమునుబొందుచున్నారు.
నిశ్చయము.

ఆచమనవిధిః.

శ్లో॥ ఆచానంతేచపాద్యేచ విష్టరేచవిశేషతః । విశిరేషిండదానేచ
షట్సుతాచమనంస్మృతమ్॥

తా॥ మొదటను చివరను పాద్యసమయమునందును విష్టరమిచ్చిపూడఁడు విశిగఁడు
యమందును పిండప్రదానకాలముందును ఈయాచమనములయందును ఆచమనము
జేయవలెను.

శ్చాంద్యేతత్రదాననిషేధః.

శ్లో॥ వైతృకేషుచవిప్రేభ్యో దద్యాత్తక్రంతుమూఢభీః । తత్తక్రంరక్త
మిత్యాహుఃకాశ్యపిగ్ధాగ్యగౌతమాః॥

తా॥ పితృభ్యోమలయుందు భోక్తలకుఁజ్జిగనిచ్చినయెడల యామజ్జిగరక్తముతో
సమానమని కాశ్యపిగ్ధాగ్యుఁడు గౌతముఁడు మొదలగువారలుచెప్పిరి.

పాదక్షయోశనం.

శ్లో॥ మండలాత్పశ్చిమేభానే స్వాగతంతువిధియ్యతే । పాద్యందద్యా
చ్చతత్రైవ యోశనంమండలోపరి॥

తా॥ మండలమునకు పశ్చిమభాగమునందు పాదములనుంచి స్వాగతమునుపాద్యము
నుజెప్పవలయును, మండలముమీదపాదములనుంచి దిసపిమ్మటప్రత్యోశనము జేయవలయును

రజస్వలాపల్వోశ్చాంద్యమంత్రిణిషేధః.

శ్లో॥ రజస్వలాయాభరారం సుతికాయాశ్చనైపతిం । భండస్పర్శన
పర్యంతం శ్రాదేతుననియోజయేత్॥

తా॥ రజభోగ్యులపిమ్మెయిండగగాని పృథులమెయిండగగాని వానినిశ్చాంద్యముల
యందు నిమంత్రణజేయగూడదు. వానిభోగ్యులు మండలముమీదలగువానిని మట్టుకొనుట
కు యోగ్యులకేలిగొప్పదు వానికిఅంతకలుగును.

పితృపుత్రయోగేకకాలక్షీరవిధిః.

శ్లో॥ పుత్రప్రసవోన్మేదస్తాతే త్వరకర్మప్రవర్తతే । పుత్రస్యాదా-
త్సుంహస్య పితృస్తుతదనంతరం । యస్తుత్వరదినేనాహాః స్మృత్తికాన్నాన-
మాచరేత్ । ఆశౌచంత్రిదినాంహస్యపునఃత్వోరీణశుద్ధ్యతి॥

తా॥ తండ్రిఁగారులిద్దరుఁజ్జిదివంబున త్వరముజేయుచుకొనవలసివచ్చుదుమందు
కుమారుఁడు చేయించుకుని పిమ్మట తండ్రిచేయించుకొనవలయును. ఎవఁడైననుత్వరము
జేయుచుకొనిన దినమునందు మృత్తికాన్నానము తెలియఁజేసినయెడల వానికిమూడుదిన
ములవ్యంతము ఆశౌచముండును. పిమ్మట తిరిగిహారకర్మము జేయించుకొనవలయును
వానుభోగజలపాత్రనిపేధః.

శ్లో॥ యథాభోజనకాలేతు నామభావేస్థిరంజలమ్ । శ్వానమూత్రేన
మంత్రోయం పీశ్వాచాండాయణంచరేత్ ॥ స్నానధేకవాతీపాపానే ఆ-
ర్ద్రవస్త్రంనదిషేత్ । నిషేపేద్యదిమూత్రాత్మానచేలన్నానమాచరేత్ ॥

తా॥ భోజనముజేయునపుడు జలపాత్రమును ఎడమభాగమందుంచికొని జలపా-
ముజేసినయెడల శునఃమూత్రిమును పానముజేసిట్టుకును. అట్లుజేసినయెడల చాచాచీ-
ణము వానరింపవలయును. భుజనమిదిదను తలుపుమీదను రాలిమీదను తడినస్త్రము
నుంచగూడదు. తెలియకనుంచినవాడు అకట్టువస్త్రముతోనే స్నానముజేయవలయును.

రజస్వలాసూతికాపత్యోరశుద్ధతా.

శ్లో॥ రజస్వలాచయూనారీ ప్రసూతాయాచపాతకే । దయవేకర్మసిపి-
త్రేయతాసాంభర్తురశుద్ధతా॥

తా॥ బహిష్కేతనాని పెరిమిటియు పునఃప్రవేశనాని పెరిమిటియు దేవపితృకార్య-
ములవిషయమైతమలుగారు.

వ్యక్తక్రమమృతానాం శ్రాద్ధవిధిః.

వా॥ వ్యక్తక్రమేమృతానాం జీవంతమతిక్రిమ్యగదూర్ధ్వగతా
భ్యాంధ్యాభ్యాంసమావగత్రయం సంసాద్య శ్రాద్ధంకుర్వత్ జీవతికాలాం
తరేవిలయేనతితత్సాపిండ్వ్యర్థంపునః । క్రమః పిండ్వ్యంక్వాక్రమేణ
వగత్రయముద్గీర్ణశ్రాద్ధంకుర్వాత్ ॥

తా॥ తండ్రిజీవించియుండఁ గుమారుఁడు మృతికొనినయెడల నగ్గరి నుంచు
యమై జీవించియున్నవానియొక్క తండ్రితాతలగర్భమునుబెప్పి కాగ్రధామునుచేయుట

యను కొంతకాలమునకు బండ్రిపూడ వృథానొనినయెడల నపిండికరణమైనచ్యుట క్రమముగా ముగ్గురుయొక్క నామములను జెప్పవలయును.

వా॥ ఏవమేనమాసి కాన్యపినాన్త్రయోద్ధే శేనప్రతిమా సమనుమాసిక సంజ్ఞయా పార్వణవిధానేనకు ర్వాత్ । శృద్ధాంగతర్పణంసద్య ఏవకు ర్వాత్ ॥ పృథిమాసికేకన్త్రయ మాసికస్యాంతిరాయే తన్మాసికము త్తరమాసి కేనసహసమానతగ్రత కుర్వాత్ ॥ మాసికద్వయమేవనే॥ అఘృక పాత్రపెట్టుకొనిండుపట్టుంకు ర్వాత్ । బహుమాసికమేవనే॥ త్రిణ్యైవాస్మిన్ పాత్రాశ్చిత్రయ్యేపిపిండాః॥

తా॥ ఈప్రకారముగానే వగ్రత్రయముతో పృథిమాసమునందు పెట్టునట్లు మాసికములను పార్వణాధానముగా చేయవలయును. శ్రాద్ధాంగతర్పణము తత్కాలమునందే చేయవలయును. ఈమాసికములలోనేదైన నొకటివిస్మయమునంభవించి యాగినయెడల ముందుమాసికముతో కూడఁబిడి సమానముగాజనుపవలయును. అప్పుడు అటు అర్చ్యపాత్రలును అటుపిండిములనుంచవలయును. అనేకమాసికములను జెట్టవలసికన్వీపవడుముడు దొన్నెలును మూడుపిండిములనుమాత్రము నుంచవలయును.

ఏకోద్దిప్తపథిః.

వా॥ కన్త్రయభ్రాతృభగిసి పుత్రాదిసాతులాదీనాం ఏకోద్దిప్తవిధానేన పార్వణైకవక్తుర్వాత్ । తత్రవిశ్వేదేవోపిఏక ఏవదుద్రసంజ్ఞాకౌపిశ్వేదేవః॥

తా॥ తన్మృత తోబుట్టువుకమారుండు మేనమామ మొదలగువారియొక్క ఏకోద్దిప్తవిధానముగ ఏకపార్వణముగాచేయవలయును అప్పుడుదుద్రసంజ్ఞామండైన విశ్వదేవుడొక్కఁడు.

విశ్వేదేవాస్త్రయోదశః.

తద్యథా॥ శ్లో॥ దత్తస్యబహితాసాధ్వీ విశ్వనామప్రకీర్తితా తస్యాఃపుత్రామహావీర్యా విశ్వేదేవాస్త్రయోదశః ।

తా॥ దత్తప్రకాశతియొక్క కుమార్తెయు పతిప్రత్యయనగు విశ్వ అనుపేరుగలయొక స్త్రీగలదు. ఆపెయొక్కదేవతలునుమిక్కిలిపరాక్రమవంతులునగు పదమగ్గురు విశ్వదేవతలని చెప్పబడుచున్నారు.

తతన్నియమాః.

శ్లో॥ ఇస్త్విశ్వాదేదత్తక్రతూ సంకీర్త్యావైశ్వదేవకౌ । నాందీముఖేనస్య ఏసూనాపిండ్యకాలకామకౌ । పురూరవార్ద్రవావైతౌ పార్వణేసముచా

హృతౌ॥ హేమశ్రాద్ధేదనురుచీ తీర్థధూరివిలోచనా॥ ఏకోద్దిష్టేరుద్రసం
జ్ఞావిశ్వేదేనఃస్మయోదశః॥

తా॥ ఇట్టిశ్రాద్ధమునందు దక్షిణకుపులిగవురు నాందీశ్రాద్ధమునందు సశ్యకములు ఇ
రువురు పిండికలమునందు కాలకాములిగవురు పౌత్యాద్ధికమునందు పురూషార్థులిగు
వురు హింశాశ్రాద్ధమునందు ధనురుమలిగవురు తీర్థశ్రాద్ధమునందు ధూరివిలోచనలిగువు
రు ఏకోద్దిష్టమునందు రుద్రఃశిక్షిరుండును మొత్తముపదముగ్గురు విశ్వేదేవకులు.

ఉపవీతినాకర్తివ్యస్థానాన్యవా.

శ్లో॥ పౌగాయామనమస్కారేన్నానైవైవప్రదక్షిణే॥ వైత్రకేత్రీత
కృశ్యేసి ఉపవీతంవిధియ్యతే॥

ప॥ స్వాగతేస్వస్తివచనేన్నపరివేషశఘ్నాదానభివాదనే గోత్ర)
వృద్ధాదక్షిణాదాన విసజ్జనేచోపవీతమేవ.

తా॥ ప్రాణాయామమునందును సమస్కారమునందును స్నానమునందును పదక్షి
ణముందును పితృశ్రాద్ధసంబంధమైనప్పటికిని వైవశిష్టివహతిగలందు ఉపవీతముగానేచేయ
వలయును. స్వాగతియుస్వస్తివచనములు అన్నమునొడ్డించుట అష్టమిచ్చుట సమస్కార
ముచేయుట గోత్రవృద్ధిశిష్యుల దక్షిణనిచ్చుట విసజ్జనచేయుట ఈ కార్యములయందుఉప
వీతముగానే చేయవలయును.

అథ సోదకుంధశ్రాద్ధవిధిః.

పా॥ సోదకుంధశ్రాద్ధాభోజనమాసిక శ్రాద్ధానంతరం పాకాంత
లేణతీపురుషోద్దేశేన సశిల్పపిథానేకుర్యాత్॥ సంశిల్పశ్రాద్ధే॥ ఆచా
హనాన్విప్రీషిండ్ప్రదాన స్వహవాచనాదికంవిజాయత్వా భోజనాంత
రంచాస్తశుద్ధిమాత్రంకృత్వా తాంబూలదక్షిణాదీనిగత్వా ప్రదక్షిణాపౌ
రామార్గ కృత్యావినజాయేత్॥

శ్లో॥ అగ్నిహోహనపిదాశ్చ వికిరోచ్ఛిప్యపిండకాన్స్వభోచ్యతాగ్నౌ
కరణం సంకల్పేన వ్యవర్జయేత్॥

సోదకుంధశ్రాద్ధోపశ్వేదేనవరణంనాస్తి, ఏవమేవమహాలయశ్రాద్ధం
బహుదేవతోద్దేశేన వార్షణవిధానేనవాకుర్యాత్॥ పరేద్యప్రాణికాలే
మేవశ్రాద్ధాంగ తిర్పణంకుర్యాత్॥ ఇతివైత్రమేధిక కారికాస్సమాప్తాః.

గంధశ్చయం సమాప్తః.

యాజుష స్మార్తమంత్రపాఠము.

వృధమభాగము నస్వరము, నద్గ్రంథము

ప్రతి 1 కి రు 2—8—0 పోస్తుభర్షులుప్రత్యేకము, పెంటనేవాసి తెప్పించుకొనవలెను.

అయ్యా?

భగవదనుగ్రహముచే చతుర్థముద్రణముతీరెను ఇది ముద్రింపించుచుండగా యాజుషులపదేపదేపంతువని బాలులువ్రాసిరి. అప్పట్లో నైగ్రంథమునుపంపలేకపోతిమి “శ్రీయాంసిమమవిష్ణూని” అనునట్లు ముద్రింపించుచుండకాగితములు, కాటుక, టైండ్ సామానులు మొదలగునవి ఒకటికి పదిరెట్లు పోచ్చి కొన్ని సమయములలో దొరకకుండుటవలన గలిగిన యాలస్యమును గూర్చి చదువరులే గ్రహింతురు గాక— గ్రంథస్థవిషయము లెవ్వియనిన, నరుకము, చతుకము, పురుషనూక్తము, శ్రీనూక్తము భూనూక్తము, అరుణము, సోము. త్రివ, వివాహానుంత్రీప్రశ్న, ఉపనయనముంత్రీ ప్రశ్న, నక్షత్రేష్టి, ఉపవివత్తులుఅనగా—చిత్తి, శిశు, ఆనందబల్లి, భృగుబల్లి, తారాణము, పితృ మేధము, అధికృతము, మన్యునూక్తము, గుదగ్రీవాక్తము, పుష్పనూక్తము, దేవీనూక్తము, రాత్రినూక్తము, హిరణ్యనూక్తము, నీహనూక్తము, సరస్వతీనూక్తము, లక్ష్మీనూక్తము, కాశీనూక్తము, ఆశ్వి నూక్తము, న్యాయశాస్త్రము, చుహవాప్యము, దశాంగరాద్రీకాణము, మోడకాంకాద్రీకాణము, ఆత్మశాస్త్రము, శివశంకలములు, దశకావ్యము, సామ్రాజ్యప్రభాషికము, బిల్వాష్టోత్త-శతీహమధూజా ఇంద్రాక్షిస్తోత్రము, దుద్రోశవచము, నవగ్రహానుంత్రీములు మొదలగుస్మార్తమంత్రీవిషయము లన్నియును గలవుఇదిస్మార్తగ్రంథాస్థులకునువిగ్రాహులకును, గాజాశ్రీతులకును, యాజ్ఞకులకును, స్వక్షిపాచకులకును, శిశులకువిష్ణ్వలరూర్షులకును, ఋగ్వేదులకునుఅతిథివసరముగ మండదగినది గురువునద్ద 1. 2 సార్లు సారము తెప్పించుటని, స్వయముగా గ్రంథసహాయ్యముచే పఠింపఁదగును, నుతి నియమ నిగ్రంథముండుటవలన దాదాభిషేకము, నవగ్రహాస్తులు, నవగ్రహాజపము, మొదలగునవియును, వివాహోపనయనమునాదిమోడకలక్ష్యముమొదలగు స్మార్తకల్యణములను పూర్తిగా వైశేష్ట్యపరులగుచుగను ఈగ్రంథమునలయువాఁడను పెంటనేవాసి తెప్పించుకొనగలరు ప్రతి 1 కి రు 2—8—0 తిరుగుమాటబాలువాగ్నియనప్పుడు తనుగాగ్నియం, పోస్తు. బిల్లా, తొలూకా, మొదలగు వవివిష్ణువైశుగా తెనుగుభాషలోగాని ఇంగ్లీషుభాషలోగానివ్రాయవలెనుసంబంధములుండకూడదు 5 ప్రతులుఒకేతూరివ్రాయునప్పుడు తనకుచేరువనున్న రైల్వేస్టేషన్లోవేరు తెలియపర్చవలెను. రైల్వేస్టేషన్ ద్వారా తెప్పించుకొనునప్పుడు మాకు ఖర్చులుచాలాతగ్గును మాకేట్లాగులు గ్రంథములతో పంతుమన.

యాజుషశ్రౌతస్తానానుక్రమణిక

ఈచతుర్థఃసుద్రణమునందు, ఇందుగృహ్యసూత్రధర్మశాస్త్ర-స
 స్వర - సప్రయోగ శ్రౌత సహితము గా నుండెను. ఈఅపూర్వమైనన
 ద్గ్రంథమునుజదివినంతినే సకలవైదికప్రాచీనసాంప్రదాయములు విస్పష్ట
 ముగాఁదెలియును. ఇట్టిఉత్తనుగ్రంథమిదివలె కెప్పుడునుబయలు వెడలలే
 దు. ఎంతధనమువెచ్చించిననుసరే ఇన్ని విషయములను బోధించువారు
 దొరకరనియీపుస్తకమునుజదివిన గొప్పవారందఱును తెలియవలెను
 చున్నారు. ఇదివరకుమూడుమారులుముద్రించిన ప్రతులన్నియువిక్రయ
 మైనవి. నాటియుయజుశ్వాదులొచ్చున సకలస్మార్త విషయములును
 చేరినపుస్తకములలోనిదిప్రాముఖ్యమైనది. ఇందుండువిషయములు విఘ్నే
 శ్వర విష్వక్సేపూజలు స్వస్తివాచనకర్మణః పుణ్యాహ వాచనములు,
 తత్ప్రమాణములును-పిమ్మట-అగ్నిముఖమునుఅందుప్రాత్రాసాధనము
 లునుజయాది పూర్ణాహుతి హోమములును, అంకురారోపణాదిదేవతా
 హోమములును పంచదశకర్మలకును ప్రాముఖ్యమైన గృహ్యసూత్రమును
 నిత్యముజరుపవలసిన ఔపాసనాదివిషయములును, గర్భాధాన-పుంసవ
 న-సీమంత, జాతకర్మ, నామకరణ, అన్నప్రాశన, చౌలోపనయనాదిసద్వి
 షయములును వేదవ్రతములును స్నాతకవ్రతమును పిమ్మట సూత్రీయ
 వివాహమును ఇట్టియవివాహ వ్రయోగమును వివాహదీక్షయందు
 రదినములు జరుపవలసిన హోమామాదిప్రయోగములును పిమ్మట, గృహ

ఘటలు నిత్యముజరుపవలసిన స్నానాదికృత్యములును దేవతార్చనవిధానములును ఇందులలో భాగవంశకమును మాసశ్రాద్ధాదిసప్రయోగములును పుత్రస్వీకారదత్తహోమ పృథ్వీకరణములును కదలీవివాహాదివిషయములును ద్విజులయొక్క జన్మోత్సవాదులును అందులయందున్న క్షమంత్రములును అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకుడైన శ్రీరాములవారియొక్క కళ్యాణోత్సవములును పితృమాతృలయొక్క ప్రత్యాబ్ధికములును మరి కొన్ని ధర్మశాస్త్రవిషయములును మహాలయాది శాస్త్రప్రకరణములును రథసప్తమిన్నాన మాఖిన్నాన నిర్ణయములును ఇత్యాది అనేక సద్విషయములుగలిగిన గొప్పగ్రంథము ఇది బ్రాహ్మణమాతృల కందరికిని పృథిగ్మహానుభవ 1 పుస్తకములతోపాటును ఉండవలసివది. ఈ గ్రంథమువలన ప్రయోజనమును తమ గేముందుచెప్పుగలరు. గురుసహాయము కోరనక్కరలేదు అతిసులభముగా ప్రయోగమును జర్పింపగల సామర్థ్యమిచ్చును వెంటనే వ్రాసి తెప్పించుకొనదగును. ప్రతి 1—కి రు. 4—0—0

పురాణోక్త వైశ్యాకరణము, ఇందుజ్యోతిషధర్మశాస్త్ర, సప్రయోగసహితముగానుండెను. తాత్పర్య సహితము యాజ్ఞీకులకును హాథనము ప్రతి 1 కి రు 1—4—0

పోస్తుఖర్చులుప్రత్యేకము.

 ఆర్యానంద ముద్రాక్షరశాల, మచిలీపట్టణము.

10651

